3 - 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019 · ΤΕΥΧΟΣ 717 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

No1 FREE PRESS ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (στοιχεία Focus Bari 2019)

Κυριάκος Κουτσομάλλης

Ο διευθυντής του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή στην πρώτη του αποκλειστική συνέντευξη εφ' όλης της ύλης

Της Κατερίνας Αγγελιδάκη

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΜΕΓΑΡΟ**
Τι θα δούμε τη φετινή σεζόν
Επιμέλεια: **Αγγελική Μπιρμπίλη**

Κώστας Γαβράς
«Ο λαός έχει πάντα δίκιο. Ακόμη κι όταν κάνει λάθος»
Συνέντευξη στον **Κωνσταντίνο Καϊμάκη**

Μιλούν ακόμα
Γιώργος Καπουτζίδης
Δάφνη Πατακιά
Γιάννης Νιάρρος
Όλια Λαζαρίδου
Nightstalker
IanMcEwan
Σταμάτης Κόκοτας

Παγκόσμια Ημέρα Ζώων
Γράφουν για τα ζώα τους οι Λένα Διβάνη και Μάνος Βουλαρίνος

ο Ανδρέας Πετρουλάκης γράφει για τον Δημήτρη Χαντζόπουλο

ΕΔΩ ΜΕΛΛΟΝ

Νεωτερικότητα Εκπαίδευση Δημιουργικότητα Οργάνωση Ανάπτυξη

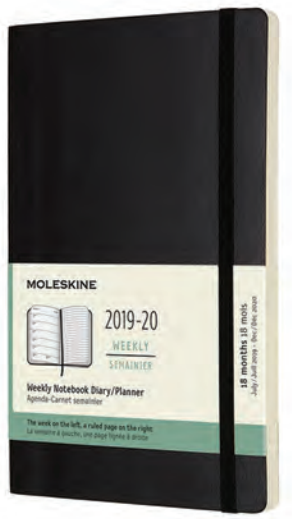

MOLESKINE

ανυπομονώ για
Public

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

Σάλιωσέ το, κόλλησέ το, κράτησέ το!

10 κορυφαίοι Έλληνες ζωγράφοι
10 εξώφυλλα της ATHENS VOICE
10 συλλεκτικά γραμματόσημα των ΕΛΤΑ

Η ATHENS VOICE γίνεται γραμματόσημο

Για πρώτη φορά στην ιστορία του Ελληνικού Τύπου, τα εξώφυλλα μιας εφημερίδας γίνονται γραμματόσημα από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

▶ Επιπλέον τα Ελληνικά Ταχυδρομεία θα εκδώσουν και 10 συλλεκτικές carte – postale με κάθε ένα από τα 10 επιλεγμένα εξώφυλλα της εφημερίδας.

Κυκλοφορεί 10 Οκτωβρίου 2019

▶ Η ATHENS VOICE γιορτάζει αυτή τη ξεχωριστή στιγμή με ένα συλλεκτικό τεύχος έκπληξη που θα περιλαμβάνει:

▶ Ένα ειδικό αφιέρωμα με χειροποίητες σελίδες φτιαγμένες αποκλειστικά από τους καλλιτέχνες που έγιναν «γραμματόσημο»

Μαζί Διαγωνισμός
love letters
διάρκειας 2 μηνών με πολλά δώρα και ένα μεγάλο event

▶ Αναζητήστε τα γραμματόσημα και τις καρτ-ποστάλ ATHENS VOICE από την επόμενη Πέμπτη και στείλτε μας γράμμα για να πάρετε μέρος στο διαγωνισμό.

Λεπτομέρειες στο επόμενο τεύχος

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Από μπαλκόνι σε ακάλυπτο ακούγεται η συνομιλία παππού με εγγονό

-Παππού, θα είμαι καλό παιδί.
-Μπράβο, αγόρι μου.
-Θα διαβάζω και θα συμμαζεύω το δωμάτιό μου.

-Μπράβο, λεβέντη μου.
-Και δεν θα κάνω φασαρία... Και θα πλένομαι.
-Έτσι μπράβο.
-Θα αρχίσω από αύριο.

(Κουκάκι, Σάββατο μεσημέρι)

Νεαρό ζευγαράκι με ελληνοαμερικάνικη προφορά, συζητούν σε café. Εκείνη είναι ενοχλημένη γιατί εκείνος ξέχασε τα γενέθλιά της. Εκείνος την καλοπιάνει...

«Έλα, ρε μωρό μου, δεν έγινε και τίποτα τρομερό. Θα επανορθώσω. Να, αν θέλεις, απόψε θα γίνω ο ερωτικός σου σκλάβος».

(Φίλιον, Κολωνάκι, Δευτέρα απόγευμα).

Δύο κορίτσια στον δρόμο συζητούν

«Πέρασα καταπληκτικά με τον γκόμενο στη Θήβα...»

Την ίδια ώρα περνούν από δίπλα τους δύο αγόρια τα οποία ακούνε και σχολιάζουν:

«Στην Κούβα είπε;»

(Οδός Λυκαβητττού, Κολωνάκι, Τρίτη βράδυ)

Μια κυρία, κρατώντας το κινητό της στο χέρι, πλησιάζει έναν κύριο:

-Συγγνώμη, μήπως ξέρετε ποια είναι η οδός Δικαιάρχου;
-Κι εγώ με το Google maps στο χέρι είμαι κυρία μου, λυπάμαι, δεν ξέρω.

(Παγκράτι, Πέμπτη μεσημέρι)

«Μία τούφα, ένα κάτι, δίνει όγκο στο πρόσωπο. Εκτός αν είναι από μόνο του στρόγγυλο».

(Συζήτηση 17χρονων αγοριών στο δρόμο. Εξάρχεια, Πέμπτη απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

Το κουκλόσπιτο

Της ΜΙΚΑΣ ΣΥΜΠΟΥΡΑ

Είναι μια φωτογραφία που έχω, με τα αδέλφια μου τοποθετημένα κατά σειρά ύψους και με πλήρη και κανονική διαβάθμιση του ύψους τουλάχιστον, όπως οι αδελφοί Ντάλτον. Η μεγάλη μου αδελφή στέκεται ένα βήμα πιο μπροστά επισκιάζοντας τους υπόλοιπους και κρύβοντας το αριστερό μου μπράτσο. Φοράει ένα φόρεμα πουά μπλε με ένα φραμπαλά στο στήθος και ένα ψαράκι στον ποδόγυρο, και κάνει ένα μορφασμό σφίγγοντας τα χείλη με ένα ελαφρό στράβωμα της μιας πλευράς του στόματος. Τα μαλλιά τα έχει κοτσιδάκια. Φοράει πέδιλα άσπρα. Είναι στρουμπουλή και αφράτη με χαλκοκόκκινα μαλλιά, αν και η φωτογραφία είναι ασπρόμαυρη. Κρατάει ένα αντικείμενο σαν ξύλο ή καλαμάκι. Μετά είμαι εγώ. Φοβισμένη κοιτάω κατευθείαν τον φακό, ως όφειλα, σύμφωνα με τις εντολές του φωτογράφου που προφανώς ήταν ο μπαμπάς μου. Φοράω ένα μπλουζάκι με φραμπαλά στον γιακά και από πάνω ένα φορεματάκι με τιραντάκια και σφιγγοφωλιά στο στήθος. Κρατάω ένα λουλούδι σαν αυτά που τα άνθη τους τα παίρνει ο άνεμος, αυτά που λένε κλέφτες. Τα μαλλιά μου τα έχω σε ένα μονό κότσο πίσω και λίγο στραβό. Φοράω κλειστά άσπρα παπουτσάκια με μπαρέτα. Η τρίτη μου αδελφή κοιτάζει αφηρημένα κάπου στο πουθενά, σε κοντινότερο σημείο από ό,τι ο φωτογράφος. Έχει τα μαλλιά της αλογοουρά πιασμένα πίσω. Φοράει μπλουζάκι πτι-καρό και φούστα με ένα μικρό ζωνάκι. Φοράει πέδιλα άσπρα. Κρατάει και αυτή ένα λουλουδάκι που μοιάζει με μπουγκανβίλια. Είναι η μόνη που έχει λυγισμένα τα χέρια. Και στο τέλος της κλίμακας είναι ο αδελφός μου, που κοιτάζει με ένα αγριεμένο και έκπληκτο ύφος σχεδόν θυμωμένος τον φακό. Δεν κρατάει τίποτα, φοράει αμάνικο πουκαμισάκι και σορτσάκι και πέδιλα σε στιλ κηπουρού. Τα μαλλιά του έχουν την πιο αστεία φράντζα που υπάρχει, ένα τσουλούφι στενό πάνω και πλατύ κάτω εκεί που πέφτει στο μέτωπο, που το λέγαμε κοκοράκι. Όλα παραταγμένα στον πέτρινο τοίχο του σπιτιού της γιαγιάς ανάμεσα σε γλαδιόλες, ίριδες και κισσούς.

Τα παπουτσάκια που φοράω τα βρήκα άτσαλα διπλο-μπογιατισμένα με βαφή παπουτσιών της εποχής σε ένα πατάρι μαζί με τις νυφικές σατέν γόβες της μαμάς μου. Τα έβαλα μέσα σε μία βιτρίνα που έχω χειροποίητες κούκλες, ανάμνηση μιας εποχής που ήμασταν σαν κούκλες μέσα στο οικογενειακό κουκλόσπιτο. ●

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΝΕΟ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Γκογκέν, Πικάσο, Μοντιλιάνι, Σαγκάλ, Λιχτενστάιν, έγιναν Παγκρατιώτες! *(Μουσείο Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, Ερατοσθένους 13)*

ΔΑΚΗΣ

Οι εμφανίσεις του σκίζουν. Είναι ο πιο αγαπητός και κλασικός της ελληνικής ποπ.

ΑΒ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εγκαινίασε delivery 7 με 8 το πρωί για τους πολύ πρωινούς.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΙΝΔΑΛΜΑΤΑ

Είπε στον σύζυγό της ότι πάει για ψώνια αλλά τη «συνέλαβαν» στο αεροδρόμιο λίγο πριν φύγει για άλλη ήπειρο. *(στην Κρήτη)*

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΧΑΡΕΣ

«Ένα πιτσιρίκι είναι ξαπλωμένο μες στα χορταράκια παραπονεμένο, θέλει να φουμάρει ένα τσιγαράκι μα δεν έχει φράγκο, είναι μπατιράκι» *(Πρόδρομος Τσαουσάκης)*

ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΑΚΤΥΛΙΟΥ

Ούτε οι ίδιοι οι τροχονόμοι το θυμήθηκαν.

ΣΥΧΝΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Βαρέθηκα να ισιώνω τα κάδρα στο σπίτι.

TATIANA & ΜΕΝΟΣ ΦΟΥΡΘΙΩΤΗΣ

A match made in heaven. *(τα Σαββατοκύριακα)*

ΒΡΕΤΑΝΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΑΣ

Ούτε Brexit, ούτε Brentry.

ΞΗΛΩΜΑ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ

Οι μόνοι που επιμένουν είναι το ΚΚΕ και η ΓΣΕΕ.

THE VOICE

100 άτομα να βάλουν στη θέση του Καπουτζίδη δεν θα μπορέσουν να τον αντικαταστήσουν ούτε στο μικρό του δακτυλάκι. Το ίδιο ισχύει και για τον Μαραβέγια.

Δωρεάν Μαθήματα Ξένων Γλωσσών

Ρώσικα και βουλγάρικα από τον Σύνδεσμο Ελληνίδων Επιστημόνων
Από τον Οκτώβριο ο Σύνδεσμος Ελληνίδων Επιστημόνων παραδίδει μαθήματα ρωσικής και βουλγαρικής γλώσσας για αρχάριους. Τα μαθήματα θα είναι 2 ώρες την εβδομάδα, και θα γίνονται στα γραφεία του ΣΕΕ (Βουλής 44Α, 1ος όροφος). see1924@otenet.gr

Γερμανικά στον Δήμο Ηρακλείου
Δικαίωμα συμμετοχής έχουν όλοι οι κάτοικοι του Δήμου Ηρακλείου. Τα μαθήματα θα παραδίδονται Δευτέρα έως Παρασκευή, απογευματινές ώρες, σε χώρους του 2ου και του 3ου Λυκείου. Απευθυνθείτε στο Τμήμα Πολιτισμού (1ος όρ. δημαρχείου, Στ. Καραγιώργη 2) ή με μέιλ: politistiko@itaklio.gr

Γλώσσες στην Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης
Τα μαθήματα διαφοροποιούνται κάθε χρόνο, ανάλογα με τις διαθεσιμότητες δασκάλων και τις δηλώσεις συμμετοχής. Πέρυσι γίνονταν μαθήματα αγγλικών, ισπανικών, αραβικών και τουρκικών. Για φέτος το πρόγραμμα δεν έχει κλείσει ακόμη, δείτε εδώ: www.ergatikilesxi.gr

Περσικά στην πρεσβεία του Ιράν
Τα μαθήματα γίνονται στον χώρο του Μορφωτικού Κέντρου της πρεσβείας του Ιράν (Παλαιό Ψυχικό, 25ης Μαρτίου 6, 2114009851). Εγγραφές ηλεκτρονικά: www.iranculture.gr

25 γλώσσες στο ΕΚΠΑ
Τα μαθήματα στο Διδασκαλείο Ξένων Γλωσσών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών δεν είναι δωρεάν, τα δίδακτρα όμως είναι πολύ χαμηλά. Διδάσκονται 25 γλώσσες σε όλα τα επίπεδα και είναι ανοιχτά για όλους. www.didaskaleio.uoa.gr

Στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Το τρέχον ακαδημαϊκό έτος θα γίνουν μαθήματα αγγλικών, γαλλικών, γερμανικών, ισπανικών και ρωσικών και μπορούν να τα παρακολουθήσουν όλοι οι φοιτητές των ελληνικών πανεπιστημίων και ΤΕΙ, οι μεταπτυχιακοί φοιτητές και οι δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι. Στη Φοιτητική Λέσχη του ΟΠΑ, γραμματεία: Πατησίων 76, lesxi@aueb.gr

ΤΑΚΗΣ ΣΚΡΙΒΑΝΟΣ

ΝΕΑ ΣΤΗΛΗ

Περιστέρι

Ίσως και μένα μια μέρα τα δαχτυλίδια μου να μη μου κάνουν

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Χρυσά κοσμήματα διακοσμούν ένα σώμα που ήταν κάποτε νέο. Ένα δαχτυλίδι που άνηκε στον παράμεσο τώρα μπορεί να φορεθεί μόνο στο μικρό δάχτυλο. Η βέρα έχει αφήσει τα σημάδια του χρόνου και της άφεσης. Ίσως και μένα μια μέρα τα δαχτυλίδια μου να μη μου κάνουν. Θέλω όμως να πιστεύω πως αν συμβεί αυτό δεν θα τα φοράω – ή, αν μπορώ, θα πάρω καινούργια. Από την άλλη όμως θυμάμαι τα λεπτεπίλεπτα χέρια της γιαγιάς μου, πόσο όμορφα ήταν μέχρι το τέλος της ζωής της. Ίσως όλα είναι μια επιλογή, και όχι ένα πεπρωμένο.

Από τον λαιμό κρέμεται ένας χρυσός σταυρός, βαφτιστικός, ίσως της κόρης της που κάθεται δίπλα μου. Και οι δύο φοράνε ένα καλοκαιρινό φόρεμα. Τα γυαλιά ηλίου της μαμάς είναι πια πεπερασμένα. Ανήκουν ίσως στο έτος που η επιθυμία για ανανέωση ήταν ακόμα ζωντανή. Το δέρμα όμως είναι καθαρό, χωρίς πολλές ρυτίδες, μάλλον υπάρχουν καλά γονίδια. Δεν βγάζει τα γυαλιά της καθόλου, παρά τα χαμηλώνει για να τρίψει τα μάτια της. Κρατάει την τσάντα της σφιχτά. Ίσως κάποιος της είπε ότι τις αρπάζουν διάφοροι επιτήδειοι. Έχει άραγε γίνει πιο επικίνδυνη η Αθήνα; Ή εμείς πιο φοβικοί;

Η κόρη βάφει ακόμα τα νύχια των ποδιών της. Πόσα χρόνια μέχρι να μην μπορεί να τα φτάσει; Το φόρεμά της ανοιχτόχρωμο. Το πρόσωπό της φαίνεται να έχει ακόμα μερικά χαμόγελα. Η μαμά είναι αγέλαστη, σοβαρή, λυπημένη εσωτερικά. Θέλει όμως να δείχνει καλά. Γι' αυτό φόρεσε το μαύρο φόρεμα με τα κρεμ πουά. Γι' αυτό φοράει ακόμα τα δαχτυλίδια της. Τι έχουν δει και αυτά... Από ποιον αγοράστηκαν; Όσο το βαγόνι γεμίζει τόσο τα χέρια της σφίγγουν την τσάντα.

Η κυρία που καθόταν δίπλα της φεύγει μετά την 3η στάση, και η μαμά ακουμπάει το χέρι της στο διπλανό κάθισμα προσκαλώντας την κόρη της να έρθει κοντά της. Εκείνη υπακούει αμέσως και πάει. Περιμένω έναν διάλογο να ξεκινήσει. Καμιά τους όμως δεν μιλάει. Ίσως στέρεψαν τα λόγια από το σπίτι στο μετρό. Ίσως μένουν ακόμα μαζί και τα έχουν πει όλα. Ίσως τα νέα της μίας συνυπάρχουν τόσο με αυτά της άλλης που η επανάληψή τους είναι ανούσια και οι λεπτομέρειες αδιάφορες. Ειδάλλως κάτι θα λέγανε.

Έστω για τον καιρό. Και αυτόν όμως φαίνεται να τον μοιράζονται. Τι να πεις άλλωστε για τον καιρό του Αυγούστου; Είναι μονόπρακτος, προβλέψιμος, απαράλλακτος: ζέστη. Όταν ζούσα στην Οτάβα, το αστείο στην παρέα μας ήταν ότι ο ήλιος έχει δόντια. Εδώ, στη γλυκιά μας Αθήνα, ο ήλιος του Αυγούστου φαντάζει σαν τον θεό της Παλαιάς Διαθήκης: είναι τιμωρός, σε βρίσκει όπου και αν κρυφτείς. Κυνηγά τις σκιές και τις εξολοθρεύει με καυτή λάβα. Όπου και αν σε ακουμπήσει σε καίει.

Περιμένω έναν διάλογο να ξεκινήσει. Καμιά τους δεν μιλάει. Ίσως στέρεψαν τα λόγια από το σπίτι στο μετρό. Ίσως μένουν ακόμα μαζί και τα έχουν πει όλα. Ίσως τα νέα της μίας συνυπάρχουν τόσο με αυτά της άλλης, που η επανάληψή τους είναι ανούσια. Ειδάλλως κάτι θα λέγανε.

Τα πόδια της με τα βίας χωράνε στα παπούτσια. Το φόρεμα με τις βουλίτσες είναι στενό. Τα μαλλιά της κομμένα κοντά για να μην ασχολείται. Κι όμως, τα βάφει. Μικρές πινελιές μιας στάσιμης ζωής που κάποτε κινείτο. Πού πάνε άραγε, μάνα και κόρη; Στο γιατρό, σκέφτηκα, ή επίσκεψη σε κάποια θεία που ζει ακόμα στο κέντρο. Γιατί δεν μπορούσα να τις φανταστώ να πίνουν καφέ σε έναν κήπο; Θύμωσα με τον εαυτό μου. Τα μάτια της κόρης ήταν καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής έτοιμα να πουν κάτι. Την έβλεπα να καταπίνει λέξεις, κυρίως ερωτηματικές. Οι εισπνοές της ήταν πάντα πιο τραχιές. Ίσως γι' αυτό η μάνα φορούσε γυαλιά· για να μην μπορεί κανείς να διαβάσει αυτά που δεν έχουν ουσία. Το χθες πάει, πέρασε, τι ψάχνεις να βρεις; Και το σήμερα είναι αυτό που είναι. Τι να κάνουμε τώρα; Αύριο, έχει ο Θεός.

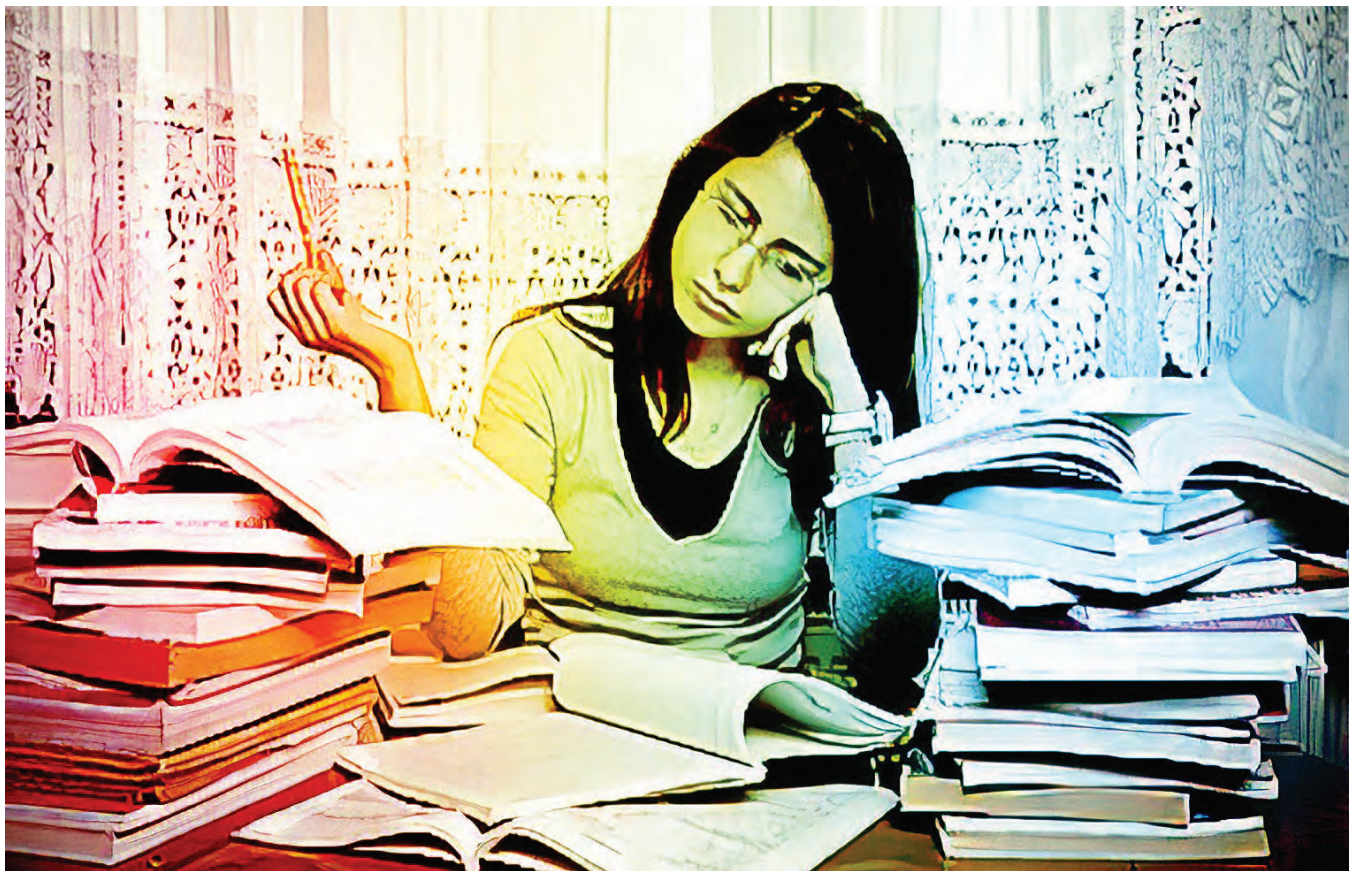
Η κόρη όμως ήλπιζε ακόμα σε ένα σήμερα λίγο πιο γεμάτο. Το είδα στο βλέμμα της, όταν κοίταζε γύρω της σαν να ψάχνει κάποιον· κάποιον να τη «δει». Στο απαλό πορτοκαλί κραγιόν της. Στο ανοιχτόχρωμο, λουλουδάτο φόρεμά της. «Ο μπαμπάς τελικά δεν πήρε, ε;» την άκουσα να ρωτάει λίγο πριν σηκωθούν. «Όχι, ο μπαμπάς δεν πήρε». ●

Της **ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ**

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΑ ΤΕΡΑΤΑ*

Ό,τι βιβλίο μπορώ να διαβάσω στη γλώσσα στην οποία γράφτηκε, το προτιμάω ορίτζιναλ, όχι μεταφρασμένο. Γιατί η μετάφραση σκοτώνει όχι μόνο την ποίηση αλλά και το ίδιο το βιβλίο, μερικές φορές.

«Ο *Χ ένιωθε ετοιμοθάνατος»*, διαβάζω σε ένα (μεταφρασμένο από τα αγγλικά) βιβλίο. Πιο κάτω, ο Χ είναι ακόμα πιο ετοιμοθάνατος και οι φίλοι του φωνάζουν *«πάμε για ετοιμοθάνατοι!»*.

Φυσικά κανένας δεν ενθουσιάζεται τόσο με την προοπτική να γίνει ετοιμοθάνατος, αλλά επειδή ο συγγραφέας είναι Σκωτσέζος, κι επειδή οι Σκωτσέζοι λένε *"let's get mortal"* όταν ετοιμάζονται να βουτήξουν μέχρι τα αυτιά στο ουίσκι, να γίνουν λιώμα, κομμάτια, ρούγκλες, όπως λέμε εμείς στην Ελλάδα… αυτό που ήθελε να πει ο ποιητής δεν έχει καμιά σχέση με τον θάνατο. Λιωμίδης ήτανε ο Χ, και οι φίλοι του *σκοπεύανε να πέσουν στα πατώματα, να κάνουνε κεφάλι, να σκυλο-μεθύσουν μέχρι απιδίας.* (Εκτός που η λέξη, στα αγγλικά, σημαίνει *«θανάσιμος»* όταν ακολουθείται από ουσιαστικό, και *«θνητός»* όταν χρησιμοποιείται σκέτη. Και δεν κάνω την έξυπνη: από τα βιβλία έμαθα αγγλικά, με λεξικά και υπογραμμίζοντας τις άγνωστες λέξεις…)

Ο μεταφραστής δεν οφείλει βέβαια να ξέρει από Σκωτία – αρκεί να ξέρει από Ελλάδα: ο συγχωρεμένος **Οδυσσέας Χατζόπουλος**, εκδότης «**Κάκτος**», μας έλεγε με πονηρό ύφος, *«δε με νοιάζει ακριβώς τι γράφει ο Άγγλος, με νοιάζει περίπου τι διαβάζει ο Έλληνας»*, και τον μελετάω πολλές φορές, όταν ξεμένω από αγγλικό/γαλλικό κείμενο και διαβάζω, αναγκαστικά, το μεταφρασμένο. Ή, όταν διαβάζω στα παιδιά μου παιδικά βιβλία, που είναι το απόλυτο σπλάτερ του μεταφραστή: *«Γιατί ο Χάρυ είναι συνέχεια νευρικός;»* ρωτούσαν (τα παιδιά μου), μια και το *"he was nervous"* (=ανήσυχος) έτσι μεταφράζεται σε όλα σχεδόν τα παιδικά. Ο εκδότης του παιδικού θεωρεί τα παιδιά χαζοβιόλικα, αλλιώς δεν εξηγείται το *«πιο στο γόνατο, πεθαίνεις»* του μέσου μεταφρασμένου παιδικού βιβλίου…

Αλλού, διαβάζω *«δεν έχω την πρωτεύουσα στα χέρια μου»*. Ο ήρωας δεν έχει την πρωτεύουσα, ενώ κανονικά σκασίλα του για την πρωτεύουσα, θα έπρεπε να μην έχει το κεφάλαιο (*"the capital"* που σημαίνει και πρωτεύουσα αλλά και κεφάλαιο, και κεφαλαίο γράμμα, ανάλογα με τα συμφραζόμενα). Το κλασικό *«δεν μπορεί να ξεχωρίσει τον πισινό του από τον αγκώνα του»*, που στα ελληνικά δεν σημαίνει ντιπ τίποτα μια και ο αγκώνας με τον πισινό, για όνομα, δεν έχουνε καμία σχέση… αλλά στα αγγλικά (*"he can't tell his ass from his elbow"*) σημαίνει *«δεν ξέρει τι του γίνεται»*, ή *«είναι εντελώς πλίθιος»* ή *«τα έχει χαμένα»*. Επίσης, ο ήρωας που βάζει και ξαναβάζει *«μια κούπα καφέ»* είναι ο Αμερικάνος (*"a cup of coffee"*) μια και ο Έλληνας βάζει ΦΛΙΤΖΑΝΙ και όχι ΚΟΥΠΑ, όσο καφέ κι αν πίνει.

Σε αστυνομικό μυθιστόρημα, ο ντέντεκτιβ ανακοινώνει με πρωτοφανή σκληρότητα στους τεθλιμμένους συγγενείς, *«ο θείος σας ήταν καθυστερημένος»*. Ο θείος αποδεικνύεται στη συνέχεια διαβόλου κάλτσα, και ήταν απλώς *"late"*, που θα μπορούσε να αποδοθεί *«άργησε να έρθει στο ραντεβού»*, ή στη συγκεκριμένη περίπτωση, *«αποθανών, εκλιπών, συγχωρεμένος»*. Τον φόνο του θείου προσπαθούμε να εξιχνιάσουμε, άρα μάλλον έχει τινάξει τα πέταλα, αφού βρέθηκε σφαγμένος ΚΑΙ με δυο σφαίρες στο κεφάλι.

Το κλασικό στα αστυνομικά μυθιστορήματα είναι ο αλκοολικός ντέντεκτιβ που τρώει *«ένα λιγδερό σάντουιτς»*. Έχει επίσης *«λιγδερά μαλλιά»*, γενικά είναι απδία σκέτη – ενώ θα μπορούσε να τρώει ένα σάντουιτς που στάζει λάδια/λεκιάζει τα χέρια του, και να είναι άλουστος, απλώς. Τα μαλλιά είναι *«λιπαρά»* και όχι *«λιγδερά»*, όταν μας ζητείται να συμπαθήσουμε τον άλουστο. Αν είναι λιγδιάρης, είναι αντι-ήρωας. Και αν τρώει *«με ένα λιγδερό κουτάλι»*… σόρι, αλλά στα αγγλικά θα έτρωγε σε ένα *"greasy spoon"*, που σημαίνει καταγώγιο, φθηνό, τρυπο-ειδές μαγειρείο της γειτονιάς και όχι κουτάλι με λίπος.

Είναι γνωστές οι ιστορικές μεταφραστικές κοτσάνες: *«Ο Άρσον είναι ύποπτος»* από το *"Arson is suspected"*, άρα κάποιος πυρομανής έβαλε τα μαναφούκια και όχι ο Άρσον (που σημαίνει «εμπρησμός»), με τα χεράκια του. Ή ο τίτλος ελληνικής εφημερίδας του 1939 περί της μυστηριώδους χώρας *«Νομανζλάνδης»*, που στην πραγματικότητα ήτανε *«No man's land»*. Ή το σάιτ που έβγαλε τίτλο πριν μερικά χρόνια, *«Ο Χόλυ Κραπ, ο γιος του Κλιντ Ηστγουντ, είναι καυτός!»*, μεταφράζοντας στον αυτόματο το *"Holy crap, Clint Eastwood's son is super hot!"* Ο αυτόματος μεταφραστής είναι τσίρκο κανονικό, αλλά μιλάμε για λογοτεχνία, οπότε τον αφήνουμε ήσυχο. Οι σύγχρονες κοτσάνες δεν οφείλονται σε άγνοια της ξένης γλώσσας αλλά σε άγνοια της ελληνικής – όπως και στο ότι τα περισσότερα μαγαζιά (=εκδοτικοί οίκοι) δεν χρησιμοποιούν πλέον επιμελητές, ή οι επιμελητές πληρώνονται τρίχες, και οι μεταφραστές ακόμα τριχότερες τρίχες… Ίσως γι' αυτό έχουν περάσει στη γλώσσα μας εκφράσεις όπως *«η γαμημένη η δουλειά μου» (*"my fucking job"*)* αντί για *«τη γαμοδουλειά μου»*, όπως λέγαμε παλιά, ή *«δεν έχω γαμημένο μέλλον»* (*"no fuckin' future"*) αντί για το ελληνικότατο *«δεν έχω μέλλον, γαμώτο»*.

Αξεπέραστος παραμένει ο ρεσεψιονίστ που λέει στην ηρωίδα, *«λυπάμαι, η κάμαρα είναι απασχολημένη»*. Η ηρωίδα δεν ρωτάει με ΤΙ απασχολείται η κάμαρα, πλέκει; Παίζει τάβλι, ανοίγει φύλο, βάζει ρόλεϊ; Γιατί ξέρει ότι η γαλλική φράση *"La chamber est occuppee"* (*«το δωμάτιο είναι κατειλημμένο»*) έχει κακο-μεταφραστεί – θα μπορούσε να ήταν απασχολημένη αν ήτανε κομμώτρια, αλλά είναι κάμαρα, οπότε είναι κατειλημμένη, ας το πάρουμε απόφαση. Άλλο κοτσανο-ειδές από τα γαλλικά είναι ο ήρωας ο οποίος *"il marche a cote de ses pantoufles"*, που μεταφράζεται *«βαδίζει πλάι στις παντόφλες του»*… Αλλά στις γαλλόφωνες χώρες η έκφραση χρησιμοποιείται μεταφορικά και σημαίνει *«δεν έχει επαφή με τον εαυτό του, δεν ξέρει τι του γίνεται»*, όχι βγάζει τις παντόφλες του βόλτα. Που δεν φωτίζει καθόλου τον ήρωα, στο ελληνικό κείμενο.

«Ανασήκωσε το δίδυμο τόξο των φρυδιών της» η ηρωίδα, και ο ήρωας *«είπε τραβώντας το σκούρο υπογώνειό του»*, *«Μα την αλήθεια, Ρότζερ!»*, που δεν το λέει κανένας Έλληνας, με ή χωρίς τον Ρότζερ (παρά μόνο σε θεατρικά έργα). Η φράση *«μέρα με τη μέρα έδενε η ρόδινη σάρκα του»* αναφέρεται σε μωρό και όχι σε τσόντα ή σε ψητό γουρουνόπουλο. Κάποιος είχε *«μακριά, ποταμιστά γένια και μαλλιά»*, ενώ ο κακός της ιστορίας είχε *«γκρίζα, σιδερόχρωμα μαλλιά»* και φώναζε *«Μα την αλήθεια!»* με κάθε ευκαιρία.

Όλα αυτά και χίλια ακόμα, τα πετυχαίνω σε μεταφρασμένα αστυνομικά ή λογοτεχνικά βιβλία. Μου κόβεται η φόρα, όταν πέφτω πάνω σε τέτοια μαργαριτάρια, και βγαίνω από την ατμόσφαιρα του έργου, αλλά γελάω κι όλας. Γι' αυτό τα σημειώνω εδώ, επειδή έχουνε την πλάκα τους… A

** Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Μετάφρασης*

benetton.com

UNITED COLORS
OF BENETTON.

© Peanuts Worldwide LLC

NBG Business Seeds

10 ΧΡΟΝΙΑ

Η Εθνική Τράπεζα φέρνει την καινοτομία και την τεχνολογία στο προσκήνιο

Αν υπάρχει κάτι για το οποίο όλοι συμφωνούν είναι πως για να πάει μπροστά η οικονομία αλλά και η κοινωνία, η καινοτομία θα πρέπει να βρεθεί σε πρώτο πλάνο. Κι όπως αποδεικνύεται, στην Ελλάδα υπάρχουν οι άνθρωποι με ιδέες αλλά και εκείνοι που θα τους στηρίξουν. Μια τέτοια πρωτοβουλία αποτελεί ο ετήσιος Διαγωνισμός Καινοτομίας & Τεχνολογίας, που διοργάνωσε για δέκατη συνεχόμενη χρονιά η Εθνική Τράπεζα. Ο Διαγωνισμός, ο οποίος έχει γίνει πλέον θεσμός, πραγματοποιείται στο πλαίσιο του NBG Business Seeds, ενός ολοκληρωμένου προγράμματος της Εθνικής Τράπεζας για τη στήριξη και ανάδειξη της νεοφυούς επιχειρηματικότητας στη χώρα μας. Έρχεται να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας, να δώσει κίνητρα στους νέους, προωθώντας μία νέα επιχειρηματική κουλτούρα.

Η υποστήριξη που παρέχει η Εθνική Τράπεζα στους συμμετέχοντες είναι ολοκληρωμένη σε κάθε στάδιο, παρέχοντας καθοδήγηση και δικτύωση, δημιουργώντας ένα δυναμικό περιβάλλον mentoring και προσφέροντας εξειδικευμένα χρηματοδοτικά εργαλεία. Μέσα από το πρόγραμμα έχουν διατεθεί συνολικά πάνω από 6 εκατ. ευρώ με τη μορφή δανεισμού, συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο και βραβείων.

Στην περυσινή διοργάνωση υποβλήθηκαν 331 προτάσεις με 574 συμμετέχοντες. Παρακάτω παρουσιάζονται οι 10 πρωτότυπες ιδέες που ξεχώρισαν.

1

Linked Business

1ο βραβείο €20.000

Μιχαήλ Βαφόπουλος

Το "Linked Business" παρέχει άμεση, πλήρη, διαφανή και στοχευμένη τμηματοποίηση της αγοράς, με βάση την εμπορική δραστηριότητα και την γεωγραφία των επιχειρήσεων. Ο πελάτης ανακαλύπτει εταιρικά στοιχεία με πληρότητα, ορθότητα, καθημερινή ανανέωση, διαφάνεια και εμπιστοσύνη, εμπλουτισμένα με την απαραίτητη πληροφόρηση και ενοποίηση στα συστήματα.

2

ShopMind

2ο βραβείο €10.000

Βασίλης Σταύρου και Αναστασία Γρίβα

Ένα λογισμικό που επεξεργάζεται και αναλύει δεδομένα από το χώρο του retail, με σκοπό να προσφέρει στοχευμένες ενέργειες μάρκετινγκ, που εξυπηρετούν τις πραγματικές ανάγκες του σύγχρονου καταναλωτή.

3

Ferryhopper

3ο βραβείο €6.000

Μαρία Χατζησταύρου, Χρήστος Σπαθαράκης, Βασίλης Λαχανάς, Παναγιώτης Σαράφης

Είναι η πρώτη πλατφόρμα κρατήσεων που παρέχει τη δυνατότητα συνδυασμού ακτοπλοϊκών δρομολογίων για προορισμούς που δεν έχουν απευθείας σύνδεση.

4

PlantBox

4ο βραβείο €4.000

Βασίλης Τσιπάς

Το PlantBox είναι ένα ζωντανό μοναδικό σουβενίρ. Η ελιά, το πιο γνωστό, ίσως, φυτό της ελληνικής φύσης και συνάμα ένα παγκόσμιο σύμβολο, ταξιδεύει ανά τον κόσμο ως ένας άλλος πρέσβης της πατρίδας μας.

Dogs' Voice

5ο βραβείο

Ελένη Δέδε και **Ευδοκία Πεχλιβανίδη**

Το Dogs' Voice είναι μια πλατφόρμα διαχείρισης αστικής πανίδας, που συμβάλλει στη μείωση του πληθυσμού αδέσποτων ζώων σε τοπικό και εθνικό επίπεδο.

Plex.Earth

5ο βραβείο

Λάμπρος Καλιακάτσος

Το Plex.Earth δίνει τη δυνατότητα στους μηχανικούς μελετητές περιβαλλοντικών, ενεργειακών και κατασκευαστικών έργων, να έχουν την πλήρη 3D γεωγραφική εικόνα οποιουδήποτε σημείου στον κόσμο, μέσω δορυφορικών εικόνων και του Google Earth.

Followgreen

5ο βραβείο

Αθηνά-Αναστασία Μπούρκα, Γεώργιος Ηλιόπουλος και Δαμιανός Μπούρκας

Η πρότασή τους απευθύνεται σε δήμους και αποτελεί ένα εργαλείο για την επιβράβευση των πολιτών που ανακυκλώνουν σε τοπικό επίπεδο.

Στην 5η θέση διακρίθηκαν ισότιμα 6 προτάσεις

Coffee-eco

5ο βραβείο

Αλέξης Παντζιάρος

Το Coffee-eco είναι μια εταιρεία που αξιοποιεί τα υπολείμματα καφέ για τη δημιουργία φαινολικών ουσιών.

Biomimetic

5ο βραβείο

Ευάγγελος Σκουλάς, Ανδρέας Λεμονής, Εμμανουήλ Στρατάκης, Αλέξανδρος Μιμίδης, Αντώνιος Παπαδόπουλος

Το Biomimetic αφορά σε μια νέα τεχνολογία για την παρασκευή αντι-ανακλαστικών διάφανων υλικών, με σημαντικά ευκολότερη ανάγνωση από οθόνες φορητών συσκευών, προστατεύοντας τα μάτια και εξοικονομώντας ενέργεια.

Φωτοβολταϊκός Διαχειριστής Θερμικής Ενέργειας

5ο βραβείο

Μιχαήλ Φιλιππίδης

Ένα προϊόν υψηλής απόδοσης, που απαλλάσσει από τα ετήσια έξοδα και τη φροντίδα ενός ηλιοθερμικού, εξοικονομώντας χρήματα, ενέργεια και ρύπους για το περιβάλλον.

10ος Διαγωνισμός Καινοτομίας & Τεχνολογίας

NBG Business Seeds

ΔΗΛΩΣΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΟΥ

Έχεις μια καινοτόμα ιδέα και πιστεύεις σε αυτήν; Στείλε τώρα την ατομική ή ομαδική πρότασή σου στον Διαγωνισμό Καινοτομίας & Τεχνολογίας της Εθνικής Τράπεζας, που αυτή την περίοδο είναι σε εξέλιξη, μέχρι και την Πέμπτη 10 Οκτωβρίου, στις 15.00.

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

Ηλεκτρονική Επιχειρηματικότητα, Περιβάλλον και Τεχνολογία, Πολιτισμός και Τεχνολογία.

ΒΡΑΒΕΙΑ

1ο € 20.000
2ο € 10.000
3ο € 6.000
4ο € 4.000

Έξι βραβεία των € 1.500

το κάθε ένα θα απονεμηθούν σε όσους προκριθούν στην τελευταία φάση του Διαγωνισμού. Όλοι οι συμμετέχοντες –ανεξαρτήτως πρόκρισης– προσκαλούνται σε δράσεις ενημέρωσης, δικτύωσης και καθοδήγησης, σε Αθήνα και Περιφέρεια και έχουν τη δυνατότητα να διεκδικήσουν περαιτέρω δωρεάν υπηρεσίες από συνεργαζόμενες εταιρείες και φορείς.

Υποβολή συμμετοχής ηλεκτρονικά στο nbg.gr/competition

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΣΥΜΜΕΤΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗ ΜΟΡΙΑ

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Η εικόνα από το drone είναι λεπτομερής. Μία μικρή κωμόπολη με διάφορες δομές και υποδομές είναι γεωμετρικά τοποθετημένη μέσα σε ένα κομμάτι γης. Από ψηλά διακρίνονται τα πάντα. Μέσα σε τέσσερα χρόνια η Μόρια από μία τοποθεσία έξω από τη Μυτιλήνη έγινε παγκοσμίως γνωστή ως Hot Spot υποδοχής οικονομικών κυρίως μεταναστών και πολλών προσφύγων. Το νησί της Λέσβου, όπως και αυτό της Χίου, της Σάμου και της Λέρου, άλλαξε όψη. Άλλαξε και η οικονομία του νησιού. Στήθηκε μία αλυσίδα «φασόν» γύρω από το Hot Spot. Υπηρεσίες, logistics, υποδομές τροφοδοσίας, τεχνικά δίκτυα, νομικά πρόσωπα, ΜΚΟ, υπηρεσίες περίθαλψης, μεταφραστές, διαχείριση απορριμμάτων, συστήματα ασφαλείας (ορατά και μη), catering παντός είδους ποιότητας και προσανατολισμού και πολλοί ειδικοί. Ειδικοί από Βρυξέλλες, από την Αθήνα, από τον ΟΗΕ, από τα πανεπιστήμια. Η αγορά των ενοικίων στα προαναφερθέντα νησιά εκτοξεύτηκε, όχι όπως στα Χανιά, το Ηράκλειο ή την Κέρκυρα, λόγω Airbnb, αλλά λόγω ζήτησης από άτομα που επανδρώνουν το «ειδικό φασόν» εξυπηρέτησης της Μόριας και των άλλων Hot Spots στα νησιά. Άλλαξε και το επιχειρηματικό προφίλ στη Λέσβο. Ο καθημερινός πελάτης της τάδε ταβέρνας δεν είναι πια ο τουρίστας ή ο τούρκος επισκέπτης αλλά ο πρόσφυγας από τη Συρία ή ο οικονομικός μετανάστης από την Υεμένη. Μέσα στην κουζίνα εργάζεται κάποιος άλλος πρόσφυγας που ξέρει τις συνήθειες των μεταναστών, ο κατάλογος είναι γραμμένος και στα αραβικά, τα υλικά αλλάζουν καθώς και η γεύση του κεμπάπ.

Μέσα στη μικρή πολιτεία της Μόριας, όπως σε κάθε ιδιότυπη κοινωνία με ανθρώπους περαστικούς, απελπισμένους, κυνηγημένους ή απλώς τυχοδιώκτες, ανθίζουν όλα τα επαγγέλματα και όλες οι «κρυφές» δομές. Δραστηριοποιούνται οι μαφίες. Απλώνονται τα δίκτυα των διακινητών, εξαπλώνονται τα δίκτυα της πορνείας, βρίσκει δουλειά το λαθρεμπόριο κάθε είδους και τύπου. Ιρακινοί ή Αφγανοί νταβατζήδες παρέα με χαμένους τζιχαντιστές δίπλα από μαφιόζους διακινητές. Γνωστές παγκοσμίως ΜΚΟ λειτουργούν πλάι πλάι με αλλόκοτες νεόφερτες δομές. Περίεργες οργανώσεις εμφανίζονται από το πουθενά και στο τέλος αποδεικνύεται πως είναι δήθεν ΜΚΟ αλλά που εργάζονται ως υπηρεσίες security.

Όπου δεν υπάρχει κράτος υπάρχει φασισμός. Πρόκειται για μία αλήθεια η οποία δυστυχώς επιβεβαιώνεται με κάθε ευκαιρία. Αυτό ακριβώς συνέβη στη Μόρια και σε άλλα Hot Spots. Η ανεπαρκής κεντρική εξουσία έδωσε το δικαίωμα στα παράπλευρα κυκλώματα να λειτουργήσουν ασύμμετρα και να επιβάλουν τη λογική τους. Η δομή υποδοχής στη Λέσβο εξελίχθηκε σε υποκριτικό άλλοθι των δυτικών ΜΜΕ που κατηγορούσαν για αναλγησία της Αθήνας και κατήγγειλαν ανθρωπιστική καταστροφή στη Μόρια. Την ίδια ώρα ωστόσο οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις συστηματικά υπονόμευαν κάθε συμφωνία και κάθε προοπτική από κοινού διαχείρισης του μεταναστευτικού ζητήματος. Στο βασίλειο της υποκρισίας των Βρυξελλών, ο έλληνας Επίτροπος Δημήτρης Αβραμόπουλος δεν ένιωσε ούτε μία στιγμή την ανάγκη να ορθώσει το ανάστημά του απειλώντας με παραίτηση, όταν εξόφθαλμα ο πλούσιος ευρωπαϊκός βορράς αρνιόταν πεισματικά και συστηματικά να αναλάβει μερίδιο διαχείρισης της προσφυγικής κρίσης.

Τελικά η Ελλάδα αργά αλλά σταθερά εξελίχθηκε σε μία «αποθήκη ψυχών» με επίκεντρο το Βόρειο Αιγαίο. Το ίδιο και η Ιταλία με επίκεντρο τη Λαμπεντούζα. Σε μικρότερο βαθμό και η Μάλτα. Πιο ελεγχόμενα και η Ισπανία.

Η «καραμέλα» στο στόμα των δυτικών διπλωματών ήταν και είναι η συμφωνία ΕΕ με την Τουρκία. Μία συμφωνία αμφιλεγόμενη εξ αρχής και άκρως προβληματική η οποία για να λειτουργήσει χρειάζεται τη θετική στάση και των δύο πλευρών. Ποτέ δεν υπήρξε και μάλιστα εκατέρωθεν μία συμφωνία εμπιστοσύνης μεταξύ Άγκυρας και Βρυξελλών. Όποτε η συμφωνία λειτούργησε οι ροές μεταναστών ήταν ελεγχόμενες.

ΦΩΤΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΟΣΙΔΗΣ / INTIME NEWS

ιδιαίτερη οξύτητα τις πολιτικές διαχείρισης της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στο μεταναστευτικό - προσφυγικό. Είχε απόλυτο δίκιο. Όταν καταγγέλλεις τους προηγούμενους τότε θα πρέπει η δική σου διαχείριση να είναι αποτελεσματικότερη. Μέσα σε τρεις εβδομάδες εξαγγέλθηκαν τρείς δέσμες μέτρων. Η ολοκλήρωση του φράχτη στον Έβρο και το σφράγισμα των συνόρων, η εντατικοποίηση ελέγχου στις θαλάσσιες οδούς, η αυστηροποίηση της έκδοσης ασύλου, η ενίσχυση σε προσωπικό και υλικό των μηχανισμών αστυνόμευσης της συνοριακής γραμμής, η διεθνοποίηση του μεταναστευτικού ζητήματος, η αύξηση του αριθμού επιστροφής μεταναστών στην Τουρκία. Αν κανείς ανατρέξει σε επίσημες ανακοινώσεις των κυβερνήσεων των 5 τελευταίων ετών θα αντιληφθεί πάραυτα πως όλες αυτές οι προτάσεις είναι διαχρονικές, διακομματικές, επαναλαμβανόμενες και ανακυκλούμενες. Με λίγα λόγια για άλλη μία φορά στον πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής συνυπάρχουν η αδυναμία αντίδρασης στην πραγματικότητα, η πάγια υποψία πως για όλα φταίει η Τουρκία, η διαρκής γκρίνια για την υποκρισία της Ευρώπης, η πεποίθηση πως η Αθήνα και η κακόμοιρη Ελλάδα «κάνουν ό,τι μπορούν».

Λάθος. Η ανεπάρκεια υποδομών υποδοχής δεν είναι αποτέλεσμα ευρωπαϊκής υποκρισίας ή της τουρκικής επιθετικότητας αλλά η αδυναμία του ελληνικού κράτους να χρησιμοποιήσει τα παχυλά κονδύλια από την ΕΕ για τη δημιουργία ασφαλούς και αποδεκτού περιβάλλοντος για τη φιλοξενία μεταναστών.

Η ανεπάρκεια μηχανισμών ασφαλείας δεν οφείλεται στην αμηχανία των Βρυξελλών ή στη διγλωσσία των Ευρωπαίων αλλά στην πάγια κρατική αδυναμία της χώρας να συγκροτήσει σύγχρονους μηχανισμούς επιτήρησης και επεξεργασίας πληροφοριών. Η κατασπατάληση κονδυλίων από την ΕΕ σε άχρηστες δαπάνες ή σε «στημένες «δουλειές (επισιτισμός, catering κλπ) δεν οφείλεται σε αδυναμία των Ευρωπαίων αλλά στη συνειδητή υποκοσμική λειτουργία των ντόπιων μηχανισμών από το Υπουργείο Άμυνας μέχρι το Υπουργείο Εξωτερικών (κύκλωμα έκδοσης παράνομης βίζας από το ελληνικό προξενείο στο Νέο Δελχί, φερ' ειπείν).

Η λειτουργία παράνομων δικτύων έκδοσης πλαστών εγγράφων, επιτάχυνσης διαδικασιών έκδοσης δικαστικών αποφάσεων για το άσυλο, προώθησης μεταναστών από την Ελλάδα στην Ευρώπη κ.λπ. δεν είναι απόδειξη ευρωπαϊκής παρανομίας αλλά ντόπιας παρακμής και διολίσθησης σε υποκοσμικές πρακτικές που διαπερνούν κάθετα τις κρατικές βαθμίδες.

Η ΜΟΡΙΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ, ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Η ΑΡΧΗ. ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ ΘΑ ΦΑΝΤΑΖΕΙ ΣΑΝ «ΠΤΑΙΣΜΑ».

Η Μόρια, για να το καταλάβουμε, είναι μόνο η αρχή. Τα επόμενα χρόνια θα φαντάζει σαν «πταίσμα» μπροστά στο μέγεθος του αδιεξόδου διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών. Και μία τελευταία παρατήρηση. Προ εβδομάδας διεξήχθη συνάντηση στη Μάλτα μεταξύ Γαλλίας, Ιταλίας, Ισπανίας και Μάλτας για την κατάληξη σε συμφωνία από κοινού διαχείρισης των ροών και ποσοστιαίας κατανομής του βάρους φιλοξενίας των μεταναστών. Για κάποιον ανεξήγητο λόγο η Ελλάδα δεν προσκλήθηκε. Προφανώς οι Ευρωπαίοι θεωρούν αυτή τη χώρα συνολικά ως ένα διαρκώς τροφοδοτούμενο γιγαντιαίο Hot Spot, όπου όποιος εισέρχεται καλό θα ήταν να μην εξέρχεται. **A**

Όταν η συμφωνία για λόγους άλλους δεν λειτούργησε, αυξήθηκαν οι ροές. Ποιοι είναι οι «άλλοι λόγοι». Είναι οι πολεμικές επιχειρήσεις επί του εδάφους. Ρώσοι, Σύροι, Αντιπολιτευόμενοι Σύροι, Κούρδοι, Τζιχαντιστές, Τούρκοι, Αμερικανοί, Γάλλοι και Βρετανοί, Ιρανοί και Ιρακινοί, εμπλέκονται σε αυτές τις πολεμικές επιχειρήσεις. Στα εδάφη αυτά κατοικούν άνθρωποι. Οι πληθυσμοί αυτοί μετακινούνται ανάλογα με τη βιαιότητα των συγκρούσεων. Αυτονόητα πράγματα.

Λίγο πριν ή κατά τη διάρκεια έξαρσης της επιθετικότητας των εμπολέμων οι ροές αυξάνονται. Η αύξηση στη ζήτηση διακίνησης των ανθρώπων αυτών ενεργοποιεί τα διεθνή κυκλώματα διακινητών. Δεν είναι μόνον Τούρκοι οι διακινητές. Είναι και Έλληνες (συνελήφθη ένας έλληνας προ ημερών στη Σμύρνη), είναι Σύροι, είναι Ιρακινοί, είναι όμως και Αλβανοί ή Ιταλοί. Προφανώς είναι και Λίβυοι ή Λιβανέζοι. Τα κυκλώματα λειτουργούν ανορθόδοξα σε πλαίσιο ασύμμετρου πολέμου. Μέσω αυτής της ασύμμετρης απειλής τζιχαντιστικές οργανώσεις «ανακυκλώνουν» τους ανθρώπινους πόρους τους.

Η παρούσα κυβέρνηση είχε καταγγείλει με

Η ΓΚΡΕΤΑ ΚΑΙ Η ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ

Του **ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ**

Γουστάρεις Γκρέτα. Μέσα. Και εγώ. Και ξεφωνίζεις στα social όσους τα βάζουν με το κορίτσι και αποδίδουν τη θεατρικότητά της σε επιτήδευση και όχι στα σύνδρομα που μεταφέρει. Σωστά. Και λες ότι οι αρνητές της κλιματικής αλλαγής εξυπηρετούν τα μεγάλα πετρελαϊκά συμφέροντα και ενδεχομένως τα αρπάζουν από εκεί. Εννοείται. Τουλάχιστον οι έξυπνοι. Διότι υπάρχουν και ηλίθιοι, εμμονικοί ή απλώς αντιδραστικοί. Το καλό που τους θέλω είναι να στήσουν μία ΜΚΟ. Θα κολυμπήσουν στο πετροδολάριο. Γουστάρεις και τα παιδάκια που λουφάρουν από το σχολείο τις Παρασκευές και κατεβαίνουν Σύνταγμα να διαδηλώσουν για το κλίμα. Κι εμένα κάποτε μου άρεσαν τα παιδάκια που ζωγράφιζαν περιστέρια πάνω σε πυραύλους αμερικανικής κατασκευής διότι, όπως όλοι γνωρίζαμε, οι σοβιετικοί πύραυλοι είχαν μέσα μόνο αέριο επανάστασης με τσεχοσλοβάκικη σοκολάτα. Ενώνεις, λοιπόν, τη φωνή σου με την αγωνία του πλανήτη για την κλιματική αλλαγή. Την ενώνεις όμως και με εκείνους που δεν θέλουν τις ανεμογεννήτριες επειδή σκοτώνουν τα πουλάκια και καταστρέφουν το τοπίο. Και εδώ συμφωνούμε. Και σε μένα δεν αρέσει η εικόνα των νεκρών γλάρων. Επίσης θα συμφωνήσω μαζί σου, οι ανεμογεννήτριες χαλάνε το τοπίο. Και άμα θέλεις, να πάρω και εγώ λίγη φωνή από εκείνη που βάζω στην αγωνία του πλανήτη και να την προσθέσω στην κραυγή των κατοίκων που οδύρονται για τη βίαιη παρέμβαση στο τοπίο παραδοσιακών οικισμών. Ναι, μόνο που ο οικισμός, για να είναι παραδοσιακός, δεν πρέπει να έχει πάργκινγκ όπου αράζουν SUV. Ούτε κλιματιστικό σε κάθε δωμάτιο. Πρέπει να διαλέξουμε τι τελικά θέλουμε. Εργοστάσιο παραγωγής ρεύματος με ορυκτά καύσιμα ή πολλές ανεμογεννήτριες για αξιοποίηση της αιολικής ενέργειας; Και, συγγνώμη, αλλά όταν ακούω για «λελογισμένες παρεμβάσεις με σεβασμό στο τοπίο και στην παραδοσιακή κληρονομιά, αλλά και στην παγκόσμια επιταγή για καθαρότερη ενέργεια και πιο πράσινο περιβαλλοντικό αποτύπωμα», θέλω να πιάσω ένα μπιτόνι βενζίνη, να αυτοπυρποληθώ και να επιβαρύνω με CO_2 την ατμόσφαιρα. Το ίδιο θέλω να κάνω και όταν βλέπω τα παιδάκια, που κατά τα λοιπά στηρίζουν Γκρέτα, να παρατάσσονται εν σειρά στην άσφαλτο αντιδρώντας στη δημιουργία εργοστασίου απορριμμάτων στην περιοχή τους. Είμαστε οικολόγοι, αλλά τα σκουπίδια μακριά από μας. Ακόμα και αν η διαχείρισή τους γίνεται όπως ακριβώς ζητήσαμε στη διαδήλωση.

Πριν από λίγες μέρες συνειδητοποίησα ότι ζούμε σε μία χώρα όπου είσαι υποχρεωμένος να εμβολιάσεις τον σκύλο σου, αλλά όχι το παιδί σου για την ιλαρά. Είναι μία αντίφαση που περιγράφει πολλά. Έχουμε έναν πολιτικό αρχηγό που δηλώνει κάτοχος δέκα οχημάτων, αλλά και ανήσυχος για την κλιματική αλλαγή. Με διαδηλωτές για το κλίμα να κρατούν πλαστικές σακούλες από ψώνια – αυτό κι αν ήταν χαριτωμένο. Βέβαια η χρήση της πλαστικής σακούλας μειώθηκε. Θεαματικά. Από τότε που άρχισαν να τις χρεώνουν. Ζούμε επίσης σε μία χώρα με οικολόγους που δεν περνάνε το αυτοκίνητο από ΚΤΕΟ. Που διαμαρτύρονται στα social αν πάρουν κλήση για Κάρτα Ελέγχου Καυσαερίων και πιστεύουν ότι το πρόβλημα δεν είναι στη δική τους εξάτμιση, αλλά στο φουγάρο που μολύνει την ατμόσφαιρα και φουσκώνει τραπεζικούς λογαριασμούς – είναι και στα δύο, στο μέτρο που τους αντιστοιχεί. Που καταναλώνουν κόκκινο κρέας με συχνότητα μεγαλύτερη από τις διατροφικές συνήθειες λιονταριού στη σαβάνα και ταυτοχρόνως ψάχνονται για καμιά σόγια ή κάνα κιλό βιολογικά λαχανικά – η κτηνοτροφία καταστρέφει τον πλανήτη με την ίδια ένταση που το κάνουν και οι μεταφορές, καταναλώνονται τρία λίτρα νερό για κάθε χάμπουργκερ. Ζούμε μέσα σε μία αλυσίδα αντιφάσεων, υιοθετούμε συμπεριφορές που συχνά η μία ακυρώνει την άλλη. Δεν φταίει μόνο το έλλειμμα στην παιδεία και η καχεκτική περιβαλλοντική κουλτούρα. Άλλωστε έχουμε κάνει βήματα σε αυτόν τον τομέα, πριν από τριάντα χρόνια πηγαίναμε για πικ-νικ και αφήναμε πίσω μας τα σκουπίδια. Φταίει η ψευδαίσθηση της αδιαφορίας. Αισθανόμαστε ότι όλα αυτά που θα συμβούν στον πλανήτη υπερβαίνουν το διάστημα της ζωής μας. Ακόμα κι αν έρθει η Αποκάλυψη, δεν θα είμαστε εδώ για να την παρατηρήσουμε. Όσο μεγάλος και αν είναι ο κίνδυνος, η ζωή και ο θάνατος παίρνουν πάντα τα δικά μας μέτρα. ●

→ *kostas@giannakidis.com*

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καΐμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Direct Market Στεφανία Μουστάκη, Κατερίνα Μπουρνέλη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΜΑΓΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

1ο Γυμνάσιο – 1ο Λύκειο

Από αριστερά: Ο Αντιδήμαρχος κ. Σκαλιστήρας, η κ. Ανδρούτσου, ο κ. Κουφής, ο κ. Ντρούκας)

ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Άμεση προτεραιότητα η σύνδεση σχολικών μονάδων

Η επέκταση του δικτύου φυσικού αερίου στον Δήμο Πετρούπολης βρέθηκε στο επίκεντρο της επίσκεψης του νέου αντιδημάρχου, Αθανάσιου Σκαλιστήρα, και της ειδικής συνεργάτιδας του δήμου σε θέματα τεχνικών έργων, Χριστίνας Ανδρούτσου, στα γραφεία της Εταιρείας Διανομής Αερίου Αττικής. Εκεί, ενημερώθηκαν από τον Τεχνικό Διευθυντή Χρήστο Σκουλίδα, τον Διευθυντή Ανάπτυξης Υποδομών Γιάννη Ντρούκα, τον Διευθυντή Σχεδιασμού Υποδομών & Προγραμματισμού, Ιερόθεο Κουφή, καθώς και τη Διευθύντρια Επικοινωνίας, Έλενα Χατζηγιωργάκη, για την παρούσα κατάσταση του δικτύου φυσικού αερίου του Δήμου Πετρούπολης, τις άμεσες επεκτάσεις ώστε να συνδεθούν σχολικά συγκροτήματα και άλλα δημοτικά κτήρια, τις επικείμενες επεκτάσεις, αλλά και για να σχεδιαστούν και να συντονιστούν οι από κοινού δράσεις ενημέρωσης των δημοτών για τα πλάνα επέκτασης του δικτύου στο δήμο, ώστε να συγκεντρωθούν όσο το δυνατόν περισσότερα αιτήματα Εκδήλωσης Ενδιαφέροντος Σύνδεσης για τον πιο αποδοτικό σχεδιασμό του δικτύου.

Το δίκτυο φυσικού αερίου στο Δήμο Πετρούπολης εκτείνεται -μέχρι σήμερα- σε 9,6 χλμ. κατά μήκος του οδικού δικτύου και απαριθμεί 267 παροχές και 380 μετρητές. Στο πρόγραμμα επεκτάσεων δικτύου της ΕΔΑ Αττικής για το 2019 έχουν ενταχθεί οι οδοί: 28ης Οκτωβρίου & Ρόδου.

Άμεση προτεραιότητα του Δήμου Πετρούπολης είναι η σύνδεση των σχολικών μονάδων με το δίκτυο φυσικού αερίου καθώς και άλλων δημοτικών κτιρίων. Από τις συγκεκριμένες επεκτάσεις θα ωφεληθούν οι περίοικοι. Στα μελλοντικά σχέδια της ΕΔΑ Αττικής είναι περισσότερες επεκτάσεις (περίπου 10 χλμ. δικτύου). Για τον πιο αποδοτικό σχεδιασμό του δικτύου καλούνται οι κάτοικοι του Δήμου Πετρούπολης να συμπληρώσουν τη φόρμα Εκδήλωσης Ενδιαφέροντος της ΕΔΑ Αττικής, έντυπη στα γραφεία του δήμου ή ηλεκτρονικά στη διεύθυνση https://edaattikis.gr/gr/contact/connection

Οι επεκτάσεις δικτύου που θα γίνουν άμεσα αφορούν στα κάτωθι κτήρια (βλ. Χάρτη στις επόμενες σελίδες):

- **1ο Γυμνάσιο – 1ο Λύκειο** *(Ανατ. Ρωμυλίας 116-118 & Θεσσαλίας)*
- **5ο & 11ο Νηπιαγωγείο** *(Ανατ. Ρωμυλίας & Στ. Ελλάδος)*
- **10ο Δημοτικό** *(Αθ. Διάκου 120 & Κολοκοτρώνη)*
- **6ο Γυμνάσιο** *(Ολυμπίας & Βορ. Ηπείρου)*
- **4ο Δημοτικό** *(Χρυσ. Σμύρνης 7 & Αναγνωσταρά)*
- **2ο Νηπιαγωγείο** *(Βαλτετσίου 25 & Αναγνωσταρά)*
- **3ο Νηπιαγωγείο** *(Σκουφά 69 & Ναυαρίνου 47)*
- **Παιδικός Σταθμός** *(Μελλοντικό κτήριο) (Βαλτετσίου 11)*

Σκοπός και των δύο φορέων είναι να καταστεί δυνατόν για όλο και περισσότερους κατοίκους του Δήμου Πετρούπολης να συνδεθούν με το φυσικό αέριο γιατί:

- Είναι οικονομικότερο σε σχέση με άλλα καύσιμα
- Είναι φιλικό προς το περιβάλλον
- Δεν νοθεύεται
- Όπου υπάρχει η δυνατότητα, υπάρχει αυτονομία
- Ευκολία στη χρήση

Άμεση απόδοση!

διανομή αερίου αττικής
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

ADVERTORIAL A.V.

Φυσικό αέριο στα σχολεία του Δήμου Πετρούπολης από την ΕΔΑ Αττικής

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

6ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ

7ος ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

3ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Date: 23/9/2019

Επιμέλεια – παρουσίαση: ***Έλενα Χατζηγιωργάκη,***
Διευθύντρια Επικοινωνίας ΕΔΑ Αττικής, e.chatzigiorgaki@edaattikis.gr

ΝΕΩΝ
ΛΙΟΣΙΩΝ
(ΙΛΙΟΥ)

4ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
(ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΚΤΗΡΙΟ)

ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ &
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑ

4ος ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

2ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ
1ο ΛΥΚΕΙΟ

5ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

3ο & 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ
18ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

12ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ

10ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΝΕΩΝ
ΛΙΟΣΙΩΝ
(ΙΛΙΟΥ)

διανομή αερίου
αττικης
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟΥΣ

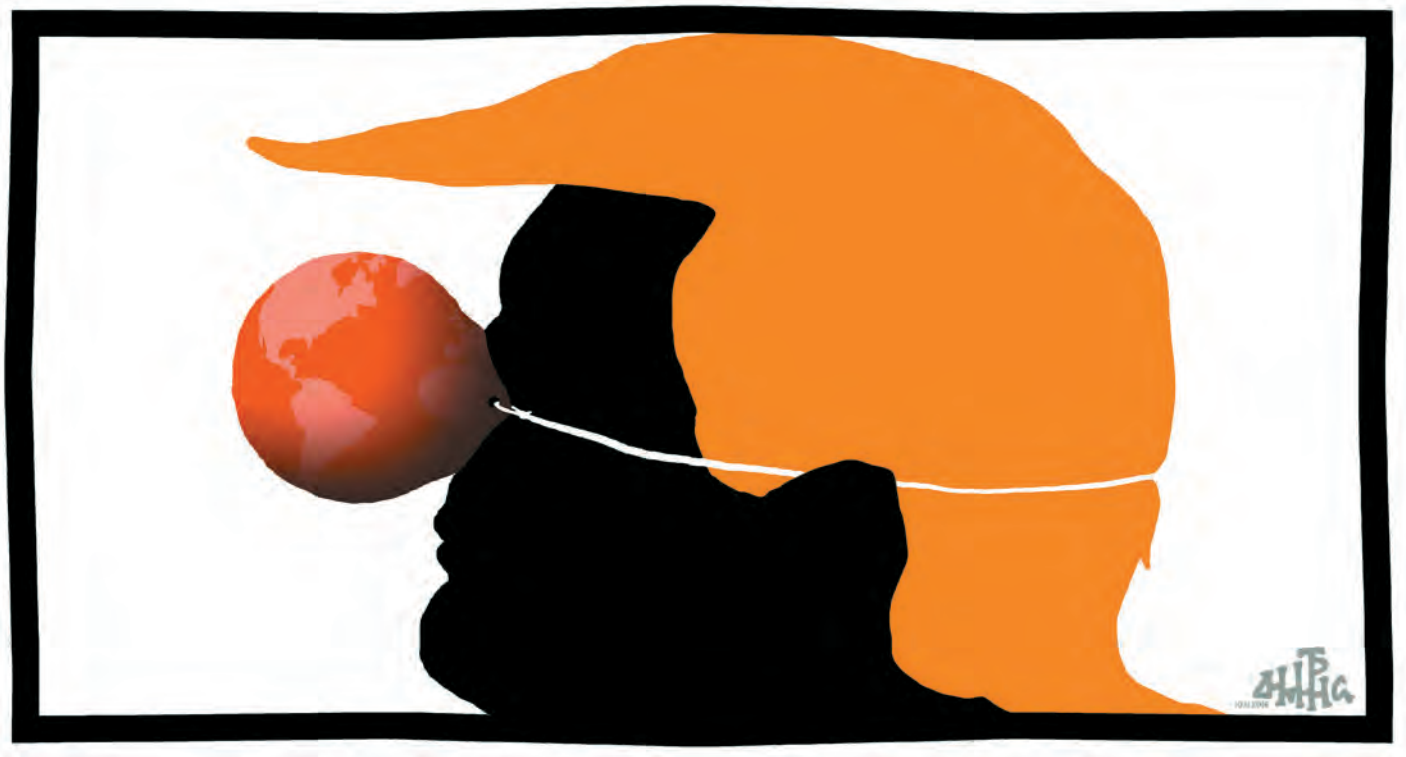
Ο **ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ** γράφει για τον συνάδελφό του, γελοιογράφο στην «Καθημερινή», με αφορμή την έκθεση του δεύτερου στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη

Ο Δημήτρης Χαντζόπουλος ανήκει στην κατηγορία «σταυρόλεξο για πολύ απαιτητικούς». Ίσως ο πιο δύσκολος από όλους μας, εννοώ είναι ο γελοιογράφος που απαιτεί τη μεγαλύτερη εγρήγορση και συμμετοχή του αναγνώστη στα σκίτσα του. Αν τον ρωτήσεις σου λέει ότι δεν πρέπει να υποτιμάμε τον αναγνώστη, ότι πρέπει να εμπιστευόμαστε το κριτήριο και την παιδεία του. Για αυτό ο ίδιος παίρνει καθημερινά ρίσκα. Η γελοιογραφία από τη φύση της έχει ούτως ή άλλως θεμελιώδες συστατικό το ρίσκο – η διαρκής αναζήτηση της πρωτοτυπίας και του χιούμορ εμπεριέχει πάντα το ρίσκο να βρεθούν τα ανθρωπάκια σου στο κενό. Αλλά εκείνος αυτή την επισφάλεια την πολλαπλασιάζει διότι θεωρεί εκ προοιμίου ότι ο αναγνώστης του έχει γερές γνώσεις εγκυκλοπαιδικές, εικαστικών τεχνών, σινεμά, ιστορίας κ.λπ. και μπορεί να συνομιλήσει μαζί του με δύσκολες κοινές αναγωγές. Οι αναφορές των υπολοίπων από εμάς συνήθως είναι πιο κοινής λήψεως, πιο ποπ, ο φόβος μας μήπως δεν μας καταλάβουν οι αναγνώστες είναι μεγαλύτερος από του Χαντζόπουλου.

Έχει και άλλη πρωτοτυπία ο Δημήτρης Χαντζόπουλος. Είναι ο γελοιογράφος των δύο εποχών. Όλοι οι υπόλοιποι είχαμε μια γραμμική πορεία εξέλιξης και βαθμιαίας ωρίμασης μέχρι να φτάσουμε στο, ας πούμε, οριστικό προσωπικό του ύφος ο καθένας. Ο Χαντζόπουλος έκανε το ίδιο πράγμα δυο φορές, έχοντας δημιουργήσει δύο εποχές καριέρας, σαφώς διακριτές μεταξύ τους, που αν δεν υπήρχε η κοινή χαρακτηριστική γραμματοσειρά και το αναγνωρίσιμο δαιμόνιο χιούμορ θα νόμιζες ότι αφορούν δύο διαφορετικούς δημιουργούς. Και αυτό ήταν μάλλον το μεγαλύτερο ρίσκο που πήρε. Εγκατέλειψε το πενάκι μετά από περίπου είκοσι χρόνια διαδρομής που τον είχε κατατάξει μεταξύ των κορυφαίων και μπήκε πρώτος στην ηλεκτρονική εποχή και μάλιστα ολοκληρωτικά, αναζητώντας ένα νέο ύφος, τεχνοτροπία ακόμα και φιλοσοφία γελοιογραφίας την οποία με τόλμη και αυτοπεποίθηση καθιέρωσε. Για παράδειγμα, ανέτρεψε τον θεμελιώδη κανόνα του σκίτσου, της οριακής οικονομίας των λέξεων – ο Χαντζόπουλος παρατάσσει γενναιόδωρα διαλόγους με προτάσεις που άλλοι δεν θα έκριναν απαραίτητες για τη λειτουργία του σκίτσου αλλά εκείνος θεωρεί σημαντικότερο το κλίμα από τον ρυθμό. Σχηματικά θα έλεγα ότι ενώ οι υπόλοιποι προσπαθούμε να μαγνητίσουμε ακαριαία το βλέμμα του αναγνώστη και μετά να τον κερδίσουμε, εκείνος του ζητά εξ αρχής χρόνο και προσοχή. Αν θέλει - αν δεν θέλει, πάλι καλώς, τα δικά του σκίτσα πάντως δεν τα παραχωρεί σε όρους ταχύτητας.

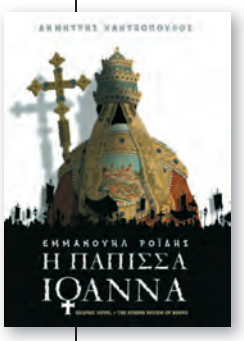

Και διηγώντας τα να γελάς

Μια έκθεση στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη

Κλείνοντας μια πολιτική περίοδο της χώρας και πριν αρχίσει η επόμενη, ο γελοιογράφος της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» Δημήτρης Χαντζόπουλος παρουσιάζει μια επιλεγμένη σειρά πολιτικών γελοιογραφιών με καυστικό χιούμορ από τα πολιτικά και τα κοινωνικά γεγονότα που στιγμάτισαν την κρίση και τα μνημόνια της τετραετίας που πέρασε.

Με έμφαση πάντα στην εικαστική διάσταση των σκίτσων του, η έκθεση έχει άμεσες αναφορές και στο ζωγραφικό έργο του καλλιτέχνη-γελοιογράφου· τα σκίτσα λειτουργούν θαυμάσια σαν αυτόνομα έργα μικρών διαστάσεων.

Με αυτό το σκεπτικό, παράλληλα με την έκθεση, θα παρουσιαστεί και το πρόσφατο Graphic Novel *«Η Πάπισσα Ιωάννα»* του Εμμ. Ροϊδη (έκδοση The Athens Review of Books) και ένα σχετικό video για το πάντα επίκαιρο έργο στο πέρασμα του χρόνου και των καιρών. Οι γελοιογραφίες εκδίδονται σε περιορισμένη έκδοση (1/6 έως 6/6), υπογεγραμμένες από τον καλλιτέχνη, σε ψηφιακή εκτύπωση Giclée από την Graphicon.

Εγκαίνια Πέμπτη 3/10 στις 20.00. Έως 12/10. Zoumboulakis Galleries, πλ. Κολωνακίου 20, 2103608278

Ο **Δημήτρης Χαντζόπουλος** γεννήθηκε το 1956 στην Πάτρα. Σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και κινούμενα σχέδια στο Emily Carr University of Art +Design στο Βανκούβερ του Καναδά. Εργάζεται ως σκιτσογράφος στην εφημερίδα «Καθημερινή». Στις Εκδόσεις Άγρα κυκλοφορούν τα βιβλία του: «Αι Αγαπώσαι» (1991), «Αχ, και να 'ξερες τι μου θύμισες» (1991), «Εις Άγραν Ρεθύμνου» (1999), «Στο Τούνελ - Σκίτσα 2010 -2013» και το graphic novel «Πάπισσα Ιωάννα» από τις εκδόσεις «The Athens Review of Books». Το σημερινό μας εξώφυλλο το σχεδίασε αποκλειστικά για την Α.Ν. με αφορμή την έκθεσή του στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη.

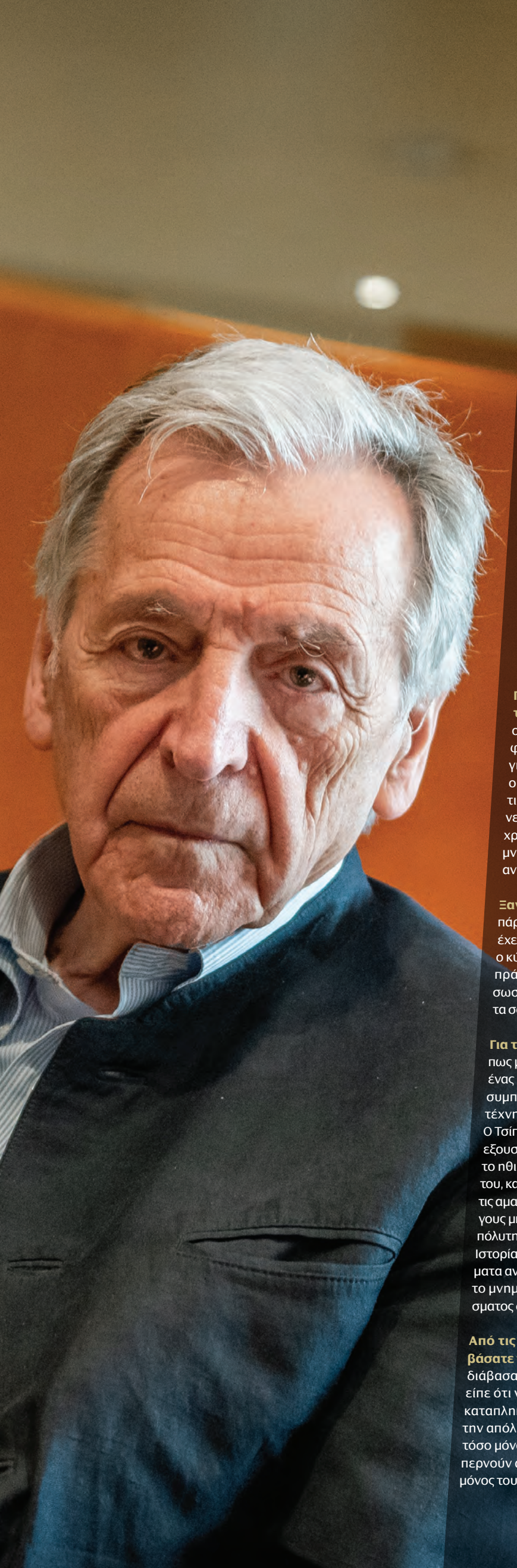
ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΑΣ

«Ο λαός έχει πάντα δίκιο. Ακόμη κι όταν κάνει λάθος»

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Αεικίνητος, με ατέλειωτη ενέργεια και πάθος, ο 86χρονος Κώστας Γαβράς στην ταινία του «Ενήλικες στην αίθουσα» κινηματογραφεί σαν να είναι εικοσάρης. Η ταινία, που είναι βασισμένη στο βιβλίο του Γιάνη Βαρουφάκη «Ανίκητοι ηττημένοι», αφηγείται την προσπάθεια δύο αντρών –στην πραγματικότητα ενός– να αλλάξουν τη μοίρα μιας χώρας. Η εποχή είναι εκείνη των διαπραγματεύσεων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τους δανειστές κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του 2015. Το κρίσιμο ερώτημα σε σχέση με το φιλμ είναι ένα: Πόση αλήθεια υπάρχει στα καρέ της ταινίας του Γαβρά; «Είναι φοβερά τα όσα άκουσα στις μυστικές ηχογραφημένες συζητήσεις του Βαρουφάκη από τις συζητήσεις του Eurogroup, όπου άλλα λέγονται πίσω από τις κάμερες κι άλλα μπροστά από αυτές. Προσπάθησα να δώσω με ακρίβεια αυτό το κλίμα με τη διγλωσσία των ευρωπαίων πολιτικών και τις απάνθρωπες πιέσεις προς την ελληνική κυβέρνηση».

Είστε ακόμη αριστερός; Η Αριστερά απέτυχε. Είμαι ακόμη αριστερός αλλά δεν μπορώ να μη δω αυτό που συμβαίνει. Κι αυτό που είδαμε στις πρόσφατες εκλογές στην Ελλάδα, στη Γαλλία και αλλού είναι ότι ο λαός δεν θέλει την Αριστερά να τον κυβερνήσει.

Για ποιο λόγο πιστεύετε ότι συμβαίνει αυτό; Οι ίδιοι οι αριστεροί πολιτικοί πρέπει να κάτσουν και να αναλύσουν αυτή την κατάσταση και να βρουν νέες μεθόδους προσέγγισης των λαϊκών στρωμάτων. Και κυρίως να εντοπίσουν τι άλλαξε στη σχέση τους με τους ψηφοφόρους που τους γύρισαν την πλάτη. Εκείνο που δεν μπορεί να αλλάξει στη φιλοσοφία της Αριστεράς είναι η ιδεολογία της και εκεί πρέπει να ανασυνταχθεί.

Σε ποιο συγκεκριμένο τμήμα της ιδεολογίας της αναφέρεστε; Στην κοινωνική δικαιοσύνη. Στους αγώνες της για ισότητα και ελευθερία. Σε κείνο που παλεύει για να ζουν όλοι ίσοι χωρίς να υπάρχουν οι τεράστιες διαφορές των λίγων πλουσίων που τα έχουν όλα και στους αμέτρητους φτωχούς που δεν έχουν τίποτε. Τα λέω απλά, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Οι μέχρι πρότινος μέθοδοι των κομμάτων της Αριστεράς απέτυχαν όχι μόνο γιατί δεν διορθώθηκαν αυτές οι αδικίες αλλά αποδείχτηκε ότι οι υποσχέσεις τους έμειναν στα λόγια. Ό,τι είχε γίνει και παλιότερα –και χειρότερα φυσικά– με τους σοσιαλιστές. Η ανάληψη της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ γέννησε φαινόμενα αισχροκέρδειας όπου ακόμη και παραδοσιακά στελέχη του κόμματος, όπως ο Τσοχατζόπουλος, οδηγήθηκαν στη φυλακή επειδή καταχράστηκαν δημόσιο χρήμα.

Ποιος είναι ο κύριος λόγος που ο Σύριζα έχασε τις τελευταίες εκλογές; Ο μόνος τρόπος που έχει ο πολίτης για να τιμωρεί τους πολιτικούς είναι η ψήφος του. Το γεγονός ότι ο ελληνικός λαός ψήφισε για πρώτη φορά Αριστερά σήμαινε πολλά. Κυρίως οι Έλληνες περίμεναν να μπει ένα τέλος στην πολιτική σαπίλα που είχαν προκαλέσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ τα τελευταία 20-30 χρόνια. Αλλά όταν είδαν ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει τα μνημόνια που είχε φέρει η ΝΔ απογοητεύτηκαν και αντέδρασαν ρίχνοντάς τους από την εξουσία.

Ξαναφέρνοντας τη ΝΔ στην εξουσία. Ξέρετε, υπάρχει μια φράση στην ταινία μου που λέει: «Ο λαός έχει πάντα δίκιο. Ακόμη κι όταν κάνει λάθος». Τώρα, ο κύριος Μητσοτάκης ψηφίστηκε για να αλλάξει τα πράγματα. Του δίνουν την ευκαιρία να κάνει κάτι σωστό και μακάρι να τα καταφέρει διορθώνοντας τα σφάλματα του παρελθόντος.

Για τον Τσίπρα ποια είναι η γνώμη σας; Είμαι κάπως μπερδεμένος μαζί του. Ο καθημερινός Τσίπρας, ένας συνηθισμένος απλός άνθρωπος, ίσως είναι και συμπαθής αλλά αυτό δεν με ενδιαφέρει ως καλλιτέχνη. Ο πολιτικός Τσίπρας είναι άλλη περίπτωση. Ο Τσίπρας είχε δύο μεγάλα ατού, όταν ανέλαβε την εξουσία. Τη νομιμότητα που του έδωσε η κάλπη και το ηθικό πλεονέκτημα που του έδινε το παρελθόν του, καθώς δεν είχε καμιά σχέση με τα φαγοπότια και τις αμαρτίες των προηγούμενων. Κέρδισε μέσα σε λίγους μήνες δύο εκλογές και αυτό του προσέδωσε απόλυτη κυριαρχία και νομιμότητα για να αλλάξει την Ιστορία. Το μεγάλο λάθος του ήταν που έκανε πράγματα αντίθετα από ό,τι υποσχέθηκε. Που υπέγραψε το μνημόνιο και μετέτρεψε το Όχι του δημοψηφίσματος σε Ναι. Εκεί ο Έλληνας ένιωσε προδομένος.

Από τις σημειώσεις του Βαρουφάκη που διαβάσατε τι σας εντυπωσίασε περισσότερο; Όταν διάβασα εκείνη τη φράση «σήμερα ο Αλέξης μού είπε ότι νιώθει σαν ξιφίας» έπαθα σοκ. Το βρήκα καταπληκτικό, γιατί δείχνει πως εκείνος που έχει την απόλυτη εξουσία στην πραγματικότητα είναι τόσο μόνος. Όλες οι κρίσιμες, σοβαρές αποφάσεις περνούν από εκείνον. Και εκείνος πρέπει να κρίνει μόνος του τι είναι σωστό και τι όχι.

Στο τέλος, πάντως, με τη σκηνή του Χορού τον παρουσιάζετε σαν θύμα των πιέσεων και ανήμπορο να αντιδράσει στις αποφάσεις των ισχυρών. Ναι, βεβαίως. Είναι ίσως η πιο τραγική σκηνή και για αυτό έβαλα τον Χορό αυτό. Είναι η στιγμή που ο Τσίπρας χάνει το ηθικό πλεονέκτημα που τον έκανε νικητή μέχρι τότε στα μάτια του ελληνικού λαού. Βέβαια παραμένει νόμιμος, καθώς παίρνει το μνημόνιο και πάει στη Βουλή για να ψηφίσει το κοινοβούλιο. Εκεί υπάρχει το τρομερό 73% των βουλευτών που δέχεται τα αντιλαϊκά αυτά μέτρα. Είναι κρίμα γιατί θα μπορούσε αυτό το 73% να ενωθεί για πρώτη φορά και να ζητήσει να σταματήσει αυτός ο στυγνός εκβιασμός της Ευρώπης προς την Ελλάδα. Αλλά, δυστυχώς, δεν έγινε κάτι τέτοιο.

Έχετε δηλώσει πως από την αρχή της ελληνικής κρίσης θέλατε να κάνετε μια ταινία για το θέμα αυτό. Πώς καταλήξατε στη συγκεκριμένη ιδέα και ποια είναι η γνώμη σας για το πώς έφτασε η Ελλάδα στην κατάσταση αυτή; Η Ελλάδα έφτασε ως εδώ λόγω των προηγούμενων κυβερνήσεων. Αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς. Το ελληνικό χρέος ανέβαινε με τις ευλογίες των παλιών που δεν έκαναν τίποτα για να το σταματήσουν. Παράλληλα ευθύνη έχει και η Ευρώπη, που συντηρούσε το χρέος για δικό της όφελος. Πόσα πολεμικά εμπορεύματα ευρωπαϊκών χωρών (Γαλλίας, Γερμανία κ.ά.) συνέχιζαν να πωλούνται στη χώρα μας, αν και ήταν ήδη καταχρεωμένη; Η ιδέα να μιλήσω για το θέμα προέκυψε όταν έμαθα ότι ο Βαρουφάκης ετοιμάζει ένα βιβλίο για τις μέρες των διαπραγματεύσεων που μας είχαν συγκλονίσει όλους.

Πριν τον γνωρίσετε από κοντά τι γνώμη είχατε σχηματίσει για εκείνον; Είχα αρνητική εικόνα. Είχε κάνει κι αυτή την άθλια φωτογράφιση στο «Paris Match».

Για αυτό τι σας έχει πει; Είχε μετανιώσει. Όπως μου είπε, ήταν από τα χειρότερα πράγματα που είχε κάνει.

Και ενώ είχατε αυτή την αρνητική γνώμη τι άλλαξε και τον προσεγγίσατε; Το γεγονός πως ήταν ο μόνος που παραιτήθηκε μετά από εκείνο το φιάσκο. Εδώ, λέω, κάτι γίνεται. Κι όταν έμαθα για το βιβλίο που ετοιμάζει, μου ήρθε η κεντρική ιδέα του έργου. Και δεν συμφωνώ με εκείνους που λένε ότι είναι μια ταινία για τον ίδιο. Είναι μια ταινία για την Ελλάδα με έμφαση στις σκληρές διαπραγματεύσεις της περιόδου εκείνης. Οι σκηνές και οι διάλογοι που περιγράφουμε είναι ρεαλιστικές πέρα ως πέρα.

Ο Σόιμπλε παρουσιάζεται στο φιλμ ως ο κακός της ιστορίας. Είναι όντως έτσι; Κάποιος θα μπορούσε να πει ότι είναι ένας σκληρός πολιτικός που υπερασπίζεται τα συμφέροντα του γερμανικού λαού. Ακριβώς αυτό δείχνουμε, δεν είναι ο κακός του φιλμ. Μάλιστα μπορεί κάποιος να τον θαυμάσει για την αφοσίωση και το σθένος του στην χώρα του. Το μειονέκτημά του είναι ότι έχει διαφορετική αντιμετώπιση στα υπόλοιπα κράτη της Ευρώπης και φυσικά στην Ελλάδα. Τι νόημα έχει η «Ενωμένη Ευρώπη», όταν υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά για κάποια κράτη της;

Με το «Ζ» κάνατε ταινία μετά από 5 χρόνια από τη δολοφονία Λαμπράκη; Εδώ ούτε 3 δεν πέρασαν από τα γεγονότα που προηγήθηκαν της υπογραφής του μνημονίου. Πιστεύετε ότι η απόσταση από ένα ιστορικό γεγονός δυσκολεύει την κρίση σας γύρω από αυτό; Αναμφισβήτητα. Όσο πιο νωπές και φρέσκιες οι εικόνες τόσο και πιο δυνατός, ζωντανός και ωφέλιμος ο διάλογος που μπορεί να γίνει γύρω από το γεγονός.

Σε μια συνέντευξη του κυρίου Βαρουφάκη αναφέρεται ότι δεχτήκατε πιέσεις για να μην κάνετε την ταινία. Όχι, δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Αν μάλιστα συνέβαινε θα πείσμωνα ακόμη περισσότερο για να την κάνω. A

INFO

Η ταινία «Ενήλικες στην αίθουσα» κυκλοφορεί από τις 3 Οκτωβρίου στις αίθουσες σε διανομή Odeon

Κυριάκος Κουτσομάλλης

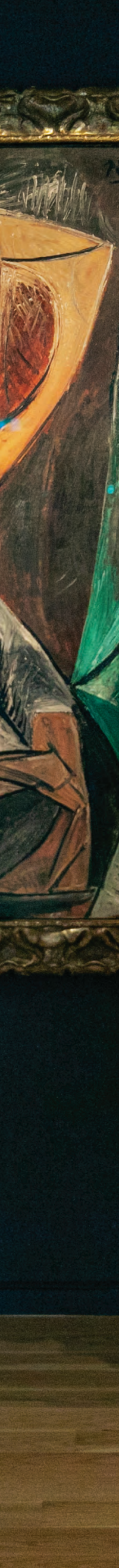
Ο διευθυντής του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, στην πρώτη του αποκλειστική συνέντευξη στην ATHENS VOICE, μιλάει για τις περιπέτειες του Μουσείου, τη σχέση του με το θρυλικό ζεύγος, για τον Pei, για το μυστήριο της μυθικής συλλογής, πώς αγόραζαν τα έργα, για τη διαμάχη των κληρονόμων...

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗ

Μετά από σχεδόν τριάντα χρόνια αναβολών, άκαρπων διαπραγματεύσεων, ματαιώσεων, ιδεοληψιών, απογοητεύσεων αλλά και μυστηρίου γύρω από τη μυθική συλλογή του θρυλικού ζεύγους που άφησε εποχή στον χώρο της διεθνούς τέχνης, το Μουσείο Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή άνοιξε, επιτέλους, τις πόρτες του στην οδό Ερατοσθένους 13. Για να αφήσει άφωνο το κοινό με έργα που προκαλούν ίλιγγο, έργα που τοποθετούν την Αθήνα στον χάρτη της παγκόσμιας τέχνης με την ομορφιά, τη δύναμη και τη σημασία τους. Συνομιλήσαμε με τον διευθυντή του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, Κυριάκο Κουτσομάλλη, λίγο πριν από τα επίσημα εγκαίνια του νέου Μουσείου, μέσα στον αναβρασμό της προετοιμασίας αλλά και την προσμονή μιας μέρας που περίμενε πολλά χρόνια να έρθει.

«Είναι πολλές οι λεπτομέρειες της τελευταίας στιγμής που πρέπει να επιλυθούν, αλλά ελπίζω πως θα έρθουν και καλύτερες μέρες», λέει χαμογελώντας από το γραφείο του στον τελευταίο όροφο του κτιρίου, βαθιά ανακουφισμένος που κατόρθωσε να αναστήσει το όνειρο του Βασίλη και της Ελίζας Γουλανδρή.

Ήρθαν, νομίζω, οι καλύτερες μέρες. Το κράτος βοήθησε σε αυτή την τελευταία, οριστική πλέον, προσπάθεια να φτιαχτεί το μουσείο; Δεν μπορώ να πω ότι βοήθησε. Μάλλον δυσχαίρανε, ακούσια βέβαια, την προσπάθεια και θα σας πω γιατί. Οι αρμόδιοι έκριναν ότι έπρεπε να διατηρηθεί και ο μέσα τοίχος του νεοκλασικού, όχι μόνο η όψη επί της Ερατοσθένους και η όψη επί της πλατείας. Όταν κρατάς μόνο τις δύο όψεις μπορείς να σκάψεις σε βάθος 25 μέτρων κάτω από νεοκλασικό για να δημιουργήσεις 5 υπόγειους χώρους. Όταν όμως πρέπει να διατηρήσεις και τον τρίτο τοίχο, αυτό σημαίνει ότι το κτίριο πρέπει να ανασηκωθεί στον αέρα με υποστηλώματα. Σημαίνει επίσης μεγάλη καθυστέρηση και τεράστια δαπάνη. Το μεγαλύτερο άγχος μας όμως ήταν ο κίνδυνος που θα μπορούσε να προκύψει στους ανθρώπους που δούλευαν στο έργο από ένα σεισμό, μια αστοχία, με το κτίριο να αιωρείται από πάνω μας. Είχαμε χάσει τον ύπνο μας.

Έχετε αναφερθεί και σε άλλα προβλήματα που είχατε με το κτίριο λόγω καταλήψεων. Μετά την αγορά του κτιρίου περάσαμε δύσκολα. Κάθε βράδυ έμπαιναν μέσα εξαρτημένα άτομα, παρόλο που κλειδώναμε. Αλγεινές εμπειρίες, αλλά, πάει, πέρασε κι αυτό.

Πόσο καιρό κράτησε η κατασκευή και πόσο κόστισε τελικά; Περίπου 8 χρόνια μαζί με την άδεια και τη μετεγκατάσταση των έργων από το εξωτερικό και το μουσείο της Άνδρου, όπου φυλάσσονταν. Το κόστος καλύφθηκε εξ ολοκλήρου από ίδιους πόρους, επιτρέψτε μου να μην μπω σε λεπτομέρειες σεβόμενος τη φιλοσοφία των ιδρυτών που ήταν εξαιρετικά διακριτικοί. Θα σας πω ότι η ανάπλαση της πλατείας, η οποία είναι δωρεά του Ιδρύματος προς τον Δήμο, κόστισε 600.000 ευρώ. Έχουμε αναλάβει να βάψουμε και τον Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα μόλις βγει η άδεια, είναι μια υπόσχεσή μας προς τους ιερείς, που μας συμπεριφέρθηκαν άψογα.

Θέλω να σας ρωτήσω πώς αντέξατε τόσες δεκαετίες ανατροπών και ματαιώσεων. Είπατε ποτέ «εγκαταλείπουμε τη μάχη και πάμε να κάνουμε το μουσείο μας στο εξωτερικό;» Όχι, ποτέ. Απογοητεύσεις και στενοχώριες βιώσαμε, όμως δεν λυγίσαμε. Είχαμε δεσμευτεί στους ιδρυτές να γίνει το μουσείο στην Αθήνα, ήταν ηθική υποχρέωσή μας. Όλα όσα μεσολάβησαν ήταν και θέμα συγκυριών. Όταν η πρώτη παραχώρηση έκτασης για το μουσείο στην οδό Ρηγίλλης σκόνταψε μπροστά στα κατάλοιπα του Λυκείου του Αριστοτέλη, πρέπει να πω ότι το κράτος πρότεινε να συγκατοικήσουμε με την ανασκαφή. Όμως ο τότε αρχιτέκτονάς μας, ο I.M.Pei, δεν το δέχτηκε διότι θα έπρεπε να σκάψει και ήταν απαγορευτικό. Μετά, στη Ριζάρη, σκοντάψαμε ξανά σε αντιδράσεις από οικολόγους και περίοικους, κι εμείς θέλαμε να δημιουργήσουμε ένα έργο για τους πολίτες, όχι να τους δυσαρεστήσουμε. Μας πρότειναν αργότερα μια έκταση στο Ελληνικό, αλλά ο Pei, όπως κι εμείς, ήθελε το μουσείο στο κέντρο της Αθήνας, πάνω στο πέρασμα του κόσμου, σε οργανική σύνδεση και συνομιλία με τους ανθρώπους.

Κάποια στιγμή ο Pei λύγισε και εγκατέλειψε την ιδέα. Ο Pei ήταν φιλέλληνας, αγαπούσε τη χώρα μας και έκανε υπομονή. Θεωρούσε δεδομένες κάποιες αντιδράσεις, τις είχε αντιμετωπίσει και τότε που ο Μιτεράν, με πυγμή, του ανέθεσε προσωπικά και χωρίς διαγωνισμό να κατασκευάσει την περίφημη Πυραμίδα στο Λούβρο. Όμως προχωρούσε στην ηλικία, δεν μπορούσε να περιμένει άλλο.

Οπότε φτάνουμε στην οδό Ερατοσθένους. Φτάνουμε στο σημείο που αποφασίζουμε να αγοράσουμε με δική μας πρωτοβουλία ένα οίκημα ή οικόπεδο. Τυχαία μια μέρα κατέβαινα την Ερατοσθένους, είδα το παλιό οίκημα και είπα ότι εδώ θα μπορούσε να είναι το μουσείο. Δυο βήματα από το Καλλιμάρμαρο, τρία λεπτά από το Ζάππειο. Στο Παγκράτι, μια ανέκαθεν μεσοαστική περιοχή και σε συνεχή ανάπτυξη σήμερα. Τα κέντρα τέχνης κακώς ταυτίζονται με την ελίτ. Η καλλιτεχνική δημιουργία είναι πνευματική δημιουργία, έχει ο καθένας δικαίωμα πρόσβασης. Μικρός, μεγάλος, μορφωμένος, λιγότερο μορφωμένος, μετανάστης, πρόσφυγας, όλους τους θέλουμε. Το μήνυμα που στέλνουμε με την επιλογή μας είναι σαφές: δεν κυνηγάμε την ελίτ, μας ενδιαφέρει ο κόσμος. Κι εγώ μεσοαστός είμαι, δεν είμαι αριστοκράτης για να θέλω ελίτ τέχνη.

Ωστόσο γνωρίσατε καλά την ελίτ τόσα χρόνια δίπλα σε ένα ζευγάρι που υπήρξε η creme de la creme του διεθνούς τζετ σετ. Πώς γνωριστήκατε; Η σχέση μας ξεκίνησε το 1972, όταν ήμουν στο Παρίσι για σπουδές στην Ιστορία και αργότερα στην Ιστορία της Τέχνης. Μια τυχαία γνωριμία κατέληξε σε μια σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης, σε μια σχέση ζωής. Δέσαμε. Προοριζόμουν για το πανεπιστήμιο, αλλά ο Βασίλης μου είπε: «Είσαι τρελός; Δεν πρόκειται να φύγεις από μένα». Και δεν έφυγα.

Πώς ήταν σαν άνθρωπος ο Βασίλης Γουλανδρής; Ήταν πολύ γενναιόδωρος, φρόντιζε τους ανθρώπους που δούλευαν κοντά του, γι' αυτό και κανένας δεν έφυγε από δίπλα του. Πίστευε, για παράδειγμα, ότι ένας άνθρωπος που δουλεύει κοντά του πρέπει απαραιτήτως να έχει ιδιόκτητο σπίτι. Και τον βοηθούσε να το αποκτήσει. Ήταν ευγενής, δεν πρόσβαλε ποτέ, παρόλο που ήταν πολύ απαιτητικός. Μπορεί να ήταν Μαικήνας των τεχνών, αλλά υπήρξε επίσης ένας διορατικός επιχειρηματίας. Ήξερε να παίρνει χρόνο από την επιχειρηματικότητα και να τον αφιερώνει στην τέχνη.

Και η Ελίζα; Η κόρη σας, η Μαρία Κουτσομάλλη, υπεύθυνη σήμερα της συλλογής του Ιδρύματος, μου έλεγε πριν από λίγο ότι ακόμα θυμάται το άρωμά της. Ήταν καλλονή της εποχής. Ντυνόταν από μεγάλους οίκους μόδας, ήταν εξαιρετική οικοδέσποινα, της άρεσε η ζωή, τα τραπέζια, ο κόσμος. Από το σπίτι της στην Avenue Foch στο Παρίσι έχει περάσει όλη η αφρόκρεμα. Έλαμπε από χάρη αλλά ταυτόχρονα ήταν μια δυναμική γυναίκα. Ταξίδευαν πολύ με τον άνδρα της ανά τον κόσμο. Για να δουν μια έκθεση μπορούσαν να πάνε παντού, η Νέα Υόρκη ήταν πολύ κοντά στο σπίτι τους στη Λωζάννη, ή στο Γκστάαντ όπου περνούσαν τον χειμώνα τους, ή στο σπίτι τους εδώ στην οδό Αραβαντινού. Για μια έκθεση μπορούσαν να φτάσουν ως την άκρη του κόσμου.

Ζήσατε ένα μεγάλο μέρος από την απόκτηση της συλλογής. Είδατε τη λαχτάρα του Βασίλη Γουλανδρή να αποκτήσει ένα έργο, τον είδατε να περιμένει χρόνια για κάποιο άλλο. Υπάρχει μια χαρακτηριστική ιστορία τέτοιας επεισοδιακής αγοράς; Θα σας πω ότι ήταν αδιανόητο για εκείνον να πουλήσει ένα έργο από τη συλλογή του. Διότι ο Βασίλης Γουλανδρής δεν επένδυε στην τέχνη, αγόραζε από έρωτα για την τέχνη. Η σχέση με ένα έργο τέχνης, το πιστεύω βαθύτατα αυτό, είναι σχέση έρωτα, σε καθηλώνει, δεν μπορείς χωρίς αυτό. Αυτό συνέβαινε και με τον Βασίλη. Τη *«Νεκρή φύση με γκρέιπφρουτ»,* του Paul Gauguin, την περίμενε σχεδόν 8 χρόνια. Και ήρθε η στιγμή που τη «χτύπησε», το 1957, με ένα τρελό ποσό για την εποχή. Έχουμε δημοσιεύματα στο αρχείο από γαλλικές εφημερίδες που έγραφαν ότι ένας Έλληνας εφοπλιστής τίναξε την αγορά τέχνης στον αέρα! Γιατί το ήθελε πολύ, αλλά, σκέφτομαι σήμερα μετά από χρόνια, και για να μπορέσει να αποκτήσει ένα όνομα στέρεο στην αγορά τέχνης, να έρχονται σ' αυτόν όλοι οι μεγάλοι έμποροι τέχνης.

Πώς αγόραζε; Από δημοπρασίες ή ήθελε να δει το έργο ζωντανά; Συνέβαινε κι αυτό. Όχι μονάχα να θέλει να το δει αλλά και να το ζήσει. Όταν λέγεσαι Γουλανδρής, ο πωλητής σού δανείζει ένα έργο για να το πάρεις σπίτι σου, να ζήσεις μαζί του, να δεις αν σου πάει. Βεβαίως, πολύ συχνά αγόραζε με εντεταλμένους από δημοπρασίες, από καταλόγους διεθνών οίκων, παρενέβαιναν και μεγάλοι ντίλερ από όλο τον κόσμο. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι ο Βασίλης και η Ελίζα Γουλανδρή αγόραζαν έργα σύμφωνα με τις προσωπικές προτιμήσεις τους, το γούστο και την αισθητική τους, ότι τα είχαν στα σπίτια τους, ότι ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους.

Πολλά έχουν γραφτεί για τη συλλογή του ζεύγους από τον διεθνή τύπο. Ιστορίες που μοιάζουν βγαλμένες από μυθιστόρημα μυστηρίου. Έχει γίνει λόγος για χαμένα αριστουργήματα, για διεκδικήσεις συγγενών, για μακροχρόνιες δίκες. Η Ελίζα Γουλανδή είχε έξι ανίψια, τα οποία κατέστησε κληροδόχους. Ο κληροδόχος δεν είναι κληρονόμος νομικά, έχει λαμβάνειν επί συγκεκριμένων πραγμάτων. Υπάρχει διαθήκη της εκλιπούσας, της οποίας εκτελεστής είμαι εγώ, και είναι σαφής: Ό,τι κρέμεται σε τοίχο και ό,τι τοποθετείται σε βάθρο ανήκει στο Ίδρυμα. Μία από τις ανιψιές μόνο –οι υπόλοιποι συγγενείς δεν διεκδίκησαν ποτέ τίποτα– επί 17χρόνια μάχεται και μέχρι αυτή την ώρα δεν βρήκε καμιά δικαίωση. Εμείς κρατάμε απόσταση από όλα αυτά, δεν θέλουμε να εμπλακούμε σε κάτι που κρίνουμε πως δεν μας αφορά ούτε θέλουμε να προκαταλάβουμε τίποτα διότι η δίκη συνεχίζεται στην Ελβετία. Δεν βλέπω, βέβαια, τι άλλο μπορούν να ισχυριστούν σήμερα, διότι το μουσείο ολοκληρώθηκε και ανοίγει τις πόρτες του, η συλλογή είναι εδώ, μεγάλοι συλλέκτες και διευθυντές οίκων μάς επισκέπτονται ήδη, άρθρα για το μουσείο γράφονται διεθνώς, στα εγκαίνια είναι καλεσμένη όλη η πολιτική ηγεσία. Το σημαντικό είναι ότι ο κόσμος θα έρθει σε επαφή με όλον αυτό τον πλούτο, επομένως δεν ενδιαφέρει τι λέγεται.

Ό,τι κρέμεται σε τοίχο και ό,τι τοποθετείται σε βάθρο ανήκει στο Ίδρυμα. Μία από τις ανιψιές μόνο –οι υπόλοιποι συγγενείς δεν διεκδίκησαν ποτέ τίποτα– επί 17χρόνια μάχεται και μέχρι αυτή την ώρα δεν βρήκε καμιά δικαίωση.

Και η δική σας προσωπική σχέση με την τέχνη; Έχετε κι εσείς το μικρόβιο του συλλέκτη; Δεν είμαι συλλέκτης, όμως πρέπει να σας πω ότι παρόλο που δεν μεγάλωσα μέσα σε αυτό τον χώρο από παιδί, διαπίστωσα προσωπικά ότι η τέχνη δεν είναι ίωση που θα περάσει. Αντιθέτως στην πορεία γίνεται λοιμώδης νόσος. Η δική μου αγάπη για την τέχνη εξελίχτηκε με τα χρόνια και κατάφερα να την περάσω και στα δικά μου παιδιά. Έμαθα πολλά από τον Βασίλη Γουλανδρή, του άρεσε να συζητάει για την τέχνη και ήταν βαθύς γνώστης. Όταν πρόκειται να αγοράσεις ένα έργο και να επενδύσεις τόσο μεγάλα ποσά, πρέπει να ερευνάς. Αυτό κάναμε και εγώ και οι σύμβουλοί του.

Τώρα που φτάσατε μέχρι εδώ και τηρήσατε την υπόσχεσή σας στους ιδρυτές, τι είναι αυτό που δεν θα ξεχάσετε ποτέ από τη ζωή σας κοντά τους; Αυτό που θα μου μείνει διά βίου και μέχρι εσχάτων είναι η τύχη που είχα να γνωριστώ και να δεθώ με αυτούς τους ανθρώπους. Μου άλλαξαν όλη μου τη ζωή. Στο σπίτι μου στο Παρίσι πηγαίνω τρεις και τέσσερις φορές τον χρόνο, κυρίως για να δω μια έκθεση, είναι πλέον μια ανάγκη. Αυτό δεν θα το είχα, αν δεν ζούσα τη ζωή που έζησα με τον Βασίλη Γουλανδρή. Α

ΟΛΙΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

«Ζω στο σπίτι που γεννήθηκε ο άντρας μου. Το διάλεξα από αγάπη.»

Επιμέλεια: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**
Φωτό: **ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΔΟΥ**

ATHENS ID

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα; Δούλευα σε ένα δισκάδικο των αδελφών Φαληρέα στην οδό Σκουφά (Pop Eleven), την εποχή που σπούδαζα στο Θέατρο Τέχνης.

Ποιο είναι το πρώτο αθηναϊκό στιγμιότυπο που θυμάσαι; Έξι ετών με το νυχτικό στο φανάρι Βασιλίσσης Σοφίας. Με είχαν αφήσει για λίγο οι γονείς μου μόνη στο σπίτι και βγήκα να τους αναζητήσω.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Μου αρέσει τον Αύγουστο, που λείπουν όλοι, να περιδιαβαίνω με το μηχανάκι σε γειτονιές και να ξαναβλέπω τόπους που έχουν ζήσει αγαπημένοι άνθρωποι ή έχω μνήμες. Μου αρέσει που είναι τόσο κοντά στην πόλη η θάλασσα. Μου αρέσει που βρίσκονται σπαρμένοι οι φίλοι.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα την έκαναν λίγο ομορφότερη; Θόρυβος. Σκουπίδια. Αγένεια.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Ένα από τα πρώτα που θυμάμαι ήταν ένα δώμα στην οδό Διδότου, μια σταλιά αλλά με θέα όλη την πόλη.

Πού ζεις τώρα; Ζω στο σπίτι που γεννήθηκε ο άντρας μου. Το διάλεξα από αγάπη.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Η απέραντη υπομονή! Έχει γίνει πολύ δύσκολη η ζωή στην πόλη τα τελευταία χρόνια.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Νομίζω η αίσθηση που είχα τότε, πως είναι μια πόλη που περιμένει να την κατακτήσω.

Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Ζω στην Αίγινα, που έχει το αττικό φως κι έχω σκοπό να μένω εκεί όλο και περισσότερο στο μέλλον.

Το αγαπημένο σου εστιατόριο στην Αθήνα; Το αρχαίο, πια, εστιατόριο του Φιλίππου στην Ξενοκράτους. Ο παλιός είναι αλλιώς.

Το αγαπημένο σου βιβλιοπωλείο; Ήταν η παλιά Εστία στην οδό Σόλωνος.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της πόλης; Μόνο ο Μάνος Χατζιδάκις, εννοείται! Τον έχει στοιχειώσει η Αθήνα, αλλά και την έχει στοιχειώσει... Έτσι πάνε αυτά.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο; «Ξυπνά, ήρθε η ώρα να ταΐσεις τις τράπεζες».

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα; Μ' αρέσει ένα πεζουλάκι στην Ιπποκράτους, είναι ό,τι πρέπει για να χαζεύεις περαστικούς και κίνηση. Και για να απομονώνεσαι εν μέσω χαμού.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Ότι μια μέρα θα μας πνίξουν τα σκουπίδια.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει; Ε, το «Κυριακάτικο ξύπνημα» του Κακογιάννη!

Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Τη γνωστή συναυλία των Rolling Stones στο γήπεδο του ΠΑΟ. Δεν πήγα βέβαια, παραήμουν μικρή, αλλά από διηγήσεις.

Ο αγαπημένος σου περίπατος; Νομίζω ότι είναι αυτός που κάνω νοερά καμιά φορά το βράδυ πριν με πάρει ο υπνος, σε μέρη-φάρους και σε μέρη-λιμάνια.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Βασικά, τη φαντάζομαι χωρίς εμένα.

Μια ανάμνηση από τα γυρίσματα στις αθηναϊκές ταράτσες της ταινίας «Όλγα Ρόμπαρντς»; Οι ταράτσες της Όλγα Ρόμπαρντς, οι ταράτσες της Κυψέλης, έχουν μείνει στη μνήμη μου σαν κάτι μυθικό. Ίσως επειδή ο Χρήστος Βακαλόπουλος αλλά κι ο Σταύρος Τσιώλης, που επίσης έπαιζε στην ταινία, δεν υπάρχουν πια... Τώρα πλέον τις σκέφτομαι κάπως σαν διαδρόμους απογείωσης για ψηλότερα...

Πώς θα περιέγραφες το έργο λίγο πριν την πρεμιέρα της παράστασης «Αέρας»;
Το έργο μού φαίνεται πολύ διασκεδαστικό. Πρόκειται για δύο αξιαγάπητα κωμικά τέρατα. Δύο θηλυκούς κλόουν που ξοδεύουν όλη τους την ενέργεια για να επιλύσουν όλο αυτό το κουβάρι αξεδιάλυτων θεμάτων που από καταβολής κόσμου απασχολούν τους ανθρώπους. Με τη Ναταλία Τσαλίκη έχουμε κοινή ελαφράδα και πολύ σπινθηροβόλες δημιουργικές διαφορές που θα κάνουν ενδιαφέρουσα τη σκηνική μας συνύπαρξη.

INFO

Η Ο.Λ. είναι πθοποιός. Συμπρωταγωνιστεί με τη Ναταλία Τσαλίκη στο έργο «Αέρας» του Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη, σε σκηνοθεσία Μανώλη Δούνια, που ανεβαίνει στις 18/10 στο θέατρο Ιλίσια Βολανάκης.

GR1907702025_VIM_ADV004_JUN_2019

Έκανα surf και πονούσα στη μέση. Ακόμα και όταν ξεκουραζόμουν δεν βελτιωνόταν. Διαγνώστηκα με Αγκυλοποιητική Σπονδυλαρθρίτιδα

Η ΑΓΚΥΛΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΠΟΝΔΥΛΑΡΘΡΙΤΙΔΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΠΟΛΥ ΝΕΑΡΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΧΝΑ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΙ.

Η Αγκυλοποιητική Σπονδυλαρθρίτιδα (ΑΣ) είναι μια χρόνια φλεγμονώδης διαταραχή που προσβάλει περισσότερο νέους άνδρες αλλά και γυναίκες.Τα κύρια συμπτώματα της νόσου είναι η οσφυαλγία-πόνος στη μέση και πρωινή δυσκαμψία. Αυτό οφείλεται στη χρόνια φλεγμονή στη λεκάνη (ιερολαγόνιες αρθρώσεις) και στη Σπονδυλική Στήλη. Εκτός της Σπονδυλικής Στήλης η ασθένεια εκδηλώνεται και στα γόνατα, τους ώμους και τα ισχία έχοντας σαν αποτέλεσμα την καταστροφή των αρθρώσεων. Τα δυσδιάκριτα συμπτώματα των ασθενών έχουν συχνά ως αποτέλεσμα να περνούν αρκετά χρόνια μέχρις ότου τεθεί η οριστική διάγνωση.

Calin A, Taurog JD , Ankylosing Spondylitis, Chapter 3

*Αυτός είναι ένας εικονικός ασθενής

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ ΣΤΟ VIMABROSTA.GR
Ή ΣΚΑΝΑΡΕΤΕ ΕΔΩ

ΚΑΙ ΖΗΣΤΕ ΤΗ ΖΩΗ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΞΙΖΕΙ!

Όραμα και Ευθύνη για τον Ασθενή®

NOVARTIS με την αιγίδα της ΕΠΕΜΥ

ΕΠΕΜΥ
Επιστημονική Εταιρεία για τη Μυοσκελετική Υγεία

Βήμα Μπροστά

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΚΥΛΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΠΟΝΔΥΛΑΡΘΡΙΤΙΔΑ

Μας ενδιαφέρουν τα Εσώψυχα του Ντίνου Χριστιανόπουλου;

Τι εισφέρει το βιβλίο της **Σωτηρίας Σταυρακοπούλου** στη γνώση μας για τον ποιητή

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ**

Στις αρχές της δεκαετίας του '80, πολύ νέα ακόμη, γνώρισα έναν σπουδαίο συνθέτη, τον Αργύρη Κουνάδη. Πολύ γρήγορα γίναμε φίλοι. Συναντιόμασταν όποτε ερχόταν στην Αθήνα από το Φράιμπουργκ όπου ζούσε, κάναμε μακροσκελέστατες συζητήσεις, ανταλλάσσαμε πολυσέλιδα γράμματα. Ήταν παροτρυντικός αλλά διόλου διδακτικός, καθοδηγητικός χωρίς να γίνεται ποτέ κουραστικός. Με βομβάρδιζε με ιστορίες, ανέκδοτα, καυστικές παρατηρήσεις για τους ομοτέχνους του. «Θα έρθεις ένα καλοκαίρι στη Σίφνο» μου είπε κάποτε. «Θα σε φιλοξενήσω στο σπίτι μου και θα σου τα πω όλα. Για τα φτενά ταλέντα, τις μεγάλες φιλοδοξίες. Τους πάντες θα περιλάβουμε, συνθέτες, παρασυνθέτες, μουσικούς… Έχω ράμματα για τη γούνα τους… Κουβέντα στην κουβέντα θα προκύψει μια απομυθοποιητική ιστορία της σύγχρονης ελληνικής μουσικής».

Εκείνη η συνάντηση δεν έγινε ποτέ· θυμάμαι, ωστόσο, ένα από τα τελευταία τηλεφωνήματά μας, λίγο πριν αρρωστήσει. «Τι θα γίνει μ' εκείνη την ιστορία που λέγαμε;» τον είχα ρωτήσει. «Θα πάνε χαμένα όλα εκείνα τα νόστιμα που μου διηγιόσουν;» «Έλα, βρε παιδί μου», απάντησε. «Τα λέγαμε μεταξύ μας, για να γελάμε. Έχει κανένα νόημα να αναπαράγουμε χολερικά σχόλια και μικροκακίες; Μιλάει το έργο, καλύτερα από μας».

Θυμήθηκα τον Αργύρη Κουνάδη, έξοχο χιουμορίστα, «τρελό Κεφαλονίτη» καθώς αυτοχαρακτηριζόταν, παράφορο, διορατικό, δριμύ στις κρίσεις του και ευγενή απέναντι στον καλλιτεχνικό μόχθο, ξεφυλλίζοντας το ογκωδέστατο (κοντά χίλιες σελίδες) βιβλίο της ενδιαφέρουσας πεζογράφου και καθηγήτριας στο ΑΠΘ Σωτηρίας Σταυρακοπούλου, στο οποίο καταχωρίζονται συνομιλίες μιας δεκαετίας με τον Ντίνο Χριστιανόπουλο. Σκεφτόμουν το είδος –αν είναι είδος η μεταποίηση μιας προφορικής, ελεύθερης συζήτησης σε γραπτό κείμενο– και τις προκλήσεις του: πώς μετατρέπεται ο φυσικός, ενδεχομένως χαοτικός, ακατάστατος, συχνά αντιφατικός λόγος μιας συνομιλίας ανάμεσα σε δυο ανθρώπους που γνωρίζονται καλά και εκλαμβάνουν ως αυτονόητες πτυχές του κοινού τους βίου, σε λόγο συγκροτημένο, σφιχτό, ουσιαστικό, με περιεχόμενο που δεν θα φαντάζει ανοίκειο στον, αμέτοχο στη ζωή και στο συνάφι των συνομιλητών, αναγνώστη.

Το βιβλίο της Σωτηρίας Σταυρακοπούλου παλαντζάρει ανάμεσα στη συνέντευξη και τη συνομιλία· ανάμεσα στην (συχνά σκανδαλοθηρική) εκμαίευση των απόψεων του Χριστιανόπουλου για τα λογοτεχνικά πρόσωπα και πράγματα από τη μια, και στο αβίαστο κουβεντολόι από την άλλη, όπου οι συνομιλητές εμφανίζονται ως ισότιμοι, ανταλλάσσουν γνώμες, καθημερινές ανησυχίες και προβλήματα της βιοτής, κάνουν αμοιβαίες εκμυστηρεύσεις και συζητούν τη δουλειά τους. Κυρίως, όμως, παλαντζάρει –και, καθώς δεν επιτυγχάνει την ισορροπία κατακρημνίζεται– ανάμεσα στον (εκπεφρασμένο αλλά ατελέσφορο) στόχο να παραγάγει γνώση για το πρόσωπο με το οποίο συνομιλεί και στον αρμόζοντα σεβασμό προς την ακεραιότητα του συνομιλητή της. Αυτή την ένταση ανάμεσα στη γνώση και τη δεοντολογία την περιέγραψε θαυμάσια ο κοινωνιολόγος Ρίτσαρντ Σένετ στο αυτοβιογραφικό του βιβλίο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Respect»: «Η τέχνη της συνομιλίας συνίσταται στη μη υπέρβαση κάποιων ορίων ιδιωτικότητας· στη ρύθμιση των κοινωνικών αποστάσεων ώστε το πρόσωπο που ερωτάται να μην αισθάνεται σαν έντομο κάτω από μικροσκόπιο, αλλά ούτε δέσμιο μιας οικειότητας που ενδέχεται να το εκθέσει».

Ας κρατήσουμε αυτό το τελευταίο: οι πάντες γνωρίζουμε πόσο αθυρόστομος, χολερικός, σαρκαστής υπήρξε στον ιδιωτικό του βίο ο Ντίνος Χριστιανόπουλος· πόσο του άρεσε να «στολίζει» με χαρακτηρισμούς κριτικούς και λογοτέχνες, πόσο επιρρεπής ήταν στο κουτσομπολιό. Όμως παραμένει αμφίβολο αν θα ήθελε όλα αυτά τα σχόλια, που ανταλλάσσονται μεταξύ φίλων κατ' ιδίαν, κεκλεισμένων των θυρών, «για να γελάσουμε», όπως θα έλεγε ο Κουνάδης, να δημοσιοποιηθούν – και ακόμη πιο αμφίβολο αν όλα αυτά τα σχόλια ενδιαφέρουν οποιονδήποτε αναγνώστη έξω από το λογοτεχνικό συνάφι. Τι εισφέρει το βιβλίο της Σταυρακοπούλου στη γνώση μας για τον άνθρωπο και το έργο; Πέρα από λίγες σελίδες για την αρχαία και βυζαντινή γραμματεία και για το ρεμπέτικο, όπου αναδεικνύονται τα γόνιμα πάθη του ποιητή, πέρα από κάποιες παραινέσεις για τη μοναξιά ως συνθήκη δημιουργίας και σποραδικές εξομολογήσεις ιδιωτικών καημών που διεκδικούν κάποια καθολικότητα, οι χίλιες σελίδες του βιβλίου αναλώνονται στη χρήση, λυπάμαι που το λέω, ιδιωτικής ύλης για δημόσιους σκοπούς. Η συγγραφέας και οι φίλοι της αναδεικνύονται σε προνομιακούς συνομιλητές του Χριστιανόπουλου, αναλύονται εις βάθος, επαινούνται· οι «αντίπαλοι», πραγματικοί ή φανταστικοί, καταποντίζονται, πολλοί χωρίς τη δυνατότητα να υπερασπιστούν τον εαυτό τους (αν έμπαιναν, βέβαια στον κόπο, γιατί μάλλον θα απαξιούσαν) αφού δεν ζουν πια. Όσο για τον ίδιο τον Χριστιανόπουλο, αυτός απεικονίζεται σαν ένας κακεντρεχής, ανούσια βιτριολικός, αυτοθαυμαζόμενος και ταυτόχρονα άκρως ανασφαλής, υπόρρητα φθονερός και επιθετικός γέρων που επιβεβαιώνεται εις βάρος όλων των άλλων. Αυτός ήταν; Πιθανόν. Μας ενδιαφέρει; Ελάχιστα, έως καθόλου. Σίγουρα όμως τα «εσώψυχα» ενός ποιητή με καβαφική καταγωγή, ιδιότυπα λυρικού, οδυνηρά αυτοβιογραφικού, που «διερεύνησε απογυμνωμένος το βίωμα», όπως έγραψε ο Δ. Κόκορης, δεν εξαντλούνται σε τόση και τέτοιαν ευτέλεια. A

***Σωτηρία Σταυρακοπούλου** Τα εσώψυχα του Ντίνου Χριστιανόπουλου - Μια εκ βαθέων δεκαετής συνομιλία, 2004-2012, εκδ. IANOS, σελ. 923*

Έργα Αιολικής Ενέργειας

Φωτοβολταϊκά Έργα

Αιολικό Πάρκο νησίδας «Αγίου Γεωργίου»

Υδροηλεκτρικά Έργα

Μονάδα Διαχείρισης Απορριμμάτων Ηπείρου

ΕΠΕΝΔΥΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΕΝΔΥΟΥΜΕ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Η ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ πρωταγωνιστεί για περισσότερα από 20 χρόνια στην παραγωγή καθαρής ενέργειας, υλοποιώντας παράλληλα πρωτοποριακά έργα περιβάλλοντος, που συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη.
Διαθέτοντας ένα χαρτοφυλάκιο έργων συνολικής ισχύος άνω των 1.500 MW, αποτελεί τον μεγαλύτερο επενδυτή στον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στην Ελλάδα, αλλά και τη μεγαλύτερη ελληνική εταιρεία του κλάδου διεθνώς, με σημαντική παρουσία στις ΗΠΑ και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη.
Έχοντας επενδύσει μέχρι σήμερα περίπου 2 δις ευρώ, η ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ συνεχίζει να αναπτύσσεται δυναμικά με νέες επενδύσεις άνω του 1,5 δις ευρώ και στόχο τα 2000 MW εγκαταστάσεων ΑΠΕ στην Ελλάδα και το εξωτερικό.
Προς όφελος της χώρας, των εκατοντάδων εργαζόμενων και συνεργατών μας και των χιλιάδων μετόχων που μας εμπιστεύονται.

ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ
ΟΜΙΛΟΣ ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ
www.terna-energy.com

Μεγάλοι ερμηνευτές

Βασίλης Τσαμπρόπουλος

30 Οκτωβρίου 2019

Η ιστορική **Royal Philharmonic Concert Orchestra** συμπράττει με τον διεθνούς φήμης σολίστ Βασίλη Τσαμπρόπουλο, υπό την μπαγκέτα του οποίου ερμηνεύει κορυφαία κλασικά έργα: την εντυπωσιακή *Εισαγωγή Κοριολανός* του Μπετόβεν και δύο από τα ομορφότερα έργα για πιάνο και ορχήστρα – το δραματικό *Κοντσέρτο σε ρε ελάσσονα του Μότσαρτ* και την κορωνίδα των μπετοβενικών κοντσέρτων, το μεγαλοπρεπές *Αυτοκρατορικό*.

Θεόδωρος Κουρεντζής

11-12 Νοεμβρίου 2019

Οι εμφανίσεις του αποτελούν κάθε φορά κορυφαίο μουσικό γεγονός. Φέτος, με την Ορχήστρα και τη Χορωδία **musicAeterna**, προτείνει δύο μεγαλεπήβολα έργα του σύγχρονου ρεπερτορίου. Το *Κοντσέρτο για χορωδία* του Σνίτκε και το έργο *Tristia* του πολυβραβευμένου γάλλου συνθέτη Philippe Hersant που βασίζεται σε ποίηση κρατουμένων σε φυλακές.

Alexander Rozhdestvensky

25 Νοεμβρίου 2019

Η **State Academic Symphony Orchestra of Russia "Evgeny Svetlanov"** επιστρέφει στην Αθήνα μετά από πολλά χρόνια, υπό την μπαγκέτα του διακεκριμένου αρχιμουσικού **Ντανιέλ Ράισκιν**, για να ερμηνεύσει δύο αριστουργήματα του Τσαϊκόφσκι: την *Πέμπτη Συμφωνία* και το *Κοντσέρτο για βιολί*, με ερμηνευτή τον εξέχοντα βιολονίστα **Σάσα Ροζντεστβένσκι**.

29
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

Λεωνίδας Καβάκος
Orchestra dell' Accademia Nazionale di Santa Cecilia - Daniele Gatti

ΦΩΤΟ: ©MARCO BORGGREVE

Στο Μέγαρο με πάθος

Διακεκριμένες προσωπικότητες του θεάτρου και του χορού, διεθνούς ακτινοβολίας σολίστ, μεγάλες ορχήστρες, κλασική και ηλεκτρονική μουσική, αγαπημένοι Έλληνες ερμηνευτές, χριστουγεννιάτικες προτάσεις. Το **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών** έχει ήδη έτοιμο ένα δυνατό πρόγραμμα για το 2019-2020.

Επιμέλεια: **Αγγελική Μπιρμπίλη**

ΦΩΤΟ: ©NIKITA CHUNTOMOV

11-12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019

Θεόδωρος Κουρεντζής
Χορωδία και Ορχήστρα musicAeterna

Joshua Bell

21 Μαρτίου 2020

Η **Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Φρανκφούρτης**, από τις μεγαλύτερες συμφωνικές της Γερμανίας, υπό τη μπαγκέτα του Κολομβιανού **Αντρές Ορόσκο Εστράντα** σε έργα Μπραμς και Στράους. Μαζί της ο σταρ του βιολιού και βραβευμένος με Grammy **Τζόσουα Μπελ**, που θα ερμηνεύσει το ατμοσφαιρικό *Κοντσέρτο για βιολί* του Μπραμς.

Λεωνίδας Καβάκος

29 Απριλίου 2020

Η **Ορχήστρα της Ακαδημίας της Αγίας Καικιλίας** της Ρώμης, η παλιότερη μουσική σχολή που γνωρίζουμε στον δυτικό κόσμο, υπό την μπαγκέτα του διαπρεπή Ιταλού αρχιμουσικού **Ντανιέλε Γκάττι**. Σολίστ ο Έλληνας διεθνής σούπερ σταρ του βιολιού **Λεωνίδας Καβάκος** σε ένα εκρηκτικό πρόγραμμα με έργα Μπετόβεν.

Κυπριανός Κατσαρής

17 Μαΐου 2020

Η **Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου,** υπό τη μουσική διεύθυνση του **Jens Georg Bachmann**, με τον σπουδαίο γαλλο-κύπριο βιρτουόζο πιανίστα και συνθέτη **Κυπριανό Κατσαρή** στο πιάνο, σε έργα Μπετόβεν *(Die Geschöpfe des Prometheus, Piano Concerto no. 4 in G major, Symphony no. 4 in B-flat major).*

«The Thread» (Το Νήμα)

Ανασκαφή στο Μέλλον

Το *«Νήμα»* (*«The Thread»*) είναι η παράσταση διαβατήριο του ελληνικού πολιτισμού ανά τον κόσμο, μετά την επιτυχημένη παγκόσμια πρώτη στο Sadler's Wells του Λονδίνου και το Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου. Το νήμα, σαν άλλος μίτος της Αριάδνης, φωτίζει υπόγειες συγγένειες, είναι η γραμμή που διατρέχει τον χρόνο συνδέοντας το παρελθόν με το παρόν, αλλά και τα κοινά πολιτισμικά στοιχεία που ενώνουν διαφορετικούς κόσμους. Σε αυτή την παράσταση συναντιούνται οι παραδοσιακοί ελληνικοί χοροί με τον σύγχρονο χορό. Ο κόσμος της παράδοσης, που εκπροσωπεί τη σταθερότητα και την εξωστρέφεια, και ο κόσμος της σύγχρονης κίνησης, που φωτίζει την αναζήτηση και τον εσώτερο κόσμο των ανθρώπων, διαπλέκονται υπό τους ήχους της πρωτότυπης μουσικής του **Βαγγέλη Παπαθανασίου**, σε ένα μοναδικό σκηνικό από τον «χορογράφο του φωτός» **Μάικλ Χαλς**. Τα κοστούμια της παράστασης σχεδιάζει η **Μαίρη Κατράντζου** εμπνευσμένη από αρχαία μινωικά αγγεία. Ο **Ράσσελ Μάλιφαντ** τολμά να αποδομήσει και να ανασυνθέσει την κινησιολογία του παρελθόντος, δημιουργώντας ένα σύνολο από 18 εξαίρετους έλληνες χορευτές, που εκπροσωπούν τον παραδοσιακό και τον σύγχρονο χορό.

20-24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019 &
03-04 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

ΦΩΤΟ: ©YANNIS BOURNIAS

ΦΩΤΟ: ©JULIAN MOMMERTJCM

Δημήτρης Παπαϊωάννου

«Ο Μεγάλος Δαμαστής»

29-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ο «Μεγάλος Δαμαστής» του κορυφαίου χορογράφου, μετά τη θριαμβευτική παγκόσμια περιοδεία του, επιστρέφει στο Μέγαρο για να καθηλώσει όσους δεν είχαν την ευκαιρία να δουν τη sold out αυτή παράσταση το 2017. Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου δημιουργεί μια παράσταση μεγάλης εικαστικής και καλλιτεχνικής δύναμης, με αναφορές στην ελληνική μυθολογία, που θυμίζει πίνακες των Μαντένια, Κουρμπέ και Ρέμπραντ ή ταινίες όπως η *Οδύσσεια του Διαστήματος* του Κιούμπρικ. Άλλες φορές με χιούμορ και άλλες με μελαγχολική διάθεση, ο μετρ του είδους προτείνει ένα ταξίδι με τις αισθήσεις «δαμάζοντας» τις βασικές δυνάμεις που ο άνθρωπος καλείται να αντιμετωπίσει μέσα του για να ολοκληρωθεί.

Θεμελιώδη ερωτήματα της ύπαρξης –το επερχόμενο, ο θάνατος, η φιλότητα– που απασχολούν διαχρονικά τον καλλιτέχνη γίνονται κινούμενες εικόνες σε ένα υποβλητικό θέαμα που συνδυάζει την πλαστικότητα, το σωματικό θέατρο, το τσίρκο, το χορό, την περφόρμανς. Ένα ερευνητικό έργο καθηλωτικής ομορφιάς, άκρως προσωπικό.

Ερμηνεύουν: Παυλίνα Ανδριοπούλου, Άλεξ Βαγγέλης, Έκτορας Λιάτσος, Γιάννης Μίχος, Ευαγγελία Ράντου, Ιωάννα Παρασκευοπούλου, Δρόσος Σκώτης, Χρήστος Στρινόπουλος, Γιώργος Τσιαντούλας, Κώστας Χρυσαφίδης.

Μη χάσεις

ΓΚΑΛΑ ΟΠΕΡΑΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
1 Δεκεμβρίου 2019

Καθώς συμπληρώνονται δέκα χρόνια από το θάνατο του Χρήστου Δ. Λαμπράκη, ο Σύλλογος Οι Φίλοι της Μουσικής, το Σωματείο Υποτροφίες Μαρία Κάλλας και το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών αφιερώνουν συναυλία στη μνήμη του προέδρου τους, τιμώντας τη μοναδική προσφορά του στην τέχνη και τον πολιτισμό.

Πέντε εκλεκτοί καλλιτέχνες στην ακμή της καριέρας τους, οι **Χριστίνα Πουλίτση, Άρτεμις Μπόγρη, Γιάννης Χριστόπουλος, Δημήτρης Πλατανιάς** και **Χριστόφορος Σταμπόγλης**, συμμετέχοντας αφιλοκερδώς, ερμηνεύουν αγαπημένες άριες, ντουέτα και σύνολα από όπερες των Μότσαρτ, Ροσσίνι, Μπελλίνι, Ντονιτσέττι και Βέρντι, σε σύμπραξη με την **Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ**, υπό τη διεύθυνση του **Νίκου Αθηναίου**.

Τα έσοδα της συναυλίας θα διατεθούν για την ενίσχυση του εκπαιδευτικού έργου των Φίλων της Μουσικής και του Σωματείου Υποτροφίες Μαρία Κάλλας.

ΕΤΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑ

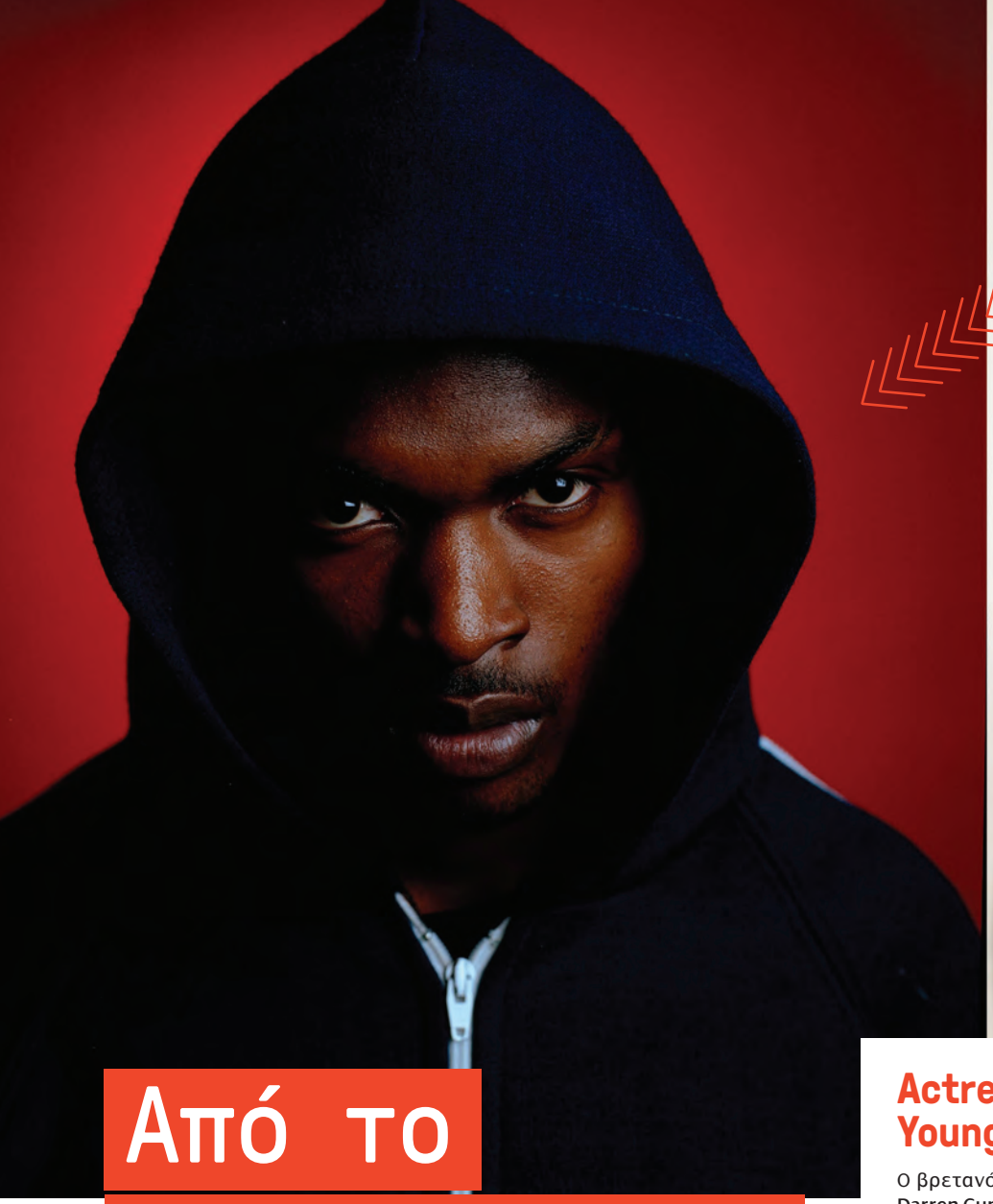
Το Μέγαρο, αποδίδοντας την τιμή που αρμόζει σε έναν κορυφαίο έλληνα συνθέτη, ονομάζει το **2019 «Έτος Σκαλκώτα»** και διοργανώνει σειρά εκδηλώσεων με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 70 χρόνων από το θάνατό του. Επτά δεκαετίες χρειάστηκαν και τα χειρόγραφά του για να βρουν τον κατάλληλο χώρο φύλαξης - τεκμηρίωσης: με την πρόσφατη παραχώρηση του Αρχείου Σκαλκώτα από το Ίδρυμα Αιμιλίου Χουρμουζίου - Μαρίκας Παπαϊωάννου στη Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη του Συλλόγου Οι Φίλοι της Μουσικής, το πολύτιμο αυτό υλικό είναι πλέον διαθέσιμο για μελέτη και αξιοποίηση. Τέσσερις μεγάλοι φορείς που συστεγάζονται στο Μέγαρο, ο Οργανισμός Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, ο Σύλλογος Οι Φίλοι της Μουσικής με τη Μουσική του Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη, η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Αιμιλίου Χουρμουζίου-Μαρίκας Παπαϊωάννου, συνδιοργανώνουν μια σειρά εκδηλώσεις, όπως έκθεση από το πρωτότυπο υλικό του Αρχείου, συναυλίες, διεθνές συνέδριο, εκπαιδευτικά προγράμματα και προβολές ντοκιμαντέρ.

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ MEGARON PLUS

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΛΚΗ ΖΕΗ
(σε συνεργασία με τις Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ)
3 Δεκεμβρίου 2019

ΔΙΑΖΩΜΑ

Θα συνεχιστεί η συνεργασία με το Σωματείο ΔΙΑΖΩΜΑ. Ο κύκλος των ομιλιών θα έχει ως θέμα την παρουσίαση της πορείας αναστήλωσης των αρχαίων θεάτρων-κόμβων της «Πολιτιστικής Διαδρομής των αρχαίων θεάτρων της Ηπείρου».

Από το κλασικό στην electronica

09 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019
Darren Cunningham
Actress & Young Paint

Actress + Young Paint

Ο βρετανός παραγωγός **Darren Cunningham**, από τους σημαντικούς ανανεωτές της ηλεκτρονικής σκηνής, βρίσκεται πίσω από το alias Actress και το πρόγραμμα τεχνητής νοημοσύνης που ονομάζει **Young Paint**. Με κυρίαρχη επιρροή το Detroit techno δημιουργεί ένα χαρακτηριστικό δικό του ήχο, ενώ το A.I. πρόγραμμα τον συμπληρώνει ακολουθώντας τη λογική του σε μια σύμπραξη ανθρώπου και λογισμικού.

Chick Corea

Ο κορυφαίος αμερικανός πιανίστας, ένας από τους ζωντανούς θρύλους της jazz, σε μία μοναδική συναυλία. Ως μέλος του σχήματος του Miles Davis στα τέλη του '60 συνέβαλε στη δημιουργία της jazz fusion. Με σπουδαίες κλασικές jazz συνθέσεις στο ενεργητικό του, όπως τα *Spain*, *500 Miles High*, *Windows*, και πλούσια δισκογραφία που συνεχίζεται ως σήμερα με το άλμπουμ *Antidote*, το οποίο υπογράφει με τους Spanish Heart Band.

Thomas Hengelbrock

Ο μεγάλος μαέστρος, ιδρυτής του **Balthasar Neumann Ensemble & Choir**, επιστρέφει με δύο έργα του Μπετόβεν που παρουσιάστηκαν στις 22 Δεκεμβρίου του 1808 στη Βιέννη σε μια μνημειώδη συναυλία 4ωρης διάρκειας: την *Ποιμενική συμφωνία* και τη *Λειτουργία Εστερχάζυ*.

Δημήτρης Μαραγκόπουλος

Η μουσική παράσταση *«Περσεφόνη Electronica»*, έργο για 4-6 περφόρμερς και μικρό σύνολο, του Δ. Μαραγκόπουλου σε σύλληψη-λιμπρέτο-σκηνοθεσία **Έλλης Παπακωνσταντίνου** είναι εμπνευσμένη από τον ομώνυμο μύθο σε μια διαφορετική εκδοχή με χρήση νέων τεχνολογιών (video mapping, live voice processors). *(27-28-29 Μαρτίου 2020).*

07 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020
Chick Corea

12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020
Thomas Hengelbrock
Balthasar Neumann Ensemble & Choir

ΦΩΤΟ: © FLORENCE_GRANDIDIER

Μεγάλοι και ανερχόμενοι σολίστ στη «Μικρή» Αίθουσα

14.12.2019
17.2, 11.3.2020
Elisabeth Leonskaja

Η Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος του Μεγάρου είναι ο ιδανικός συναυλιακός χώρος μουσικής δωματίου με μοναδική ακουστική. Εκεί θα απολαύσουμε καταξιωμένους αλλά και ανερχόμενους αστέρες του διεθνούς καλλιτεχνικού στερεώματος. Όπως την ανερχόμενη **Anneleen Lenaerts**, σόλο άρπα της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Βιέννης, σε ένα ρεσιτάλ αφιέρωμα στην Κλάρα Σούμαν *(4/12/2019)*. Τον διεθνή Κύπριο **Μαρτίνο Τιρίμο (Martino Tirimo)** σε 4 ρεσιτάλ με μεγάλα και άγνωστα έργα Μπετόβεν *(5/12/2019, 6/5, 4/10, 3/12/2020)*. Τη μεγάλη κυρία του πιάνου **Elizabeth Leonskaja** με σονάτες του Σούμπερτ *(14/12/2019, 17/2, 11/3/2020)*. Το νεανικό κουαρτέτο εγχόρδων **van Kuijk** από τη Γαλλία σε έργα Μπετόβεν, Μπάρτοκ και Ριμ *(17/3/2020)*.

Fazil Say
Academy of Saint Martin in the Fields

Η παλαιότερη και πιο αγαπημένη ορχήστρα δωματίου, η **Ακαδημία του Αγίου Μαρτίνου των Αγρών**, διάσημη σε όλο τον κόσμο για τη δεξιοτεχνική ερμηνεία της σε έργα Μότσαρτ, ερμηνεύει το πρόγραμμά της χωρίς μαέστρο με τον κορυφαίο συνθέτη και πιανίστα **Φάζελ Σάυ** σε έργα Μότσαρτ, Μπάρτοκ και το δικό του Yürüyen Köşk (The Moving Mansion) για κουιντέτο με πιάνο (διασκευή για πιάνο και ορχήστρα δωματίου).

25
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020
Fazil Say

ΦΩΤΟ: © MARCO_BORGGREVE

Μη χάσεις

ΟΜΟΡΦΗ ΖΩΗ / LA VITA È BELLA ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ NICOLA PIOVANI
24 Οκτωβρίου 2019

Ο κορυφαίος ιταλός συνθέτης Νικόλα Πιοβάνι άρχισε να γράφει με προτροπή του Μάνου Χατζιδάκι και έφτασε να υπογράφει τη μουσική για πάνω από 130 ταινίες. Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες Ταβιάνι, Τορνατόρε, Μπενίνι (Όσκαρ για τη μουσική της ταινίας *«Η ζωή είναι ωραία»*), καθώς και για τις 3 τελευταίες ταινίες του Φελλίνι. Το μουσικό του σύμπαν ξεδιπλώνεται μέσα από συνθέσεις και τραγούδια που έντυσε με λόγο η **Λίνα Νικολακοπούλου** και ερμηνεύει ο **Θοδωρής Βουτσικάκης** με την ΚΟΑ, σε μουσική διεύθυνση **Μίλτου Λογιάδη**.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ - ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ 2020
17-22 Ιανουαρίου 2020

Μια μουσικοθεατρική παράσταση ωδή στο έργο του Μίκη Θεοδωράκη από τον **Γιώργο Βάλαρη**, που μισό και πλέον αιώνα μετά το πρώτο ανέβασμα της ιστορικής παράστασης το καλοκαίρι του 1962 δημιουργεί μια υπερπαραγωγή μέσα από ποιητικά κείμενα που υπογράφει ο σπουδαίος μουσικοσυνθέτης και πεζά κείμενα του σκηνοθέτη για τη ρωμιοσύνη, τον έρωτα, τη ζωή, την ξενιτιά, δίπλα στα γνήσια λαϊκά και διαχρονικά τραγούδια του.

«ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ» ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
9 Φεβρουαρίου 2020

Προβολή της ταινίας *The Phantom of the Opera* του 1925 με τον Lon Chaney, σε σκηνοθεσία Rupert Julian, με ζωντανό αυτοσχεδιασμό από τον βρετανό οργανίστα **Martin Baker** που επενδύει μουσικά επί σκηνής το αριστούργημα του βωβού κινηματογράφου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ
14 & 15 Φεβρουαρίου 2020

Απρόσμενες διασκευές στα ωραιότερα ερωτικά τραγούδια από το ελληνικό & ξένο ρεπερτόριο με τη σύμπραξη της **Κατερίνας Πολέμη**, της **Παυλίνας Βουλγαράκη** και του **Στάθη Δράκου** των Minor Project.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ
6-7 Μαρτίου 2020

Η μεγάλη ελληνίδα ερμηνεύτρια επιστρέφει στο Μέγαρο για δύο ξεχωριστές βραδιές με τραγούδια που όλοι αγαπήσαμε.

JOHN PSATHAS: «NO MAN'S LAND»
14 Μαρτίου 2020

Ο αναγνωρισμένος συνθέτης ελληνικής καταγωγής Τζον Ψάθας παρουσιάζει το No Man's Land [Ουδέτερη Ζώνη]: πρωτότυπες κινηματογραφικές ταινίες από τα πεδία μαχών του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και ένα διεθνές μουσικό σύνολο –7 σολίστ επί σκηνής και 150 στην οθόνη– συνθέτουν ένα συγκλονιστικό οπτικό και μουσικό αφήγημα.

Θέατρο

Βασίλης Μαυρογεωργίου
«Το Φτερωτό Άλογο»

Η παράσταση που αγαπήθηκε από μικρούς και μεγάλους συνεχίζεται για δεύτερη χρονιά στην παιδική σκηνή του Μεγάρου. Ο **Βασίλης Μαυρογεωργίου** σκηνοθετεί το ανέκδοτο –μέχρι πρόσφατα– κείμενο του **Νίκου Καζαντζάκη**, ζωντανεύοντας έναν κόσμο με βασιλιάδες, μάγους και δερβίσηδες, καραβάνια νωχελικά και άλογα ιπτάμενα, ενώ δώδεκα ηθοποιοί αφηγούνται, ερμηνεύουν πολυφωνικά τραγούδια και παίζουν μουσικά όργανα. Η **Άνδρη Θεοδότου** υπογράφει τη θεατρική προσαρμογή και ο **Νίκος Κυπουργός** «ντύνει» την παράσταση με ανατολίτικους ήχους. *(Νοέμβριος 2019 - Ιανουάριος 2020)*

Γιάννης Χουβαρδάς
«John Gabriel Borkman»

Η μεγάλη πολυαναμενόμενη φετινή θεατρική παραγωγή του Μεγάρου. Ο σημαντικός θεατρικός σκηνοθέτης Γιάννης Χουβαρδάς ανεβάζει τον τρίτο Ίψεν της σπουδαίας 45χρονης πορείας του με το έργο *John Gabriel Borkman* σε νέα μετάφραση, ειδικά για την παράσταση, στον ιδανικό όπως χαρακτηρίζει ο ίδιος χώρο του Υποσκηνίου του Μεγάρου. Με τη βοήθεια των συνεργατών του, θέλει να αναδείξει τα λανθάνοντα στοιχεία του ονειρικού κόσμου που συνθέτει ο Ίψεν: το έργο τρόμου, τον αναρχικό συμβολικό ρεαλισμό, τη μαύρη κωμωδία, το ειρωνικό γκροτέσκο, την επιστημονική φαντασία, με άλλα λόγια ολόκληρη τη χρωματική παλέτα στο πρωτοποριακό πανόραμα ενός ασυμβίβαστα ποιητικού σύμπαντος. Πρωταγωνιστούν ο **Νίκος Χατζόπουλος**, η **Ρένη Πιττακή** και η **Λυδία Φωτοπούλου**.

25/1-22/3/2020

Δημήτρης Λιγνάδης
«Μαθήματα Πολέμου ΙΙ: Σικελικά Δράματα»

Τα πρώτα *Μαθήματα Πολέμου (βιβλ.1-5)* του Δημήτρη Λιγνάδη στο Μέγαρο το 2018 σημείωσαν τεράστια επιτυχία, ενώ παρουσιάστηκαν επίσης τον Μάρτιο στην Αίθουσα «Γεχούντι Μενουχίν» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατόπιν ειδικής πρόσκλησης. Η παράσταση *«Μαθήματα Πολέμου ΙΙ: Σικελικά Δράματα»* τώρα επιστρέφει στο Μέγαρο για να μας αφηγηθεί μια δραματική στιγμή για την αθηναϊκή πολιτική: από τη μεγαλοϊδεατική φαντασίωση της αθηναϊκής κυριαρχίας στη ματαίωση του επεκτατικού οράματος. Συγκεκριμένα, επεισόδια από τη δεύτερη φάση του Πελοποννησιακού Πολέμου, τη Σικελική Εκστρατεία (415-413 π.Χ.), με ιστορικό υλικό από το 6ο, το 7ο και μέρος του 8ού βιβλίου του Θουκυδίδη. Η σύλληψη του έργου στηρίζεται στο νομοτελειακό τριαδικό σχήμα της αρχαίας τραγωδίας Άτη-Ύβρις-Νέμεσις, προκειμένου να αποδώσει ερμηνευτικά τη μεγάλη «τραγωδία» της Αθήνας στη Σικελία. Με τους **Δημήτρη Λιγνάδη, Grace Nwoke, Βασίλη Αθανασόπουλο, Εβίτα Ζημάλη, Ανδρέα Καρτσάτο, Λάμπρο Κωνσταντέα**. Πριν από κάθε παράσταση, οι θεατές παρακολουθούν μια σύντομη εισαγωγική ομιλία από τη Δρ. Ανδρονίκη Μακρή.

10-13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019

ΦΩΤΟ: © AKRIVIADIS

Χριστούγεννα στο Μέγαρο

Μωρίς Μπεζάρ

«Μαγικός Αυλός»

Το διάσημο και αγαπημένο από το ελληνικό κοινό **Béjart Ballet Lausanne** παρουσιάζει, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, την πιο φημισμένη όπερα του Μότσαρτ και αποκαλύπτει τη βαθύτερη ουσία της κίνησης μέσα από μια πιστή στο μουσικό έργο χορογραφία. Εναλλάσσοντας την ονειροφαντασία με κωμικά στιγμιότυπα, ο Μπεζάρ εικονογραφεί το μουσικό παραμύθι του *«Μαγικού Αυλού»* και δημιουργεί ένα χορευτικό σύμπαν που προβάλλει την παιδική αθωότητα δίπλα σε έναν ενήλικο και άκαμπτο κόσμο.

Η βασίλισσα της νύχτας και ο βασιλιάς της μέρας, η πριγκίπισσα Παμίνα και ο πρίγκιπας Ταμίνο, ο Παπαγκένο, νεράιδες, πνεύματα και 60 χορευτές θα βρεθούν τα Χριστούγεννα στη σκηνή του Μεγάρου.

20-30
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

Η γνωστή όπερα του Μότσαρτ μεταμορφώνεται σε ένα μουσικό παραμύθι για το καλό και το κακό, την αλήθεια και το ψέμα, την αγάπη για τον άνθρωπο και την αξία της αρετής. Οι χτύποι της καρδιάς, η φαντασία και το όνειρο μπλέκονται σε μια αποθέωση του μπαλέτου με την υπογραφή του Μωρίς Μπεζάρ.

Η μεγαλοπρεπής μουσική του Μότσαρτ συνοδεύει τις περιπέτειες των πρώων, ενώ ο Παπαγκένο προκαλεί το γέλιο με το χαρακτήρα και τα παθήματά του.

ΦΩΤΟ: © ANNEBICHSEL

Μη χάσεις

«Ο ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ»
14 Δεκεμβρίου 2019

Η **Άννα Βαγενά** ανεβάζει στη σκηνή μια απίθανη καλλιτεχνική παρέα (**Αντώνης Λουδάρος**, **Γιασεμί Κηλαηδόνη**, **Δώρος Δημοσθένους**, **Μαρία Κηλαηδόνη**) που ερμηνεύει τραγούδια του αγαπημένου μας Λουκιανού.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΕΛΛΑΣ «ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΣΤΟ ΒΥΘΟ»
20-30 Δεκεμβρίου 2019

Ο **Ηλίας Καρελλάς** επιστρέφει για έβδομη συνεχή χρονιά στο Μέγαρο, με μια ολοκαίνουργια υποθαλάσσια περιπέτεια σκιών, γεμάτη χιούμορ, δράση και μουσική για τα συναρπαστικά μυστικά της θάλασσας. Θα καταφέρει τελικά ο Καραγκιόζης να τη φάει με το κουτάλι ή θα τα θαλασσώσει; Μαζί του η εξαμελής μπάντα πνευστών **Dirty Athens Brass Band** και η **Γεωργία Νταγάκη** σε φωνή και λύρα.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΓΚΑΣΙΟΥ ΡΕΣΙΤΑΛ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ
22 Δεκεμβρίου 2019

Η ελληνίδα οργανίστα **Ουρανία Γκάσιου**, σε ένα εορταστικό ρεσιτάλ με σπουδαία έργα της γερμανικής και της γαλλικής σχολής του εκκλησιαστικού οργάνου, από τον Μπουξτεχούντε και τον Μπαχ έως τον Ρέγκερ, και από τον Σαιν-Σανς και τον Φρανκ ως τον Μαρσέλ Ντυπρέ.

ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ «CHRISTMAS IN ATHENS»
27 & 28 Δεκεμβρίου 2019

Ο διεθνής τενόρος **Μάριος Φραγκούλης** σε ένα πρόγραμμα ειδικά για τη χριστουγεννιάτικη Αθήνα σε μουσική διεύθυνση **Λουκά Καρυτινού**. Ο έλληνας ερμηνευτής, που συγκλονίζει το κοινό στη Σκάλα του Μιλάνου, στο Royal Albert Hall και σε δεκάδες άλλες αίθουσες από την Αμερική ως την Ασία, υπόσχεται να μας εκπλήξει και φέτος με τις επιλογές του.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ «ΜΑ ΠΟΤΕ ΘΑ ΦΤΑΣΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΑΥΤΟΣ Ο ΜΑΓΟΣ;»
28 & 29 Δεκεμβρίου 2019

Ένα χριστουγεννιάτικο μουσικό παραμύθι για μικρά και μεγάλα παιδιά με τις περιπέτειες ενός τέταρτου Μάγου των Χριστουγέννων. Το παραμύθι της **Ιουλίτας Ηλιοπούλου** συνδυάζεται με την πρωτότυπη μουσική και τα τραγούδια του Γιώργου Κουρουπού που ερμηνεύουν ο **Σπύρος Σακκάς** και η **Δάφνη Πανουργιά**.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΓΚΑΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
30 Δεκεμβρίου 2019

Το καθιερωμένο γκαλά, μια μέρα πριν τελειώσει η χρονιά. Σπουδαίοι έλληνες σολίστ της όπερας με διεθνή καριέρα σε ορχηστρικά αποσπάσματα, άριες και ντουέτα από όπερες των Βέρντι, Τσιλέα και Πουτσίνι σε ένα πλούσιο και ευφρόσυνο πρόγραμμα, ειδικά για τη βραδιά, από την Κρατική **Ορχήστρα Αθηνών** σε μουσική διεύθυνση **Αναστάσιου Συμεωνίδη**. ●

Από εδώ ο Ζάχος Ζάχαρης και από εκεί ο Ζάχος

Με αφορμή τη **Παγκόσμια Ημέρα Ζώων** η **Λένα Διβάνη** και ο **Μάνος Βουλαρίνος** μας γράφουν δύο απολαυστικά κείμενα για τους δικούς τους Ζάχους

Ο αμέσως μετά

Της **Λένας Διβάνη***

Πολλοί γάτοι πέρασαν από τη ζωή μου, αγαπητοί αναγνώστες, αλλά έναν ερωτεύτηκα, τον κύριο Ζάχο Ζάχαρη. Δεν φταίω εγώ, τα είχε όλα, μα τον Τουτάτη: Ήταν κούκλος, ήταν αλήτης, ήταν αγαπησιάρης, ήταν ιπτάμενος και τζέντλεμαν, ήταν πάνω απ' όλα γατόνι. Πετάλωνε ψύλλο, το άτομο. Το μυαλό του το άκουγες σχεδόν να δουλεύει ακατάπαυστα σαν εργοστάσιο υλοποίησης των επιθυμιών του. Κλεινόσουνα εσύ, ας πούμε, στο δωμάτιό σου; Έξαλλος ο κύριος Ζάχος, που δεν γούσταρε καθόλου τους αποκλεισμούς. Άρχιζε, λοιπόν, αμέσως να υπολογίζει σε ποιο σημείο του χερουλιού της πόρτας έπρεπε να πηδήξει για να γίνει μοχλός και να ανοίξει εύκολα. Μια, δυο τρεις, τσουπ, έσκαγε μύτη μέσα και σου 'τριβε στη μούρη πως όχι, κυρία μου, δεν θα κάνεις το δικό σου, δεν θα με απομονώνεις όποτε γουστάρεις, αφού μένουμε μαζί, μένουμε ΜΑΖΙ! Όπως καταλαβαίνετε η σχέση μας ήταν δυναμική, δεν ήταν αγάπες-και-λουλούδια-ζωή-παραμυθένια. Πλακωνόμασταν, μου ούρλιαζε, τον αποκαλούσα τριχόπτωση, καταριόμουνα τις άσπρες τρίχες του που μου ρήμαζαν τα ρούχα, τα έπιπλα, τη ζωή. Αλλά μόλις έκλεινε το πράσινο μάτι του αφήνοντας το γαλάζιο να φωσφωρίζει τσαχπίνικα, με έριχνε, τα ξεχνούσα όλα. Δεκαπέντε χρόνια ζήσαμε κάπως έτσι. Όταν έφτασε το τέλος του έγινα κουρέλι. Για να το ξεπεράσω έγραψα ένα ολόκληρο βιβλίο με πρωταγωνιστή την αφεντιά του, που έγινε και μεγάλο χιτ στο εξωτερικό (και από τα θυμαράκια καθαρίζω για πάρτη σου, κυρία μου, τι νόμισες;). Και δήλωσα ότι δεν θα ξαναπάρω γάτο ποτέ! Σε όποιον με ρωτούσε απαντούσα ότι είμαι χήρα Ζάχου, τα γατιά τέλος!

Πάνω στα τρία χρόνια, όμως, το μάτι μου έπεσε σε μια γούνα. Ήταν 60 ημερών γκρι-μπλε, παχιά και πολύ σικάτη. Η καρδιά μου ανέβασε παλμούς. Μη σας τα πολυλογώ, υπέκυψα, το πήρα το γατί αλλά sur mesure αυτή τη φορά. Δεν ήταν έρωτας, ήταν συνοικέσιο. «Ποια είναι τα προσόντα σου, παιδί μου;» ρώτησα. «Δεν πέφτει το μαλλί μου, κυρία, και επιπλέον είμαι πανεμορφότατος, και καλού χαρακτήρος. Δεν αρρωσταίνω, ζω πολλά χρόνια και είμαι φιλικός προς τον χρήστη». «Ναι, αλλά είσαι ράτσας, τουτέστιν λίγο αργόστροφος, τέκνον μου», επιχειρηματολόγησα εγώ. «Ε, χμμμ, κανείς δεν τα 'χει όλα», είπε εκείνος διστακτικά μη χαλάσει το ντιλ. «Εσείς, ας πούμε, τι έχετε να προσφέρετε;» «Εγώ διαμερισματάκι 100 τετραγωνικών στο Μαρούσι, και ανεξαρτησία γιατί λείπω πολύ συχνά. ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ!» Το είδα να στραβομουτσουνιάζει. «Δηλαδή θα είμαι μόνος μου;» «Μάλιστα, μόνος. Οι γάτες υποτίθεται ότι εκτιμάτε την ανεξαρτησία γι' αυτό και σας προτιμάμε εμείς οι συγγραφείς. Γιατί την εκτιμάμε κι εμείς». «Άλλο ανεξαρτησία κι άλλο μοναξιά, κυρία», νιαούρισε το λούτρινο νιάναρο. «Σκάσε, παιδί μου, που κάνεις τόσο λεπτές εννοιολογικές διακρίσεις μόλις βγήκες απ' τ' αυγό!» του είπα. Κι έσκασε, αφού είχε διαφημίσει τόσο τον ευχάριστα υποτακτικό χαρακτήρα του.

Τον πήρα. Τον βάφτισα Γκαστόνε αλλά τον φώναζα –τον φωνάζαμε όλοι– Ζάχο για δυοτρία χρόνια. Δεν διαμαρτυρόταν, ο φουκαράς. Κάποια στιγμή διαμαρτυρήθηκα εγώ. Ρε παιδιά, είναι σαν να φωνάζεις Θανάση το νέο σου αίσθημα τρία χρόνια αφού τα φτιαξες με τον Αντρέα, ντροπή μας! Ως ενδιάμεσο στάδιο τον φωνάζαμε χοντρέ (γιατί είναι χοντρός) ή μανεκένε (γιατί είναι πραγματικά GNTM) ή άχρηστε (γιατί είναι πανύβλαξ). Αυτό το τελευταίο πολύ τον έθιξε, καθώς φαίνεται. Και αγκομαχούσε μήνες, ο φουκαράς, να κυνηγάει κάτι αόρατα ζώα για να αποδείξει, ο θεός ξέρει τι. Αλλά χτες, εκεί που καθόμουνα και έπινα τον καφέ μου στη βεράντα, ήρθε και μου απίθωσε μέσα στο φλιτζάνι μια κατσαρίδα. Μέσα στο φλιτζάνι! Μετά καθόταν και με κοιτούσε κανά πεντάλεπτο με τόσο υπερήφανο και κατσαριδοκτόνο ύφος που δεν μπόρεσα, κυρίες και κύριοι, λύγισα. Τον ερωτεύτηκα τον άτιμο!

Υ.Γ. Συγνώμη, Ζαχούλη, αλλά ξέρεις... ο χρόνος γλύπτης των ανθρώπων παράφορος...

**Η Λ.Δ. είναι συγγραφέας και αναπληρώτρια καθηγήτρια στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το βιβλίο της «Εγώ ο Ζάχος Ζάχαρης» κυκλοφορεί από τις εκδ. Καστανιώτη*

Είμαι ο Ζάχος Κοπρόσκυλος κι αυτή είναι η σκυλοζωή μου

Του **Μάνου Βουλαρίνου***

Με πήραν όταν ήμουν 5 μηνών από το χωριό μου που γύριζα στους δρόμους. Δεν ξέρω πού είναι το χωριό μου αλλά δεν είναι εδώ που μένω. Εδώ που μένω δεν έχει χώμα όπως στο χωριό μου. Χώμα έχει στο πάρκο που τους πάω βόλτα. Εκεί τρώω χαρούπια και με κυνηγάει ο Μάνος να μη φάω αλλά εγώ ξεφεύγω και τρώω και μετά κάνω εμετό και ο Μάνος με ρωτάει αν είδα τι έπαθα κι εγώ βλέπω τον εμετό αλλά δεν βλέπω να έχω πάθει κάτι και η Έφη λέει πως δεν θα τους ξαναπάω στο πάρκο αλλά λέει ψέματα γιατί την επόμενη μέρα μού περνάνε το λουρί και μου λένε να τους πάω. Δεν έχω τίποτα άλλο να κάνω οπότε τους πάω. Δεν τρελαίνομαι για τα χαρούπια αλλά κάτι πρέπει να κάνω για να τους κρατάω απασχολημένους. Καμιά φορά κρύβομαι για να με ψάξουν και γενικά προσπαθώ να βρω πράγματα να κάνω για να μη βαριούνται.

Στο πάρκο εκτός από τα χαρούπια είναι και οι φίλοι μου και παίζουμε, αλλά συνήθως όχι γιατί έχω να μυρίσω και να κατουρήσω και πολλές άλλες σημαντικές δουλειές όπως να κάνω τα κακά μου. Τα κακά μου είναι πολύτιμα γιατί ο Μάνος ή η Έφη τα μαζεύουν και τα φυλάνε σε κάτι μεγάλα κουτιά με άλλα πολύτιμα πράγματα όπως μπουκάλια και κουτάκια και χαρτιά με φαγητό. Στο πάρκο είναι και κάποιες γάτες που τις κυνηγάω να φύγουν αλλά άμα σταματάνε σταματώ κι εγώ γιατί τις φοβάμαι και δεν θέλω να τις πλησιάσω γιατί οι γάτες είναι κακές και με κοροϊδεύουν και με λένε χαλβά και άλλα που δεν ξέρω τι σημαίνουν αλλά πρέπει να είναι πολύ κακά γιατί όταν μου τα λένε γελάνε με αυτό το γέλιο που είναι χιχιχιχιχιχι και είναι κακό και δεν είναι χαχαχαχαχαχα που είναι καλό γέλιο.

Και στο σπίτι έχω δουλειές, εξίσου σημαντικές. Έχω να ξαπλώσω εκεί που κάθονται ο Μάνος και η Έφη, να προσέχω μην αφήσουν την εξωπορτα ανοιχτή, να βγαίνω στο μπαλκόνι να λιαστώ, να ενθουσιάζομαι όταν μπαίνουν σπίτι λες και έχω να τους δω χρόνια, να ζητιανεύω μεζεδάκια για να χαίρονται όταν μου δίνουν, να τους παίρνω αγκαλιά, να τους γλείφω στη μούρη. Τελευταία έχω να φροντίζω και έναν σαν κι αυτούς αλλά πολύ πιο μικρό. Λένε πως μεγαλώνει αλλά εμένα όλο μικρός μου φαίνεται.

Ο Μάνος λέει ότι είμαι ένας τυπικός σκύλος και ότι είμαι ένα σύνολο από αγάπη, ψυχαναγκασμό, αγάπη, γελοιότητα, αγάπη, ευθύνη, αγάπη, καλοσύνη και αγάπη. Εγώ δεν καταλαβαίνω τι σημαίνουν όλα αυτά αλλά έτσι όπως τα λέει μάλλον είναι καλά.

Κάτι άλλο που δεν καταλαβαίνω είναι τι εννοούσαν μια φορά που έλεγαν ότι δεν μπορεί να υπάρξει άλλος σαν κι εμένα και τι θα κάνουν όταν σε κάποια χρόνια δεν θα είμαι πια μαζί τους. Φυσικά και άλλος σαν κι εμένα δεν μπορεί να υπάρξει αφού μου έκαναν εγχείρηση για να μην κάνω παιδιά αλλά γιατί να μην είμαι μαζί τους; Πώς τους ήρθε αυτή η χαζή ιδέα; Μακάρι να μπορούσα να τους αφήσω και να πάω να ζήσω στο πάρκο αλλά δυστυχώς δεν τους έχω ικανούς να κάνουν πολλά πράγματα χωρίς εμένα. Πρέπει να μείνω μαζί τους και να τους φροντίζω για πάντα.

Ο Μ.Β. είναι δημοσιογράφος στην Athens Voice και ραδιοφωνικός παραγωγός. Η εκπομπή του «Ό,τι να 'ναι» μαζί με τον Πέτρο Νικολάου μεταδίδεται από Δευτ. μέχρι Σάβ. στις 12.00 από τον Σκάι 100,3. Ο Ζάχος Κοπρόσκυλος διαθέτει δικό του Instagram και μπορείτε να απολαύσετε το καθημερινό του ημερολόγιο στο @zachos_koproskylos

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΖΩΩΝ

Το αλφαβητάρι των ζώων

Δικαιώματα ζώων και ανθρώπων, νομοθεσία, εγκυκλοπαιδικά και άλλα για τους καλύτερούς μας φίλους

Του **ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ**

Αδέσποτα. Δεν υπάρχει νόμος που να απαγορεύει τη σίτισή τους «υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι κανόνες καθαριότητας και υγιεινής». Υπάρχουν, όμως, καταγγελίες για γείτονες που «ενοχλούνται». Αν δεχτείτε απειλές για το τάισμα αδέσποτων, κάντε καταγγελία στο οικείο αστυνομικό τμήμα.

Βαριές είναι οι ποινές για κακοποίηση ζώων, αδίκημα που, πλέον, αποτελεί αυτεπάγγελτα διωκόμενο έγκλημα που διώκεται με τη διαδικασία του αυτοφώρου. Το διοικητικό πρόστιμο για την κακοποίηση κάθε ζώου μπορεί να αγγίξει και τις €30.000, ενώ προβλέπεται και ποινή φυλάκισης έως και 5 έτη. Παραδείγματα κακοποίησης είναι η τοποθέτηση δηλητηριασμένου φαγητού για τα αδέσποτα (φόλες), η μόνιμη αλυσόδεση σκύλου σε αυλή, η μόνιμη εγκατάλειψη σε μπαλκόνια ή ταράτσες, ο υποσιτισμός, τα χτυπήματα, η θανάτωση, ο βασανισμός, οι κυνομαχίες κ.λπ.

Γάτες. Παρά τη φήμη ότι κρατούν αποστάσεις από τους ανθρώπους, μελέτη του πανεπιστημίου του Όρεγκον, που δημοσιεύθηκε πρόσφατα στην επιστημονική επιθεώρηση «Current Biology», έδειξε ότι δημιουργούν δεσμούς με τους ιδιοκτήτες τους όπως και οι σκύλοι.

Δελφίνι, το κοινό. Φτάνει τα δυόμισι μέτρα σε μήκος, τα 140 κιλά, ζει περίπου 30 χρόνια και συναντάται σε κοπάδια 10-50 ατόμων. Τα τελευταία 30-50 χρόνια, επισημαίνει το Ινστιτούτο Θαλάσσιας Προστασίας Αρχιπέλαγος *(archipelago.gr)*, ο πληθυσμός τους έχει μειωθεί κατά 50%. Οι πιο σημαντικοί εναπομείναντες πληθυσμοί βρίσκονται στη βορειοανατολική Μεσόγειο, ιδιαίτερα στο ανατολικό Αιγαίο.

Εξακόσια. Τόσα είναι τα σκαλιά που ανεβαίνουν τα γαϊδουράκια στη Σαντορίνη, φορτωμένα με κάποιον τουρίστα, για να φτάσουν από το παλιό λιμάνι των Φηρών μέχρι την κορυφή της Καλντέρας.

Ζωντανοί αστακοί, ετοιμοθάνατοι δηλαδή, στα εστιατόρια, για να φαίνονται «ολόφρεσκοι» στους πελάτες που είναι πάνω από τη βιτρίνα και διαλέγουν. Δεν είναι γελοίο;

Ημίαιμα. «Κάθε ημίαιμο είναι ένα και μοναδικό, αποτέλεσμα της τυχαίας επιλογής της φύσης που παντρεύει τα ισχυρότερα στοιχεία του DNA κάθε σκύλου για να δώσει στο είδος τις καλύτερες πιθανότητες επιβίωσης. Το ημίαιμο είναι κατά κανόνα ανθεκτικότερο, υγιέστερο και απαλλαγμένο από τα πολλά προβλήματα που έχουν δημιουργήσει στα καθαρόαιμα η υπερ-εκτροφή και οι ενδοδιασταυρώσεις. Επίσης, είναι φιλικά, κοινωνικά, προσαρμοστικά, στωικά, αλλά και αφοσιωμένα, αλληλέγγυα και αρχοντικά» *(Πανελλήνια Φιλοζωική Ομοσπονδία, pfo.gr).*

Θήρα. Ή, αλλιώς, κυνήγι. Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία *(ornithologiki.gr)* κατήγγειλε τον Αύγουστο ως παρωδία τη ρυθμιστική απόφαση του υπουργείου Περιβάλλοντος για την άσκηση της θήρας στην Ελλάδα, λέγοντας ότι ήταν υπαγορευμένη από το κυνηγετικό λόμπι. Παρόμοια καταγγελία είχε κάνει και τον Αύγουστο του 2018.

(Ο) Ιδιοκτήτης ή ο συνοδός σκύλου κατά τον περίπατό του και για την αποφυγή ατυχημάτων υποχρεούται να κρατάει τον σκύλο του δεμένο και να βρίσκεται σε μικρή απόσταση από αυτόν, σύμφωνα με το άρθρο 924 του Αστικού Κώδικα.

Κυνηγόσκυλα. Σύμφωνα με στοιχεία της Πανελλήνιας Φιλοζωικής Ομοσπονδίας, πανελλαδικά το 30% όλων των σκύλων που περισυλλέγονται είναι καθαρόαιμα κυνηγόσκυλα και άλλο ένα 30% με 40% είναι ημίαιμα κυνηγόσκυλα, τα οποία οι ιδιοκτήτες τους εγκαταλείπουν όταν τραυματιστούν, αρρωστήσουν ή γεράσουν.

Λύσσα. Κάθε άνοιξη και φθινόπωρο πραγματοποιείται πρόγραμμα εμβολιασμού κατά της λύσσας των αλεπούδων, με τη μορφή δολωμάτων που καταναλώνονται από τα ζώα. Αν ένα νυκτόβιο ζώο, όπως η αλεπού, κυκλοφορεί τη μέρα χωρίς ίχνος φόβου, είναι πιθανό να έχει μολυνθεί.

Μην αφήνεις ένα αδέσποτο να σε πάρει για πολλή ώρα από πίσω. Δεν είναι αστείο, αν, για παράδειγμα, ένα σκυλάκι σε ακολουθήσει από τα Πετράλωνα μέχρι το Θησείο, θα πρέπει να το επιστρέψεις στο σημείο όπου το συνάντησες. Εκεί, υπάρχουν άλλα αδέσποτα με τα οποία γνωρίζεται, φιλόζωοι που το ταΐζουν, είναι ο χώρος του, αν βρεθεί σε άλλο χώρο θα χαθεί και δεν θα ξέρει τι να κάνει. Αν δεν μπορείς να το γυρίσεις εσύ, πάρε το Τμήμα Αστικής Πανίδας του Δήμου Αθηναίων *(Αιόλου 47, 2103239201)* ή τον δήμο στον οποίο βρίσκεσαι.

Νόμος 4039/2012. Δεν επιτρέπεται η πώληση ζώων συντροφιάς με ηλικία μικρότερη των οκτώ (8) εβδομάδων.

Ξεκάθαρα η πλέον θανατηφόρα και σκληρή μέθοδος δηλητηρίασης ενός ζώου, χωρίς αντίδοτο, είναι τα σπασμένα γυαλιά. Το ζώο πρέπει να μεταφερθεί άμεσα σε κτηνίατρο. Μέχρι τότε, κάντε ένα διάλυμα νερού με ζάχαρη, πάρτε κομματάκια βαμβάκι, κάντε τα μπαλίτσες, βρέξτε τα λίγο στο διάλυμα και βάλτε τα στο στόμα του ζώου, κλείνοντάς του ταυτόχρονα το στόμα μέχρι να τα καταπιεί. Όσο περισσότερο βαμβάκι καταπιεί το ζώο τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες έχει να σωθεί (Πανελλήνια Φιλοζωική Ομοσπονδία).

Οδοντιατρικό τμήμα διαθέτει, μεταξύ άλλων, το πρότυπο φιλοζωικό κτηνιατρικό κέντρο της Ελληνικής Φιλοζωικής Εταιρείας στο Κορωπί, όπου νοσηλεύονται αδέσποτοι σκύλοι και γάτες. Οι υπηρεσίες παρέχονται σε πολύ χαμηλές τιμές. *Αττική Οδός, Έξοδος Τοπικές Οδοί, 2106020202, Δευτέρα με Παρασκευή 10.00-16.30 και Σάββατο 9.00-13.30.*

Παραλία. Η παραμονή και ο περίπατος ζώων στις παραλίες επιτρέπεται μόνο όταν συνοδεύονται και είναι δεμένα και όταν φέρουν ενημερωμένο βιβλιάριο υγείας ή ένδειξη ότι είναι εμβολιασμένα.

Ρωσίδα σκυλίτσα, η Λάικα, ήταν το πρώτο ζωντανό ον που ταξίδεψε στο Διάστημα. Ήταν ένα αδέσποτο από τους δρόμους της Μόσχας, που εκτοξεύτηκε στις 3 Νοεμβρίου 1957 με τον ρωσικό δορυφόρο Σπούτνικ. Η Λάικα πέθανε από αφυδάτωση ύστερα από λίγες ώρες. Πολλά χρόνια αργότερα, η Ρωσίδα βιολόγος Αντίλια Κοτόφσκαγια, είπε: «Ασφαλώς και ξέραμε ότι θα τη χάναμε σε αυτή την πτήση, καθώς δεν υπήρχε τότε τρόπος διάσωσής της. Την παραμονή της αποστολής της πήγα να τη δω, της ζήτησα να μας συγχωρέσει και έκλαψα χαϊδεύοντάς τη μια τελευταία φορά».
Σοκολάτα. Μπορεί να σκοτώσει ένα σκύλο, καθώς η καφεΐνη και η θεοβρωμίνη που περιέχει παραλύουν το νευρικό του σύστημα. Τα συμπτώματα της δηλητηρίασης περιλαμβάνουν εμετό, ανησυχία, αυξανόμενους παλμούς στην καρδιά και κώμα. Αν αντιληφθείτε ότι ο σκύλος σας έχει φάει μεγάλη ποσότητα σοκολάτας, πρέπει με κάποιο τρόπο να προκαλέσετε εμετό.

Τιμολόγιο αποτέφρωσης. Στο Διαδημοτικό Κέντρο Περίθαλψης Αδέσποτων Ζώων *(pesydap.gr)* γίνονται αποτεφρώσεις ζώων. Όπως προβλέπεται, με ένα τηλεφώνημα (*2104015451*) αυτοκίνητο του ΔΙΚΕΠΑΖ, το οποίο φέρει ψυγείο συντήρησης ζώων, παραλαμβάνει το νεκρό ζώο από την οικία του ενδιαφερόμενου ή από κτηνιατρείο στο οποίο έχει γίνει η ευθανασία του. Το ζώο μεταφέρεται στο ΔΙΚΕΠΑΖ, στο Σχιστό, για αποτέφρωση είτε με άλλα ζώα είτε μεμονωμένα. Οι τιμές για πολλά ζώ μαζί: α) Για ζώα ιδιοκτησίας πολιτών που είναι δη μότες των δήμων μελών του ΔΙΚΕΠΑΖ €150/ζώ β) για ζώα ιδιοκτησίας πολιτών που είναι δημ τες δήμων μη μελών €250/ζώο. Και για μεμονω μένο νεκρό ζώο: α) Για ζώο ιδιοκτησίας πολίτη πο είναι δημότης δήμου μέλους €400, β) για μεμονω μένο ζώο ιδιοκτησίας πολίτη που είναι δημότη δήμου μη μέλους €500. Η στάχτη του νεκρού ζώου παραδίδεται στον ιδιοκτήτη του μέσα σε ειδικό δοχείο.

Υιοθεσία αδέσποτων. Από την ιστοσελίδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης (*minagric.gr*): Ένα αδέσποτο ζώο δίνεται προς υιοθεσία μόνο από τον δήμο ή από φιλοζωικό σωματείο στο οποίο έχει παραχωρήσει αυτή την αρμοδιότητα, με έγγραφη συμφωνία, ο Δήμος. Κατά την παράδοση ενός ζώου συντροφιάς προς υιοθεσία υπογράφεται η «Δήλωση Υιοθεσίας ζώου από νέο ιδιοκτήτη» μεταξύ του υπευθύνου του καταφυγίου ή του φιλοζωικού σωματείου και του νέου ιδιοκτήτη. Η Δήλωση Υιοθεσίας αποτελεί δημόσιο έγγραφο. Ένα αντίτυπο δίδεται στο νέο ιδιοκτήτη του ζώου και ένα φυλάσσεται σε αρχείο του δήμου.

Φαντάσματα του Ασπρόπυργου. Δραστήρια ομάδα εθελοντών στον Ασπρόπυργο, που προσπαθεί να βρει σπίτι σε αδέσποτα και εγκαταλειμμένα ζωάκια, που υπάρχουν κατά δεκάδες στην περιοχή. Θα τους βρείτε στο Fb ή στείλτε μέιλ στο *fantasmataaspropyrgou@yahoo.gr*

Χήνες και πάπιες υποφέρουν, πολλές φορές, στη διαδικασία παραγωγής του ξακουστού γαλλικού εδέσματος φουά γκρα (foie gras, δηλαδή παχύ συκώτι) και φιλοζωικές οργανώσεις σε όλο τον

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ **ΖΩΩΝ**

κόσμο πιέζουν για την απαγόρευση της μαζικής παραγωγής του. Ντοκιμαντέρ έχουν δείξει ότι οι πάπιες και οι χήνες στριμώχνονται σε υπόστεγα, ταΐζονται με το ζόρι πολλές φορές με ένα σωλήνα που μπαίνει στο λαιμό τους, το συκώτι τους διογκώνεται έως και δέκα φορές πάνω από το κανονικό και έπειτα θανατώνονται.

Ψαρευτική συνείδηση. Τουλάχιστον μην ανεβάζεις περήφανες φωτογραφίες με τις ψαριές σου σε Facebook, Instagram κ.λπ. Το ίδιο και οι κυνηγοί.

Ωδικά πτηνά. Θα είναι από τα είδη που θα καταφέρουν να επιβιώσουν, μαζί με τα τρωκτικά, σε αντίθεση με τα μεγάλα ζώα, όπως οι ελέφαντες, οι ιπποπόταμοι, οι ρινόκεροι κ.ά., που οδεύουν προς εξαφάνιση, στα επόμενα 100 χρόνια, καθώς δεν μπορούν να προσαρμοστούν στις «νέες συνθήκες», σύμφωνα με μελέτη του πανεπιστημίου του Σαουθάμπτον που δημοσιεύθηκε το 2019 στο περιοδικό «Nature Communications». Οι ερευνητές είπαν ότι «η μεγαλύτερη απειλή για τα πουλιά και για τα ζώα είναι με μεγάλη διαφορά ο άνθρωπος».

Υιοθετήστε ένα αδέσποτο

7 φορείς που φροντίζουν αδέσποτα και εγκαταλειμμένα ζώα. Μπορείτε να απευθυνθείτε σε αυτούς για να αποκτήσετε ένα ζώο συντροφιάς, για να το φιλοξενήσετε ή και για να βοηθήσετε εθελοντικά.

Δήμος Αθηναίων

Το Τμήμα Αστικής Πανίδας ασχολείται καθημερινά με περιπτώσεις εγκαταλειμμένων και τραυματισμένων αδέσποτων, τα οποία περιθάλπει και στη συνέχεια προωθεί για υιοθεσία. *Αιόλου 47, 1ος όροφος, 2103239201-202*

Ελληνική Φιλοζωική Εταιρεία

Η ΕΦΕ λέει ότι κάθε Σάββατο στο κέντρο της στο Κορωπί είναι ημέρα γιορτής, καθώς είναι η μέρα όπου οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να το επισκεφθούν για να υιοθετήσουν ένα αδέσποτο. Από τις 9 το πρωί έως τη μία μετά το μεσημέρι. Κορωπί, Αττική Οδός, Έξοδος Κ1-Τοπικές Οδοί, *2106020202, www.filozoiki.gr*

Stray.gr

Μη κερδοσκοπικό σωματείο περίθαλψης και προστασίας αδέσποτων, που ιδρύθηκε το 2003 από εθελοντές που γνωρίστηκαν μέσω ίντερνετ. Δεν έχουν καταφύγιο, τα ζώα φιλοξενούνται στα σπίτια τους. Εκτός από υιοθεσία, μπορείτε και να φιλοξενήσετε ένα αδέσποτο μέχρι να βρει μόνιμο σπίτι. *www.stray.gr*

Σύλλογος Φίλων Ζώων Χαλανδρίου

Όπως λένε και οι ίδιοι, στόχο έχουν να προσφέρουν μια ευκαιρία στα αδέσποτα σκυλιά και γάτες να ζήσουν με αξιοπρέπεια ανάμεσά μας. *www.filoizwwnhalandriou.wordpress.com*

Ζωοφιλική Ένωση Ηλιούπολης

Μερέντα. Ωραίο όνομα για γάτα. Είναι ένα από τα γατάκια (και σκυλάκια) που δίνονται για υιοθεσία από τη Ζωοφιλική Ένωση Ηλιούπολης. Μπορείτε να βοηθήσετε και ως εθελοντής στις δράσεις της. *www.zeil.gr*

Save a Greek Stray

Φιλοζωική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία λειτουργεί καταφύγιο αδέσποτων ζώων. Στην ιστοσελίδα της θα δείτε κάποιες πολύ όμορφες ιστορίες με happy ending. *www.saveogreekstray.gr, 2295035612*

Dogs' Voice

Μη κερδοσκοπικός οργανισμός που λειτουργεί από το 2015, με ψηφιακή πλατφόρμα για υιοθεσίες αλλά και φιλοξενίες αδέσποτων σκύλων. *www.dogsvoice.gr*

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ
ΖΩΩΝ

zikos

Τα πιο glamorous κολιέ σκύλων είναι ελληνικά

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ
Φωτό: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΑ

Τώρα τα αξεσουάρ για τους σκύλους μοιάζουν με κοσμήματα, είναι από τα καλύτερα υλικά και φτιαγμένα με φροντίδα για το δέρμα των κατοικίδιών μας. Η Μαριαλένα εμπνεύστηκε τα Zikos Pets Accessories και φτιάχνει κολιέ για σκύλους σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων.

Η Βασιλική Ρούσσου αγκαλιά με τον σκύλο της

Η Μαριαλένα,εμπνεύστρια των Zikos Pets Accessories, με την Κανέλα

Η ιδέα για τη **Zikos Pet Accessories** ξεκίνησε με το πρώτο κολιέ που φτιάχτηκε για τον Ζίκο, ένα μικρό αδέσποτο σκυλάκο που περιπλανιόταν στο ΣΕΦ και τώρα ζει μαζί με τους ιδρυτές της εταιρείας.

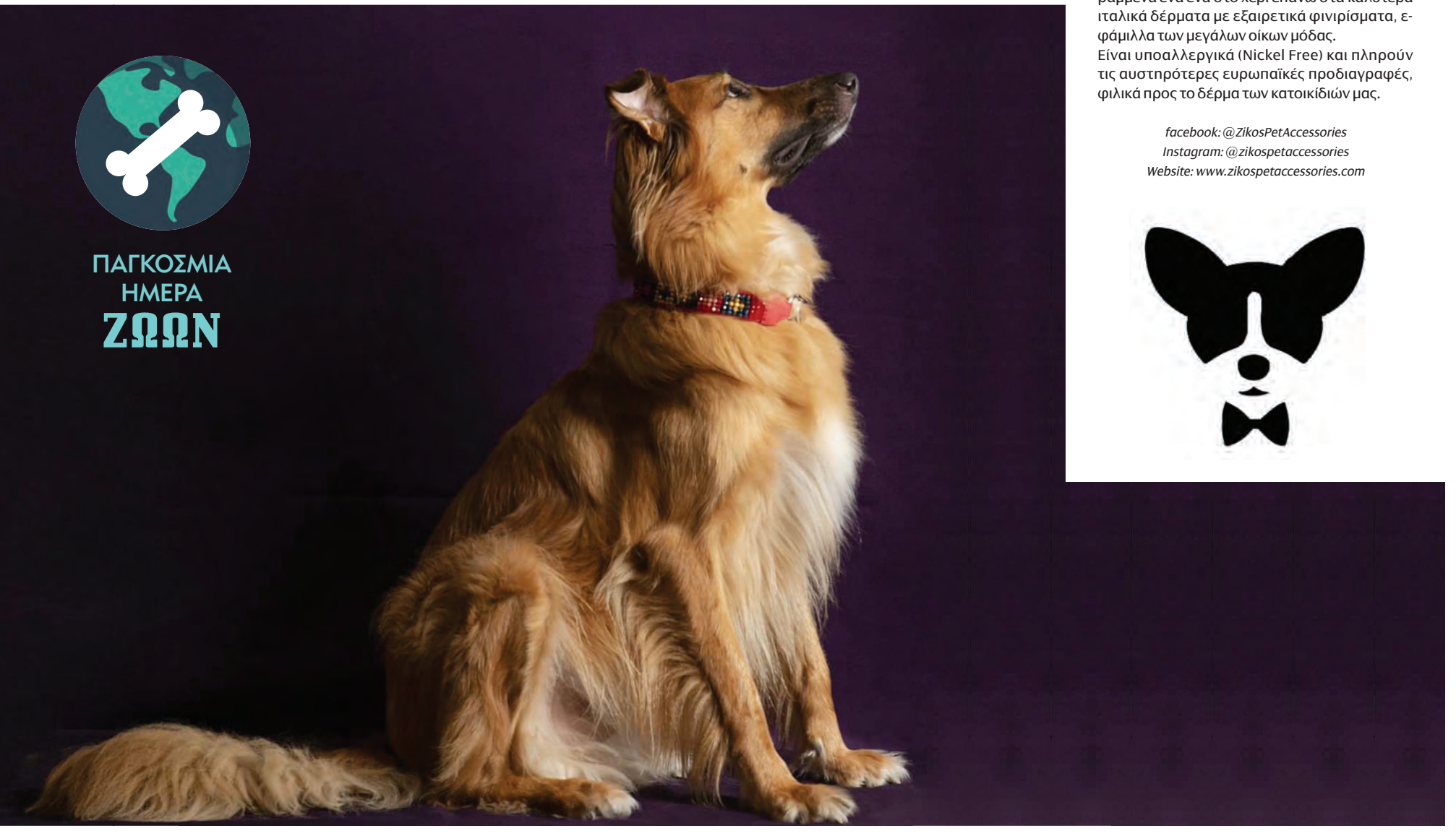
Το επόμενο κολιέ φτιάχτηκε για την Κανέλα και ακολούθησαν και άλλα για την Άμπι, τη Λούνα, τη Ζαλού...

Τώρα πια η Zikos Pet Accessories παρουσιάζει μια ολοκληρωμένη σειρά από κολιέ, σε απίστευτη ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων που αναδεικνύουν την προσωπικότητα και στολίζουν υπέροχα τους τετράποδους φίλους μας.

Εμπνευσμένα από την πολυχρωμία του Ζωικού Βασιλείου, glamorous, πολυτελή, κεντημένα και ραμμένα ένα ένα στο χέρι επάνω στα καλύτερα ιταλικά δέρματα με εξαιρετικά φινιρίσματα, εφάμιλλα των μεγάλων οίκων μόδας.

Είναι υποαλλεργικά (Nickel Free) και πληρούν τις αυστηρότερες ευρωπαϊκές προδιαγραφές, φιλικά προς το δέρμα των κατοικίδιών μας.

facebook: @ZikosPetAccessories
Instagram: @zikospetaccessories
Website: www.zikospetaccessories.com

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΖΩΩΝ

Τα τελευταία 2 χρόνια, με την υποστήριξή σας,
η PURINA® έχει δώσει ήδη περισσότερα
από 50.000 γεύματα σε φιλοζωικές οργανώσεις.
Σας Ευχαριστούμε!
#WeAreBetterWithPets
4 Οκτωβρίου
Παγκόσμια Ημέρα των Ζώων
Για περισσότερες πληροφορίες
σκάναρε το QR CODE
PURINA
Your Pet, Our Passion.

Κοιμητήρια ζώων της Αττικής

Πού πηγαίνουν οι τετράποδοι φίλοι μας, όταν πεθαίνουν;

Του ΜΑΝΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ - Φωτό: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

Ο θάνατος ενός κατοικίδιου ή ακόμα και ενός ζώου με το οποίο έχεις δεθεί για χρόνια είναι για πολλούς μία επώδυνη διαδικασία, για κάποιους το ίδιο δύσκολη με την απώλεια ενός αγαπημένου ανθρώπου. Τα στάδια της θλίψης είναι πολλά και έντονα, δύσκολα κάποιος εξωτερικεύει τα συναισθήματά του μπροστά σε άλλους για την απώλεια του κατοικίδιού του, νιώθει απομονωμένος, ίσως πως ο απέναντι δεν τον καταλαβαίνει. Ναι, πολλοί δεν καταλαβαίνουν ότι ένα ζώο μπορεί να κατέχει τόσο κεντρική θέση στη ζωή κάποιου.

Οι περισσότεροι δεν αισθάνονται ότι χάνουν απλά ένα σκύλο ή μία γάτα, αλλά ότι χάνουν ένα μέλος της οικογένειάς τους, μία αχτίδα συντροφικότητας, νοήματος και χαράς στη ζωή τους. Ιδιαίτερα αν πρόκειται κανείς να ακολουθήσει τον δρόμο της ευθανασίας, ο αποχαιρετισμός είναι επώδυνος και πολλές φορές συνοδεύεται από τύψεις.

Το να διαλέγεις να αποχωριστείς το κατοικίδιό σου σε ένα κοιμητήριο ζώων, δείχνει από μόνο του πόσο σημαντικό υπήρξε στη ζωή σου, δείχνει σεβασμό προς το ζώο και πρακτικά σημαίνει πως θα υπάρχει ένα μέρος εκεί έξω να το επισκεφθείς και να τιμήσεις τη μνήμη του. Από άγνοια και έλλειψη πληροφόρησης, η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων δεν γνωρίζει ότι με νόμο απαγορεύεται να θάψεις ένα ζώο στην αυλή του σπιτιού σου ή στο δάσος. Αν θάψεις ένα ζώο στην αυλή σου μπορεί να δείχνεις τον ίδιο σεβασμό και δεν το αμφισβητεί κανείς, αλλά αυτό μπορεί να εμπεριέχει κινδύνους για τα υπόλοιπα ζώα, το περιβάλλον, αλλά και για τον ίδιο τον άνθρωπο. Αν το έχεις χάσει από κάποια αρρώστια, υπάρχει κίνδυνος μετάδοσής της σε άλλα κατοικίδια ή και σε παιδιά, αν προσπαθήσουν να σκάψουν το χώμα (αν και οι συχνοί εμβολιασμοί έχουν μειώσει αυτά τα παραδείγματα), ενώ και η ουσία πεντοβαρβιτάλη που χρησιμοποιείται για την ευθανασία μένει στο κουφάρι του ζώου για περισσότερο από ένα χρόνο, με ό,τι επιπτώσεις έχει αυτό για το περιβάλλον.

Επισκεφτήκαμε δύο κοιμητήρια

«Ο Άγιος Φραγκίσκος» της Μαλακάσας

«Το Κοιμητήριο Μικρών Ζώων "Ο Άγιος Φραγκίσκος" είναι το πρώτο κοιμητήριο που άνοιξε στην Αττική, με την ιστορία του να μας πηγαίνει πίσω στο 1962. Αρχικά άνοιξε σαν ξενοδοχείο ζώων και χώρος εκπαίδευσης σκύλων και λίγο αργότερα, το 1984, ξεκίνησε να λειτουργεί και σαν κοιμητήριο ζώων. Πήρε το όνομά του από τον Άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης, προστάτη της Ιταλίας και προστάτη των ζώων και του περιβάλλοντος, που εορτάζεται και αυτός στις 4 Οκτωβρίου», μας λέει καλωσορίζοντάς μας ο **Οδυσσέας Σαββούρας**, ιδιοκτήτης του κοιμητηρίου. Βρίσκεται στο 34ο χιλιόμετρο της Εθνικής Οδού Αθηνών - Λαμίας, κάπου ανάμεσα στον Άγιο Στέφανο και τη Μαλακάσα. Με λίγη βοήθεια από τον χάρτη, φτάνεις σε μία μεγάλη έκταση ανάμεσα σε πεύκα και έλατα. Σε υποδέχεται η εικόνα του Αγίου Φραγκίσκου στην είσοδο, μία επιγραφή με έναν ζωγραφισμένο σκύλο και σαν άλλα gnomes κήπου κάποια διάσπαρτα μικρά πήλινα σκυλάκια και ελαφάκια στο γρασίδι. *«Το κοιμητήριο το άνοιξε ο πατέρας μου, Ιπποκράτης Σαββούρας, παλιός βουλευτής και κτηνίατρος ο ίδιος, με σπουδές στην Ιταλία τη δεκαετία του '50. Η ιδέα τού ήρθε από ένα από ταξίδια του στη Νέα Υόρκη και στο ιστορικό κοιμητήριο ζώων Hartsdale Pet Cemetery, που βρίσκεται εκεί από το 1896 και φιλοξενεί πάνω από 70 χιλιάδες ζώα. Αρχικά ως ξενοδοχείο ζώων και χώρος εκπαίδευσης σκύλων, υπηρεσίες που λειτουργούν ακόμα και σήμερα, ενώ από το 1984 άρχισε να λειτουργεί και το κοιμητήριο».*

Ο Οδυσσέας μάς ξεναγεί σε έναν φροντισμένο χώρο και μας αποκαλύπτει πως και τα δικά του κατοικίδια εδώ βρίσκονται θαμμένα και τον ίδιο σεβασμό θέλει να δώσει σε όποιον φέρει το δικό του τετράποδο. Ιδιαίτερα τις Κυριακές, οι επισκέπτες είναι πολλοί, επικρατεί κατάνυξη και ησυχία, με το κλίμα να είναι πολύ συγκινησιακό. *«Οι τιμές κυμαίνονται από 120 μέχρι 150 ευρώ για την ταφή και μετά τα δύο πρώτα χρόνια υπάρχει μία μικρή ετήσια χρέωση για περαιτέρω*

«Cats'n' Dogs», στο Κορωπί

παραμονή. Μπορούμε να παραλάβουμε εμείς το ζώο από τον χώρο σας ή να το φέρετε οι ίδιοι, καλό πάντα είναι να μας πάρετε ένα τηλέφωνο να σας συμβουλέψουμε», είναι μερικές χρήσιμες πληροφορίες που χρειάζεται να ξέρουμε.
«Η συντριπτική πλειοψηφία είναι σκύλοι και γάτες, ενώ υπάρχουν περιπτώσεις με κουνελάκια, ερπετά, πτηνά, έχουμε ακόμα και δύο άλογα. Κάποιοι μας κάλεσαν πρόσφατα για την ταφή κάποιων κατσικών, άνθρωποι αγρότες...» συμπληρώνει ο Οδυσσέας Σαββούρας.

«Cats 'n' Dogs», γάτες και σκύλοι στο Κορωπί

Η είσοδός του Κοιμητηρίου Μικρών Ζώων «Cats 'n' Dogs» στο Κορωπί δεν διαφέρει πολύ από την είσοδο ενός συνηθισμένου κοιμητηρίου. Βρίσκεται κοντά στο αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος, ανάμεσα σε χωράφια και καλλιέργειες, και η πρώτη εντύπωση που σου δίνει είναι πως πρόκειται για ένα σύγχρονο και καθαρό χώρο, αυτό που θέλει να δει κάποιος που θα φέρει το κατοικίδιό του. Η ατμόσφαιρα είναι περισσότερο φορτισμένη όταν μπαίνεις λίγο πιο μέσα και αντικρίζεις τις πρώτες σειρές με πλάκες και τάφους για τα μικρά ζώα, τα συναισθήματα που σου δημιουργούνται είναι πραγματικά πολύ έντονα. Οι περισσότερες πλάκες συνοδεύονται από μικρά συγκινητικά μηνύματα όπως «σε ευχαριστούμε» ή «θα σε αγαπάμε για πάντα».
«Ό,τι έχει ο κόσμος στο σπίτι του ως κατοικίδιο γίνεται μέλος της οικογένειας. Επομένως, κανείς καλείται να διαχειριστεί και τον θάνατό του με αξιοπρέπεια. Δεν μπορείς απλά να πετάξεις ένα κατοικίδιο στα σκουπίδια. Και εμείς ξεκινήσαμε σύμφωνα με το τι θα θέλαμε για τα δικά μας ζώα, με τι σεβασμό θα θέλαμε να τα αποχαιρετήσουμε, όταν φύγουν. Ξεκινήσαμε σαν ξενοδοχείο ζώων, εδώ και είκοσι χρόνια. Από εκεί και πέρα προέκυψε να χάσουμε δικά μας ζώα ή καλοί μας πελάτες να χάσουν τα δικά τους. Εκεί ήρθε το ερώτημα, τώρα τι κάνουμε; Κάπως έτσι διαμορφώσαμε αυτό το κοιμητήριο. Είμαστε εδώ τα τελευταία οκτώ χρόνια» μας λέει ο **Ευστράτιος Σεφερόπουλος**, που μαζί με τα αδέλφια του είναι οι ιδιοκτήτες του κοιμητηρίου.
Λίγο πιο πέρα, ένα νεαρό ζευγάρι έχει τυλιγμένο σε σεντόνι ένα μικρόσωμο σκύλο. Σε λίγο θα το αποχωριστούν, διάλεξαν τη διαδικασία της αποτέφρωσης. Το συγκεκριμένο κοιμητήριο είναι ίσως το μοναδικό που σου δίνει αυτή τη δυνατότητα.

«Ξεκινήσαμε αρχικά με την υπηρεσία της ταφής και στην πορεία προσθέσαμε και την αποτέφρωση. Ο πελάτης έχει τη δυνατότητα να επιλέξει να κάνει ταφή ή αποτέφρωση και να παραλάβει τις στάχτες, να τις έχει κοντά του, στο σπίτι του. Στη διαδικασία της αποτέφρωσης, όπως βλέπετε, ο κόσμος μπορεί να περιμένει για να παραλάβει την τέφρα, αν δεν υπάρχει κάποιο προγραμματισμένο ραντεβού. Μπορούν να περιμένουν εδώ στον χώρο μας και σε μία με μιάμιση ώρα ολοκληρώνεται η διαδικασία της καύσης και παραλαμβάνουν την τέφρα. Υπάρχουν διάφορες επιλογές από τεφροδόχους για να διαλέξει κάποιος, μέχρι μία πιο απλή και βασική» συνεχίζει ο κ. Σεφερόπουλος, ενώ συμπληρώνει πως οι τιμές κυμαίνονται από τα 50 ευρώ για την πιο οικονομική διαδικασία ταφής μέχρι και τα 200 ευρώ, ανάλογα με τα κιλά και το μέγεθος του ζώου. Στο ίδιο μήκος τιμών κυμαίνεται και η διαδικασία της αποτέφρωσης.
Σίγουρα ο θάνατος ενός ζώου, ακόμα και αν είναι προγραμματισμένος, βρίσκει πολλούς από εμάς απροετοίμαστους. *«Ας ξεκινήσουμε από ένα ζωάκι που έχει φύγει από φυσικές συνθήκες ή ένα που έχει γεράσει και ο πελάτης έχει προγραμματίσει ευθανασία ή το περιμένει να πεθάνει από μόνο του. Καλό είναι να μας πάρει πρώτα ένα τηλέφωνο και να τον καθοδηγήσουμε τι μπορεί να κάνει, για όλες τις διαδικασίες. Πολλοί ζητάνε πληροφορίες από πριν για να ξέρουν τι θα κάνουν μετά. Από τη στιγμή που φύγει το ζωάκι, πηγαίνουμε εμείς στον χώρο που βρίσκεται, στο σπίτι ή το ιατρείο. Το παραλαμβάνουμε, το φέρνουμε εδώ και ακολουθούμε τις διαδικασίες. Αν γίνει ταφή θα μπορεί να το επισκέπτεται ο πελάτης, να έρχεται να το βλέπει όλες τις ημέρες της βδομάδας, ακόμα και τα Σαββατοκύριακα. Ειδικά τις Κυριακές έχει πάρα πολύ κόσμο»*,

Μην το ξεχνάμε, τα κατοικίδια ζουν λιγότερα χρόνια από τους ανθρώπους. Ένα τηλέφωνο, ακόμα και μία επίσκεψη στα κοιμητήρια μικρών ζώων, θα μας λύσει πολλές απορίες και θα μας βρει προετοιμασμένους για την επόμενη μέρα. A

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Αν το ζωάκι σας είναι άρρωστο ή ηλικιωμένο, ας προετοιμαστείτε από νωρίς για το επόμενο στάδιο
Πάντοτε να ζητάτε και τις συμβουλές του κτηνιάτρου σας
Θα προτείναμε να τηλεφωνήσετε σε αυτά τα κοιμητήρια ή ακόμα και να τα επισκεφθείτε για να έχετε μία πληρέστερη εικόνα
Τα περισσότερα κοιμητήρια μικρών ζώων μπορούν να παραλάβουν το ζωάκι από το σπίτι σας ή το ιατρείο, ενώ φυσικά μπορείτε να το πάτε και εσείς οι ίδιοι εκεί
Οι τιμές κυμαίνονται από 50 ως 200 ευρώ για ταφή ή αποτέφρωση, ανάλογα την περίπτωση και το μπάτζετ σας

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Cats 'n' Dogs
Κορωπί, Αττική
Πλησίον της εξόδου 20 της Αττικής οδού
2106623307, animal-cemetery.gr
Ο Άγιος Φραγκίσκος
Άγιος Στέφανος - Μαλακάσα,
34ο χλμ Ε.Ο. Αθηνών-Λαμίας
2295022491, cemetery.petscemetery.gr
Ο Ελαιώνας
Μέγαρα, Αττική
Πέγκου Ρέθι, Μέγαρα Αττικής
2108323633, elaionas.com.gr
Ο Άγιος Μόδεστος
Λ. Θησέως 35, Νέα Ερυθραία
210.8134772, klinikizoon-modestos.com
ΔΙ.ΚΕ.Π.Α.Ζ.
Σχιστό, Πέραμα,
Βιομηχανικό Πάρκο Σχιστού
2104015451, pesydap.gr/dikepaz

Cats'n' Dogs

«Ο Άγιος Φραγκίσκος», στη Μαλακάσα

Οδυσσέας Σαββούρας

Cats'n' Dogs

Ευστράτιος Σεφερόπουλος

«Όλγιος Φραγκίσκος»

Αληθινές ροκ ιστορίες και ψευδαισθήσεις

NIGHTSTALK

KER

Ο ιδρυτής και frontman της μπάντας, Αργύρης Γαλιατσάτος, μιλάει χωρίς να μασάει τα λόγια του για το νέο άλμπουμ «Great Hallucinations», το ροκ εν ρολ, την Αθήνα, τα ναρκωτικά και τις ψευδαισθήσεις της εποχής μας

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Φωτό: ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΕΚΟΥΜΕΣ

Απορείτε γιατί κυκλοφορούν τόσο πολλοί άνθρωποι με μπλουζάκια τους; Ακούστε τους και πηγαίνετε να δείτε μια συναυλία τους. 30 χρόνια τώρα οι Nightstalker είναι ζωντανοί ροκ κομάντο, δεν παριστάνουν τους σταρ. Ο μπασίστας Ανδρέας Λάγιος μού δίνει το κινητό του Αργύρη Γαλιατσάτου για πρωινό καφέ στο υπόγειο-στούντιο-καταφύγιό τους στον Βύρωνα και λίγο πριν φύγουν για την ευρωπαϊκή περιοδεία τους ξεκινάμε μια κουβέντα που τελειώνει με μια ζεστή αγκαλιά.

Πιο είναι το πρώτο πράγμα που κάνεις το πρωί, όταν σηκώνεσαι; Στρίβω ένα γάρο και φτιάχνω ένα καφέ. Ξυπνώ πολύ νωρίς, 05.30, ούτε ο σκύλος δεν σηκώνεται τέτοια ώρα, με κοιτά έτσι για βόλτα αλλά σηκώνεται στις 07.00. Αν δεν έχω να κάνω κάτι το βράδυ κοιμάμαι όσο πιο νωρίς μπορώ, 22.00, 23.00. Αν έχω, δεν κοιμάμαι κιόλας. Είναι κι αυτές οι μέρες.

Έχεις σκύλο; Τι γνώμη έχεις για αυτά τα πλάσματα; Πολλή αρρώστια με την κακοποίησή τους… Ναι, ένα μαλτεζάκι μικρό, τον Άλεν. Είναι 10 χρονών. Πάντα υπήρχε η κακοποίηση των ζώων, παλιότερα ήταν λιγότερο γνωστή. Ξέρεις, εμένα μου αρέσει η ηθική του σκύλου, μου έχει μάθει πολλά. Ό,τι δεν μπορείς να φας και να γαμήσεις, κατούρα το! Έχω μεγαλώσει με σκυλιά και γατιά, τα γούσταρε η μάνα μου, υπήρχαν πάντα γύρω μας. Εγώ τα βλέπω σαν άλλες ψυχές που είναι εδώ και πρέπει να ζήσουμε όλοι. Είμαστε ήδη εδώ, σόρι, μας έφερε η ζωή, μπορούμε να συνυπάρξουμε με τα πάντα.

Είναι ποδαράκιας μεγάλος ο Άλεν; Κουνάει ουρά όταν ακούει μουσική; Είναι, είναι. Κουνάει τα πάντα. Αναλόγως τι του βάζεις. Αν είναι πιο παλιά τραγούδια που δεν έχουν τόσο μπάσα δεν τρελαίνεται. Στα μπάσα και σε αυτά ψιλομασάει γιατί είναι και κοντός και τα ακούει διαφορετικά κάτω εκεί πέρα. Με τις βροντές δεν ξέρει τι να κάνει. Μπαίνει στις ντουλάπες, τρέμει. Μέσα στο σπίτι έχει άλλη ακουστική, τα ακούει όλα ενισχυμένα. Του έχω δώσει το ελεύθερο σε καναπέ, κρεβάτι, στα πάντα.

Η μουσική μπήκε στη ζωή σου νωρίς. Παππούς ντράμερ, θείος τρομπετίστας και μπασίστας, άλλος θείος διευθυντής σε ορχήστρα στη Μάντζαρου στην Κέρκυρα. Το ροκ πώς μπήκε; Γεννήθηκα μέσα στη μουσική. Οι πρώτες μνήμες που έχω είναι τον θείο μου εδώ δίπλα που είναι ένα άλλο σπίτι και «ζεσταινόταν» το πρωί με την τρομπέτα. Βάραγε τρομπετιές πρωί πρωί. Έξι χρονών ήθελα να παίξω κιθάρα, πήγαμε σε ένα ωδείο, έκατσα τέσσερα χρόνια και μετά σηκώθηκα κι έφυγα γιατί δεν ήθελα να μάθω κλασική κιθάρα. Μετά πιτσιρικάς άρχισα με μπάντες, έπαιζα δυο χρόνια μπάσο, μετά ντραμς και από το '90 και μετά τραγούδαγα. Κι επειδή ο πατέρας μου ήταν ναυτικός και είχε σκάσει όλη η μόδα τότε, τα 60s, από τα πρώτα άλμπουμ που βρήκα πριν καν πω «α, εγώ, θα αγοράσω, μου αρέσει», ήταν Janis Joplin, The Doors, συλλογές με Black Sabbath, ιταλικά που ήταν στη μόδα, υπήρχε μουσική από όλο τον κόσμο που έφερνε ο μπαμπάς μέχρι να την κάνει. Είχε φέρει κι ένα πικάπ. Ήμασταν οργανωμένοι και τυχεροί σε αυτό το πράγμα.

Έχεις αλλάξει διάφορες γειτονιές. Γιατί διαλέξατε αυτό το στούντιο, εδώ στον Βύρωνα; Ξες τι; Γεννήθηκα εδώ. Μεγάλωσα Βύρωνα, τώρα μένω Ηλιούπολη, όταν ήμουν παντρεμένος ζούσα Νέα Πεντέλη, κάποτε Καστέλα που είναι ψιλοκυριλέ και βρέθηκα τελείως από σπόντα, στα Πετράλωνα. Αυτό είναι στούντιο από το 1982 καθόμασταν και παίζαμε εδώ πιτσιρικάδες, όχι με τους Nightstalker, ήταν πάντα εδώ μέσα πράγματα. Το 1990 είχα πάρει ένα στούντιο στα Εξάρχεια, έμενα χρόνια εκεί και μου άρεσαν τότε, είναι ωραία γειτονιά, το 2002 ήρθαμε εδώ και το στήσαμε πάλι. Είναι ωραίος χώρος, μας ξέρουν οι γείτονες γιατί κάνουμε φασαρία.

Πώς σου φαίνεται η Ηλιούπολη ως νέα σου γειτονιά; Είναι εδώ κοντά, και κοντά στο βουνό. Πιο ήρεμα, βλέπεις θέα, βλέπεις θάλασσα, ψιλοουδέτερη φάση. Στον Βύρωνα είναι πιο χαρντκοράδες.

Είναι το «Sweet Knife» ένα τραγούδι για τις αϋπνίες και τα ζόρια; Ναι. Είναι περίοδοι στη ζωή σου που το περνάς αυτό το πράγμα, που δεν μπορείς να κοιμηθείς το βράδυ. Για να μην κοιμηθείς σημαίνει ότι κάτι σε τρώει, κάτι σε απασχολεί.

Τι πιστεύεις ότι κάνει τους ανθρώπους να χάνουν τον ύπνο τους αυτές τις μέρες; Το άγχος σού χαλάει όλο σου το βιολογικό ρολόι. Το άγχος για το αύριο, για το χτες, για πλασματικά πράγματα. Μας έχουν βάλει λάθος λόγους να αγχωνόμαστε. Σε βάζουν να αγχώνεσαι από Α΄ Δημοτικού τώρα πια. Ποιος θα είναι ο καλύτερος και ποιος θα είναι ο καλύτερος… Στα παιδάκια δεν λένε πια ότι έχασες. Το έχασες δεν υπάρχει. Γιατί το έχασες είναι το μάθημα, δεν είναι το κέρδισες. Γιατί αν έχασες, βάζεις το κεφάλι σου κάτω και λες «πώς θα κερδίσω». Αν σου λένε βγήκες ο δεύτερος καλύτερος, δεν μαθαίνεις τίποτα. Προσπαθούν να το κάνουν όλο και πιο εύκολο. Είσαι καθηλωμένος σε μια καρέκλα και βλέπεις μια οθόνη. Αυτό γίνεται πια. Βλέπεις παιδιά έξω να παίζουν; Δεν υπάρχει πια αυτό. Μόνο αν πας στο Ζεφύρι θα δεις. Εμείς παίζαμε με τις πέτρες, κάναμε τρύπες στο χώμα και ρίχναμε μπίλιες.

Πώς ξεκίνησε το «Great Hallucinations»; Σε αυτό το άλμπουμ δεν χρησιμοποιήσαμε παλιές ιδέες. Είναι όλα καινούργια. Περισσότερη δουλειά συνθετικά από τον Τόλη, είναι ένα άλμπουμ που φέρει περισσότερο τη σφραγίδα του. Είχαμε 15 τραγούδια και φτάσαμε στα 8. Δεν υπάρχει filler. Το κάθε άλμπουμ είναι και μια περίοδος ολόκληρη. Αυτό το δουλεύαμε από πέρσι τον Σεπτέμβριο.

Νέο άλμπουμ, εξώφυλλο του Γιάννη Τούσσα. Ποιες είναι οι μεγάλες ψευδαισθήσεις της εποχής μας; Ψευδαισθήσεις; Μέτρα πόσες εκκλησίες έχει η Ελλάδα. Να πούμε τώρα για τον Άγιο Βασίλη; Ότι ο άλλος μπαίνει στο αυτοκίνητο και νομίζει ότι είναι ο «ξέρω εγώ», ποιος; Ότι του μεγαλώνει το πουλί είκοσι πόντους; Όταν φοράς τακούνια δεν είναι ψευδαίσθηση; Όταν βάζεις σιλικόνη στα βυζιά δεν είναι ψευδαίσθηση; Όταν βάφεσαι δεν είναι ψευδαίσθηση; Τα περισσότερα από τη ζωή είναι ψευδαισθήσεις, νομίζεις εσύ ότι είναι έτσι. Και η μουσική μια ψευδαίσθηση ελευθερίας είναι. Και ποιος σου λέει ότι η ζωή η ίδια δεν είναι μια ψευδαίσθηση; Στο εξώφυλλο κατευθύναμε εμείς τον καλλιτέχνη, του είπα πως ήθελα ένα κρανίο να εκρήγνυται και να βγαίνει ένα μυαλό με ένα μάτι στη μέση. Το Τρίτο Μάτι.

Βγαίνετε ξανά σε περιοδεία. Τι σου δίδαξαν οι δρόμοι; Μέχρι πριν 10 χρόνια ήμουν ό,τι να 'ναι. Μετά έκοψα τα ναρκωτικά, κι αυτό που με βοήθησε να κόψω τα ναρκωτικά ήταν η μουσική. Είχα κάπου να κρατηθώ. Γιατί είναι δύσκολο να μην έχεις κάτι να κρατηθείς.

Γιατί έκοψες τα ναρκωτικά; Γιατί τα βαρέθηκα. Γιατί λέω «ρε μαλάκα, τι θες; Ή μουσική ή αυτό. Δεν γίνεται και τα δύο μαζί». Γιατί το να είσαι πρεζάκιας είναι full time job. Πώς θα βρεις αυτό και να πας εκεί, είναι μεγάλος κύκλος.

Πώς μπήκες στο τριπ με τα ναρκωτικά; Με τα ναρκωτικά ήμουν από πιτσιρικάς. Μέχρι το 1991 ήταν συγκεκριμένοι οι πρεζάκηδες, λίγα άτομα, μετά με τον Μπους, όλοι στην πρέζα. Κι όσοι δεν πέθαναν από πρέζα, αυτοκτονούν τώρα από καταθλίψεις οι άνθρωποι.

Ήταν θέμα πειραματισμού; Ναι, γιατί πάντα με ενδιέφεραν οι ουσίες, οι ψυχότροπες. Απλώς αυτό είναι μια εξαρτησιογόνα ουσία που σου προκαλεί εθισμό και σε κάνει χαρμάνη. Μέχρι να αρχίσουν οι ενδορφίνες να παράγονται ξανά.

Το χειρότερο πράγμα που έκανες στη χαρμάνα σου; Το χειρότερο είναι να πας να πιεις.

Σου στάθηκαν άνθρωποι σε αυτή τη φάση; Πώς το κατάφερες; Το 'χω κάνει και μόνος, έχω μπει πέντε φορές σε ιδιωτικές κλινικές. Εγώ ήθελα να καθαρίσω. Από κάποια στιγμή και μετά λες ok, το ξέρεις κι εσύ ότι είσαι πρεζάκιας. Κι έξω δεν μπορείς. Εγώ ήθελα να είμαι κάπου μέσα, να με κρατήσουν τρεις εβδομάδες, να βγάλω τα στερητικά. Γιατί έξω θα πριζονόσουν. Και πάλι την τελευταία φορά που το έκανα, το έκανα ξερό, έξω. Το θέμα είναι ότι από τη στιγμή που καταλαβαίνεις ότι πρέπει να το κόψεις μέχρι τη στιγμή που το κόβεις, μπορεί να περάσουν και 30 χρόνια. Ή αντί να πιουν ηρωίνη, πίνουν μεθαδόνη, βουπρενορφίνη, που είναι άλλη μάρκα. Εμένα δεν με ενδιέφερε να αλλάξω μάρκα. Δεν με ενδιέφερε το «παραμύθι» και η «διαφήμιση» που του κάνουν.

Πότε σούταρες τελευταία φορά; Το 2006. Αλλά ήπια δυο-τρεις φορές μέχρι το 2012. Πήρα μια απόσταση, πήρα μια απόφαση, ok. Κάποιες στιγμές σου τρώει το κεφάλι. Αλλά μου φόρεσα χαλινάρια.

Σε έναν άνθρωπο που τραγουδά το «Just A Burn» δεν θα μπορούσα να μη ρωτήσω τη γνώμη του για τον αντικαπνιστικό νόμο… Καλά! Κοίτα εδώ, στη συσκευασία, γράφουν «θα πεθάνεις», «θα πεθάνει το παιδί που δεν έχεις γεννήσει», θα σου κάνουν, θα σου ράνουν, αλλά το πουλάνε κιόλας. Σε ενδιαφέρει η υγεία του κόσμου; Μην το πουλάς. Απαγορεύεται ο καπνός, γεια, τα λέγαμε. Αλλά όχι δεν γίνεται, γιατί είναι μονοπώλιο του κράτους. Εδώ απαγορεύονται τα τασάκια, δεν απαγορεύονται τα τσιγάρα. Λεφτά θα βγάλουν κι από κει. Πρέπει να υπάρχει ένα μέρος να πηγαίνουν κι αυτοί που καπνίζουν. Δεν φτάνει που είμαστε εξαρτημένοι από αυτό το κωλόπραγμα…

Ποια είναι η γνώμη σου για τα παιδιά και για την οικογένεια; Ωραία τα παιδιά, όλα τα παιδιά, αλλά εγώ δεν θέλω να κάνω, δεν με ενδιαφέρει η πίστα. Μη χαθεί η ράτσα; Τι ματαιοδοξία είναι αυτή; Έχουν κάνει άλλοι. Εγώ κάνω μουσική. Δεν θα ήμουν υπεύθυνος για το παιδί. Κι ο πατέρας μου με πήγε πρώτη φορά στο σχολείο και μετά τον είδα το 1991. Την έκανε από την Ελλάδα, πήγε Αγγλία.

Έχεις σκεφτεί ποτέ την κηδεία σου; Μάλλον άλλος θα πρέπει να τη σκεφτεί γιατί εγώ θα έχω πεθάνει. Χαχά. Δεν με ενδιαφέρει από κει και πέρα. Αν θα σε φάνε τα σκουλήκια, αν θα σε κάψουν. Η ενέργεια δεν χάνεται. Επειδή έχω βρεθεί πολλές φορές όπως το λένε οι γιατροί «near death experience», και από την καρδιά και από τα ναρκωτικά, το έχω φιλοσοφήσει, κάπως. Πλατωνικά. Φιλοσοφία εστί μελέτη θανάτου. Οι νεκροφόρες δεν έχουν κοτσαδόρο. Δεν παίρνεις τίποτα μαζί. Ούτε πας στον Παράδεισο, ούτε στην Κόλαση, ούτε παραπέρα, ούτε θα γίνεις Αμερικάνος πλούσιος στην επόμενη ζωή σου. Μέχρι εκεί είσαι. Κι όταν το συνειδητοποιήσεις αυτό εκμεταλλεύεσαι αλλιώς τον χρόνο εδώ πέρα. Τον καταλαβαίνεις διαφορετικά.

Με δύο εμφράγματα στα 50, τι σκεφτόσουν στην εντατική; Σκεφτόμουν, άντε να σηκωθώ να φύγω. Αυτό σκέφτεσαι, όταν είσαι εκεί μέσα. Την πρώτη φορά το έπαθα ανήμερα της παγκόσμιας ημέρας καπνίσματος. Τη δεύτερη το έπαθα Σάββατο και πήγα Κυριακή στο νοσοκομείο. Γιατί δεν αισθανόμουν το ίδιο, ένιωθα μια καρδιά να πηγαινοέρχεται μέσα στον θώρακα. Όταν ζορίστηκα, ασθενοφοράκι. Επειδή πήγα στο «Αλεξάνδρα» και στον «Ευαγγελισμό», τα άτομα εκεί μέσα πάνε σφαίρα, κάνουν τρελές υπερωρίες. Νοσοκόμοι, γιατροί, οι πιτσιρικάδες ειδικά δεν ακουμπάνε στο έδαφος. Τρέχουν. Και τρέχουν με σχεδόν τίποτα, ε;

Έζησες το ροκ όταν συνέβαινε, ήσουν εκεί. Τι άλλαξε στον τρόπο που βλέπεις το ροκ; Στα 20 θα σε γαμήσω. Στα 30 θα σε γαμήσω. Στα 40 θα σε γαμήσω. Στα 50 θα σε γαμήσω αλλά θα σε φιλήσω πρώτα. Αυτό άλλαξε. Μεγαλώνεις, δεν γίνεται να τα βάλεις με έναν εικοσάχρονο, γίνεται όμως να του πεις «για τρέχα, πάρε μου τσιγάρα». Ροκ είναι όλη η στάση που έχεις στη ζωή δεν είναι η μουσική. Ακούω το «όταν μεγαλώσεις, θα κουρευτείς» από 12 χρονών. Δεν είναι όμως τα μαλλιά. Σου λένε κάποιοι «κι εγώ άκουγα ροκ και χέβι μέταλ όταν ήμουν μικρός, αλλά μετά…», μετά τι, ρε μαλάκα; Μετά ήρθε παντόφλα. Κατάλαβες, μετά; Υπάρχουν άτομα στην ηλικία μου, μικρότεροι, μεγαλύτεροι, που δεν μπορούν να ακούσουν καν μουσική στο σπίτι τους. Ροκ για μένα είναι ό,τι πιο αγνό μπορώ να αισθανθώ σε αυτό τον πλανήτη. A

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Δυσκολεύομαι όταν δεν υπάρχει ένα τέλος. Κάπως με αγχώνει. Δεν ξέρω γιατί, αλλά με πιάνει μια κλειστοφοβία όταν δεν υπάρχει τέλος στα πράγματα.

ΔΑΦΝΗ ΠΑΤΑΚΙΑ

Το κορίτσι που πίστεψαν οι μεγάλοι σκηνοθέτες

Η πρωταγωνίστρια του **«Nimic»** του **Γιώργου Λάνθιμου** και σύντομα του *«Blessed Virgin»* του Πολ Βερχόφεν μιλάει στην **ATHENS VOICE**

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ** - Φωτό: **ILIA PAPADOPOULOU**

Είναι μόλις 23 ετών όταν η Berlinale στον ετήσιο θεσμό της, «Shooting Stars», προσθέτει το όνομά της μέσα στα δέκα ανερχόμενα ταλέντα. Η υποψηφιότητά της για βραβείο Σεζάρ θα στρέψει το βλέμμα του συγκλονιστικού Πολ Βερχόφεν προς το μέρος της χαρίζοντάς της πρωταγωνιστικό ρόλο στην πρώτη ταινία που θα ακολουθήσει το μαγικό *«Elle»* της Ιζαμπέλ Ιπέρ. Λίγο καιρό πριν, έχει ήδη παίξει θέατρο υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες του Μιχαήλ Μαρμαρινού και του Νίκου Καραθάνου. Η Δάφνη Πατακιά είναι 27 ετών. Σήμερα, ο αριθμός των ταινιών στις οποίες έχει συμμετάσχει είναι αρκετός για να μπορούμε να της πάρουμε την επιλογή της «τύχης» στην οποία η ίδια αποδίδει τις μέχρι τώρα εξαιρετικές συνεργασίες της και να την αντικαταστήσουμε με αυτήν του ταλέντου. Αφού η Δάφνη, δικαίως, θεωρείται σήμερα μια από τις πιο ταλαντούχες ηθοποιούς στο ευρωπαϊκό σινεμά.

Ξέχωρα από τις υποκριτικές της ικανότητες, όμως, το κορίτσι που αυτή την περίοδο μπορούμε να παρακολουθήσουμε στην ταινία μικρού μήκους των Γιώργου Λάνθιμου και Ευθύμη Φιλίππου *«Nimic»*, είναι ένα κορίτσι που θέλεις πολύ να μιλάς μαζί του. Να γελάς μαζί του. Να μαθαίνεις για τη ζωή του ως το παιδί δύο θεατρόφιλων γονιών που έδωσαν στην κόρη τους την ευκαιρία να αναπτύξει το ταλέντο της.

Οι επιλογές της. «Δεν έχω πάρα πολλές προτάσεις προς το παρόν, για να πω ότι μπορώ να διαλέγω. Ήμουν τυχερή που συναντήθηκα καλλιτεχνικά με ανθρώπους όπως ο Γιώργος Λάνθιμος και ο Πολ Βερχόφεν γιατί έχουν πολύ ιδιαίτερους κόσμους και ένα πολύ δικό τους όραμα πάνω σε αυτό που θέλουν να κάνουν».
Πέρσι έκανε μια ταινία με τον Αλέξανδρο Βούλγαρη που λέγεται *«Winona»* και η ίδια νομίζει ότι «θα βγει φέτος». Φυσικά, η ανυπομονησία της για το *«Blessed Virgin»* του Πολ Βερχόφεν, είναι εξίσου έντονη. Προς το παρόν, απολαμβάνει την κυκλοφορία του *«Nimic»*.

Ο Λάνθιμος, ο Φιλίππου, το «Nimic». «Έγινε στο Μεξικό πέρσι τον Δεκέμβρη. Μου ζήτησαν να τους στείλω ένα video casting. Έτσι με πήραν. Έγινε όλο πολύ γρήγορα. Οι προετοιμασίες κράτησαν το πολύ τρεις μήνες και τα γυρίσματα τέσσερις με πέντε ημέρες. Τον Γιώργο τον είχα γνωρίσει κάποιους μήνες πριν στην προβολή του *"The Favorite"*». Είπαν τα τυπικά, «ένα "γεια" μόνο, ουσιαστικά μιλήσαμε στα γυρίσματα».
Τον Ευθύμη Φιλίππου τον γνώρισε μόνο μέσα από το σενάριό του. Της έκανε εντύπωση που τα πράγματα όπως τα έγραφε ήταν πολύ ξεκάθαρα. «Συνήθως, υπάρχουν τρεις ταινίες: Αυτή που φαντάζεσαι όταν διαβάζεις ένα σενάριο, αυτή που γράφει το σενάριο και αυτή που τελικά βλέπεις στην οθόνη, η οποία κατά πάσα πιθανότητα δεν θα καμιά σχέση με τις άλλες δύο versions. Στην περίπτωση του Φιλίππου όλα τα στάδια ήταν πολύ ξεκάθαρα. Ο Ευθύμης και ο Γιώργος σε βάζουν κατευθείαν στον κόσμο τους με αποτέλεσμα να μπορείς να φαντάζεσαι τη ρεαλιστική κατάληξη από την αρχή».

Η πρώτη της παράσταση. «Ήμουν επτά χρονών και έπαιζα μαζί με τη μητέρα μου. Δεν θα ξεχάσω, νομίζω, ποτέ την τελευταία σκηνή που παίζαμε μαζί και εγώ υποτίθεται ότι έπρεπε να κλαίω. Αλλά ήμουν τόσο χαρούμενη που δεν μπορούσα να κλάψω. Με είχε πιάσει σπαστικό γέλιο».

Το κορίτσι που εμφανίστηκε (στη Σχολή του Εθνικού Θεάτρου). Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Βέλγιο. «Όλη την εκπαίδευσή μου όμως την έκανα στα ελληνικά». Κάθε φορά που ερχόταν στην Αθήνα παρακολουθούσε πολύ θέατρο γιατί άρεσε πολύ στη μητέρα της. Της είχε μείνει απωθημένο να έρθει στην Ελλάδα και να σπουδάσει εδώ. «Ήμουν πολύ τυχερή που πέρασα στη σχολή του Εθνικού Θεάτρου». Τα πρώτα δύο χρόνια δούλεψε στην Ελλάδα, στην ομάδα του Μιχαήλ Μαρμαρινού, και έπειτα συνεργάστηκε με τον Νίκο Καραθάνο. «Παράλληλα, έκανα και κάποιες ταινίες». Το *«Ξύπνημα της Άνοιξης»* του Κώστα Γάνναρη, το *«Interruption»* του Γιώργου Ζώη και τη μικρού μήκους *«Ακρυλικό»* του Νίκου Πάστρα. Μετά, μιας και τα γαλλικά ήταν η δεύτερη μητρική της γλώσσα, θέλησε να δουλέψει και σε αυτήν. «Τώρα, θέλω να κάνω και τα δύο. Να κάνω ταινίες και στη Γαλλία και στην Ελλάδα».

Ο Μιχαήλ Μαρμαρινός είναι ο πρώτος που συνάντησε καλλιτεχνικά. Ήταν μόλις 15 χρονών, όταν μαζί με τη μητέρα της συμμετείχαν στην παράστασή του *«Πεθαίνω σαν χώρα»* σε ένα Φεστιβάλ στις Βρυξέλλες. «Το κάναμε εθελοντικά», θα εξηγήσει η Δάφνη. Μόλις τελείωσε τη σχολή του Εθνικού, την κάλεσε ο ίδιος να παίξει στην παράστασή του *«Φάουστ»* στην Αθήνα. «Εντάξει, ήταν φανταστική εμπειρία. Οι πρόβες, η ένταση. Ήταν μία έντονη εμπειρία για μένα και ένιωσα ότι έμαθα πάρα πολλά πράγματα. Μας έδινε πολλή δουλειά στο σπίτι. Κάναμε έρευνα πριν ξεκινήσει να στήσει την παράσταση. Διαβάζαμε άλλα λογοτεχνικά κείμενα, ψάχναμε ζωγράφους, φωτογράφους».
Στη συνέχεια, στον δρόμο της βρέθηκε ο απίθανος *«Βυσσινόκηπος»* του Νίκου Καραθάνου στη Στέγη. Η συνεργασία τους για τη Δάφνη ήταν σαν παιχνίδι. «Έχει μια φοβερή ενέργεια αυτός ο άνθρωπος που στη μεταδίδει και νιώθεις ότι δουλεύεις σαν να παίζεις».

Η Δάφνη πριν... «Το σχολείο που πήγαινα ήταν ευρωπαϊκό, οπότε έκανα παρέα με παιδιά που ήταν από όλη την Ευρώπη». Έκανε παρέα και με Έλληνες. Για τους οποίους έκανε μια μεγάλη ανακάλυψη: «Δεν έχω παρατηρήσει διαφορές ανάμεσα στους Έλληνες του εξωτερικού και σε εκείνους που ζουν στην Ελλάδα».
«Ήθελα να γίνω αρχαιολόγος, όταν ήμουν μικρή. Έβλεπα τα Ιντιάνα Τζόουνς και ενθουσιαζόμουν». Και ύστερα, ήρθε το θέατρο. Το ερασιτεχνικό.
«Κάθε Κυριακή μαζί με τους γονείς μου και την αδερφή μου κάναμε πρόβες για ερασιτεχνικές παραστάσεις με άλλους Έλληνες στο Βέλγιο. Κάπως έτσι, άρχισα να αγαπώ πολύ το θέατρο και να θέλω να γίνω ηθοποιός».

Μία λέξη... «Λέω συνέχεια "εεεεεε" γιατί δεν είμαι ποτέ σίγουρη γι' αυτό που θα πω. Νιώθω αρκετά αβέβαιη».

Η Δάφνη τώρα. Ενώ μιλάμε ακούγονται διάφορα γαλλικά. Είναι στο Βέλγιο για τα γυρίσματα μιας σειράς που θα παίζει στο γαλλικό Canal+. «Διαδραματίζεται στη δεκαετία του '70. Πρόκειται για μια παρέα από επιστήμονες που ψάχνουν εξωγήινους. Είναι κωμωδία». Εκείνη υποδύεται μία από τους επιστήμονες που πιστεύει στους εξωγήινους. Σε αντίθεση με την ίδια, που με γέλια παραδέχεται ότι δεν πιστεύει καθόλου. «Θα το ήθελα να ξέρω ότι υπάρχει και ένα άλλο είδος ζωής εκεί έξω αλλά δεν τα καταφέρνω. Παρόλα αυτά, μου αρέσει να φτιάχνω στο μυαλό μου ιστορίες σχετικές με αυτό. Κοιτάζω, για παράδειγμα, το καλοκαίρι στην παραλία το βράδυ ξαπλωμένη τα αστέρια και σκέφτομαι τι μπορεί να υπάρχει άραγε πίσω από αυτά».

Μία ηθοποιό που θα επανέφερε για να τη δει στο θέατρο... «Θα ήθελα πολύ να έχω προλάβει να δω την Τζίνα Ρόουλαντς στο θέατρο. Δεν έχει πεθάνει βέβαια, αλλά έχει μεγαλώσει αρκετά για να παίζει».

Ο ελεύθερος χρόνος και η κλειστοφοβία. «Βλέπω πολλές ταινίες». Και με εξωγήινους και χωρίς. Η πρώτη ταινία που της ήρθε στο μυαλό για να μας προτείνει να δούμε είναι το *«Silent Light»*. «Είναι εξαιρετικό έργο. Μου το είχε προτείνει ο Γιώργος» *(σ.σ. ο Λάνθιμος)*».
«Τώρα ξεκίνησα να διαβάζω το "Μαιτρ και η Μαργαρίτα" αλλά είμαι ακόμα στην αρχή για να σου πω εντυπώσεις».
Από σειρές, τώρα, δεν έχει δει και πολλές. «Δυσκολεύομαι όταν δεν υπάρχει ένα τέλος. Κάπως με αγχώνει. Δεν ξέρω γιατί, αλλά με πιάνει μια κλειστοφοβία όταν δεν υπάρχει τέλος στα πράγματα. Οπότε δεν έχω κολλήσει πολύ με κάποια σειρά».

Μία υπερδύναμη. «Μάλλον θα ήθελα να μπορώ να πετάω».

Η Δάφνη μετά. «Σε πέντε χρόνια από τώρα θα ήθελα να πετάω *(σ.σ. γελάει)*. Όχι, εντάξει. Θα ήθελα να μπορώ να δουλεύω ανάμεσα στη Γαλλία και την Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες. Ενδεχομένως να μάθω και κάποια άλλη γλώσσα. Θα ήθελα να συνεχίσω με το σινεμά». A

Το Twitter είναι σαν ένα πρόσωπο που μονίμως βρίσκεται στα πρόθυρα ενός νευρικού κλονισμού, που όταν κάποιος βλέπει μια γνώμη διαφορετική από τη δική του μπαίνει σε μια κατάσταση θυμού

IAN MAK ΓΟΥΑΝ

Ένα μέλλον που έχει ήδη περάσει

Συνέντευξη:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ο πολυβραβευμένος συγγραφέας Ίαν Μακ Γιούαν που έχει δει πολλά βιβλία του να γίνονται ταινίες, όπως η βραβευμένη με Όσκαρ «Εξιλέωση», ξεκίνησε με ένα ριψοκίνδυνο και μακάβριο παιχνίδι των λέξεων δημιουργώντας φανατικούς εχθρούς και φίλους πριν εξελιχθεί σταδιακά σε έναν από τους σημαντικότερους βρετανούς συγγραφείς. Ο βραβευμένος με Booker συγγραφέας βρέθηκε στην Αθήνα για μια διάλεξη με θέμα «Ο εαυτός στη λογοτεχνία» στο πλαίσιο του κύκλου διαλέξεων Kimon Friar του Αμερικανικού Κολλεγίου Αθηνών και μας μίλησε για τα social media, τη λογοτεχνία, την άνοδο του νεοεθνικισμού, τον Τραμπ και το νέο του μυθιστόρημα «Μηχανές σαν κι εμένα» που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη. Ένα συναρπαστικό βιβλίο που σε κρατά από τις πρώτες σελίδες χάρη στην ανατρεπτική του ματιά για τη σχέση της τεχνολογίας με τον άνθρωπο. Ένα είδος επιστημονικής metafiction για την τεχνητή νοημοσύνη και την ανθρώπινη κατάσταση. Ο Μακ Γιούαν τοποθετεί τη δράση στο Λονδίνο των αρχών 80s, όπου όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά αλλά και ίδια μέσα από ανατρεπτικά what if... Η Βρετανία έχει χάσει τα Φόκλαντς, η Μάργκαρετ Θάτσερ δίνει μάχη με τον Τόνι Μπεν για την εξουσία. Ο Άλαν Τιούρινγκ ζει και επιφέρει επαναστατική τομή στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης. Ένα απρόσμενο ερωτικό τρίγωνο σχηματίζεται μεταξύ δύο γειτόνων και εραστών, του Τσάρλυ και της Μιράντα, όταν ένα τέλειο ανδροειδές, ο Άνταμ, εισβάλλει στη ζωή τους λέγοντας απρόσμενες αλήθειες για το τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος.

Τα social media επιδρούν περισσότερο στην πολιτική παρά στη λογοτεχνία. Δεν τα χρησιμοποιώ παρά μόνο το WhatsApp για να κρατάω επαφή με τα εγγόνια μου. Είναι ένα εκπληκτικό εργαλείο. Όταν ταξιδεύω διαπιστώνω τη δύναμη και την επιρροή του αλλά περνάω πάρα πολύ χρόνο για να απαντήσω τα email μου, ίσως και 60-70 καθημερινά που απαιτούν 8 περίπου ώρες από τη μέρα μου. Μόλις πληκτρολογήσω μια απάντηση λαμβάνω πίσω ένα νέο mail. Μια ασταμάτητη ροή. Οπότε είναι μια τεράστια απόσπαση. Μερικές φορές λέω κάτι και ακολουθεί μια καταιγίδα από tweets που διαβάζω στις εφημερίδες χωρίς να έχω άμεση σύνδεση. Το Twitter είναι σαν ένα πρόσωπο που μονίμως βρίσκεται στα πρόθυρα ενός νευρικού κλονισμού, που όταν κάποιος βλέπει μια γνώμη διαφορετική από τη δική του μπαίνει σε μια κατάσταση θυμού. Οπότε μου φαίνεται πολύ ανθυγιεινό να σχετίζομαι μαζί του. Είναι σαν να βρίσκεσαι παγιδευμένος σε ένα πολύ μικρό δωμάτιο με ένα μανιακό, νευρωτικό άτομο. Γιατί να θέλω να βρεθώ σε αυτό; Μαθαίνω τα tweets του Ντόναλντ Τραμπ γιατί τα βρίσκω γραμμένα και σχολιασμένα στις εφημερίδες και αναρωτιέμαι γιατί έχει χάσει κάθε ίχνος αξιοπρέπειας. Διάβασα στους NYT για το θέμα που προέκυψε με την ανάμιξη της Ουκρανίας όπου επιτίθεται σε κάποιον αξιωματούχο λέγοντας ο τάδε είναι shithead. Εντάξει, μπορείς να το σκεφτείς, αλλά αν είσαι ο πρόεδρος της Αμερικής δεν μπορείς να το ξεστομίζεις. Αυτός είναι ο νευρωτικός χαρακτήρας του Twitter.

» Έχει πολλές διαφορετικές ρίζες ο νεοεθνικισμός και διαφέρει από χώρα σε χώρα. Υπάρχει ένα κοινό νήμα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση. Στη χώρα μου υπάρχει μεγάλη οργή για τους ανθρώπους που βγάζουν τόσο πολλά χρήματα ακόμη και μετά την κρίση. Υπήρξε μένος εναντίον τους από τον λαό. Κανείς δεν πήγε φυλακή, εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους, ακολούθησε λιτότητα. Ξέρω ότι στην Ελλάδα ήταν ακόμη χειρότερα. Η πρόβλεψη ήταν ότι θα υπάρξει μια μεγάλη μετακίνηση προς τα αριστερά, αλλά τελικά έγινε προς τα δεξιά. Στη Βρετανία υπήρχε μια αυξανόμενη οργή κατά της λιτότητας και των περικοπών σε δημόσιες και υγειονομικές υπηρεσίες αλλά και την εκπαίδευση κατά 40%. Είδαμε τις ταμπλόιντ εφημερίδες να πείθουν τον κόσμο ότι η ευθύνη βάρυνε τις Βρυξέλλες. Ακόμη και στο μεταναστευτικό η ευθύνη ήταν της πολιτείας και όχι της ΕΕ που είχε θέσει ένα χρονικό όριο 7 ετών για την ελεύθερη μετακίνηση αλλά ο Τόνι Μπλερ είχε πει, όχι, θα γίνει άμεσα με αποτέλεσμα όλοι να έρθουν στη Βρετανία. Όταν οι άνθρωποι παραπονέθηκαν για τα ασφυκτικά γεμάτα σχολεία και τις δομές, το Λονδίνο τούς στιγμάτισε ως ξενοφοβικούς. Ενώ η απόφαση πάρθηκε από την πολιτεία ο κόσμος κατηγορούσε την ΕΕ. Σε πολλές περιπτώσεις οι ελίτ κατάφεραν να πείσουν τον κόσμο να κατηγορήσει την ΕΕ για πράγματα που δεν είχε καμία ανάμιξη.

» Με ενδιέφερε να δείξω στο βιβλίο πόσο εύθραυστο είναι το παρόν. Πού βρισκόμαστε με την τεχνολογία, την πολιτική. Μια κατάσταση που θα μπορούσε να είναι και διαφορετική. Άλλωστε η τεχνολογία και η επιστήμη θα μπορούσαν να μετακινηθούν χρονικά. Ο Άλαν Τούριγνκ θα μπορούσε να ζει, οι συνθήκες της αυτοκτονίας του δεν είναι ξεκάθαρες. Αν δεν ζούσε ανοιχτά με έναν άλλο άντρα το 1952... Με ενδιέφερε το πώς το παρόν μπορεί να είναι διαφορετικό και όχι αναπόφευκτο... Άλλωστε η λογοτεχνία κάνει διαρκώς αυτές τις υποθέσεις. Προχώρησα ένα βήμα ακόμη τοποθετώντας την τεχνολογία πίσω στον χρόνο. Σε ένα αναγνωρίσιμο και όχι μακρινό παρελθόν. Δεν είναι ένα science fiction μέλλον που μας προειδοποιεί, αλλά ένα μέλλον που έχουμε ήδη περάσει. Ένα είδος μπορχεσιανής εικασίας.

» Υπάρχει ένα είδος science fiction που μου αρέσει. Εκείνο που εστιάζει στην επιρροή της τεχνολογίας στον άνθρωπο και την κοινωνία. Αυτό που έκανε το "Blade Runner" ήταν να δείξει την πολυσύχναστη πόλη όπου πάντα βρέχει. Ό,τι βιώνει ο Άνταμ βρίσκονται στο cloud. Ακόμη και αν καταστραφεί το σώμα του ξέρει ότι μπορεί να ζήσει παντοτινά. Όχι με το ίδιο σώμα, αλλά αυτό το nexus εμπειριών μπορεί να μεταφερθεί σε μια άλλη μηχανή, μπορεί να διατηρήσει την ταυτότητά του. Ξέρει ότι θα επανέλθει. Εμείς παλεύουμε σκληρά με το τέλος. Είναι ένα είδος αντιστροφής της τελευταίας σκηνής από το "Blade Runner".

» Στην παιδική ηλικία ταξίδευα συχνά με τον βρετανικό στρατό σε διαφορετικές χώρες. Δεν ήταν τόσο έντονες οι πολιτιστικές επιρροές λόγω της μικρής μου ηλικίας. Εκτός από την περίοδο στη Βόρεια Αφρική, όπου πέρασα αρκετό καιρό. Εκεί μου αποτυπώθηκε το μεσογειακό τοπίο σε τέτοιο βαθμό που όταν έρχομαι από το αεροδρόμιο στην Αθήνα η διαδρομή μού είναι οικεία. Επίσης με έκανε έναν outsider στη Βρετανία. Άλλωστε πήγα σε ένα παράξενο σχολείο με παιδιά από την εργατική τάξη, με πανέξυπνα παιδιά που μεγάλωναν σε δύσκολο οικογενειακό περιβάλλον. Όταν τελείωσα τις σπουδές μου δεν ήμουν ένα κλασικό προϊόν του βρετανικού εκπαιδευτικού συστήματος. Κάτι που μου έδωσε την άνεση να είμαι αποστασιοποιημένος και με βοήθησε πολύ στο ξεκίνημα. Βλέποντας τα πράγματα διαφορετικά, όπως συνέβη στα πρώτα μου 2-3 βιβλία, που κάποιοι αγάπησαν και άλλοι μίσησαν. Οι γονείς μου επειδή δεν είχαν καμία μόρφωση, οι ίδιοι άφησαν το σχολείο στα 14, είχαν μια έντονη επιθυμία να μείνω στο σχολείο και να σπουδάσω, να συνεχίσω στο πανεπιστήμιο και ήταν πολύ περήφανοι και ενθαρρυντικοί παρότι τους ήταν ξένο.

» Οι ήρωες του βιβλίου μοιράζονται την ψευδαίσθηση που έχουν πολλοί γονείς ότι μπορούν να διαμορφώσουν την προσωπικότητα του παιδιού τους. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για αυτό. Μπορούν φυσικά να διαμορφώσουν τις ευκαιρίες και τη συμπεριφορά. Η προσωπικότητα, όπως έχει οριστεί από την ψυχολογία, σχετίζεται με τη δεκτικότητα σε εμπειρίες, την ανάληψη πρωτοβουλιών και ρίσκων, τη συναίσθηση κ.ά. Οπότε οι δύο ήρωες έχουν την ψευδαίσθηση ότι μπορούν να διαμορφώσουν τον Άνταμ, ενώ αυτός είναι ήδη σχηματοποιημένος. Έχω την άποψη ότι ελάχιστα αλλάζουμε μετά την ηλικία των 2 ετών.

» Υπήρξαν μερικά πολύτιμα μαθήματα που πήραμε από τον μοντερνισμό των αρχών του 20ού αιώνα. Δεν μπορούμε να τα ξεχάσουμε. Το ζήτημα είναι ότι έχουμε πάρει αντίστοιχα μαθήματα από τον 19ο αιώνα για τη δημιουργία χαρακτήρων. Προσπαθώ να συνδυάζω και τα δύο. Θεωρώ πως η λογοτεχνία είναι στα καλύτερά της όταν κατανοεί τους ανθρώπους. Και η νεωτερικότητα γύρισε την πλάτη της στους χαρακτήρες. Την προκάλεσε. Η σπουδαία λογοτεχνία πάντα κατανοεί την αξία του χαρακτήρα. Δεν νομίζω ότι ένα βιβλίο του Ρομπ-Γκριγιέ μπορεί να γίνει σπουδαίο, ενδιαφέρον μπορεί να είναι σίγουρα, αλλά θα λείπει η εστίαση στις συνθήκες, στο παρασκήνιο, στην παιδική ηλικία του ήρωα, στις συνθήκες που επικρατούν, στα πρόσωπα, τα φανταστικά αυτά πρόσωπα είναι ο θρίαμβος της λογοτεχνίας. Όπως για παράδειγμα στη Μαντάμ Μποβαρί ή την Ελίζαμπεθ Μπένετ στο «Περηφάνια και Προκατάληψη», την Άννα Καρένινα ή τον Στίβεν Ντένταλους στον «Οδυσσέα». Αλλά δεν μπορούμε να πάμε πίσω στον 19ο αιώνα. Όπως δεν μπορούμε πια να γράψουμε τη μουσική του Μότσαρτ. Δεν μπορούμε πλέον να συνεχίζουμε με αθωότητα να γράφουμε λογοτεχνία χωρίς την επίγνωση της νεωτερικότητας. Αυτή η αισθητική επανάσταση άλλαξε την προσέγγισή μας στη λογοτεχνία.

» Νομίζω ότι η λογοτεχνία πρέπει να συνομιλήσει με την ανθρώπινη κατάσταση. Πού είμαστε, τι είναι πολιτική, κουλτούρα, τεχνολογία, ο έρωτας. Γραμμένη σε μια γλώσσα που επικοινωνεί με τον κόσμο και όχι με μια χούφτα ακαδημαϊκούς, όπως το «Finnegans Wake» για παράδειγμα. Φτάσαμε σε μια περίοδο όπου κάποιος έγραψε ένα μυθιστόρημα χωρίς τη χρήση του γράμματος e. Για να καινοτομήσει και μόνο. Απελευθερωθήκαμε από αυτά μέσα από τους αμερικανούς συγγραφείς στα μέσα του 20ού αι. Σάουλ Μπέλοου, Τζον Απντάικ. Έμαθαν όλα τα μαθήματα από τον Προυστ, από τον Τζόις, αλλά παράλληλα μας έλεγαν τι σημαίνει να ζεις στο Σικάγο ή σε μια μικρή πόλη στις Βορειανατολικές Πολιτείες της Αμερικής. Μιλώντας για την αμερικανική πραγματικότητα, το αμερικανικό όνειρο ακόμη και με τις αποτυχίες του. Οπότε η επιβράβευση ενός βιβλίου επειδή είναι νέο δεν αρκεί. Η γλώσσα έχει συνέχεια. Η γλώσσα είναι αρκετά συντηρητική. Οι συγγραφείς πρέπει να γράφουν στη γλώσσα του κόσμου. Δεν είναι όπως ένας καλλιτέχνης που μπορεί να κάνει concept art. Γιατί μοιραζόμαστε μια πραγματικότητα που αποζητά την καταγραφή της.

INFO

Το νέο μυθιστόρημα του Ίαν Μακ-Γιούαν «Μηχανές σαν κι εμένα», σε μετάφραση της Κατερίνας Σχινά, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

www.athens voice.gr
Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη

Μπορεί να έγινε μία cult φιγούρα την περίοδο της χρυσής εποχής του λαϊκού τραγουδιού στις μεγάλες πίστες, αλλά δεν ήταν οι φαβορίτες του (που ακόμα τις περιποιείται ευλαβικά), ούτε τα κύπελλα σε αγώνες ταχύτητας αυτοκινήτων που του έδωσαν αυτό το στάτους. Ήταν μία γλυκιά φωνή που ξεχώριζε μέσα στο ανεβασμένο volume των μαγαζιών για τα υπέροχα τραγούδια που έχει τραγουδήσει, με την ευλογία του Ξαρχάκου που τον πρωτοδιάλεξε για να ερμηνεύσει τα τραγούδια σε στίχους του Νίκου Γκάτσου στο ιστορικό άλμπουμ «Στου Όθωνα τα χρόνια». Ακολούθησαν οι μεγαλύτεροι έλληνες συνθέτες που του πρόσφεραν δυνατά κομμάτια και εκείνος τους έδινε την έξτρα αξία τους.
Τον συνάντησα στο αγαπημένο του στέκι, σε μία κλασική 70s καφετέρια-μπαρ στη Συγγρού, ενώ ο κόσμος ερχόταν και του έσφιγγε το χέρι. Ένας άψογος κύριος, με το δικό του timing, που μιλάει με σεβασμό για όλους, χρησιμοποιεί ένα συντακτικό και παύσεις που μοιάζουν με στίχους, και λέξεις όμορφες όπως «γραμμοφώνησα έναν δίσκο».

«Εδώ συχνάζω πότε-πότε, έρχομαι από το Φάληρο αλλά έχω γεννηθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο μαιευτήριο της Μαρίκας Ηλιάδου. Πρώτα έμενα Κολωνάκι αλλά εδώ και καμιά δεκαριά χρόνια έχω έρθει στο Φάληρο. Η γειτονιά μου όμως ήταν στου Ζωγράφου. Είχα πολύ απλά παιδικά χρόνια, όπως κάθε παιδί. Όταν μεγάλωσα λίγο μου άρεσε η κιθάρα. Όχι, δεν ήμουνα μέσα στο ροκ εν' ρολ. Είχα περιοριστεί στην κιθάρα μου απλώς. Έπαιζα σπανιόλικα τραγούδια που μου άρεσαν. Κι αυτό με βοήθησε αργότερα, η σπουδή στην καλλιτεχνία γενικότερα. Μαθαίνεις ανώτερα, πολύ δύσκολα πράγματα από μεγάλους καλλιτέχνες και σιγά-σιγά κάτι μένει και σε σένα. Αν είσαι πάρα πολύ επιδέξιος, μένουν όλα. Δεν φεύγει τίποτα».

«Η ερμηνεία μου στα τραγούδια είναι κάτι προσωπικό, δεν είναι θέμα στιλ. Έτσι γεννήθηκα. Ο καθένας μας γεννιέται με μια φωνή, με δυο μάτια, με δυο χέρια και δυο πόδια. Έτσι κι εγώ. Δεν αλλάζει σε τίποτα. Αλλά το θέμα της καλλιτεχνίας είχε μιλήσει από πολύ νωρίς για μένα. Τώρα, πώς έγινε, δεν μπορώ να καταλάβω. Εκείνο που ξέρω είναι ότι ξημεροβραδιαζόμουνα με την κιθάρα. Κάποτε άνοιξαν και οι πόρτες που δεν περίμενα: γνωριμίες. Με εσάς, με τον ένα κύριο, με τον άλλο κύριο οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το καλλιτεχνικό στερέωμα. Ας πούμε ο Οικονομίδης. Η πρώτη μου εμφάνιση έγινε στο Άλσος του Γιώργου Οικονομίδη, στο Πεδίον του Άρεως, στον διαγωνισμό ταλέντων του. Ήταν τότε η μεγαλύτερη πόρτα που θα μπορούσε ένας καλλιτέχνης να μπει για να διακριθεί. Αυτό περίμενα κι εγώ. Δεν θυμάμαι τι είχα τραγουδήσει αλλά φρόντισα να έχω ένα άλφα ρεπερτόριο. Κι έτσι έγινε. Το αστέρι ήτανε μεγάλο. Ξεκίνησε από του Ζωγράφου κι έφτασε μέχρι τη Γαλλία, την Αγγλία, και πού δεν πήγα. Γραμμοφώνησα και στο εξωτερικό».

Μία από τις μεγάλες επιτυχίες του Σταμάτη Κόκοτα ήταν και το 45άρι single (δυσεύρετο τώρα) που ηχογράφησε τραγουδώντας στα γαλλικά «Τα δάκρυά μου είναι καυτά» των Ξαρχάκου - Γκούφα, με τίτλο «Ne leur dis pas» και το «Στρώσε το στρώμα σου για δυο» του Μίκη Θεοδωράκη, που το ερμήνευσε και το 2018 στη μεγάλη συναυλία προς τιμή του συνθέτη.

«Κι έτσι έγινε ο Σταμάτης. Το λαϊκό τραγούδι, που βασιλεύει εδώ και πολλά χρόνια, είναι θρησκεία, δεν είναι παίξε γέλασε. Και μπορώ να πω, το υπηρέτησαν πολύ άξιοι άνθρωποι σαν τον Τσιτσάνη, σαν τον Καλδάρα… Ο Τσιτσάνης με αγαπούσε πάρα πολύ. Άμα θα πάτε τώρα στο σπίτι του, εκεί που κοιμότανε δίπλα, στο κομοδίνο του, υπάρχει μία φωτογραφία μας, εγώ κι αυτός. Θα 'ναι και πενήντα χρόνια εκεί. Ήμασταν τόσο φίλοι που ήμουν "υποχρεωμένος", μια φορά τον μήνα, να πηγαίνω να τρώμε μαζί. Με καλούσε στο σπίτι του. Ευγενέστατος άνθρωπος. Εξαιρετικός κύριος και πολύ μεγάλος στο είδος του. Σε αυτό που λέμε σύνθεση».

«Φίλοι μου ήταν όλοι. Ο Ξαρχάκος όμως ήταν αυτός που με επέλεξε, με συνέστησε στον κύριο Λαμπρόπουλο (της δισκογραφικής εταιρείας Columbia) κι από κει και πέρα ανοίξανε οι μεγάλοι δρόμοι για μένα. Έφτασα κάπου και μετά όλοι οι μεγάλοι συνθέτες της Ελλάδας ήθελαν να γραμμοφωνήσουν μαζί μου. Διάλεγα τα τραγούδια. Ποια νομίζω ότι έπρεπε να πω και ποια όχι. Έκανα συμβόλαιο με τον κύριο Λαμπρόπουλο, ο οποίος μου φέρθηκε όπως πρέπει και κάτι παραπάνω, ποτέ δεν με στεναχώρησε, ποτέ δεν είπαμε μία στραβή κουβέντα αναμεταξύ μας… Είχα μία καριέρα ομαλή, από τις λίγες. Στα 40 χρόνια συνεργασίας μας μου έδωσε πολλές δικαιοδοσίες. Τίποτα δεν μεταχειρίστηκα, το μόνο που ζήτησα ήταν ένα δωματιάκι να κάνουμε τις πρόβες μας με τον κάθε συνθέτη που ήθελε να μου περάσει ένα τραγούδι, να μου το μάθει».

«Στο τραγούδι, το κάθε στιλ έχει και ένα χρονικό διάστημα. Το "βαρύ" στιλ είχε και αυτό την περίοδό του. Εμένα, όταν ο Σταύρος Ξαρχάκος με πρωτοσυνάντησε, κατενθουσιάστηκε και μου λέει «θα κάνουμε δίσκο». Του λέω "ευχαρίστως". Από τότε μέχρι τώρα, εδώ είμαι, στρατιώτης. Και κάναμε το *"Ένα μεσημέρι στης Ακρόπολης τα μέρη…"*. Ο Νίκος Γκάτσος, που έγραψε τους στίχους, μου είχε πει "Σταματάκο, είμαι τόσο ευχαριστημένος με αυτά που ακούω που δεν μπορώ να σου πω κουβέντα". Ευγενέστατος άνθρωπος και μεγάλος ποιητής».

«Ο κύριος Ωνάσης ήταν ένας καταπληκτικός άντρας, πολύ σωστός, μεγάλος επιχειρηματίας, ένα τρομερό μυαλό, μπορεί να πει κανείς. Η Μαρία Κάλλας ήταν αυτή που ήταν, αυτή που ξέρουμε όλοι, η Θεά Μαρία. Πάρα πολύ καλή κυρία. Να είχε διαφορετική αντιμετώπιση προς εμάς; Αστειεύεστε; Στο κρεβάτι της να καθότανε, τον Κόκοτα άκουγε. Και μου τα τραγουδούσε την άλλη μέρα με εκείνο τον τόνο της φωνής που ήταν δέκα οκτάβες πιο ψηλά από μένα *(μιμείται τη φωνή της Κάλλας)*. Μου έλεγε: "Πολύ ωραίο αυτό. Κι αυτό μ' αρέσει. Και εκείνο μ' αρέσει". Στην Αγγλία, στο Σόθμπις επουλήθησαν 6 λονγκ-πλέι δικά μου, μέσα στα πράγματα της Μαρίας. Με την υπογραφή μου, βέβαια. Και την Τζάκι είχα γνωρίσει. Κάθε βράδυ μαζί ήμασταν. Ήταν μία καλή κοπέλα η οποία είχε, πώς να το πω, όχι αγάπη, κάπως αλλιώς πρέπει να λέγεται, δεν ξέρω… ένα συναίσθημα μεγάλης υπακοής προς τον κύριο Ωνάση, αυτό είχα δει εγώ. Ένα μεγάλο αίσθημα. Κι εκείνος δεν έχανε ώρα και λεπτό: αφότου έφυγε η Μαρία και πήγε στο Παρίσι, μπόρεσε και είδε όπως πρέπει την αγάπη από όλες της τις όψεις».

«Τις φαβορίτες δεν τις είχα από την αρχή που βγήκα. Μετά μού ήρθε, πώς να το πω, έπρεπε κάπως να επισημοποιήσω τον εαυτό μου. Και ήρθε από μόνο του. Και τις άφησα. Και πέσαν οι Αμερικάνοι με τα εκατομμύρια για να μου τις κόψουνε και να διαφημίσω κάποια ξυραφάκια. Εγώ τους είπα: "Δεν είμαι για τέτοια πράγματα. Αν θέλετε, εδώ στην Ομόνοια υπάρχει σιντριβάνι. Να σας πάω και να σας λούσω όλους με 50 κιλά Tide –πώς το λένε– για να το διαφημίσουμε". Στο ντύσιμο ήμουν πάντα περιποιημένος. Ακολουθούσα τη μόδα. Πάρα πολύ καλά ντυμένος, μπορώ να πω. Από χρώματα φορούσα ό,τι ήταν στη μόδα. Και δεν είχα ράφτη. Έπαιρνα έτοιμα».

«Σήμερα ακούω όλες τις μουσικές. Αλλά εκείνο που με διακρίνει είναι, αν θα συζητήσουμε για κάποιο τραγούδι, σε εσάς που το έχετε γράψει, εγώ θα σας πω πράγματα που δεν τα περιμένατε. Σαν να το 'χω γράψει εγώ. Ξέρω. Έμαθα πια, από τα πάρα πολλά χρόνια, τις συγκινήσεις από διάφορους ήχους που άκουσα. Γράφτηκε μέσα μου πια. Οπότε δεν μπορώ να γελαστώ με ένα τραγουδάκι. Αυτά είναι τα τραγουδάκια, αυτά είναι τα τραγουδούλια, κι αυτές είναι οι τραγουδάρες. Τα έχω βάλει στη θέση τους και ο συνθέτης, άμα θα μιλήσει μαζί μου, τον έχω κατατάξει εκεί που πρέπει».

«Στον γιο μου, τον Δημήτρη, άρεσε πολύ το τραγούδι και παρά τις φωνές τις δικές μου, το ακολούθησε. Δεν ξέρω… κάτι άλλο ήθελα γι' αυτόν. Αλλά το αγαπούσε πάρα πολύ. Εγώ προσπαθούσα να του εξηγήσω ότι είναι δύσκολο πράγμα, κοίτα να κάνεις κάτι άλλο, κι αυτός πήγε και πήρε και κιθάρα κι άρχισε και μελετούσε. Σήμερα έχει γίνει ένας καλλιτέχνης που δεν το περίμενα ούτε εγώ. Έχει πολλά αβαντάζ και δεν νομίζω ότι με χρειάζεται για να τον συμβουλεύω. Είναι μεγάλο ταλέντο ο Δημήτρης. Προσπαθώ μόνο να το κρατάω κάπως μακριά, διαφορετικά θα έσκαγε γιατί δεν γραμμοφωνεί κάθε μέρα».

«Όπως όλος ο κόσμος έτσι κι εγώ έγινα Παναθηναϊκός. Γιατί δεν έγινα Ολυμπιακός; Δεν ξέρω. Όποτε μπορούσα πήγαινα, ακολουθούσα την ομάδα, είχα φίλο τον προπονητή του Παναθηναϊκού, τον Πούσκας. Έπαιζα κι εγώ μπάλα τότε. Δεν υπήρχαν κόντρες μεταξύ των ομάδων. Όλα καλά».

«Το αυτοκίνητο ήταν άλλη μεγάλη μου αγάπη. Ε, εντάξει, κι εκεί έπαιξα. Το αυτοκίνητο είναι μία αγάπη η οποία είναι περαστική. Σήμερα, αλλού βρέχει. Είχα μία Λαμποργκίνι Μιούρα, καφέ, αλλά έτρεχα με την BMW. Διακρίθηκα πολλές φορές, κέρδισα και τρίωρο Τατόι… Το λέω αυτό, διότι δεν είναι καθόλου εύκολο και παρόλα αυτά το κατόρθωσα».

«Δεν έμεινα έξω από πουθενά. Τώρα έχουνε μείνει οι εμπειρίες και τίποτα άλλο. Και πολλές ιστορίες. Όλα αυτά τα πράγματα σιγά-σιγά σου έρχονται στο μυαλό και τα θυμάσαι. Ήθελε η Τζάκι να μου γράψει ένα βιβλίο, είχε έναν από τους μεγαλύτερους εκδοτικούς ήχους στο Μανχάταν, στη Νέα Υόρκη. Κι ο Ωνάσης μου έλεγε "κάν' το βρε, Σταματάκη, αφού σου λέει". Με τίποτα εγώ. Δεν ήθελα. Ούτε τώρα το θέλω. Τώρα, μπορώ να πω, το πουλί δεν πέταξε αλλά το πλοίο πέρασε». Α

www.athens voice.gr
Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη

Ο Σταμάτης Κόκοτας διηγείται τις ιστορίες του

Στης Ακρόπολης τα μέρη, ο Ωνάσης, η καφέ Λαμποργκίνι κι ο Τσιτσάνης

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ
→ *panikoval500@gmail.com*
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η Μαρία Κάλλας, πάρα πολύ καλή κυρία. Να είχε διαφορετική αντιμετώπιση προς εμάς; Αστειεύεστε; Στο κρεβάτι της να καθότανε, Κόκοτα άκουγε. Και μου τα τραγουδούσε την άλλη μέρα με εκείνο τον τόνο της φωνής που ήταν δέκα οκτάβες πιο ψηλά από μένα.

Όποιος θέλει να γνωρίσει τον Γιώργο Καπουτζίδη να σηκώσει το χέρι του

Ο σεναριογράφος στον οποίο χρωστάμε μερικά από τα πιο δυνατά γέλια μας μιλάει στην ATHENS VOICE για το πρώτο θεατρικό του έργο

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

Φωτό: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΦΑΜΑΝΩΛΗΣ**

Είναι περίπου επτά και μισή. Ένα κείμενο χιλίων πεντακοσίων περίπου λέξεων είναι σχεδόν έτοιμο. Το λίγο λευκό της εισαγωγής καλύπτεται και μετά πάλι σβήνεται ακαριαία. Θέλω πολύ να διαλέξω μια ατάκα του για να ξεκινήσω. Η Ντάλια έχει φουντώσει τα μαλλιά μου, ενώ ο Χοσέ έχει αλλοιώσει τον τρόπο με τον οποίο λέω το σίγμα. Ακόμα δεν έχω βρει την ιδανική. Ίσως φταίει το ότι απέναντί μου εκείνο το απόγευμα στο Θέατρο Ήβη δεν είχα τον «άγουρο», όπως χαρακτηρίζει ο ίδιος τον εαυτό του, Γιώργο Καπουτζίδη, αλλά την ώριμη εξέλιξή του. Τον πολιτικοποιημένο άνθρωπο, που μετά τη συγγραφή τριών εξαιρετικών σειρών και ξέχωρα από την τηλεοπτική παρουσίαση και τα μαγικά σκετσάκια, τον απασχολεί το κοινωνικό γίγνεσθαι και δραστηριοποιείται σε αυτό με τον δικό του τρόπο. Πρέπει να παραδεχθώ χωρίς σπόιλερ ότι σε αυτή του την τελευταία ιδιότητα στάθηκα περισσότερο. Ίσως γιατί τώρα είναι πιο σημαντικό παρά ποτέ να υπάρχουν άνθρωποι που μας σπρώχνουν μπροστά, αντί να μας τραβάνε πίσω.

Αφορμή για να τον συναντήσω ήταν το πρώτο του θεατρικό έργο *«Όποιος θέλει να χωρίσει να σηκώσει το χέρι του»* το οποίο στις 12 Οκτωβρίου έχει πρεμιέρα στο Θέατρο Ήβη. «Χρόνια σκεφτόμουν να κάνω θέατρο και ήξερα ότι σε κάποια φάση θα κατευθυνθώ προς τα εκεί. Δεν είχα χρονοδιάγραμμα. Ίσως θα έπρεπε αλλά δεν είμαι και πολύ οργανωτικός» θα πει.

Στα πρώτα του βήματα ήθελε να παίξει στο θέατρο, αλλά να γράψει για την τηλεόραση. «Αγαπούσα τόσο πολύ τις παλιές κωμωδίες και το όνειρό μου ήταν αυτό. Μπήκα σε αυτή τη δουλειά βλέποντας κωμικές σειρές. Ήθελα να γράψω μια κωμωδία». Από μέσα του, ξαφνικά, βγήκε ο Χοσέ. Κούνησε το δεξί του χέρι και μου είπε: «Πώς έκανε ο Μιχάλης Ρέππας με τρεις πρωταγωνίστριες και κράτησε έναν ωραίο δεύτερο ρόλο για τον εαυτό του; Ε, στο τέλος αυτό έκανα με τις "Σαββατογεννημένες"».

Τηλεόραση όπως «Τι λέει πάλι αυτός». «Η τηλεόραση κάποτε ήταν σίγουρα καλύτερη. Ήταν πιο δημιουργική. Τώρα υπάρχουν πολλές φωνές και απόψεις ανθρώπων που λες "Σε τι μπορεί να με εξελίξει τώρα εμένα η άποψη αυτού του ανθρώπου;", μάλλον σε τίποτα. Γιατί ο ίδιος δεν έχει μπει στη διαδικασία να εξελίξει τον εαυτό του. Δεν έχει μορφωθεί πολύ, δεν έχει διαβάσει πολύ, δεν έχει ταξιδέψει πολύ».

Το Δ.Τ. του έργου με δικά του λόγια. Η πρώτη του παράσταση ήταν το *«Σεσουάρ για δολοφόνους»* πίσω στο 2004 στο Θέατρο Αποθήκη. Και τώρα, η πρώτη δική του παράσταση είναι το *«Όποιος θέλει να χωρίσει να σπκώσει το χέρι του»*. Επιστρέφει στη γειτονιά από όπου ξεκίνησε.
«Κάποια από τα παιδιά που παίζουν είναι από οντισιόν, σκέψου κάποια μπορεί να μην τα είχα δει ποτέ, ήταν πολύ ωραία αυτή η διαδικασία και χαίρομαι που το έκανα, γιατί ήθελα να δείξω όσο μπορώ και εγώ ότι δεν είναι κλειστές οι πόρτες στο θέατρο».
«Νομίζω ότι θα γράφω μέχρι τη γενική πρόβα. Νομίζεις ότι τελειώνεις αλλά δεν τελειώνεις. Συνεχίζεις. Και άλλο. Ουσιαστικά δεν είναι ο χρόνος, είναι η όρεξη και η έμπνευση. Αν έχεις έμπνευση και όρεξη γράφεις σερί. Ξημερώνει και δεν το καταλαβαίνεις».
«Πραγματεύεται τις σχέσεις. Τα ψέματα που έχουμε αναγκαστεί να πούμε, τις αλήθειες που έχουμε αναγκαστεί να κρύψουμε. Το να θες να πεις στον άλλο ότι τον θέλεις και να μην το λες. Ή το να θες να του πεις να χωρίσετε και να μην μπορείς. Πόσες φορές έχουμε σταματήσει εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας από το να ζήσουμε κάτι το οποίο θέλουμε να ζήσουμε. Δεν είναι μια κοινωνική κωμωδία. Είναι μια κωμωδία. Απλώς δεν είναι η κωμωδία της μπαλαφάρας. Είναι μια ιστορία ευχάριστη που στόχο της έχει όταν φύγεις από εκεί να συζητήσεις πολύ με τον άνθρωπο που ήρθες».
«Μπορεί να είμαι 47, αλλά αυτό το έργο γράφτηκε για 30άρηδες γιατί με προβλημάτισε λίγο η γενιά που πάει να μας κυβερνήσει». Γελάμε και συνεχίζει σοβαρός: «Νιώθω ότι αλλάζει πολύ ο τρόπος που επικοινωνούμε και εκφραζόμαστε».

Social Media όπως «Influencer δεν γεννιέσαι, γίνεσαι». «Νομίζω ότι ο άνθρωπος αλλάζει μέσα από τα social media. Αλλάζει ο τρόπος με τον οποίο σκέφτεται, ο τρόπος με τον οποίο κάνει σχέσεις, ο τρόπος με τον οποίο ζει μέσα στη σχέση του».
Μια μικρή σημείωση κάπου εδώ: «Αυτό που βριζόμαστε στα social media δεν το έβαλα μέσα στο έργο. Μου κάνει πολύ μαύρο».
Αλήθεια ποια είναι η σχέση του με τους Influencers; «Τι είναι ο Influencer ακριβώς;» Απαντάει γελώντας με παύσεις. «Τη διαφήμιση την καταλαβαίνω. Και εγώ κάνω. Κάποτε κάναμε στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο, τώρα είναι μια εξέλιξη, οκ. Ο Youtuber και ο Influencer όμως τι είναι δεν ξέρω. Σίγουρα δεν είναι ένας κόσμος ο οποίος νομίζω ότι θα κινηθώ. Και όταν δεν κινούμαι σε έναν κόσμο έχω αποφασίσει να μην ασχολούμαι και πολύ. Αν ο άλλος θέλει να είναι Influencer στη ζωή του, να είναι».

Μπούλινγκ όπως «μπούλινγκ». «Τα θύματα του μπούλινγκ πια έχουν φωνή ενώ πριν δεν συνέβαινε αυτό. Είτε έχουν τη δική τους είτε δανείζονται τη φωνή αυτών των ανθρώπων που καταγγέλλουν το μπούλινγκ».
«Έχω την αίσθηση ότι και παλαιότερα κάναμε μπούλινγκ και ούτε μας περνούσε από το μυαλό ότι το κάνουμε και έτσι ο άνθρωπος γυρνούσε στο σπίτι του, κατέρρεε, έκλαιγε, αποκτούσε ψυχολογικά προβλήματα και δεν το μαθαίναμε ποτέ. Τώρα απλώς έχει ένα όνομα και κάποιος μας το δείχνει ότι συμβαίνει».
«Η συνειδητοποίηση και η αναγνώριση είναι τα πρώτα βήματα, όταν θέλουμε να εξαλειφθεί κάτι».

Αν μπορούσε να ζωντανέψει έναν καλλιτέχνη για να δει το live τους... «Νομίζω ότι αυτοί θα ήταν οι Beatles για να ζήσω αυτόν τον πανζουρλισμό που γινόταν στις συναυλίες». Και αυτοαναιρείται. «Βέβαια, τώρα που το ξανασκέφτομαι, θα ήθελα περισσότερο να δω την Tina Turner στα ξεκινήματά της».

Συντηρητισμός όπως «συντηρητικά μιλώντας, πάντα συντηρητικοί ήμασταν». «Δεν θεωρώ ότι η ελληνική κοινωνία ήταν και ποτέ προοδευτική για να πω ότι τώρα οδεύει προς τον πουριτανισμό» λέει και τον πιάνουν νευρικά γέλια. Γελάμε μαζί. «Στα αυγά της κάθεται» συνεχίζει. Μετά σοβαρεύει: «Νομίζω απλώς ότι αυτό το οποίο γίνεται είναι ότι υπάρχουν πλέον δύο τάσεις. Η μία θέλει να καθίσει στον συντηρητισμό για πάντα –ακίνητη– μη μου τους κύκλους τάραττε *(σ.σ. τώρα απέναντί μου έχω τον Φώτη από το "Παρά πέντε" που μιλάει στη γιαγιά του ενώ αυτή κανονίζει το ταξίδι στο Παρίσι και μιλάει γαλλικά στη Θεοπούλα)*. Και υπάρχει και μια άλλη η οποία νομίζω ότι δεν αντέχει πια αυτό το καθισιό, αυτό το βάλτωμα, αυτή την άρνηση για προσπάθεια εξέλιξης και βελτίωσης των πραγμάτων».
«Σε αντίθεση με άλλες χώρες ευρωπαϊκές όπου και εκεί πιθανότατα υπάρχουν πάλι δύο τάσεις, εκεί η προοδευτική είναι αυτή η οποία τραβάει την άλλη. Εμείς δεν είμαστε μια χώρα που έχει καταφέρει το προοδευτικό τμήμα να τραβήξει το συντηρητικό. Δεν υπάρχει και η πολιτική βούληση να αλλάξει αυτό. Οι πολιτικοί μας φοβούνται μην τυχόν και χάσουν τις συντηρητικές ψήφους. Το αποτέλεσμα είναι ότι χάνουν τις προοδευτικές ψήφους και μετά λένε "αχ, γιατί δεν με ψήφισαν"».
«Η Ελλάδα λίγο παλατζάρει. Δεν έχει αποφασίσει αν είναι Μέση Ανατολή ή Σκανδιναβία. Οι απόψεις του Έλληνα είναι πιο κοντά στην Ανατολή αλλά ο ίδιος θέλει να ζει σαν τον Σκανδιναβό. Ναι, αλλά ο Σκανδιναβός ζει έτσι όπως ζει γιατί κάποια πράγματα φρόντισε να τα ξεφορτωθεί από την κοινωνία του. Μια κοινωνία προοδεύει όχι μόνο γιατί έχει πολλά λεφτά αλλά γιατί έχει κάνει κάποια πράγματα τα οποία την οδηγούν στο να τα κερδίζει. Δεν ανακάλυψε η Σουηδία ξαφνικά ούτε πετρέλαιο ούτε αδαμαντορυχεία. Έχει κάνει μια δουλειά».

Στερεότυπα όπως «Στερεολογείς τώρα;» Του ζήτησα να μου πει ένα στερεότυπο των Ελλήνων. Γέλασε δυνατά. Πιστεύω, ακόμα σκέφτεται ποιο θα μπορούσε να είναι αυτό που τελικά υπερτερεί. Απάντησε: «Είναι εκατοντάδες, δεν προλαβαίνουμε σε μια συνέντευξη».
Τελικά, διάλεξε: «Είναι λίγο σαν να θέλουμε να ζούμε ό,τι μας είχαν πει οι παππούδες μας. Και δεν γίνεται. Δεν μπορούμε να ζούμε στο 1960, έχουμε 2019. Αν είναι να κάνουμε ό,τι έκαναν τότε, δεν θα έπρεπε να έχουμε ερ κοντίσιον γιατί είναι του διαβόλου. Είναι πάρα πολλά».

Θα έμπαινε στη φυλακή για επτά χρόνια με... «Τίποτα. Δεν θέλω χρήματα, άπαπα... Η στέρηση της ελευθερίας είναι κάτι το οποίο με παγώνει».

Ομοφυλοφιλία όπως «Ομολογώ δεν είναι πια υπέροχα». Η πρόσφατη ομοφοβική επίθεση γνωστού τραγουδιστή ήταν απλώς μια αφορμή. Πώς στην ευχή γίνεται και ακόμα, το 2019, παρακολουθούμε τον κόσμο να τοποθετείται πάνω στο θέμα της ομοφυλοφιλίας, ήταν η βασική απορία.
«Μου κάνει πολύ σαχλό, πρώτον, ότι καθόμαστε ακόμα και το συζητάμε και, δεύτερον, ότι κάποιος άλλος μπαίνει στη διαδικασία να πει σε κάποιον άλλον πώς πρέπει να είναι. Αυτό το πράγμα δεν μπορώ να το βγάλω από το κεφάλι μου. Νομίζω ότι πρέπει να καταλάβει ο καθένας από εμάς ότι είναι υπεύθυνος για τη ζωή του και μόνο για αυτήν. Για κανενός άλλου τη ζωή, την οικογένεια ή τον τρόπο ζωής».
«Η δουλειά που έχεις όσο ζεις είναι να κάνεις όσο το δυνατόν πιο όμορφη τη δική σου ζωή, της γυναίκας σου ή του άντρα σου και των παιδιών σας. Αυτό. Το τι γίνεται στο απέναντι σπίτι δεν είναι δικό σου θέμα. Δεν σε αφορά αν δυο κοπέλες στην Αλεξανδρούπολη θέλουν να παντρευτούν και εσύ μένεις στα Βριλήσσια». Και κάπου εδώ ήρθε στα λόγια του ένα ακόμη στερεότυπο από εκείνα που έψαχνε πριν: «Ένα στερεότυπο που ο Έλληνας δεν ξεφορτώνεται με τίποτα είναι ότι νομίζει πως αυτό το θέμα τον αφορά».
Μια ατάκα. «Δεν πειράζει, μην αγχώνεστε».

Ακολουθεί διαφήμιση τηλεοπτικών προτύπων. «Το προφίλ του καρτουνίστικου γκέι άνδρα υπήρχε από τη δεκαετία του '60 στις ελληνικές ταινίες. Έχουμε μεγαλώσει με αυτό. Έχουμε μεγαλώσει με πολλά τέτοια ανόητα έως και επικίνδυνα στερεότυπα. Για να πάμε σε ακόμα χειρότερο παράδειγμα. Εδώ έχουμε μεγαλώσει με ελληνικές ταινίες που ο άνδρας χαστουκίζει τη γυναίκα και εκείνη τον ερωτεύεται. Χρατς, και αααχ *(σ.σ. μιμείται τη σκηνή της Βουγιουκλάκη)*. Πώς θα εξελιχθεί μετά η ενδοοικογενειακή βία στην ελληνική οικογένεια;».
«Στην τηλεόραση αυτό που έγινε είναι ότι υπήρξαν σε αυτήν άνθρωποι που λαϊκισαν πάρα πολύ και νομίζω ότι πολλές φορές πάτησαν στα ελαττώματα ή τα κουσούρια ή τα λάθη του κόσμου και έβγαλαν χρήματα από αυτό. Δηλαδή αντί να πουν στον τηλεθεατή "να σου πω, αυτό το αναχρονιστικό που υποστηρίζεις δεν είναι σωστό", του είπαν ότι είναι. Γιατί με αυτόν το λαϊκίστικο τρόπο ένα 20% το έχουν στανταράκι. Εκεί λοιπόν πρέπει να μιλήσουμε και για την ηθική κάποιων ανθρώπων που βρίσκονται στην τηλεόραση. Γιατί αν ξέρουν ότι αυτό που κάνουν είναι λάθος αλλά το κάνουν μόνο και μόνο για να έχουν ένα δυνατό συμβόλαιο, για μένα είναι ανήθικοι».

Ο ελεύθερος χρόνος του Γιώργου Καπουτζίδη Γκιούλιβερ. Βλέπει Netflix. Βλέπει και ντοκιμαντέρ και από όλα. Τώρα βλέπει το «Alias Grace» γιατί διάβασε το βιβλίο. Το «Orange is the new black» το ξεκίνησε, πέρασε πολύ ωραία αλλά το παράτησε. Το «The Good Wife», από την άλλη, το άντεξε και τις επτά σεζόν. «Νομίζω, θυμήθηκα τα νιάτα μου που ήμουν στη Νομική».
«Όταν είμαι δημιουργικός, στον ελεύθερο χρόνο μου βλέπω τους φίλους μου. Όταν δεν είμαι, κλείνομαι μέσα». Κατά τα άλλα ταξιδεύει. «Μου αρέσει πάρα πολύ. Το απολαμβάνω». Ταξιδεύει ακόμη και για να δει στίβο, τον οποίο ούτως ή άλλως αγαπά να παρακολουθεί.
«Μια ηρωίδα στην παράσταση θέλει να πάει στην Αργεντινή. Συμμερίζομαι την επιθυμία της. *(σ.σ. γελάμε)* Έχω πάει στην Αργεντινή και μου άρεσε πάρα πολύ, αλλά θέλω να τη δω και καλοκαίρι γιατί την είδα χειμώνα. Θέλω επίσης πολύ να πάω στην Ιαπωνία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Να δω τον χειμώνα της Ισλανδίας, να ταξιδέψω στην Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία, να επισκεφθώ την κεντρική Ασία και νομίζω θα ήθελα να δω και την Αφρική».

Η Ελλάδα λίγο παλατζάρει. Δεν έχει αποφασίσει αν είναι Μέση Ανατολή ή Σκανδιναβία. Οι απόψεις τού Έλληνα είναι πιο κοντά στην Ανατολή αλλά ο ίδιος θέλει α ζει σαν τον Σκανδιναβό.

«Είναι το 18!» όπως «οι γονείς μου κέρδισαν το λαχείο όταν ήμουν μικρός». «Ήταν φοβερό. Δεν συνειδητοποιείς εκείνη την ώρα ότι αλλάζει η ζωή σου. Δεν αλλάξαμε σαν οικογένεια, ένα πιο ωραίο σπίτι αγοράσαμε. Ο κόσμος άλλαξε, μας είδε διαφορετικά. Αυτό είναι το κακό».
«Τα χρήματα τα ξαφνικά με την ξαφνική δημοσιότητα μοιάζουν αρκετά. Μπορώ να σου πω ότι η δημοσιότητα είναι πιο μεγάλη αλλαγή».
«Στην αρχή την απολάμβανα. Μετά κατάλαβα ότι δεν είναι και πολύ ωραία. Μετά βγήκαν και τα κινητά και ωπ *(σ.σ. γελάει)*... ξαφνικά έπρεπε να σταματάς κάθε δυο λεπτά να βγάλεις μια φωτογραφία. Τώρα πια δεν σταματάω, χρησιμοποιώ και το επιχείρημα του "παιδιά, έχω φτάσει 47, έχω βγει πολλές, υπάρχει άλλος κόσμος για να βγάλετε φωτογραφία"».

Γιώργος Καπουτζίδης for President! «Καλός θα ήμουν ως πολιτικός, ναι. Και έχω και την ανάγκη της προσφοράς. Στην τελική αυτό έκανα πάντα, έγραφα για κάποιους για να παίξουν και για κάποιους για να δούνε. Νιώθω όμως ότι δεν θα ήμουν ευχάριστος για κανένα κόμμα, γιατί αν μου έλεγαν κάτι το οποίο θεωρώ άδικο ή αναχρονιστικό πολύ απλά δεν θα το ψήφιζα. Επίσης, δεν θα έγλειφα τους συντηρητικούς, παλαιούς ψηφοφόρους του κόμματός μου. Θα τους έλεγα "χίλια συγνώμη, αυτό που πρεσβεύετε είναι κακό για την ελληνική κοινωνία. Δεν θα με ξαναψηφίσετε; Δεν με νοιάζει καθόλου. Τώρα με ψηφίσατε, για τέσσερα χρόνια θα κάνετε αυτό που θα μας βοηθήσει και μετά μη μου πείτε και καλημέρα". Νομίζω ότι στην Ελλάδα δεν θα ταίριαζα για πολιτικός. Εκτός αν θέλει κάποιος να το ρισκάρει». Γελάει αλλά αυτό το γέλιο είναι διαφορετικό. Έχει μια ελπίδα μέσα του. «Είναι ωραίο το να προσπαθείς να αλλάξεις το περιβάλλον σου, τον κόσμο σου, την πόλη σου, τη χώρα σου προς το καλύτερο. Με αφορά αυτό. Μου αρέσει. Και αυτό προσπάθησα να κάνω και με τις ιστορίες μου. Από την πρώτη κιόλας, το 2003. Άγουρος ήμουνα αλλά και εκεί προσπάθησα να πω κάποια πράγματα».
Πριν φύγω από το Θέατρο Ήβη μου είπε γελώντας ότι θα θυμάται την υπόσχεσή μου ότι θα τον ψηφίσω. Την επαναλαμβάνω, λοιπόν, για να την έχουμε και γραπτά! A

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

Ο Γιάννης Νιάρρος θέλει να ρεμήσουμε με το politically correct

Ο ηθοποιός που κάνει τους θεατές να σηκώνονται από τη θέση τους για να τον χειροκροτήσουν μιλάει στην ATHENS VOICE

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Τύπος μπαίνει σε μπαρ. Μέχρι να φτάσει στο πάσο έχει ήδη τραβήξει τα βλέμματα των γυναικών του χώρου. Βρίσκει ένα σκαμπό. Κάθεται. Παραγγέλνει ένα ουίσκι. Σκέτο. Ρίχνει μια ματιά στο χώρο. Συνειδητοποιεί ότι και οι άντρες τον κοιτάζουν. Γυρνάει στη φουσκωτή κούκλα που κρατάει τόση ώρα στο δεξί του χέρι και τη ρωτάει: «Μα γιατί με κοιτάνε όλοι; Να δεις που πάλι θα με μπέρδεψαν με τον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μπερνάλ». Η φανταστική αυτή εικόνα είναι η πρώτη που μου ήρθε στο κεφάλι, καθώς έβλεπα τον Γιάννη Νιάρρο να απομακρύνεται με τη μηχανή του σαν άλλος Τζιμ Μόρισον στα «Ημερολόγια μοτοσικλέτας» από το σημείο συνάντησής μας. Λίγη ώρα πριν μου εξηγούσε ότι «η όλη φάση με το politically correct έχει φτάσει σε άλλα επίπεδα. Σκέψου, ήθελα να πάρω μια κούκλα, ξέρεις από αυτές τις φουσκωτές, για να της μιλάω και καλά στην παράσταση που κάνω στο Γυάλινο και μου είπαν "να το αφήσω καλύτερα" γιατί δεν ξέρεις ποτέ πώς θα το πάρουν οι θεατές. Δηλαδή, συγγνώμη; Αλλά πώς μπορεί να το πάρουν;».

Αρχίσαμε να μιλάμε. Για τις ερμηνείες, τη μουσική, το θέατρο. Ο Γιάννης βρίσκεται δύο χρόνια μακριά από τα 30 και μέχρι στιγμής έχει φορέσει τον Σταυρό του Δημήτρη Χορν για την ερμηνεία του στο συγκλονιστικό «Στέλλα κοιμήσου» του Γιάννη Οικονομίδη –για τον οποίον συμφωνήσαμε ότι είναι υπερτρομακτικός όταν σε κοιτάει και, γενικότερα, όταν θέλει να σε «ψαρώσει»– και σχεδόν σε όσες παραστάσεις συμμετέχει γνωρίζουν απανωτά sold outs.

Μοιάζει να ζει ένα διαρκές stand up. Μιλάει και κουνάει χέρια και πόδια. Κάνει μορφασμούς. Μας κάνει να γελάμε. Θα σου πει χαλαρά ότι «Ο παθητικός ρατσιστής είναι ο χειρότερος». Και εξίσου άνετα θα «δώσει» τον μπαμπά του για παράδειγμα: «Σαν τον πατέρα μου, που μπορεί να δει ένα μαύρο στον δρόμο και να του πει, πώς βρέθηκες τώρα εσύ εδώ, και να το εννοεί. Ρε παιδί μου, δεν το λέει με άσχημο τρόπο». Και κάπως έτσι πήγε όλη η συζήτησή μας. Ένα πρωί σε ένα μπαρ στον Χολαργό.

«Η διαδικασία στην οποία μας έβαλε ο Οικονομίδης, να εκτεθούμε δηλαδή οι ίδιοι με τη γλώσσα και τα δικά μας εκφραστικά μέσα, όχι μόνο αντέχει αυτή την αμηχανία αλλά βρίσκει και μια απόλαυση μέσα σε αυτή». Το «Στέλλα κοιμήσου» παραδέχεται ότι ήταν και είναι το πιο ρεαλιστικό θέατρο που έχει κάνει μέχρι τώρα. «Είμαι ο Γιωργάκης, τι πιο ρεαλιστικό από αυτό; Σου λένε "παίζω τον Τρέπλιεφ και κάνω ρεαλισμό". Σίγουρα δεν κάνεις ρεαλισμό γιατί αρχικά, σε λένε Τρέπλιεφ, ρε φίλε».

Στα 12 είχε παίξει στην τηλεόραση. «Στη μεγαλύτερη αποτυχία του Γιάννη Μπέζου. Λεγόταν "Τα Μαχαιρώματα"». Έπειτα από τα 17 μέχρι τα 19 σταμάτησε την κιθάρα, αλλά στα 19 ξανάρχισε να παίζει και να κάνει μαθήματα τζαζ. Τα οποία, παρεμπιπτόντως, δεν έχει σταματήσει μέχρι σήμερα.

Θα πήγαινε στη φυλακή για επτά χρόνια με... «Δεν θα έμπαινα φυλακή. Δεν θα έχανα επτά χρόνια από τη ζωή μου. Νιώθω ότι γερνάω συνέχεια. Βλέπω άσπρες τρίχες και φρικάρω».

Μια παράγραφος για τον αυτισμό. Ο Γιάννης ήταν ο Κρίστοφερ που έκανε το μεγαλύτερο ποσοστό των θεατών να αφήσουν τη θέση τους και να χτυπήσουν τα χέρια δυνατά το ένα με το άλλο κατά την υπόκλισή του. Κατά πάσα πιθανότητα, το ίδιο θα συμβεί και φέτος αφού η παράσταση «Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα» σε σκηνοθεσία Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου θα συνεχιστεί στο Θέατρο Τζένη Καρέζη. Πώς είναι να υποδύεσαι όμως έναν αυτιστικό; Και πώς στην ευχή καταφέρνεις να το κάνεις τόσο καλά; Νομίζω οι ερωτήσεις έγιναν με την αντίστροφη σειρά.

«Ο Σωτήρης είναι ένα παιδί από το σχολείο μου. Ήταν στο θεατρικό που ήμουν και εγώ και γούσταρε πολύ το θέατρο. Έτσι λοιπόν τον φωνάξαμε για να μας βοηθήσει. Και το έκανε με χαρά. Ο Σωτήρης έχει Άσπεργκερ. Είναι λειτουργικότατος, πανέξυπνος, συναισθηματικός. Ο Κρίστοφερ στο έργο λέει ότι "δεν είμαι αυτιστικός είμαι ένα άτομο με πρόβλημα κοινωνικής συμπεριφοράς"».

Στο event που λέγεται θέατρο. «Την ταμπέλα του ηθοποιού πρέπει πολύ νωρίς να την εξαλείψεις. Είναι τεχνικά τα ερεθίσματα που σου προκαλούν τον οποιονδήποτε ρόλο ή κατάσταση».

«Το συμβάν του θεάτρου, αυτό το event, είναι μια ματαιότητα. Εκείνη τη στιγμή νομίζεις ότι γίνεται κάτι και ουσιαστικά δεν γίνεται και τίποτα. Όσο πιο μεγάλη είναι η έκθεσή σου, τόσο πιο μάταιο είναι το να γυρνάς σπίτι σου».

Μια υπερδύναμη. Θα ήθελα με ό,τι καταπιάνομαι να γίνομαι pro σε δευτερόλεπτα. Δηλαδή θέλω να παίξω τρομπέτα; Μπαπ, σε μια μέρα έχω γίνει Miles Davis.

Η τεμπελιά ως στερεότυπο. «Όλοι λένε ότι οι Έλληνες είναι τεμπέληδες. Δεν είμαστε. Ίσως φαινόμαστε έτσι. Σκέψου ότι την ώρα που ο Γερμανός, για παράδειγμα, δουλεύει αυστηρά ένα οκτάωρο εμείς χτυπάμε για πλάκα δεκάωρα και δωδεκάωρα κακοπληρωμένοι. Θα το κάνουμε ίσως με γκρίνια, αλλά θα το κάνουμε».

Η απολιτίκ(;) θέση του «μην είσαι μαλάκας με τους γύρω σου». «Πολιτικοποιημένοι δεν είμαστε. Αλλά χαίρομαι για αυτό. Πλέον είναι μάταιο το να είσαι πολιτικοποιημένος με την έννοια του κόμματος και της δεξιάς ή της αριστεράς. Δεν έχει νόημα όλο αυτό».

«Ας πολιτικοποιηθεί ο καθένας στο κομμάτι του εαυτού του και πώς συμπεριφέρεται στο δικό του μικρόκοσμο και βλέπει μετά τι θα γράφει στο Facebook για τον Τσίπρα».

Βαριέται πολύ τη δημόσια τοποθέτηση στα social media. Αρνείται πεισματικά να την παρακολουθήσει. «Μπορείς να με πεις απολιτίκ. Όμως είμαι ολιστικός σε οτιδήποτε ασχολούμαι και αυτά τα πράγματα με κάνουν να νιώθω βλάκας και ημιμαθής».

«Όλη την πολιτική μου πεποίθηση εγώ τη μεταφράζω ως: Απλά μην είσαι μαλάκας με τους γύρω σου».

Τον ρώτησα αν θα ασχολείτο ποτέ με την πολιτική. Η αυθόρμητη απάντησή του συνοδεύτηκε από ένα σταυροκόπημα και ένα «Ο Χριστός και η Παναγία». Μετά το γέλιο ακολούθησε η σοβαρή εξήγηση του: «Δεν το έχω καθόλου με το να έχω την ευθύνη των άλλων. Παράλληλα είμαι πολύ ενοχικός. Ένας ηγέτης δεν μπορεί να είναι ενοχικός».

Μια ατάκα του. «Enjoy yourself. Πέρνα καλά γιατί μπορεί να είναι ήδη αργά». Και αμέσως μόλις το λέει αυτό, αυτοαναιρείται για μια ακόμη τελευταία φορά, αποκαλύπτοντάς μου ότι ο ίδιος δεν είναι καθόλου έτσι. Γι' αυτό και θέλει να το λέει συχνά. Μήπως και κάποια στιγμή το πιστέψει.

Ο μουσικός του τότε που έγινε ο ηθοποιός του σήμερα. «Το '85 ή το '80 αν ήξερες να παίζεις δέκα νότες στην τρομπέτα έμπαινες στην μπάντα του Πουλικάκου, ήσουν μέσα στην κλίκα και τελείωνες». Την ίδια περίοδο η αντίστοιχη κλίκα των ηθοποιών «ήταν πάρα πολύ κλειστή».

«Τώρα πια που η μουσική έχει φτάσει σε πολύ περίεργα επίπεδα με το ίντερνετ. Πλέον το να μπεις στη μουσική σκηνή που είναι ανύπαρκτη είναι πάρα πολύ δύσκολο». Την ίδια ώρα, σύμφωνα με τον Γιάννη, το θέατρο έχει ανάγκη για νέους ηθοποιούς.

«Ένα παιδί στην επαρχία πολύ πιο εύκολα θα μπει στο Youtube να ακούσει ένα κομμάτι των Stones ή ένα jazz κομμάτι και κάτι να του κάνει από το να δει μια παράσταση που να τον πείσει να ασχοληθεί με αυτό. Είναι πρακτικό το ζήτημα».

Η μουσική και οι μουσικοί. «Τη μουσική την έχω αγιοποιήσει. Μουσικός είναι και ο Σάκης Ρουβάς, είναι και ο Miles Davis. Και οι δύο είναι καλλιτέχνες που επικοινωνούν με τον κόσμο. Εγώ δεν έχω βρει ακόμα την πρεμία μέσα μου να πω "αυτό θέλω να κάνω, αυτό με εκφράζει και έτσι θέλω να επικοινωνήσω με το κοινό". Είμαι χαωμένος σε όλα τα είδη μουσικής και ψάχνομαι πάνω σε αυτό».

Η παράσταση «Life before Grammy's». «Κάνω μια παράσταση, ένα live στο Γυάλινο Μουσικό Θέατρο και υποδύομαι ένα μουσικό στην Ελλάδα που δεν έχει μουσική ταυτότητα, παίζει τα πάντα και στόχος του είναι να πάρει ένα Grammy. Εξιστορεί λοιπόν στο κοινό πώς θα το πάρει και τι θα το κάνει».

«Οι μισοί καλλιτέχνες στην Ελλάδα είναι του στιλ "κάνω γιόγκα, κρίκους, παίζω αφρικάνικα κρουστά στην πλατεία Αυδή και γενικά παίζω και τσέμπε". Ο άλλος είναι του κλασικού ρεπερτορίου και τα λοιπά. Με φτιάχνει όλη αυτή η διαφορετική αντιμετώπιση. Στο θέατρο δεν παίζει αυτό. Υπάρχει το "εγώ γουστάρω τον Μπέζο και παίζω έτσι" ή η έμπνευση από τη Σχολή. Στη μουσική παίζει τεράστια παραπληροφόρηση σχετικά με την ποιότητα».

«Έντεχνοι άνθρωποι που ξέρουν τα πάντα από μουσική και όμως δεν μπορούν, όπως ο Σάκης, να το επικοινωνήσουν και να το δείξουν. Και εγώ είμαι ένας από αυτούς και δεν μπορώ να πουλήσω τον εαυτό μου ως μουσικό».

Αν μπορούσε να αναστήσει μόνο έναν καλλιτέχνη για να πάει στο live του αυτός θα ήταν... «Ο Prince. Και σίγουρα και τον Chet Baker να μου τραγουδήσει το "My funny Valentine" και να με κοιτάει στα μάτια».

Η Ελλάδα είναι τζαζ, αλλά η τζαζ δεν είναι Ελλάδα. Ακόμη και αν η θεματική της συζήτησης είναι πολύ μακριά από την τζαζ εκείνος θα βρει έναν τρόπο να την αναφέρει ή και να την επικαλεστεί. Σε κάποιες φάσης σιωπής δε, νιώθεις ότι μπορεί και να παίζει στο μυαλό του και έτσι ασυναίσθητα τον βλέπεις να κινείται στον ρυθμό της. Ρώτησα τον Γιάννη γιατί η τζαζ δεν έχει μεγάλο κοινό στην Ελλάδα. «Η κατάσταση είναι πάρα πολύ θλιβερή, ρε συ. Είχα την τύχη ως τώρα στο θέατρο με ό,τι μου αρέσει και γουστάρω να μπορώ να επικοινωνώ με το κοινό σε αυτό. Έβλεπα δηλαδή ότι η αισθητική μου τουλάχιστον ταίριαζε με αυτήν του κοινού. Τώρα λοιπόν που γουστάρω τόσο την τζαζ, βλέπω ότι το κοινό δεν ανταποκρίνεται. Είναι σαν μια πλάνη. Στην τζαζ είμαι εγώ "πω... μαλάκα" και ο διπλανός μου είναι "εντάξει, ρε φίλε, λίγο κουράστηκα"».

«Το αυτί του Αθηναίου Έλληνα, το 2019 δεν μπορεί να μπει στη λογική της τζαζ. Ένας μουσικός μπορεί να καταλάβει ίσως τι μουσική αξία έχει αυτή η μουσική. Όλοι οι υπόλοιποι ίσως ακούν ένα "τουμπουρουμπουμπου"».

Σειρές και σειρές και σειρές. «Θα μετακομίσω τώρα και δεν θέλω να πάρω μαζί την τηλεόρασή μου γιατί έχει γίνει απδία πια όλο αυτό. Τα έχω δει όλα. Μπορεί να περάσω και δύο ώρες μπροστά από την οθόνη για να αποφασίσω τι θα δω».

«Πρώτη και καλύτερη μένει στο μυαλό μου το "Breaking Bad"».

Ένα υστερόγραφο για το τέλος, με την ατάκα της χρονιάς. Μοιράστηκα μαζί του ότι στην πλειοψηφία τους, οι καλλιτέχνες στην ερώτηση «ποια υπερδύναμη θα ήθελες να έχεις» μου απαντούν ότι θα ήθελαν να είναι αόρατοι. Ο Γιάννης γέλασε: «Οι ηθοποιοί αόρατοι; Μα δεν θα μπορούσαν να ζήσουν χωρίς την έκθεση».

Και ένα ακόμα (υστερόγραφο). Να δείτε τον Γιάννη να υποδύεται τον Κρίστοφερ. Και αν κάπου, κάπως, κάποτε δείτε την παράσταση «Στέλλα κοιμήσου» μη χάσετε τον Γιωργάκη. Και γενικότερα, τη συγκεκριμένη παράσταση. A

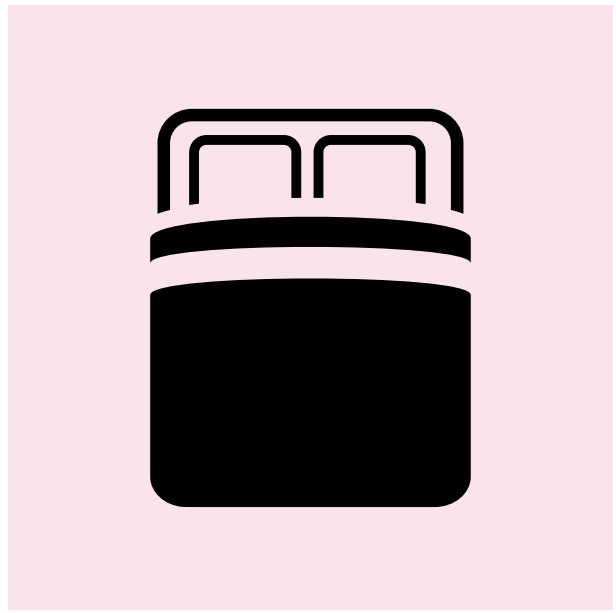
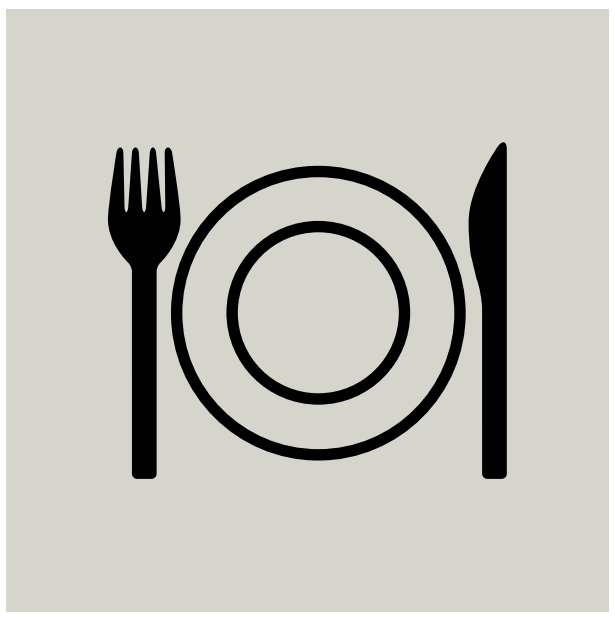
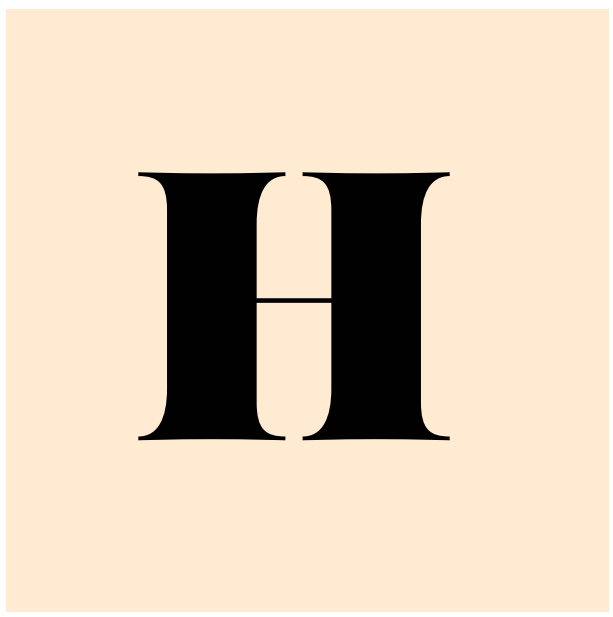
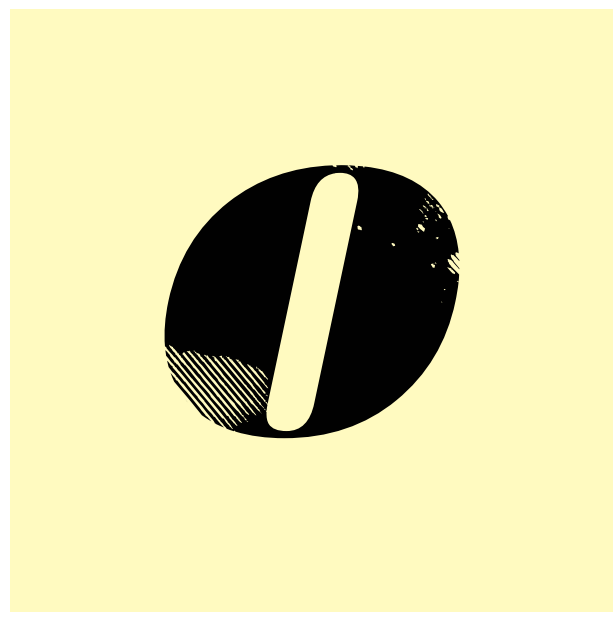
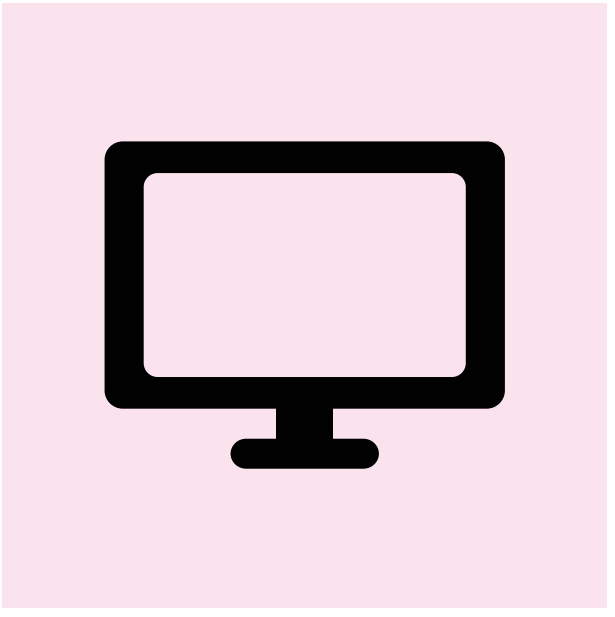
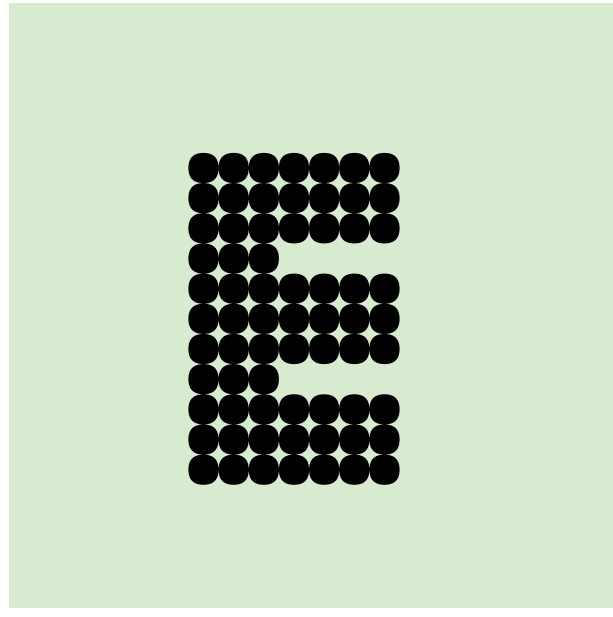
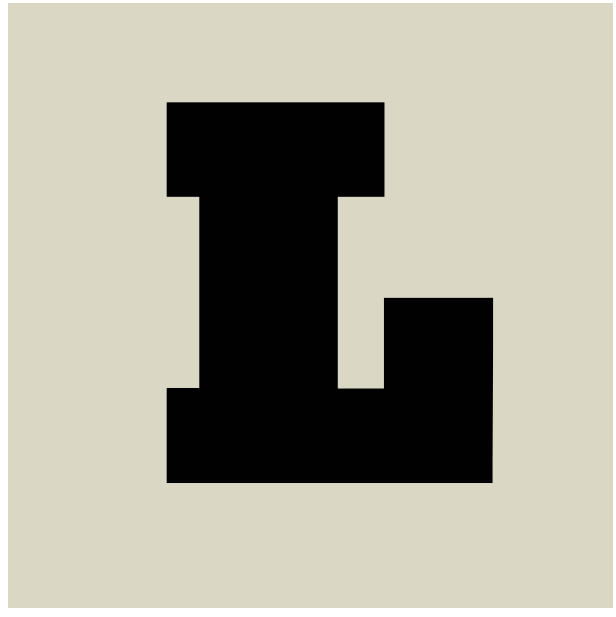
«Πλέον είναι μάταιο να είσαι πολιτικοποιημένος με την έννοια του κόμματος και της δεξιάς ή της αριστεράς. Δεν έχει νόημα όλο αυτό (...) Την πολιτική μου πεποίθηση εγώ τη μεταφράζω ως: Απλά μην είσαι μαλάκας με τους γύρω σου»

INFO

- Η παράσταση «Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα» έχει πρεμιέρα στις 2 Οκτωβρίου στο Θέατρο Τζένη Καρέζη.
- Η παράσταση «Life before Grammy's» έχει πρεμιέρα στις 4 Νοεμβρίου στο Γυάλινο Μουσικό Θέατρο.

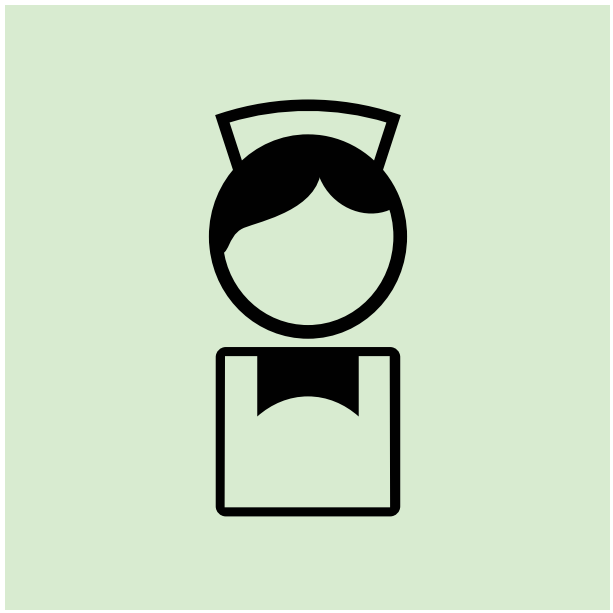
Δείτε περισσότερα στο Guide της Athens Voice

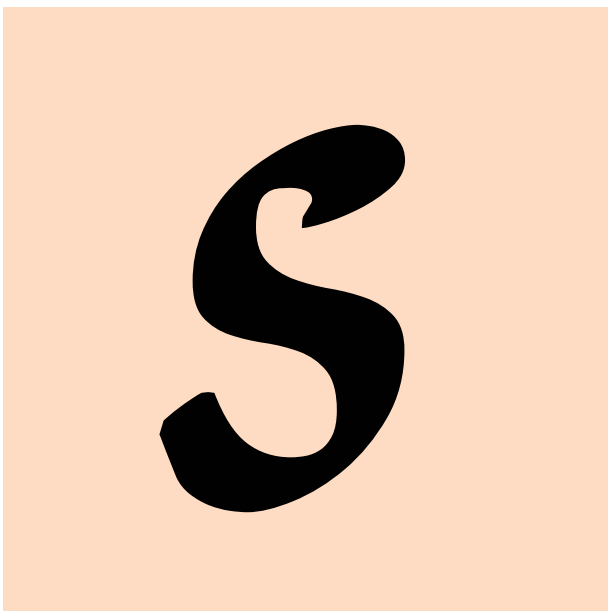
PANTEBOY στο LOBBY

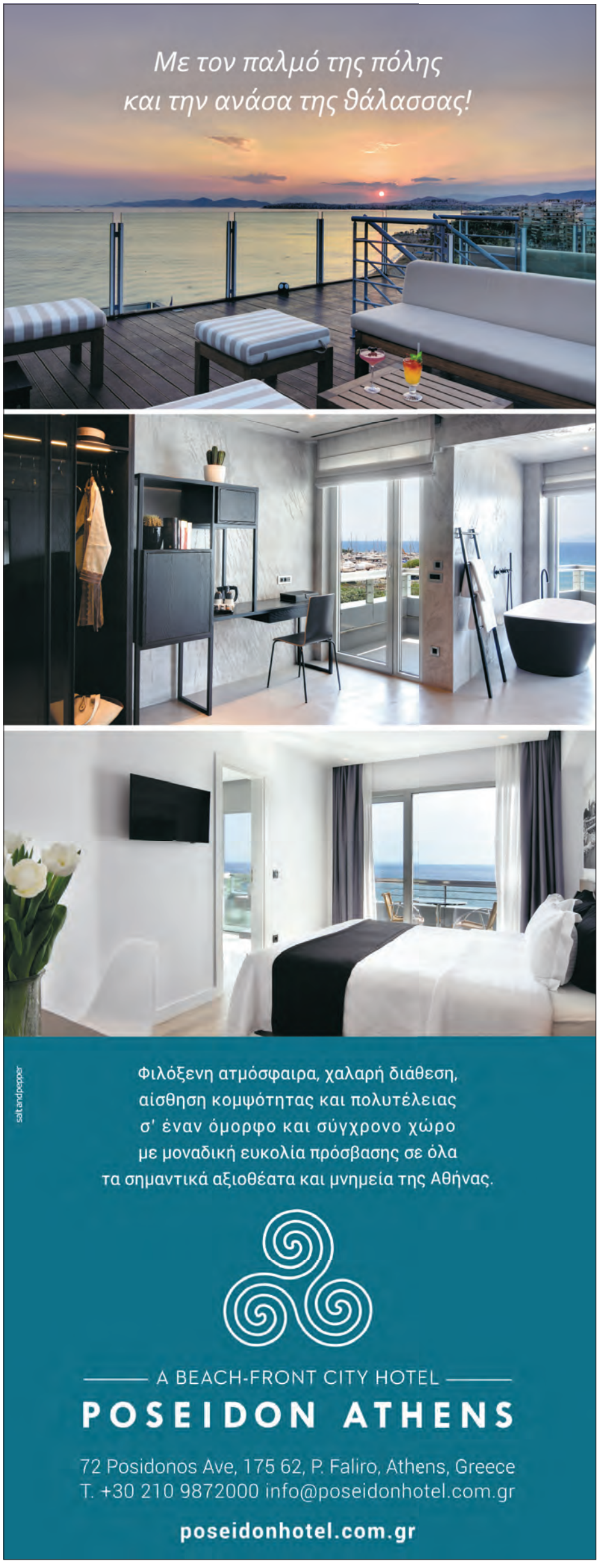
Η δυναμική είσοδος των ξενοδοχείων στη ζωή των Αθηναίων

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Ήχος από ροδάκια βαλίτσας αντηχεί στους δρόμους της πόλης. Κουβαλά μαζί του το σασπένς της άφιξης στον τελικό προορισμό που σημαίνει και την έναρξη της εμπειρίας του ταξιδιού, την ανακάλυψη μιας καινούργιας, άγνωστης πόλης. Είναι λίγο πριν τις 9 το βράδυ και ο ταξιδιώτης έχει φτάσει στην είσοδο του ξενοδοχείου, ετοιμάζεται να κάνει check in, ένα γρήγορο ντους και να ξεχυθεί στους δρόμους της Αθήνας. Λεπτά αργότερα, ένας άλλος ήχος ταξιδεύει μέσα στον αθηναϊκό αέρα. Είναι τα τακούνια μιας Αθηναίας που περπατά με αυτοπεποίθηση έτοιμη για ακόμα μία νύχτα στην πόλη. Φτάνει κι εκείνη μπροστά στην πόρτα του ίδιου ξενοδοχείου, μόνο που αντί για τη ρεσεψιόν θα προσπεράσει και θα κατευθυνθεί στο μπαρ.

Αν κυκλοφορείτε στο κέντρο της Αθήνας δεν μπορεί να μην έχετε παρατηρήσει πως τους τελευταίους μήνες νέα ξενοδοχεία ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια στα στενά της πόλης, φωτίζοντας τους δρόμους της, δίνοντας ζωή σε αρχιτεκτονικά διαμάντια που έστεκαν χρόνια ανεκμετάλλευτα, φιλοξενώντας εστιατόρια που γίνονται talk of the town, μπαρ που μοιάζουν να έχουν βγει από ταινία του Φελίνι, δημιουργώντας μικρές κυψέλες που είναι busy 24 ώρες το 24ωρο. Μετά από πολλά χρόνια τα αθηναϊκά ξενοδοχεία (ξανα)γίνονται σημείο συνάντησης των Αθηναίων. Δεν είναι μόνο τα new entries που δημιουργούν αυτή την τόσο ευχάριστη για όλους μας συνθήκη. Είναι και οι «κλασικές αξίες» της Αθήνας, τα παλιά, καλά και γνωστά ξενοδοχεία της, που προσαρμόζονται στα ζητούμενα της νέας εποχής, πετάνε τον μανδύα της «αυστηρότητας» και της απρόσιτης πολυτέλειας.

Τα ξενοδοχεία έχουν κάτι το κινηματογραφικό. Χαρακτηρίζονται από το απροσδόκητο. Στις μπάρες και τα τραπέζια τους γίνονται από σοβαρές επαγγελματικές συναντήσεις μέχρι ερωτικές εξομολογήσεις. Ο businessman που δεν έχει ώρα για χάσιμο και ο τουρίστας που έχει όλο τον χρόνο στη διάθεσή του, το ζευγάρι που βγαίνει το πρώτο του ραντεβού, οι εργαζόμενοι της περιοχής που κάνουν σύντομο lunch break. Όλοι είναι ▶

HOTELS

ίσοι στους χώρους αυτούς και έχουν κοινό ζητούμενο: να περάσουν καλά και «αλλιώς». Αυτό το «αλλιώς» που χαρίζει η αξεπέραστη ξενοδοχειακή περιποίηση, αυτό που όλοι συνηθίζουμε να λέμε «service πολλών αστέρων» και αμέσως ονειρευόμαστε να το ζήσουμε. Στο εξωτερικό αυτή η εικόνα είναι συνηθισμένη, κι αυτό άλλωστε μας έχει εντυπωθεί από τις ταινίες. Στη δική μας καθημερινότητα το φαινόμενο είναι πρόσφατο και οφείλεται στην τουριστική έκρηξη της Αθήνας που, επιτέλους, πέτυχε τον στόχο χρόνων: σταμάτησε να είναι το pit stop των τουριστών πριν ξεχυθούν στα ελληνικά νησιά και πήρε τη θέση που της αξίζει ως προορισμός για κάτι περισσότερο από ένα city break.

Τα ξενοδοχεία επιστρατεύουν βραβευμένους έλληνες σεφ, μεγάλα διεθνή ονόματα, κάνουν αφιερώματα σε τοπικές αλλά και διεθνείς κουζίνες μετατρέποντας τα εστιατόριά τους σε ξεχωριστό γευστικό προορισμό. Η νέα αυτή εποχή ανατρέπει τα στεγανά στην εμπειρία ενός γεύματος, ενώ παράλληλα ανεβάζει τον πήχη στη γαστρονομική σκηνή της πόλης. Γιατί ένας ντόπιος να μη χαρίσει στον εαυτό του ένα breakfast ή ακόμα καλύτερα ένα brunch ανακαλώντας την αίσθηση των διακοπών του; Να περάσει εκεί το μεσημεριανό του διάλειμμα από τη δουλειά, το βράδυ να απολαύσει το δείπνο του νιώθοντας πρωταγωνιστής σε ταινία; Να πιει cocktail και premium ποτά από κορυφαίους bartenders και mixologists που συναγωνίζονται στα ίσα τα πιο δημοφιλή μπαρ της Αθήνας; Ο σύγχρονος λόκαλ που θέλει να καλλιεργήσει ένα μυστήριο γύρω από την ύπαρξή του και ταυτόχρονα να δείξει ότι δικαιωματικά μπορεί να αποκαλείται μύστης των «κρυφών» urban θησαυρών, θα επιλέξει το μπαρ ενός ξενοδοχείου για τη βραδινή του έξοδο, είτε αυτή είναι επαγγελματικής φύσεως, μία βραδιά με φίλους ή με κάποιο ξεχωριστό πρόσωπο.

Ένα ακόμη asset που ανέδειξαν συλλογικά τα αθηναϊκά ξενοδοχεία το καλοκαίρι που μας πέρασε είναι οι ταράτσες τους. Πόσα καλοκαίρια δεν έχουμε σπαταλήσει περιπλανώμενοι στην πόλη αναζητώντας την ιδανική ταράτσα; Το φετινό ενδεχομένως να ήταν και εκείνο που δεν ξέραμε πού να πρωτοπάμε. Κατάφυτες ταράτσες με κήπους από αρωματικά βότανα της ελληνικής γης στις οποίες μπορείς να κάνεις μέχρι και πικνίκ, εξαιρετικής ποιότητας drinking και dining με θέα, η σταθερά της πισίνας που συνδυάστηκε με ανατρεπτικές ιδέες – όπως η δημιουργία μιας αυτοσχέδιας παραλίας με τη προσθήκη πραγματικής άμμου, μέχρι και προβολές ταινιών, είναι μερικά από εκείνα που συνέβησαν και θα συνεχίσουν να συμβαίνουν στις ταράτσες των ξενοδοχείων της πόλης με το ιδανικότερο κλίμα στην Ευρώπη, διαιωνίζοντας το καλοκαίρι.

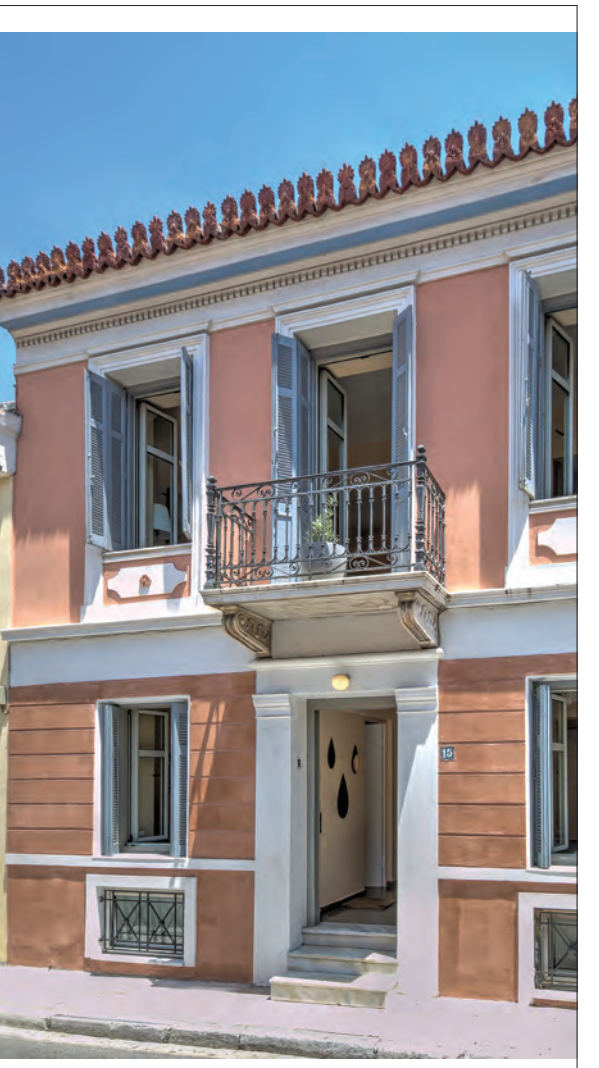
Είμαστε απόλυτα μαγεμένοι από τη νέα εποχή των ξενοδοχείων της Αθήνας. Μας κάνουν να νιώθουμε αυτή την πόλη ξανά δική μας και έτοιμους να μοιραστούμε την ομορφιά της με όσους επιλέγουν να την επισκεφτούν. ▶

ARIA PLAKA RESIDENCE

Μια παραμυθένια, αυτόνομη νεοκλασική κατοικία σε μία από τις πιο όμορφες γειτονιές της Αθήνας, την Πλάκα. Στην πολυτελώς αυτή ανακαινισμένη με απόλυτο σεβασμό στην πολιτιστική της κληρονομιά κατοικία των 100 τ.μ., η οποία μπορεί να φιλοξενήσει έως και 5 άτομα, κάθε δωμάτιο διαθέτει διπλό κρεβάτι, κουζίνα, μπάνιο με ντους αλλά και γραφείο. Η θέα θα σας κόψει την ανάσα, ενώ η τοποθεσία της, στην οδό Τριπόδων, στον αριθμό 8, θεωρείται ο αρχαιότερος δρόμος της Αθήνας. Εδώ η διαμονή θα σας μείνει στ' αλήθεια αξέχαστη.

Δύο εξαιρετικές προτάσεις στην Αθήνα από την οικογενειακή αλυσίδα boutique ξενοδοχείων και ανεξάρτητων κατοικιών

ACROPOLIS SUITES TROULANDA

Λίγα βήματα από την πλατεία Συντάγματος, την εμβληματική πλατεία της Πόλης, στην οδό Ερμού 8 βρίσκονται οι Troulanda Acropolis Suites. Δύο ανεξάρτητες, πλήρως ανακαινισμένες γειτονικές σουίτες, χωρητικότητας δύο ατόμων η κάθε μία, οι οποίες μπορούν να ενοικιαστούν συνδυαστικά με κοινή είσοδο. Η θέα στην Ακρόπολη από τον ένατο όροφο είναι μοναδική, με κάθε σουίτα να διαθέτει από ένα υπνοδωμάτιο, καθιστικό και κουζινάκι σε ενιαίο χώρο, καθώς και μπάνιο. Και μια ιδιαιτερότητα που θα σας μαγέψει: τα παράθυρα σε όλη την έκταση του τοίχου, από τη μια άκρη μέχρι την άλλη. Με κάθε ματιά στην πόλη να αποτελεί και μια εμπειρία ζωής.

ARIA HOTELS

www.ariahotels.gr, ariathens@ariahotels.gr, 2130391824 , Fb: Facebook.comAriaHotels, insta: AriaHotels

ST. GEORGE LYCABETTUS

Ένα από τα πιο εμβληματικά ξενοδοχεία της Αθήνας

Βρίσκεται εκεί, στις παρυφές του Λυκαβηττού, και κοιτάει την πόλη στα μάτια. Είναι αυτή ακριβώς η μαγική θέα που έχει προσελκύσει δεκάδες διάσημους από όλο τον κόσμο. Η Catherine Deneuve, ο Carlos Santana, η Charlotte Rampling, η Juliette Binoche και η Jane Birkin είναι μόνο μερικά από τα λαμπρά ονόματα που έχουν μείνει εδώ, σε αυτό το πολυβραβευμένο, 5 αστέρων ξενοδοχείο. Και στα αλήθεια, οποιοσδήποτε επισκέπτης, ντόπιος ή ξένος, μπορεί να συμφωνήσει ότι το St. George Lycabettus είναι ένα παράδειγμα μοντέρνας πολυτέλειας. Ειδικά μετά την πρόσφατη ανακαίνισή του, που με έμπνευση το τρίπτυχο "Art-Fashion-Photography" άλλαξε ριζικά την όψη των δωματίων, των διαδρόμων, αλλά και του lobby, αναδεικνύοντας τη διαχρονική κομψότητά του.

Το St. George Lycabettus, όμως, δεν είναι διάσημο μόνο για το design του. Είναι και για το άκρως πληθωρικό brunch του. Κάθε Κυριακή από τις 6 Οκτωβρίου το brunch (12.00-16.00) επιστρέφει στο La Suite Lounge, στον 6ο όροφο του ξενοδοχείου, με ένα εντυπωσιακό a la carte μενού (θα βρείτε από αυγά Benedict με σολομό μέχρι οργανικά αυγά ποσέ με σπαράγγια), αλλά και με ένα buffet που τα έχει όλα. Και όταν λέμε «όλα», εννοούμε μέχρι κι ένα… σιντριβάνι σοκολάτας! Στα κυριακάτικα brunch οι μικρότεροι μένουν απασχολημένοι με δραστηριότητα, παιχνίδια και πολλές εκπλήξεις από τη Nannuka.com, ενώ οι μεγάλοι με ένα λαχταριστό βουνό από pancakes… Τιμή buffet: €25, παιδιά έως 12 ετών: €10.

● ***Κλεομένους 2, Κολωνάκι, 2107416191, www.sgl.gr***

NOVOTEL ATHENS

Ένας «κρυμμένος Παράδεισος» στο κέντρο της πόλης

Ιδανική πρόταση όχι μόνο για τη διαμονή σας στο κέντρο της Αθήνας, αλλά και για ποιοτικές στιγμές χαλάρωσης. Το 4 αστέρων ξενοδοχείο Novotel Athens διαθέτει 196 μοντέρνα δωμάτια, δύο εστιατόρια, μπαρ, πισίνα, γυμναστήριο, αλλά και οκτώ αίθουσες συνεδρίων. Αποτελεί εξαιρετική επιλογή για την οικογενειακή, φιλική ή επαγγελματική συνάντησή σας, με το roof garden του εβδόμου ορόφου να προσφέρει μια μαγευτική θέα 360° της πόλης, σε Ακρόπολη, Λυκαβηττό και Πειραιά. Στον ίδιο όροφο λειτουργεί και η θερμαινόμενη πισίνα του ξενοδοχείου ανοιχτή όλο το φθινόπωρο. Extra tip: δωρεάν στάθμευση στον υπόγειο χώρο του ξενοδοχείου και δωρεάν ασύρματη σύνδεση σε όλους τους χώρους. Στο Novotel Athens θα καταλάβεις ότι ποιοτικός χρόνος είναι να απολαμβάνεις κάθε στιγμή της καθημερινότητάς σου!

● ***Μιχαήλ Βόδα 4-6, 2108200700, www.novotelathens.gr***

HOTEL FACTS

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες περιηγητών του 19ου αιώνα το πρώτο ξενοδοχείο στην Αθήνα λειτούργησε το 1832 κοντά στο Μοναστηράκι. Ονομάζονταν «Ευρώπη» και οι ιδιοκτήτες ήταν ένα ζεύγος Ιταλών.

Ωστόσο, τον τίτλο του παλαιότερου ξενοδοχείου της Αθήνας τον καρπώνεται ο Αίολος στη συμβολή των οδών Αιόλου και Αδριανού στην Πλάκα. Οικοδομήθηκε μεταξύ της περιόδου 1835 - 1837 βάσει σχεδίων του αρχιτέκτονα Σταμάτη Κλεάνθη (1802 - 1862) και χαρακτηρίζεται από οθωνική αρχιτεκτονική μορφολογία.

Στη θέση του ιδιωτικού Νοσοκομείου Metropolitan βρισκόταν το ξενοδοχείο Ακταίον, ένα πραγματικό αρχιτεκτονικό κόσμημα σε σχέδιο του μαθητή του Τσίλλερ, Πάνου Καραθανασόπουλου. Κατεδαφίστηκε επί δημαρχείας Αριστείδη Σκυλίτση, δήμαρχου Πειραιά, γνωστού για τις εγκληματικές κατεδαφίσεις του.

Ένα πανέμορφο νεοκλασικό του Ερνέστου Τσίλλερ επί της Μητροπόλεως μετατράπηκε σε πολυτελές ξενοδοχείο - κόσμημα για την οδό. Δεν είναι άλλο από το To The Zillers Athens Boutique Hotel, από τα πρώτα ξενοδοχεία που απευθύνθηκαν πρώτα στους Αθηναίους, καθώς ξεκίνησε τις λειτουργίες του το εστιατόριο (με τη σεφ Κωνσταντίνα Φάκλαρη στο τιμόνι) και το roof garden και έπειτα ακολούθησε η κατασκευή των δωματίων.

Και λίγο gossip από τους κύκλους της «υψηλής κοινωνίας». Οι αθηναϊκές φήμες λένε ότι μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας του '90, όταν επιφανή ζευγάρια τσακώνονταν, ένας από δύο πήγαινε για διανυκτέρευση αποκλειστικά στη Μεγάλη Βρετανία.

THE ZILLERS
athens boutique hotel

Δωμάτιο με θέα και πανέμορφο roof garden

Ένα υπέροχο νεοκλασικό στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας, ανακαινίστηκε και δημιούργησε πολυτελή δωμάτια που έχουν θέα στην Ακρόπολη και τη Μητρόπολη. Με σεβασμό στην ιστορικότητα του κτιρίου και έμφαση στον αρχικό αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, το The Zillers φέρνει τον αέρα μιας άλλης εποχής στο παρόν. Στον τελευταίο όροφο, εδώ που βρίσκεται το roof garden, επικρατεί ένα απόλυτα urban σκηνικό με ρομαντική διάθεση, ιδανικό για να δοκιμάσεις μια διαφορετική εκδοχή σε όλες τις νοστιμιές της ελληνικής κουζίνας που αγαπάς, από τη σεφ Κωνσταντίνα Φάκλαρη. Η πιο πράσινη ταράτσα της πόλης διαθέτει επίσης εξαιρετική λίστα κοκτέιλ που δημιουργούν οι head bartenders Φώτης Κουλέτος και Γιάννης Γεωργουλόπουλος, με την επιμέλεια του Γιάννη Σαμαρά. Ενδείκνυται και για ένα after office ποτό στο ηλιοβασίλεμα.

Μητροπόλεως 54, 2103222277, www.thezillersathenshotel.com, fb: TheZillersAthens

TIER COLLECTION

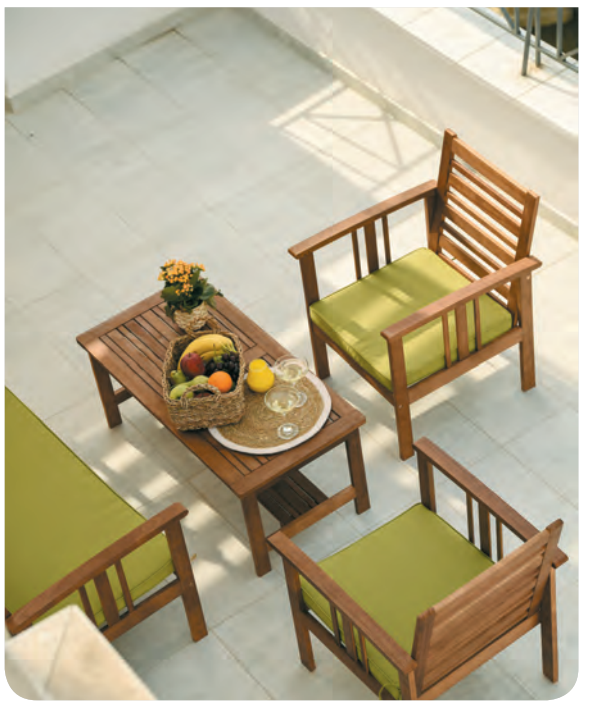
Σε ένα από τα πιο κομβικά σημεία της Αθήνας

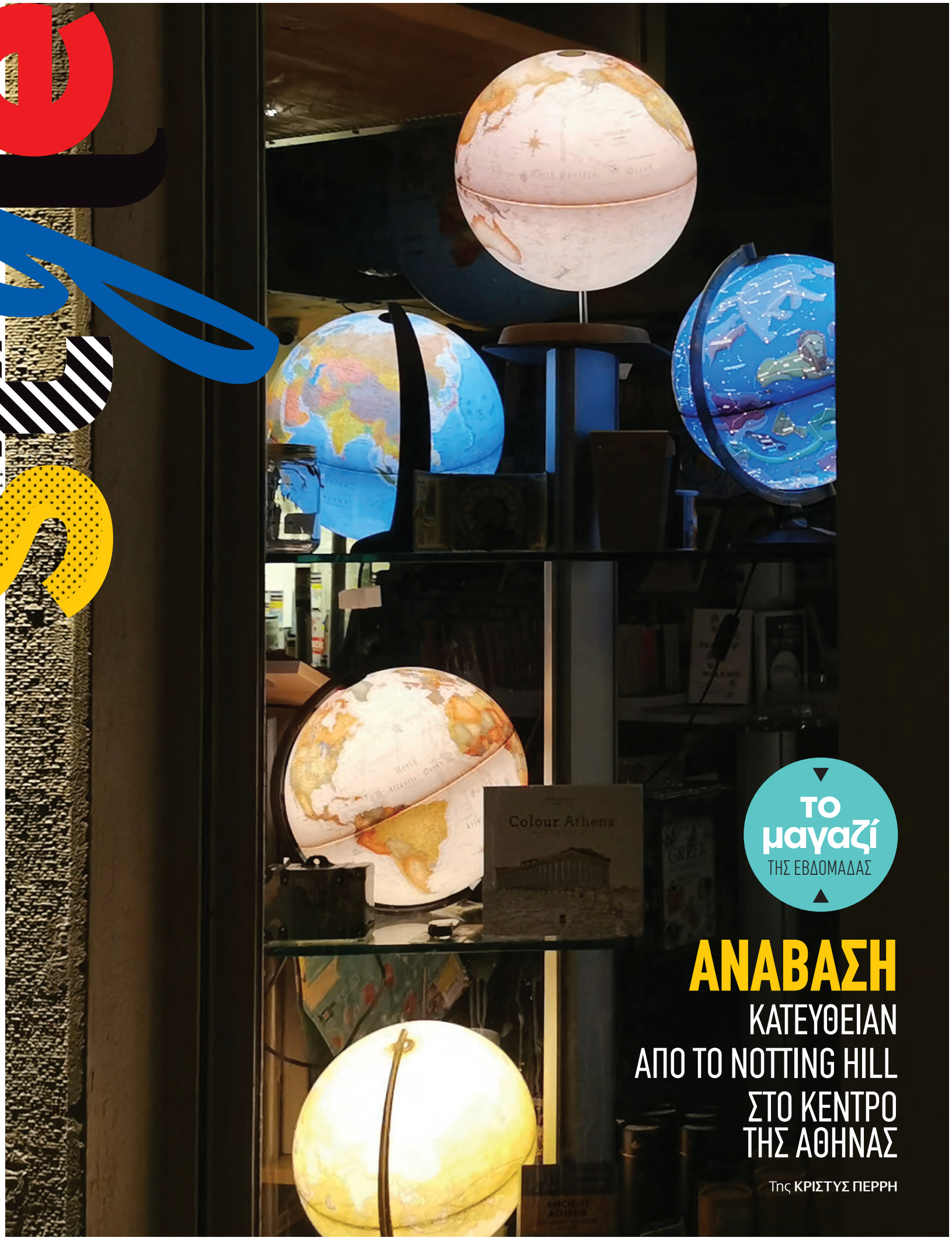
Δύσκολα βρίσκεις ξενοδοχείο σε καλύτερο σημείο. Στο Μεταξουργείο, κοντά σε τοποθεσίες που όποιος επισκέπτεται την Αθήνα απαιτείται να επισκεφτεί: το Μοναστηράκι και η Αρχαία Αγορά της Αθήνας απέχουν 2 χλμ., περπατώντας 15 λεπτά φτάνεις στην πλατεία Ομονοίας και στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, ενώ για οποιαδήποτε άλλη περιοχή μπορείς να χρησιμοποιήσεις το μετρό, που απέχει μόλις δύο λεπτά. Βέβαια, μπορείς να παραμείνεις στη γειτονιά, μία από τις πλέον ανερχόμενες της πόλης, όπου θα βρεις κάποια από τα πιο ενδιαφέροντα εστιατόρια, μπαρ και παραδοσιακά καφενεία.

Όσον αφορά τον χώρο και τις παροχές, είναι πραγματικά υπερπλήρες. Το φιλόξενο προσωπικό είναι έτοιμο να εξυπηρετήσει τους ενοίκους των 18 δωματίων του Tier Collection, τα οποία διαθέτουν μπαλκόνια, δωρεάν ασύρματη σύνδεση στο internet, τηλεοράσεις LED, ψυγείο, θυρίδες ασφαλείας και κάθε τι που θα κάνει τη διαμονή σας άνετη.

Βίκτωρος Ουγκώ 31, Μεταξουργείο, 2105226764, www.tier-collection.hotelsathens.org

το μαγαζί ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΑΝΑΒΑΣΗ

ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΟ NOTTING HILL ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Της **ΚΡΙΣΤΥΣ ΠΕΡΡΗ**

Θυμάσαι τον Hugh Grant στο «Μια Βραδιά στο Notting Hill»; Δύσκολο να τον ξεχάσεις, άλλωστε. Ήταν ό,τι πιο κοντινό στην απεικόνιση του τέλειου άνδρα για χιλιάδες millennials που έμαθαν να ερωτεύονται με τις ταινίες του Richard Curtis (και μάλλον για αυτό μεγάλωσαν με θέματα κατάθλιψης). Ο Hug, λοιπόν, δούλευε σε ένα γραφικό μαγαζάκι του Portobello Road στο Λονδίνο, γεμάτο με χάρτες, ταξιδιωτικούς οδηγούς και travel ημερολόγια. Κάτι αντίστοιχο και εξίσου όμορφο υπάρχει και στην οδό Βουλής, μόνο που αντί για «The Travel Agency» ονομάζεται «Ανάβαση». Εκεί θα βρεις αμέτρητα βιβλία, φωτογραφικά άλμπουμ, εγχειρίδια, υδρόγειες σφαίρες και ό,τι άλλο μπορείς να θελήσεις για να κατακτήσεις βουνά, θάλασσες και δρομάκια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Μία επιχείρηση γυναικεία («ακόμα τον ψάχνουμε τον Hugh, η αλήθεια είναι») με τη μαμά, **Πηνελόπη Ματσούκα**, χαρτογράφο να κρέμεται από ελικόπτερα για να βγάλει φωτογραφίες ελληνικών κορυφών, και την κόρη, **Ήβη**, να διευθύνει το βιβλιοπωλείο και τις εκδόσεις με το ίδιο όνομα. Το υπόλοιπο προσωπικό αποτελείται από κορίτσια που έχουν ως χόμπι τη σπηλαιογραφία και τις μοτοσικλέτες. Και έναν μοναδικό άνδρα, τον Κώστα, που είναι εξαιρετικός στη δουλειά του και καλό παιδί, για αυτό του επιτρέπουν να συμμετέχει.

Αν περάσεις από εκεί το βράδυ, θα δεις τη βιτρίνα του «Ανάβαση» να φωτίζεται από δεκάδες υδρόγειες σφαίρες που φωσφορίζουν στο σκοτάδι. Και θα θέλεις να φιλήσεις τον Hugh Grant. Ή όποιον σε συνοδεύει εκείνη την ώρα.

☞ Βουλής 32, Σύνταγμα, 2103218104

Φθινοπωρινή ανασύνταξη

Ανέκαθεν με ενέπνεαν τα πεσμένα «πυρόξανθα» φθινοπωρινά φύλλα. Ρίξτε τα στα μαλλιά, να δείτε αν σας πηγαίνουν.

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Αυτό το βλεφάρισμα του Οκτωβρίου είναι πολύ καυτό. Είναι, και καλά, φθινοπωρινό αλλά με θερμοκρασίες υψηλές και την υγρασία που κολλάει πλέον σαν γραμματόσημο στο «εύκρατο κλίμα». Και αυτή, ναι αυτή είναι η πιο ιδανική περίοδος για αλλαγές. Για μια μικρή ανασύνταξη. Για μια μικρή ανανέωση. Λίγο το χρώμα στα μαλλιά να γίνει πιο ζεστό. Ανέκαθεν με ενέπνεαν τα πεσμένα «πυρόξανθα» φθινοπωρινά φύλλα. Ρίξτε τα στα μαλλιά, να δείτε αν σας πηγαίνουν. Αυτές οι τέλειες αποχρώσεις του Φθινοπώρου. Όπως αποτυπώνονται στις καρτ-ποστάλ των παιδικών μου χρόνων και στις διαφημίσεις των έγχρωμων σούπερ ντούπερ τηλεοράσεων, διότι στην Αθήνα δεν μιλάμε πια για Φθινόπωρο. Μιλάμε για ένα παρατεταμένο καλοκαίρι, εντάξει με πιο ήπιες θερμοκρασίες και μια υγρασία που κάποιες μέρες κόβεται με μαχαίρι. Φέτες. Αλλά, φίλε, κάνει μια ζέστη.

Κι εκεί σκέφτεσαι, τι ωραία που θα ήταν να κάνεις πεντικιούρ στο *Cocoon*, το αγαπημένο μου urban spa, με ζεστό γάλα και μασάζ με αμυγδαλέλαιο στις πονεμένες πατουσίτσες. Τι καλά που θα ήταν να κάνεις οξέα φρούτων στο πρόσωπο για να φύγουν αυτές οι άθλιες πανάδες, παράσημο του καλοκαιριού. Τι υπέροχα που θα ένιωθες αν έκανες ένα spice market hammam με ζεστούς ατμούς, μεθυστικά αρώματα νεραντζιάς, ρόδου και σύκου. Σαν να επισκέπτεσαι νοερά ένα παζάρι που μυρίζει μπαχαρικά και σανταλόξυλο. Εννοείται, εσύ με τα μαλλιά ξέπλεκα και με τα φθινοπωρινά φύλλα ολούθε. Βάλε τη φαντασία σου να δουλέψει. Κι άσε τον κουρκουμά να κάνει τα υπόλοιπα. Κάπου στην Ανατολή βρίσκεσαι και σου κάνουν απολέπιση στο σώμα με ένα ειδικό γάντι, το γάντι kessa, που απολεπίζει και απολεπίζει… Δέρμα βελούδο, σαν του μωρού… Και διάθεση που αλλάζει και γίνεται διαφορετική, νιώθεις καλύτερα, πιο αισιόδοξα, πιο γεμάτα. Πάρε τη ζωή και το βούτυρο καριτέ στα χέρια σου!
Πολλά φθινοπωρινά φιλιά!

7th AegeanDocs International Film Festival

75 ταινίες από 30 χώρες ταξιδεύουν στα ελληνικά νησιά

Το **AegeanDocs**, θεσμός στα κινηματογραφικά φεστιβάλ, έρχεται για 7η χρονιά (1-6/10) ταυτόχρονα στη Λέσβο, τη Χίο, τη Σάμο, την Ικαρία, τη Λήμνο, τους Φούρνους, τον Αη Στράτη και τις Οινούσσες. Όλες οι προβολές θα είναι με δωρεάν είσοδο για το κοινό, ενώ η ταινία «Advocate», που άνοιξε το φεστιβάλ, είναι αφιερωμένη στη μνήμη του **Σταύρου Τσακυράκη**, του μολυβιάτη καθηγητή, σταθερού υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στις αίθουσες του Φεστιβάλ εκτός από τις παγκόσμιες πρεμιέρες και τις ταινίες πρώτης προβολής, θα διεξάγονται συζητήσεις και εκδηλώσεις που μεταδίδονται με live streaming από τη Μυτιλήνη στις αίθουσες σε όλα τα νησιά. ***Δείτε όλο το πρόγραμμα στο aegeandocs.gr.***

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
FALCONERI!

Πέρασε κιόλας ένας χρόνος από τότε που το ιταλικό brand έφερε στην καρδιά της Αθήνας την κουλτούρα των superior cashmere ενδυμάτων. Με μεγάλη παράδοση στην παραγωγή πλεκτών από κασμίρ για γυναίκες και άνδρες, τα σχέδιά του αποπνέουν ένα νεανικό, σοφιστικέ στιλ. Το **κατάστημα Falconeri** γιορτάζει λοιπόν στις **4 και 5 Οκτωβρίου** και κάνει δώρο ένα **Home Fragrance** με άρωμα βανίλια ή σύκο, σε κάθε αγορά. Ό,τι χρειάζεται, δηλαδή, για να δημιουργήσετε μία εκλεπτυσμένη σοφιστικέ θαλπωρή cocooning στον χώρο σας.

☞ Πανεπιστημίου 6, Σύνταγμα, 2103639493

ATHENS voice

radio

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Βαγγέλης Περρής – Τζένη Μελιτά

Γιάννης Νένες

Στέφανος Τσιτσόπουλος

Μάκης Προβατάς

Μαρία Πετρίδη

Δημήτρης Αθανασιάδης

Ελένη Κολοκοτρώνη

Δημήτρης Κοττάκης

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΪΤΖΑΣ

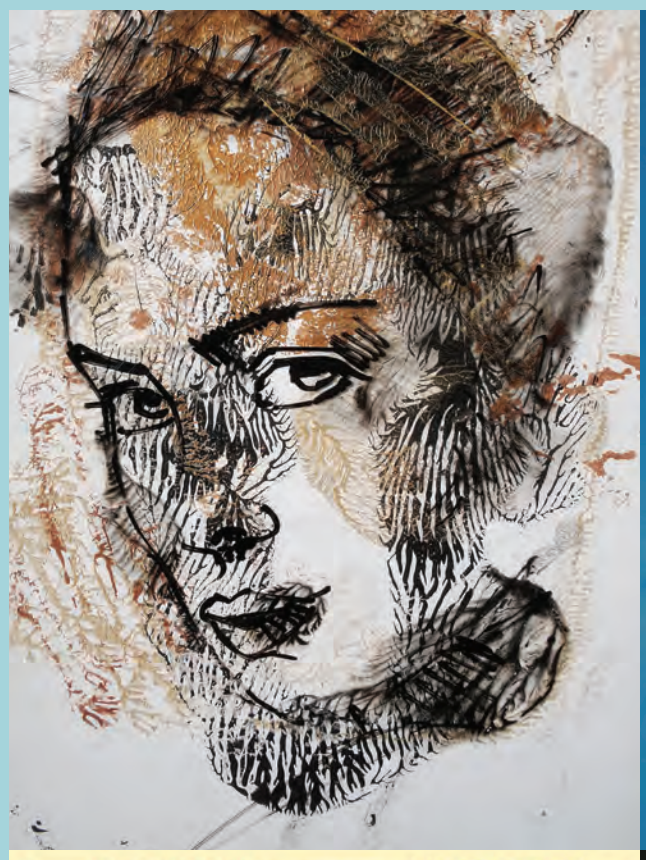
NEWSROOM

*Δελτία Ειδήσεων-Κάθε ώρα
(08:00 – 18.00)
από τον Παναγιώτη Μπρίμπο
και το Newsroom της Α.Υ.

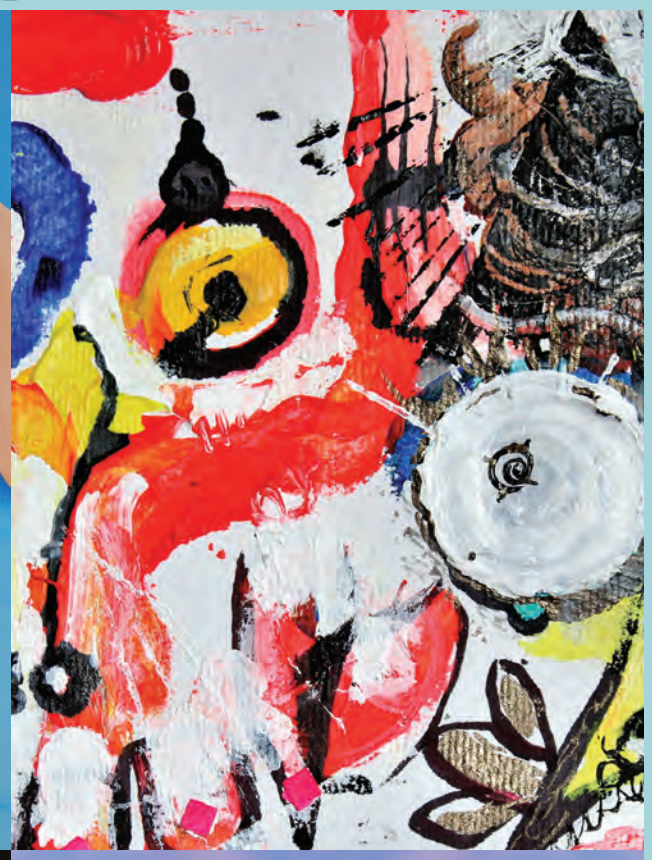
102.5 ATHENS VOICE RADIO

Ακούτε τη Φωνή της Αθήνας

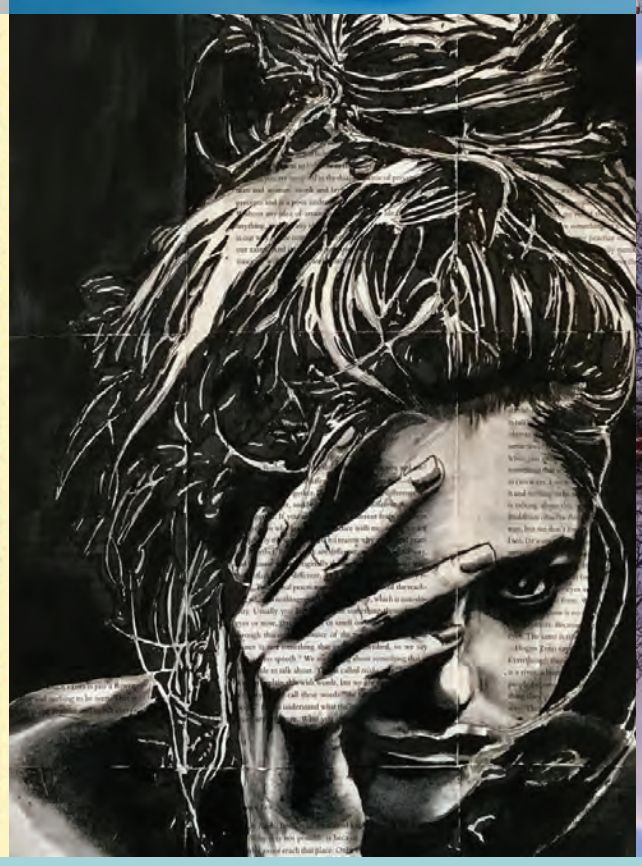
CITY GUIDE

ΕΚΠΛΗΞΗ Χ
Η απόλυτη έκπληξη

Η εκστρατεία τέχνης που στηρίζει τους άστεγους της Αθήνας γιορτάζει 10 χρόνια με μια επετειακή έκθεση

Η **«ΕΚΠΛΗΞΗ»**, η εκστρατεία που χρησιμοποιεί την τέχνη για να κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη, συμπληρώνει φέτος 10 χρόνια παρουσίας και προσφοράς στην Ελλάδα. Το γιορτάζει, λοιπόν, με την αποχαιρετιστήρια «απόλυτη έκπληξη»: μια διοργάνωση με έντονο στοιχείο μυστηρίου και απρόσμενες εκπλήξεις για το κοινό. Καλλιτέχνες από όλες τις γωνίες της Ελλάδας, της Ευρώπης και του κόσμου ενώνουν φέτος τις δυνάμεις τους για να βοηθήσουν τους λιγότερο τυχερούς συνανθρώπους μας. Μεγάλοι και μικροί, καταξιωμένοι, ανερχόμενοι και πρωτοεμφανιζόμενοι δημιουργοί συνυπάρχουν αρμονικά, ενωμένοι από τη διάθεση να προσφέρουν μέσα από το ταλέντο τους. Έργα μικρής διάστασης διατίθενται **έναντι του συμβολικού ποσού των €50** ώστε να μπορούν όλοι να στηρίξουν τη δράση. Η ταυτότητα των καλλιτεχνών παραμένει μυστική. Τα έργα είναι υπογεγραμμένα σε κρυφό σημείο, ενθαρρύνοντας το κοινό να επιλέξει με οδηγό το προσωπικό γούστο. Η **Αλεξάνδρα Κολλάρου**, διοργανώτρια της έκθεσης, μας εκμυστηρεύεται ότι σαν αποχαιρετιστήριο δώρο η φετινή διοργάνωση θα έχει κάποιες επιπλέον «εκπλήξεις», τις οποίες θα απολαύσουν όσοι παρευρεθούν στην έκθεση. Τα έσοδα από τις πωλήσεις των έργων διατίθενται στο Πρόγραμμα Στήριξης Αστέγων της **ΚΛΙΜΑΚΑ ΜΚΟ**. Η **ATHENS VOICE** είναι χορηγός επικοινωνίας.

INFO

11-13/10, The Project Gallery (Πλ.Θεάτρου 14, Αθήνα). Δείτε περισσότερα στο www.artaz.gr

Σκορπίνα
Ψάρι στα καλύτερά του

Στην καρδιά του Ψυχικού, με εμμονή στη φρεσκάδα, απλότητα και δημιουργικές προτάσεις

Παιδί, στο παραθαλάσσιο χωριό των διακοπών, έβλεπα σκορπίνα στα δίχτυα του θείου - τρομερού ψαρά και μου κοβόταν η χολή… Θυμάμαι όμως τους μεγάλους να γλείφονται πάνω από το ημιθανές ψάρι, πανηγυρίζοντας προκαταβολικά για τη απίθανη κακαβιά που θα στόλιζε το μεσημεριανό τραπέζι. Κακομούτσουνη, με κεφάλι τεράστιο και τρομερά αγκάθια, η σκορπίνα είναι ψάρι (και) των ελληνικών θαλασσών, φημίζεται για την ψαρόσουπα που δίνει, οι γνώστες όμως τρελαίνονται για την άσπρη και κρουστή της σάρκα στη σχάρα, ψητή. Σκορπίνα διάλεξε να ονομαστεί και το καλό ψαροεστιατόριο που εδώ και ενάμιση χρόνο άνοιξε βόρεια, στην καρδιά του Νέου Ψυχικού. Δίνοντας με αυτό τρόπο το «στίγμα» ότι εντός του χώρου του αυτά που τιμούνται είναι του θαλασσινού βασιλείου, πεντανόστιμα, ιδιαίτερα, και σίγουρα πάντα φρέσκα. Προχτές που βρέθηκα ακόμη μια φορά στα τραπέζια του και μέχρι να ακουμπήσουν τα πρώτα πιάτα, χάζευα την όμορφη σάλα με τη φινετσάτη απλότητα. Λευκά πολλά και κάποια σκούρα μπλε, μεγάλες παρεΐστικες ροτόντες, κουρτινάκια στις τζαμαρίες να βλέπεις έξω και να μη σε βλέπουν, η σκορπίνα σε μοντέρνες εικαστικά αποδόσεις εδώ κι εκεί. Μια ψαριέρα, ένα ενυδρείο κι ένα ζωντανό μπαρ συμπληρώνουν ευχάριστα το αστικής κομψότητας, κοσμοπολίτικο σκηνικό. Τη Σκορπίνα τιμούν πολλοί επιχειρηματίες της περιοχής – ιδανική για εταιρικά τραπέζια και επαγγελματικές συναντήσεις, πολιτικοί που (όπως μαθαίνω) έρχονται συνήθως μεσημέρι, καλοζωισμένες νεαρές ηλικίες και ζευγάρια σε στιγμές ρομάντζου. Στην κουζίνα βασιλεύει ο βαθύς γνώστης κάθε τι θαλασσινού Γιάννης Λιάκου. Με την ομάδα του παραλαμβάνουν καθημερινά την απαιτητική πρώτη ύλη και τη μετατρέπουν σε πιάτα που άλλοτε υπακούουν στην απλότητα και άλλοτε ανεβαίνουν τα σκαλιά της υψηλής γαστρονομίας. Υπάρχουν ωραίες σαλάτες (και η αγαπημένη μου «Αθηναϊκή» που εδώ τη φτιάχνουν μπροστά σου πολύ νόστιμη), υπάρχουν όστρακα (από κυδώνια μέχρι βασιλικά στρείδια), ψάρια μαρινάτα και καπνιστά, σασίμι, ταρτάρ (άπαιχτο το μπαρμπούνι με τζίντζερ, τσίλι, σχοινόπρασο). Κι ακόμη, πικάντικα σεβίτσε πάντα πολύ καλά δουλεμένα, pasta και rizotti, αλλά και ψάρια, αστακοί, καραβίδες με τιμή κιλού για τη σχάρα. Το καλό με τη *Σκορπίνα* είναι ότι μπορείς να πας για ψαροφαγία-ύψος, με μεγάλα ψάρια στη σχάρα (μπορούν όμως να στα φτιάξουν και όπως θες – σούπα, φρικασέ, μακαρονάδα) και λοιπά πεντανόστιμα και άλλο τόσο πανάκριβα.Μπορείς όμως να πας για να παίξεις με γαύρους, καλαμαράκια, σαρδέλες φιλεταρισμένες και γόπες ψητές, σε νόστιμες και μεζεκλίδικες συνταγές παρέα με τσίπουρα, διαθέτουν πολλά. Εξίσου καλά δομημένη είναι και η λίστα κρασιών, με έμφαση στα σαντορινιά ασύρτικα και τις ελληνικές ετικέτες ενώ σημαντική παρουσία έχουν και τα διεθνή, με πολλά γαλλικά «αστεράκια». Στο τέλος θα «ξεψαρίσετε» με φρούτα εποχής, αν είστε κομψοί, με κιουνεφέ πολίτικο και μυρωδάτο, αν είστε σαν κι εμένα. Υπολογίστε περί τα €35 χωρίς κρασί, οι τιμές ανεβαίνουν ανάλογα με τη διάθεσή σας.

Γρ. Ξενόπουλου 2, Νέο Ψυχικό, 2106722223, κάθε μέρα από 13.00, parking

TASTE POLICE

Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ / ΠΡΟΣΩΠΑ / ΑΦΙΞΕΙΣ / ΣΥΝΤΑΓΕΣ / TIPS ΓΕΥΣΗΣ

«Μαγειρεύω εποχές» Το καινούργιο βιβλίο της MamaTsita μόλις κυκλοφόρησε

«Κάθε πράγμα στον καιρό του» λέγανε οι παλιοί και είχαν δίκιο. Αυτή η πρόταση δεν αφορά μόνο την υπομονή που πρέπει να έχει κανείς απέναντι στη ζωή, αλλά και ένα βασικό συστατικό της ίδιας της ζωής: το φαγητό. Έχει σημασία μεγάλη να μαγειρεύουμε με φρέσκα υλικά, ακολουθώντας τις εποχές. Ό,τι κάνει και η Γωγώ Παπαδιονυσίου, αλλιώς η γνωστή food blogger και τηλεοπτική μαγείρισσα MamaTsita στο καινούργιο της βιβλίο με τίτλο «Μαγειρεύω εποχές». Το βιβλίο, ακολουθώντας τον τίτλο του, χωρίζεται σύμφωνα με τις εποχές του χρόνου. Στις 224 σελίδες του θα βρείτε μικρά πρακτικά μυστικά για την κουζίνα, ιδέες και νόστιμες λύσεις για το καθημερινό τραπέζι, ιστορίες από τα παιδικά και νεανικά χρόνια της MamaTsita και φυσικά εύκολες, δοκιμασμένες, αληθινές (αλμυρές και γλυκές) συνταγές με φρέσκα φρούτα και λαχανικά εποχής.
Εκδόσεις Μεταίχμιο, €18,80 **-Κ.Β.**

Mozzart, η νέα hot πιτσαρία του ιστορικού κέντρου

Άνοιξε την περασμένη εβδομάδα στον πεζόδρομο της Χρυσοσπηλιωτίσσης και έκτοτε η μυρωδιά πίτσας που μόλις ξεφουρνίστηκε φτάνει μέχρι την Πραξιτέλους. Ιδιοκτήτες του, τρία νέα παιδιά (Μαρίνος Σταμούλης, Αλέξανδρος Περδικογιάννης και Αλέξανδρος Τζότζολας), που από τη μεγάλη τους αγάπη για γνήσια ιταλική πίτσα, αλλά και από το γεγονός ότι δεν μπορείς εύκολα να βρεις σωστή πίτσα στην Αθήνα, άνοιξαν αυτό τον μικρό ναό αυθεντικής πίτσας στην καρδιά του ιστορικού κέντρου. Το ζυμάρι τους ωριμάζει για 48 ώρες, φτιάχνεται με αλεύρι που έχει αλεστεί σε πετρόμυλο και ψήνεται σε φούρνο αποκλειστικά κατασκευασμένο για πίτσα. Ως επικάλυψη χρησιμοποιούνται εκλεκτά αλλαντικά και τυριά φερμένα από την Ιταλία. Προς το παρόν στο μενού υπάρχουν 5 προτάσεις (δοκιμάστε οπωσδήποτε την Coppa με το υπέροχο ομώνυμο αλλαντικό, καπνιστή provola, μοτσαρέλα και σάλτσα ντομάτας), σύντομα όμως ο αριθμός θα φτάσει το νούμερο 12, ενώ στον κατάλογο θα προστεθεί και η Pizza alla Pala, street food από τη Ρώμη που μοιάζει με focaccia.
Χρυσοσπηλιωτίσσης 1, 6983042327 **-Κ.Β.**

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Η «Βορινή παραλία» του εαυτού μας

Το πρώτο μυθιστόρημα της **Ιωάννας Ντούμπρου** (εκδ. Πατάκης) μιλάει για όσα θέλουμε να κάνουμε και δεν τολμάμε

Της **ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

Κινούμενη άμμος. Μια περίεργη κατάσταση ανισορροπίας που σε παγιδεύει στις σελίδες του πρώτου μυθιστορήματος της Ιωάννας Ντούμπρου. Στις εξωτικές Μαλβίδες, στον παράδεισο της απόλαυσης και της ξενοιασιάς. Μόνο που κάποιες φορές, η επίπλαστη αυτή ευτυχία μπορεί να καταφέρει να διαλύσει τις πανοπλίες που φοράμε και να αποκαλύψει πως η τελειότητα είναι ένα πηγάδι χωρίς πάτο. Γι' αυτό η αφηγήτρια και κεντρική ηρωίδα, η Γεωργία, γράφει την ιστορία της απαλλαγμένη από συμβάσεις προβάλλοντας τη δική της εκδοχή για τον έρωτα, την αγάπη, την αθέατη πλευρά του εαυτού μας, τις προσμονές, τα θέλω και τα πρέπει. Επισκέπτεται τη «Βορινή παραλία» και μαθαίνει πως «η ομορφιά κρύβεται στον τρόπο που μεταδίδουμε όσα νιώθουμε εμείς για τον εαυτό μας».

Ένα ζευγάρι φτάνει στο εξωτικό νησί της Chimera για να ζήσει για λίγες μέρες το όνειρο που προσφέρει η πολυτελής διαμονή του ξενοδοχείου και το ειδυλλιακό τοπίο. Όλα κυλούν σχεδόν ιδανικά μέχρι τη στιγμή που ο διευθυντής του συγκροτήματος τούς κάνει ένα ανέλπιστο δώρο: μία επιπλέον εβδομάδα διακοπών σε μια καμπάνα πάνω στο νερό. Ο χρόνος πια αλλάζει μορφή και ρυθμό, ασήμαντες λεπτομέρειες αρχίζουν να αποκτούν άλλη βαρύτητα, νέα πρόσωπα κάνουν δυναμική εμφάνιση αλλάζοντας τις ισορροπίες και η σχέση της Γεωργίας και του Γιώργου δοκιμάζεται. Κάθε στιγμή κρύβει και μια αποκάλυψη, πυροδοτεί εξελίξεις και οδηγεί την ηρωίδα στη «Βορινή παραλία», σε εκείνη την πλευρά του νησιού που κανείς δεν θέλει να επισκεφθεί. Οι μέρες περνούν γρήγορα και έντονα και το τέλος του ταξιδιού πλησιάζει, όπως και οι σαρωτικές αλλαγές που έρχονται στο κατόπι του.

Το βιβλίο θα παρουσιαστεί Τετάρτη 9 Οκτωβρίου στις 7.00 στο βιβλιοπωλείο Πλειάδες. Θα μιλήσουν για αυτό η Ελένη Κεχαγιόγλου και ο Χρίστος Κυθρεώτης. (Σπ. Μερκουρη 62, Παγκράτι 2107249604)

Η συγγραφέας Ιωάννα Ντούμπρου αποτύπωσε στο χαρτί μια ιστορία απλή, καθημερινή, σαν εκείνες που έχουμε ακούσει ή έχουμε ζήσει και οι ίδιοι. Όμως η ένταση της γραφής της και το παιχνίδισμα με τον χρόνο κατόρθωσε να δώσει βάθος και ουσία σε κάθε λέξη και να σκιαγραφήσει με αδρές γραμμές το χάος των ανθρώπινων σχέσεων στις μέρες μας και την καταλυτική επίδραση των στερεοτύπων ακόμα και στον έρωτα. Η κεντρική ηρωίδα, η Γεωργία, ζει το δικό της καβαφικό ταξίδι στο εξωτικό νησί της Chimera. Κάθε μέρα ανοίγει και μια νέα χαραμάδα στην άβυσσο της ψυχής της και την οδηγεί σε ανεξερεύνητα μονοπάτια. Ακούει, σκέφτεται, αποδομεί και αποκρυπτογραφεί κινήσεις, βλέμματα, σκέψεις, αντιδράσεις. Και χωρίς να το καταλάβει, παύει να απευθύνεται στον έρωτα της ζωής της και παθιάζεται με όσα μυστηριώδη της προσφέρει με φειδώ ο εκκεντρικός κύριος Σαρία.

«Η καταβύθιση στον εαυτό κάνει καλό, αλλά δεν μπορεί να διαρκέσει για πάντα. Χρειάζεστε τους άλλους για να αντιληφθείτε πόσα έχετε μάθει».

Καθαρή γραφή, μεστός λόγος, ουσιώδεις διάλογοι, αλληγορικές φράσεις που πυροδοτούν σκέψεις και συναισθήματα. Η συγγραφέας στήνει το παιχνίδι με τους καθρέφτες· αντικατοπτρισμοί. Ψευδαίσθηση και πραγματικότητα χέρι-χέρι και η κλεψύδρα του χρόνου σπάει. Το τώρα, το χθες, το αύριο γίνονται ένα. Το παρόν, το παρελθόν, το μέλλον, κλείνουν συνωμοτικά το μάτι. Η πρωταγωνίστριά της βγαίνει από τα στεγανά της, τολμά να αψηφήσει τους κανόνες της και να εμπιστευτεί το ένστικτό της. Χάνεται στα δάση, βρίσκει το δεντρόσπιτο, ανακαλύπτει την άλλη πλευρά του νησιού και προσπαθεί να εκλογικεύσει όσα βλέπει και ακούει. Μόνο που η αλήθεια βρίσκεται εκεί, μπροστά της. Στέκεται και την παρακολουθεί καθώς την προσπερνά ξανά και ξανά. Και την περιμένει. Στωικά. Μέχρι η Γεωργία να είναι έτοιμη να τη δει ολοκάθαρα. Χωρίς ανασφάλειες, ενδοιασμούς και φόβο. Αλλά με απόλυτη σιγουριά και πίστη.

«Πώς γίνεται να αγαπάς κάποιον, αν δεν αγαπάς πρώτα τον εαυτό σου; Αν δεν τον θεωρείς άξιο να αγαπηθεί, αν δεν τον σέβεσαι, αν τον κατηγορείς, αν τον συγκρίνεις συνεχώς με τους άλλους; Πώς να δώσεις αγάπη όταν δεν την προσφέρεις σ' εσένα;»

Η «Βορινή παραλία» είναι ένα βιβλίο που μιλάει για όσα θέλουμε να κάνουμε και δεν τολμάμε. Για την άβυσσο των συναισθημάτων μας που καταπιέζεται καθημερινά μπροστά σε κοινωνικές συμβάσεις και επιταγές. Για τα όνειρά μας που τείνουμε συνεχώς να καλουπώνουμε σε πανομοιότυπα κουτιά φοβούμενοι να σπάσουμε το συνηθισμένο και να διεκδικήσουμε μια θέση στο ασύλληπτο, το άπιαστο, το διαφορετικό.

Είναι ένα μυθιστόρημα για τη «Βορινή παραλία» του εαυτού μας. Α

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ / ΕΚΔΟΣΕΙΣ / ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κρυμμένη στο χώμα

Ένα καθαρόαιμο αστυνομικό μυθιστόρημα από την **Gytha Lodge** (εκδ. Διόπτρα)

Η Gytha Lodge είναι πολυβραβευμένη θεατρική συγγραφέας, μυθιστοριογράφος, σεναριογράφος βιντεοπαιχνιδιών και τηλεοπτικών σειρών και έχει υπογράψει συμβόλαιο με τον εκδοτικό οίκο Penguin Random House για τα πρώτα τρία βιβλία της αστυνομικής σειράς της, με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Τζόνα Σινς. Έναν επιθεωρητή που θα γνωρίσεις με το εκρηκτικό μυθιστόρημα «Κρυμμένη στο χώμα», σε μια υπόθεση που βγαίνει από τα συρτάρια της αστυνομίας μετά από τριάντα χρόνια ζητώντας απεγνωσμένα δικαίωση. Οι φάκελοι ανοίγουν, οι πληροφορίες διασταυρώνονται εκ νέου, οι ανακρίσεις ξεκινούν και οι ιατροδικαστικές αναφορές ρίχνουν φως στα σκοτεινά σημεία του χθες. Ένταση, μυστήριο, αγωνία και παραπλανητικές ενδείξεις σε κρατούν αιχμάλωτο μέχρι την εξιχνίαση.

Ιούλιος 1983. Μια παρέα εφήβων κατασκηνώνει στο δάσος. Οι αντιστάσεις είναι χαλαρές και οι εφηβικές ορμόνες και ανησυχίες χτυπάνε κόκκινο. Ποτό, χορός, κλεφτές ματιές, φιλιά, ναρκωτικά, οδηγούν σε μικρές συγκρούσεις, παρορμητικές αποφάσεις, ερωτικές απογοητεύσεις. Όλοι είναι μπλεγμένοι σε ένα ξέφρενο γαϊτανάκι αδρεναλίνης και έντονων συναισθημάτων, εκτός από τη μικρότερη της παρέας, την Ορόρα Τζάκσον, η οποία αποσύρεται νωρίς για να κοιμηθεί. Μόνο που το επόμενο πρωί, εκείνη δεν είναι πουθενά. Έχει εξαφανιστεί μυστηριωδώς. Όλοι αρχίζουν να ψάχνουν μα κανείς δεν μπορεί να τη βρει. Κανείς δεν είναι σε θέση να καταλάβει τι συνέβη. Τριάντα χρόνια αργότερα, το πτώμα της Ορόρα βρίσκεται θαμμένο σε μια κρυψώνα στο δάσος, εκεί ακριβώς όπου είχαν κατασκηνώσει οι επτά φίλοι. Ο επιθεωρητής Τζόνα Σινς –ο οποίος συμμετείχε και τότε στις έρευνες για τον εντοπισμό της κοπέλας– αναλαμβάνει την υπόθεση και αποφασίζει να ξεσκεπάσει την αλήθεια και να στήσει τους έξι φίλους στον τοίχο. Χωρίς έλεος.

Αν και στην αρχή κατακλύζεσαι από πολλά διαφορετικά ονόματα και νιώθεις πως θα χαθείς καθώς προχωράει η ιστορία, η λίστα των υπόπτων μένει περιορισμένη και σε βοηθά να αποσαφηνίσεις σχέσεις και κίνητρα και να ακολουθήσεις τη συλλογιστική του επιθεωρητή Τζόνα Σινς και της ομάδας του: του λιγομίλητου Λάιτμαν, της πρόθυμης, συμπονετικής και ηθικής Χάνσον, αλλά και του ιδιαίτερου Ο' Μάλι. Κάθε στοιχείο, κάθε λέξη μπαίνει στο μικροσκόπιο και ερευνάται εξονυχιστικά.

Όλοι είναι πρωταγωνιστές σε αυτή την αλλόκοτη ιστορία όπου όλοι έχουν άλλοθι και κίνητρο. Ο Κόνορ, η Τζότζο, η Κόραλι, ο Μπρετ, ο Μπένερς και η Τόπαζ βιώσαν μαζί τη φρίκη της εξαφάνισης. Η απώλεια της Ορόρα τους έφερε κοντά, τους μετέτρεψε σε μια γροθιά ικανή να αντιμετωπίσει τα περίεργα βλέμματα και τους ψιθύρους. Ένωσαν τις αδυναμίες, τις ανησυχίες, τις τύψεις τους και πορεύτηκαν μαζί στη ζωή. Προχώρησαν μπροστά, αν και το παρελθόν ήταν μια άβυσσος. Αντιστάθηκαν και ακολούθησαν τα όνειρα και τις φιλοδοξίες τους. Κι έτσι ξαφνικά, το πτώμα της Ορόρα αναποδογύρισε τα πάντα. Το έδαφος μετατράπηκε σε κινούμενη άμμο έτοιμη να τους καταπιεί. Υποψίες έρχονται στην επιφάνεια, αδρές λεπτομέρειες που δεν θεωρήθηκαν σημαντικές, τυχαία περιστατικά που ποτέ δεν συνδέθηκαν.

Lodge Gytha
«Κρυμμένη στο χώμα», εκδόσεις Διόπτρα, σελ. 472

Το σύνολο των υπόπτων είναι ετερόκλητο και συναρπαστικό. Κάθε προσωπικότητα έχει ένοχο παρελθόν, αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά, ένοχες αντιδράσεις. Όλοι είναι ύποπτοι και δύσκολα μπορείς να ξεχωρίσεις την αλήθεια από το ψέμα. Συμμαχίες διαλύονται κάτω από την πίεση των ερευνών, μίση και πάθη έρχονται στην επιφάνεια, φιλίες αποδομούνται.

Ακόμα και οι τέσσερις αστυνομικοί που εμπλέκονται στην υπόθεση κουβαλούν τις δικές τους ιδιορρυθμίες. Ο επιθεωρητής Σινς –απόλυτα γήινος και ανθρώπινος– παλεύει να βρει την άκρη του νήματος, με όποιο προσωπικό και επαγγελματικό κόστος. Ο ρυθμός είναι σαρωτικός και κάθε νέα πληροφορία έρχεται να αλλάξει το κάδρο και να ανοίξει παράλληλους δρόμους στην εξιχνίαση.

Η αφήγηση κινείται σε δύο διαφορετικούς χρονικούς άξονες που απέχουν μεταξύ τους 30 χρόνια. Καθώς ο Σινς και η ομάδα του ανατρέχουν στις παλιές αναφορές, συγκεντρώνουν νέα στοιχεία, αντιπαραβάλλουν καταθέσεις και παλεύουν να καλύψουν τα κενά, η Ορόρα αφηγείται τα γεγονότα και ανασυνθέτει όλα όσα συνέβησαν εκείνο το μοιραίο βράδυ. Συνδέεσαι με το θύμα και συμπάσχεις. Κατανοείς τη διαφορετικότητά της, την πίεση που δέχεται, τις απώθημενες δυνατότητές της και τα ταλέντα της αλλά και την ανάγκη της να νιώσει την εφηβική έξαψη και τρέλα. Θες απελπισμένα να καταλάβεις τον δολοφόνο αλλά όλα είναι θολά. Η ομίχλη θα εξαφανιστεί όταν εκείνη το αποφασίσει.

Η «Κρυμμένη στο χώμα» είναι ένα police procedural μυθιστόρημα με πειστικούς χαρακτήρες, γρήγορους διαλόγους, ατελείωτες ανατροπές, λιτή αφήγηση που εντείνει το μυστήριο και αποθεώνει τη δυναμική των ανακρίσεων και της ομαδικής εργασίας.

Είναι ένας ιστός από ψέματα, λάθη, παρεξηγήσεις και συμμαχίες που γιγαντώθηκε στο πέρασμα των χρόνων. ●

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Joker ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τοντ Φίλιπς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χοακίν Φίνιξ, Ρόμπερτ Ντε Νίρο, Ζάζι Μπιτς

Ορφανός από πατέρα και με μια συναισθηματικά ευάλωτη μητέρα, ο Άρθουρ Φλεκ είναι ένας κωμικός που ψάχνει να βρει λίγη αναγνώριση στη δουλειά του. Παράλληλα θέλει να νιώσει ένα σημάδι ανθρώπινης επαφής είτε μέσω της γλυκιάς γειτόνισσας με την οποία είναι κρυφά ερωτευμένος είτε μέσω κάποιων συνεργατών από το εργασιακό περιβάλλον του. Όμως το εχθρικό περιβάλλον της Γκόθαμ δεν επιτρέπει στους «δεύτερους» πολίτες της να νιώσουν τη ζεστασιά ή την αποδοχή που επιθυμούν.

Η αναπάντεχη νίκη στη Βενετία (Χρυσός Λέοντας) καθιστά το «Joker» μια ιστορική ταινία. Ποτέ πριν σε κάποιο μεγάλο κινηματογραφικό φεστιβάλ, μια ταινία που βασίζεται σε κόμικ της Marvel ή των DComics δεν είχε κερδίσει το πρώτο βραβείο. Ο «Joker» του Φίλιπς («Hangover») σπάει την παράδοση με ένα τολμηρό, από όπου κι αν το δει κανείς, φιλμ. Η εξωπραγματική σχεδόν ερμηνεία του Φίνιξ (μια ανεπανάληπτη παράσταση του σπουδαίου ηθοποιού που συνδυάζει την ψυχολογική ένταση με τη σωματική δοκιμασία) σημαδεύει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο το φιλμ. Η ιστορία διατηρεί μεν την επαφή με το πρωτότυπο κόμικ (εδώ θα βρούμε την αρχή της γέννησης του πιο μισητού εχθρού του Μπάτμαν) αλλά ο Φίλιπς κρατά έντεχνα τις αποστάσεις του από το κόμικ σύμπαν. Ούτε υπερηρωικές περιγραφές, ούτε χάρτινες διαστάσεις στην πλοκή, ούτε μεσσιανικές ιδιότητες σε κάποιους χαρακτήρες. Αυτός ο Τζόκερ είναι ο πιο τρομακτικός όλων γιατί απλά είναι ο πλέον ανθρώπινος. Ξεχάστε τον χαβαλετζή, σατανικό Τζόκερ του Τζακ Νίκολσον ή το παραληρηματικό κρεσέντο του ανάρχα Χιθ Λέτζερ, που πίσω από το παγωμένο χαμόγελό τους έκρυβαν ισχυρή δόση τρέλας. Ο Φίνιξ, όταν γελά με εκείνο το παράξενο γέλιο που μοιάζει με κλάμα, κουβαλά το δράμα μιας βασανισμένης ψυχής που θέλει να κάνει μόνο καλό. Κυρίως θέλει να κάνει τους άλλους να γελάνε αλλά παντού συναντά την κακυποψία, την προκατάληψη, την έχθρα. Οι καθημερινοί, διαρκείς εξευτελισμοί θα τον οδηγήσουν κάποια στιγμή στο έγκλημα. Το Κακό έχει συμβεί πλέον και η οποιαδήποτε προσπάθεια να διασωθεί το Καλό πέφτει μόνο στο κενό. Στο ίδιο κενό (και χάος) που θα βρεθεί η Γκόθαμ, όταν ο ταλαιπωρημένος κλόουν μετατραπεί σε σύμβολο για όλους τους μη προνομιούχους και περιθωριοποιημένους που θα οδηγηθούν στην εξέγερση. Ο στόχος είναι οι πλούσιοι και οι διεφθαρμένοι πολιτικοί, όπως ο δήμαρχος της πόλης Τόμας Γουέιν, με τον οποίο ο ήρωας έχει πιο στενή σχέση από όσο φαντάζεται. Όλα τα υπόλοιπα είναι ιστορία. Κόμικ ή πραγματική. Διαλέξτε εκείνη που προτιμάτε.

JUST THE FACTS

Joker (****)
Χαμογελάστε, παρακαλώ

Ενήλικοι στην αίθουσα (½)**
Ανίκητοι ή ηττημένοι;

Αμερικάνικο όνειρο (½)**
Ξεκρέμαστες ανθρώπινες ζωές

Το αυγό (**)
Με αγάπη από τη Μογγολία

Η σιωπή (****)
Ο Μπέργκμαν και το τραύμα της παιδικής ηλικίας

«Money can't buy me love» (Ενήλικοι στην αίθουσα)

Ενήλικοι στην αίθουσα
(ADULTS IN THE ROOM) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Γαβράς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χρήστος Λούλης, Αλέξανδρος Μπουρδούμης, Ούλριχ Τούκουρ, Ντάαν Σούρμανς, Βαλέρια Γκολίνο

Το 2015 η Ελλάδα, που βιώνει μια πρωτόγνωρη κρίση, βρίσκεται ένα βήμα πριν από την υπογραφή ενός νέου εξοντωτικού μνημονίου. Ο κύκλος των διαπραγματεύσεων στα Eurogroup ανοίγει και παρακολουθούμε τις ενέργειες του υπουργού Οικονομικών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να προσπαθεί να επιτύχει την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους.

Ο Γαβράς ξέρει τα μυστικά του πετυχημένου πολιτικού θρίλερ («Ζ», «Κατάσταση πολιορκίας») και με τη συνδρομή του Γιώργου Αρβανίτη στην κλειστοφοβική φωτογραφία κατασκευάζει ένα χρήσιμο από πολλές απόψεις φιλμ που διαβάζεται σαν ένα αγωνιώδες ντοκιμαντέρ μυθοπλασίας γύρω από τα γεγονότα που μας καθήλωσαν εκείνο το επτάμηνο του 2015. Εξ ορισμού –αφού το σενάριο βασίζεται στο βιβλίο του Βαρουφάκη– το φιλμ είναι ένα είδος αγιογραφίας για τον αμφιλεγόμενο οικονομολόγο (ανατριχιαστικά πειστικός ο Λούλης) αλλά ευτυχώς δεν είναι μόνο αυτό. Έντονοι διάλογοι, τα αιχμηρά σημεία μιας εκβιαστικής διαπραγμάτευσης και κυρίως το συναισθηματικό φορτίο που κουβαλά η κάμερα εισβάλλοντας στις κλειστές πόρτες του Eurogroup, αποκαλύπτουν σε μεγάλο βαθμό την συνολική εικόνα της διαλυμένης - ενωμένης Ευρώπης που βρήκε στο πρόσωπο της Ελλάδας τον ένοχο της σύγχρονης πολιτικο-οικονομικής κρίσης. Ο Γαβράς καταφέρνει σε ένα ζόρικο θέμα (τι πιο αντικινηματογραφικό από τις κουβέντες πολιτικών και οικονομολόγων σε ένα κλειστό δωμάτιο;) να βγάλει λαγούς από το καπέλο. Μπορεί να μην ευτυχεί σε όλες τις αφηγηματικές επιλογές του –η φολκλόρ μουσική Ντεσπλά, η σκηνή με τον ξιφία κ.ά.– αλλά έχει την ορθή κρίση και την αποφασιστικότητα να ψάξει με κάθε μέσο την εύρεση της αλήθειας. Έστω, της δικής του αλήθειας.

Το αυγό (ONDOG)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κουάναν Γουάνγκ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αοριγκελέτου, Γκανγκτέμουερ Αρίλντ, Νοροβσάμπουου

Κάπου στις στέπες της Μογγολίας ένας νεαρός αστυνομικός φυλάει μόνος του τη σκηνή ενός εγκλήματος με θύμα μια γυμνή γυναίκα. Μια 35χρονη ντόπια έχει σταλεί για να τον βοηθήσει. Στη διάρκεια της νύχτας οι δυο τους, που μέχρι πρότινος ήταν ξένοι, έρχονται κοντά και κάνουν έρωτα. Μετά από μερικές βδομάδες η γυναίκα διαπιστώνει ότι είναι έγκυος.

Όπως και στην περίπτωση του «Γάμου της Τούγια» που είχε βραβευθεί με τη Χρυσή Αρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου, η νέα ταινία του Γουάνγκ κινείται σε παρόμοια εδάφη. Η θέση της γυναίκας στη σημερινή Μογγολία, το άγονο σκηνικό, η σιωπή που απλώνεται σε κάθε γωνία του επιβλητικού τοπίου της στέπας και η αύρα μυστηρίου συνθέτουν ένα αυστηρά καλλιτεχνικό κινηματογραφικό παραμύθι γύρω από το ανέφικτο του έρωτα, αλλά και μια ωδή στη μαγεία της τρυφερότητας που μπορεί να γεννήσει τις πιο έντονες καταστάσεις.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Joker: Ήρωας ή τέρας;

Αμερικάνικο όνειρο (LEMONAD) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ιοάνα Ουρικάρου
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαλίνα Μανοβίτσι, Ντίλαν Σμιθ, Στιβ Μπάτσικ

Η Μάρα, μια τριαντάχρονη ανύπαντρη μητέρα από τη Ρουμανία, εργάζεται στις ΗΠΑ σαν αποκλειστική νοσοκόμα με προσωρινή βίζα. Θέλοντας να εξασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον για τον γιο της, παντρεύεται τον ασθενή της, Ντάνιελ, λίγο πριν λήξει η άδεια παραμονής της.

Από το πρώτο μέχρι το τελευταίο πλάνο η ταινία εξελίσσεται με πρωτοφανή ένταση βάζοντας στο χτισμένο με κόπο και αβεβαιότητα κόσμο της ηρωίδας την αγωνία της απόκτησης της πράσινης κάρτας. Τα πράγματα περιπλέκονται, προκύπτουν συνεχώς εμπόδια, ο γάμος που εξελίσσεται σε έρωτα (;), οι συνεχείς εναλλαγές θύτη-θύματος είναι μερικά από τα στοιχεία του δράματος. Το μεταναστευτικό ως μέσο ανάγνωσης του αμερικανικού ονείρου δεν είναι νέο φρούτο στο σινεμά. Όμως εδώ η Ιοάνα Ουρικάρου, «μαθητευόμενη» σκηνοθέτιδα του Κριστιάν Μουντζίου, προβαίνει σε μια νταρντενική σύλληψή του όπου το ζητούμενο είναι ένα: η διατήρηση της ανθρωπιάς με κάθε κόστος. Ακόμη κι αν καταπατηθεί κάθε ηθικός ενδοιασμός. Ακόμη κι αν οδηγηθούμε στο επικείμενο τέλος με οδυνηρές συνέπειες.

ΑΚΟΜΗ

Από τις τελευταίες επανεκδόσεις της σεζόν η εκκωφαντική **«Σιωπή»** *(The silence)* **(****)** του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, γυρισμένη το 1964 με τους ΙνγκριντΤούλιν, Γκούνελ Λίντμπλομ και Μπίργκερ Μάλμστεν, φέρνει δύο αδελφές να επιστρέφουν μετά από ταξίδι στο πατρικό τους σπίτι. Σε μια στάση σε ξενοδοχείο οι ηρωίδες αποκαλύπτουν τα μυστικά και ψέματα που τις χώρισαν καθώς και τις απόκρυφες επιθυμίες που τις βασανίζουν ακόμη.

Γεια σου Μυρτάκι, έχω κι εγώ το ίδιο πρόβλημα με άλλα κορίτσια που έχω διαβάσει στη στήλη σου. Λοιπόν, το αγόρι μου έχει παρατήσει τον εαυτό του, δεν πλένεται συχνά ούτε αλλάζει εσώρουχο κάθε μέρα και αυτό είναι κάτι που με ξενερώνει πάρα πολύ, ειδικά όταν με πλησιάζει για σεξ. Έλεος κάπου, Μυρτώ μου, δεν φταίμε εμείς αν οι άντρες έχουν παιδικά απωθημένα και μισούν το μπάνιο! Είναι δύσκολο να κατανοήσει ο άλλος ότι την ώρα που με αγκαλιάζει και μου λέει πως τρελαίνεται με τη μυρωδιά μου και με τα ωραία μου εσώρουχα, εγώ θέλω να του ανοίξω το κεφάλι γιατί μυρίζει αρνίλα; Τι να κάνω;

Αρνίλα ακούω. Αλήθεια, με τι ασχολείται ο αγαπημένος σας;

Υ.Γ. 1 *Έχω πει πολλές φορές σε όλη την κοινότητα των κοριτσιών που έχουν αγόρια βρωμύλους ότι υπάρχει στην αγορά μια μεγάλη γκάμα προϊόντων σε μορφή σπρέι που είναι ιδανικά για στεγνό καθάρισμα, όπως σαμπουάν, αποπαρασιτικά, αμπούλες, αφροί καθαρισμού, πούδρες κ.λπ. Ψεκάστε απευθείας στο τρίχωμα και κάντε του παράλληλα μασάζ. Υπάρχουν επίσης μαντιλάκια με ειδικό PH που μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε είτε τοπικά, είτε σε ολόκληρο το σώμα για φρεσκάρισμα. Μετά τη χρήση δεν χρειάζονται ξέβγαλμα, ούτε στέγνωμα.*
Υ.Γ. 2 *Στο τέλος, δώστε του κι ένα κόκαλο για καθαρισμό δοντιών.*
Υ.Γ. 3 *Και σε αυτό το σημείο θα ήθελα να τονίσω ότι οι γενικεύσεις μόνο σύγχυση δημιουργούν. Όχι, λοιπόν, δεν είναι όλοι οι άντρες βρωμύλοι – υπάρχουν κι αυτοί που κάθονται δίπλα μας στο fairy nails και κάνουν πεντικιούρ μιλώντας στο κινητό για τσιμέντα και χτισίματα ξενοδοχείων.*
Υ.Γ. 4 *Πω πω... τραγωδία και τα δύο, άντε να διαλέξεις γκόμενο ανάμεσα στον βρωμύλο και σ' αυτόν με το γαλλικό.*

Αγαπητή κυρία Κοντοβά, όντας τακτικός αναγνώστης της στήλης σας είμαι σε θέση να συμπεράνω ότι δυστυχώς οι Ελληνίδες ανεξαρτήτως ηλικίας έχουν πληγεί και εξακολουθούν να πλήττονται από μαζικότατα κύματα ανονησίας και εξυπνακισμού. Ο λόγος δε που αδυνατούν να βρουν συντρόφους ικανούς να υποστηρίξουν τα «θέλω» τους έγκειται στο γεγονός ότι η γυναικεία ανονησία είναι ανίκητη μόνο όταν η γυναίκα είναι πολύ όμορφη (από Μέριλιν και πάνω δηλαδή). Στις υπόλοιπες, συνήθεις περιπτώσεις, το έμπλεο ανονησιών θηλυκό καταδικάζεται σε διά βίου μάταιη αναζήτηση αρσενικού συντρόφου, ακόμη και στις περιπτώσεις που η ίδια αποφασίζει (κλαψουρίζοντας στη στήλη σου) να ρίξει τον πήχη της. Εν κατακλείδι, κυρίες μου: χαλιναγωγήστε την ανονησία σας έως ότου καταφέρετε το ποθούμενο δέσιμο γαϊδάρου ή απλώς επισκεφτείτε πιο συχνά τον αισθητικό γιατρό σας. Μετά τιμής, Ο ΠΑΛΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Αγαπητέ Παλιέ Αναγνώστη, δε μου πάτε λίγο στο διάολο να δω κάτι;

Μυρτώ, αγαπώ κάποιον που έχει πρόβλημα εθισμού (αλκοόλ) αλλά δεν το παραδέχεται και δεν ακούει κουβέντα από κανέναν. Όσο προσπαθούμε με τη μητέρα του να τον πείσουμε να δει ειδικό, τόσο αντιδρά σαν ανώριμο, πεισματάρικο παιδάκι, φωνάζει ότι είμαστε υπερβολικές και τρελές ενώ ξέρει ότι βρίσκουμε συνέχεια μέσα στο σπίτι κρυμμένα μπουκάλια βότκας και τα πετάμε. Προσπάθησα με κάθε τρόπο. Φώναξα, έκλαψα, παρακάλεσα, τον απείλησα πως θα χωρίσουμε. Πριν δυο μήνες έκανα για πρώτη φορά κάτι που έδειξε να λειτουργεί. Εξαφανίστηκα για πέντε μέρες, έκλεισα και το κινητό και έφυγα Καβάλα στους γονείς μου. Το άνοιγα μόνο για να μιλήσω με τη μαμά του που μου έλεγε πως έχει γίνει άλλος άνθρωπος. Ούτε κρυμμένες βότκες, ούτε αδράνεια, ούτε επιθετικότητα. Μόνο υγιής ανησυχία για το πού βρίσκομαι και πότε θα γυρίσω. Πήρα λοιπόν την απόφαση και γύρισα. Έπεσε στα πόδια μου. Μου ορκίστηκε ότι δεν θα ξαναπιεί αφού με ενοχλεί, αν και δεν παραδέχτηκε για κανένα λόγο ότι έχει πρόβλημα, απλά ότι του αρέσει και τον χαλαρώνει. Όλα πήγαν καλά για ένα μήνα, μετά όμως άρχισαν πάλι τα ίδια. Σημειωτέον ότι ψάχνει για δουλειά και δεν βρίσκει είτε γιατί τον απορρίπτουν είτε γιατί τους απορρίπτει εκείνος. Μπορεί να με θεωρείς ρομαντική, όμως ξέρω ότι έχω τη δύναμη να τον βοηθήσω να αλλάξει, όσο κι αν μου κοστίσει αυτό. Δεν με νοιάζει ο εαυτός μου, σκοπός της ζωής μου είναι να σώσω και αυτόν και την αγάπη μας. Ελπίζω να μη σε κούρασα, Μυρτώ μου. Katie

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ
Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Α. Ο κηπουρός μπορεί να αποφασίζει τι είναι καλό για το καρότο, όμως κανένας δεν μπορεί να αποφασίζει τι είναι καλό για τον άλλο. (κλεμμένο από τον Ζαν Πολ Σαρτρ)
Β. Το πάθος να σώσεις τον κόσμο είναι σχεδόν πάντα το προσωπείο του πάθους να τον εξουσιάσεις. (κλεμμένο από τον H. L. Mencken)
Γ. Αν μπορείς να αγαπάς δημιουργικά, αγαπάς και τον εαυτό σου. Αν μπορείς να αγαπήσεις μόνο τους άλλους, δεν αγαπάς καθόλου. (κλεμμένο από τον Έ. Φρομ)
Δ. Η σωτηρία της ψυχής είναι πολύ μεγάλο πράγμα. (κλεμμένο από τη Λίνα Νικολακοπούλου)
Ε. Αυτό που διατηρείτε τόσο στενούς δεσμούς με τη μαμά του προβληματικού αγοριού σας και φτεροκοπάτε πάνω απ' το κεφάλι του και οι δυο μαζί σαν Ερινύες, μήπως είναι κάπως... ευνουχιστικό να το πω; Καταπιεστικό να το πω; Αγχωτικό να το πω; Αρρωστημένο να το πω; Α, το βρήκα! Μαλακία θα το πω.

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Ν. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Καλλονή 40 ετών, με σπουδές στο εξωτερικό, ιδιοκτήτρια επιχείρησης €6.000 μηνιαίως, ακίνητα, αμάξι, ψηλή 1,78, λεπτή, ξανθιά, φινετσάτη, με αγάπη στα ταξίδια, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147 www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Τακτοποιείς τα οικονομικά σου και ετοιμάζεσαι για εξελίξεις στα προσωπικά σου

Με τον Ερμή στον Σκορπιό (3) και τον Πλούτωνα ορθόδρομο (3) θα είναι πιο εύκολο να φτάσεις στη ρίζα των πρακτικών σου υποθέσεων, είτε αφορούν λογαριασμούς και το πώς θα τα φέρεις βόλτα, είτε οικονομικές συμφωνίες. Δεν αποκλείεται να προχωρήσουν επαγγελματικές προτάσεις και διαπραγματεύσεις. Στην προσωπική σου ζωή τα πράγματα που σκέφτεσαι και ο τρόπος που τα εκφράζεις (ή δεν τα εκφράζεις) μπορεί να δημιουργήσουν ένταση. Ίσως διαλυθούν μερικές εντυπώσεις σου –πράγμα δυσάρεστο–, αν και τελικά γνωρίζεις καλύτερα ποιον έχεις απέναντί σου κάθε φορά. Πάντως καλό είναι να μη γίνεις καχύποπτος, δύσπιστος ή κρυψίνους για να έχεις το πάνω χέρι. Και να το πετύχεις, μάλλον δεν αξίζει το παίδεμα, αφού οι σχέσεις σου στην πραγματικότητα διανύουν μια σχετικά καλή περίοδο. Μάλιστα ο Άρης στον Ζυγό (4) και τον ζωδιακό σου άξονα φέρνει σχετικές εξελίξεις. Αν αντισταθείς στον πειρασμό να αντιδράς πριν σκεφτείς, κερδίζεις τις εντυπώσεις, την ημέρα και καρδιές. Δεν είναι κι άσχημο.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Πρόοδος σε πρακτικές υποθέσεις και καινούργιο έδαφος στη σχέση σου

Αν και με κόπο και βάσανα, η εβδομάδα φέρνει μια καθαρή νίκη σε πρακτικά σου θέματα και απομακρύνει εμπόδια από τον δρόμο σου. Μπορεί να είναι στη δουλειά, κάποιο θέμα που αφορά τους συνεργάτες σου ή τους συγγενείς σου. Ο Ερμής στον Σκορπιό (3) και τον ζωδιακό σου άξονα κάνει καλό στη σχέση σου γιατί σε βοηθάει να εκφράσεις τα συναισθήματά σου και τα καλύτερα κρυμμένα κομμάτια σου.

Προσπάθησε να μην το χαλάσεις με ζήλειες και πιστεύοντας τα σενάρια που φτιάχνεις. Ο ορθόδρομος Πλούτωνας (3) σου ανοίγει τον δρόμο για να προχωρήσεις στις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις, ειδικά αν αποδεχτείς ότι κάποια πράγματα δεν είναι όπως πίστευες. Πες το mea culpa σου και προχώρα. Καθώς ο Άρης μπαίνει στον Ζυγό (4), οι ρυθμοί στη δουλειά επιταχύνονται είτε γιατί πρέπει να κλείσεις εκκρεμότητες, είτε γιατί σε κοντράρει το περιβάλλον και χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια. Η υγεία σου έρχεται στο προσκήνιο επίσης καθώς είναι καιρός να προσπαθήσεις να εξισορροπήσεις ό,τι αμέλησες.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Οι δυνατότητες και τα θετικά της ζωής σου ως εξισορροπητικός παράγοντας

Στην αρχή της εβδομάδας οι ανησυχίες σου για τα χρήματα, κάποια δύσκολα συναισθηματικά θέματα ή ένας συνδυασμός τείνουν να υποβιβάσουν την αξία όσων σου δίνει η ερωτική σου ζωή, η σχέση με τα παιδιά σου και όσα αγαπάς να κάνεις. Με τον κυβερνήτη σου Ερμή στον Σκορπιό (3), όμως, μπορείς να κρατήσεις το θετικό και να κολυμπήσεις στα βαθιά σε θέματα που αφορούν το σπίτι, την προσωπική σου αξία και δουλειά. Όσο δεν παραμυθιάζεσαι από το μυαλό σου, δεν φοβάσαι να τριφτείς και δεν αναπολείς, τόσο το καλύτερο. Ο ορθόδρομος Πλούτωνας (3) σου δίνει την ευκαιρία να εξυγιάνεις τα πιο απαιτητικά κομμάτια της δουλειάς σου και να προσεγγίσεις περίπλοκα οικονομικά και προσωπικά θέματα. Δες τα πράγματα από ψηλά κι όχι από μέσα, για να καταλάβεις ότι έχεις την απαιτούμενη δύναμη, ευφυΐα, ορμή και δημιουργικότητα. Με τον Άρη στον Ζυγό (4) και ένα σπρώξιμο από τους φίλους και τα σχέδιά σου κάνεις εύστοχες κινήσεις στην προσωπική κι επαγγελματική σου ζωή.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Εκτιμάς περισσότερο τα θέλω σου και γίνεσαι πιο διεκδικητικός

Η αρχή της εβδομάδας είναι κάπως κουραστική για σένα γιατί καταβάλλεις προσπάθεια να κάνεις ωραία πράγματα για το σπίτι και να κρατήσεις τις ισορροπίες. Αν λειτουργούν, είναι με κόπο και μετά από αντιρρήσεις. Με τον Ερμή στον Σκορπιό (3) καταλαβαίνεις ότι ίσως δεν χρειάζεται να καταπιέζεσαι τόσο. Διεκδικείς περισσότερα στον έρωτα και τη σχέση με τα παιδιά σου γιατί δεν διστάζεις να εκφράσεις όσα σε δυσαρεστούν. Έρχεσαι επίσης σε καλύτερη επαφή με τη διαίσθησή σου και μπορείς να αξιολογήσεις με μεγαλύτερη επιτυχία καινούργιες γνωριμίες και παλιά μπερδέματα, αν και ίσως μπεις στον πειρασμό να υπερβάλλεις τις δυνατότητές τους. Ο Πλούτωνας σε ευθεία πορεία (3) δίνει δυναμική και αποφασιστικότητα στις σχέσεις και τις συνεργασίες σου αφού ο έρωτας, η δημιουργικότητα και η χαρά γίνονται απαραίτητες και σημαντικότερες από όσα και όσους τα περιορίζουν. Έτσι, λοιπόν, ο Άρης στον Ζυγό (4) ανοίγει δουλειές και διαπραγματεύσεις στο σπίτι και το γραφείο για να δημιουργηθούν συνθήκες που ανταποκρίνονται στους στόχους σου.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Αλλαγές στο πρόγραμμά σου για να εξυπηρετήσεις την προσωπική σου ζωή

Η ευχάριστη κοινωνικότητα και οι πολλές επαφές των αρχών της εβδομάδας, σε επαγγελματικό ή κοινωνικό επίπεδο, σε γεμίζουν, όμως έρχονται σε αντιδιαστολή με τις οικογενειακές υποχρεώσεις και τις δουλειές του σπιτιού κι έτσι κάτι από το ευχάριστο χάνεται λόγω πίεσης ή κούρασης. Ο Ερμής στον Σκορπιό (3) μαζεύει τις σκέψεις σου στο σπίτι αφού φορτίστηκες επαρκώς στον ελεύθερο χρόνο και τις φιλίες σου. Κλείνεσαι λιγάκι και τα συναισθήματά σου γίνονται πιο έντονα, οπότε χρειάζεται προσοχή και μπόλικη ειλικρίνεια ώστε να μην παρερμηνευτούν όσα λέγονται ή δεν λέγονται. Με τον Πλούτωνα σε ευθεία πορεία (3) η δυσαρέσκεια και οι αμφιβολίες στο σπίτι ή μέσα σου μπορούν κάλλιστα να επιβαρύνουν την υγεία σου. Είναι σημαντικό να κόψεις από τη ρίζα τέτοιες τάσεις στο οικογενειακό περιβάλλον ή το γραφείο, εξετάζοντας εναλλακτικό προγραμματισμό και καταμερισμό υποχρεώσεων. Ο Άρης στον Ζυγό (4) σου δίνει την απαραίτητη ευχέρεια κινήσεων να εφαρμόσεις καινούργιες ιδέες και να μπολιάσεις τον κύκλο σου με καινούργια άτομα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Φορτισμένος από καλοπέραση και (σχετική) πρεμία, έτοιμος για νέες κατακτήσεις

Ακόμη και το πολύ καλό μπορεί να κουράσει ή να έχεις την περιέργεια να δεις και κάτι άλλο κι αυτό ισχύει απόλυτα στην αρχή της εβδομάδας, είτε αφορά την επιμόρφωσή, την ερωτική σου ζωή, είτε το τι κάνεις με τα χρήματά σου. Με τον κυβερνήτη σου Ερμή στον Σκορπιό (3) έρχεται η επιθυμία για καινούργιες επαφές, κουβέντες για μεγαλύτερο κέρδος και κινητικότητα στην καριέρα σου. Επιπλέον επικοινωνείς τα συναισθήματά σου καλύτερα στη σχέση σου, αν και αυτά μπορεί να μεταβάλλονται δραστικά. Ωφελεί η αλήθεια, αλλά όχι με σκληρότητα. Με τον Πλούτωνα ορθόδρομο (3), η διαδικασία αυτή σου δείχνει το αληθινό πρόσωπο όσων συμβαίνουν στην ερωτική σου ζωή, στη σχέση με τα παιδιά σου, στις δημιουργικές σου ασχολίες, ακόμη και στη διασκέδασή σου. Είσαι αρκετά ήρεμος κι επιβεβαιωμένος συναισθηματικά για να οδηγήσεις τα πράγματα σε θετική κατεύθυνση. Ο Άρης στον Ζυγό (4) χτυπάει το καμπανάκι για έξοδα, τακτικά κι έκτακτα, αφού σε πιάνει διάθεση για φουλ καλλωπισμό και ψώνια.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Σχετική ισορροπία που δεν σου κάνει και γι' αυτό αναλαμβάνεις δράση

Τα συννεφάκια στον ουρανό είναι λιγοστά στην αρχή της εβδομάδας γιατί είσαι σε σχετική ισορροπία. Παρ' όλα αυτά η συναισθηματική και οικονομική σου κατάσταση σε προβληματίζει ελλείψει εξελίξεων στο τι αισθάνεσαι ή την κατάσταση στο σπίτι. Ο Ερμής στον Σκορπιό (3) σε βάζει πιο ουσιαστικά και βαθιά στο θέμα συναίσθημα και λεφτά. Συνειδητοποίηση, επίμονα θέματα με τους συγγενείς, ένα ταξίδι, μια ευκαιρία που ήταν στον πάγο, μπορεί να είναι οτιδήποτε, πάντως γίνεται αφορμή να διεκδικήσεις ουσιαστικότερη κατανόηση στην ερωτική σου ζωή και το οικονομικό αντίτιμο για την πρόοδό σου. Έτσι, ο ορθόδρομος Πλούτωνας (3) πυροδοτεί αποφασιστικές κι απαιτητικές εξελίξεις στο σπίτι και μέσα σου. Ο Άρης στο ζώδιό σου (4) σε γεμίζει ενέργεια κι ενεργητικότητα για να κάνεις τις κινήσεις που θα αποκαταστήσουν τις ισορροπίες στις σχέσεις και τις συνεργασίες σου. Να θυμάσαι ότι δεν χρειάζεται να επιλέξεις να θυσιάσεις τον εαυτό σου για χάρη των άλλων, των προσχημάτων ή της σχέσης. Τα όρια μπαίνουν και με το γάντι.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ανοίγεσαι επικοινωνιακά και αυτό αλλάζει τις ισορροπίες στον κύκλο σου

Ακινητοποιημένος και ανήσυχος είσαι στην αρχή της εβδομάδας γιατί δεν βλέπεις εξελίξεις στις προσωπικές κι επαγγελματικές σου σχέσεις, ενώ τα σενάρια φουντώνουν μέσα σου. Όχι άδικα. Με το πέρασμα του Ερμή στο ζώδιό σου (3) χρησιμοποιείς τη φαντασία σου εποικοδομητικότερα, συζητώντας τι μπορεί να γίνει για τη χρηματοδότηση των σχεδίων σου, μετά από σχετικά νέα. Στο προσκήνιο όμως έρχεται και το μέλλον της ερωτικής σου ζωής, αφού αισθάνεσαι πως θα σκάσεις αν δεν εκφράσεις τα συναισθήματά σου. Ο κυβερνήτης σου Πλούτωνας (3), ορθόδρομος, υποστηρίζει την έκφραση και σου δίνει θάρρος, αποφασιστικότητα και δύναμη για να πεις τα σημαντικά, έστω και με κάποιο κόστος. Έτσι βάζεις κάτω διαπραγματεύσεις κάθε είδους και συγγενικά θέματα που σε έχουν βασανίσει και σε έχουν βαρύνει από τον προηγούμενο χρόνο ακόμη και δεν είχες την ευκαιρία ή τη διάθεση τα αντιμετωπίσεις. Η οπτική σου γωνία ανοίγει και επανεκτιμάς τις σχέσεις στον κύκλο σου. Με τον Άρη στον Ζυγό (4) αισθάνεσαι έντονα τη συνεπακόλουθη αναστάτωση στη ρουτίνα και τη δουλειά σου, ίσως λυπάσαι για πράγματα που τελειώνουν. Φρόντισε να μην επηρεάσει την υγεία σου.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Ανάμεσα σε νέες ασχολίες, χόμπι και σχέδια, ζητάει φροντίδα η ερωτική σου ζωή

Η εβδομάδα σου ξεκινάει με τσίτα τα γκάζια στη δουλειά και τον ελεύθερό σου χρόνο, πράγμα που σε ικανοποιεί απολύτως, χαρίζει αισιοδοξία και ευχάριστη ώθηση στην προσωπική σου ζωή. Ωστόσο, παραμένουν κάποιες οικονομικές εκκρεμότητες. Με τον Ερμή στον Σκορπιό (3) βγαίνουν κάποια παράπονα για τη σχέση σου και τον τρόπο που βαδίζει, ίσως και κάποια αμφιβολία και δυσαρέσκεια για τον σύντροφό σου. Καλά θα κάνεις να μην επιδοθείς σε χειρισμούς, ούτε να το καταπιείς και να το αφήσεις να σε ενοχλεί παρασκηνιακά. Ό,τι και να είναι, υπάρχει ο σωστός τρόπος να το εκφράσεις – επιτρέπεται να έχεις κι εσύ τις ανησυχίες σου. Ο Πλούτωνας, ορθόδρομος (3), θα ξεμπλοκάρει αρκετά από όσα είναι σε στάση ερωτικά, συναισθηματικά και οικονομικά, αφού θα δεις τα πράγματα πιο ανοιχτά και ίσως με περισσότερη ειλικρίνεια και διάθεση να φτιάξεις τα κακώς κείμενα. Ο Άρης στον Ζυγό (4) σε διατηρεί δραστήριο κοινωνικά, στις φιλίες και τα χόμπι σου. Χρειάζεται μόνο λίγη φροντίδα ώστε να είναι όλοι ευχαριστημένοι.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Κερδίζεις σε ελεύθερο χρόνο και διάθεση να ασχοληθείς με τα προσωπικά σου

Η όποια ισορροπία και καλή εντύπωση στη δουλειά σού φαίνεται ότι πληρώνεται ιδιαίτερα ακριβά στην αρχή της εβδομάδας, κυρίως γιατί δεν βλέπεις την πρόοδο που θα ήθελες. Ίσως έχεις την ίδια αίσθηση και στον γάμο σου. Πάντως με τον Ερμή (3) στον Σκορπιό και τον Πλούτωνα ορθόδρομο (3) οι πρακτικοί σου κόποι κι όποιες βελτιώσεις έχεις κάνει στον εαυτό σου, στη δουλειά, στο συγγενικό περιβάλλον, αναφορικά με νομικά ζητήματα, δίνουν σημάδια ότι όντως έχουν αντίκρισμα. Έτσι βρίσκεις χρόνο και διάθεση να σκεφτείς τις φιλίες σου, τη συναισθηματική σου ζωή και να ασχοληθείς ουσιαστικά. Φαίνεται ότι αναγκάζεσαι ή, ιδανικά, προθυμοποιείσαι να βγεις έξω από το στενό σου πλαίσιο αναφοράς και να κάνεις τις αλλαγές που χρειάζεσαι για ένα καλύτερο μέλλον στις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις. Στο πιο δύσκολο, ίσως υποψιαστείς ότι κάποιες σχέσεις δεν έχουν μέλλον. Ο Άρης στον Ζυγό (4) βάζει στο πρόγραμμα έξτρα κοινωνικές δραστηριότητες και έξτρα προσπάθεια στη δουλειά για να αξιοποιήσεις πλήρως τις δυνατότητές σου.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Παίρνεις θέση για τις σχέσεις και τη δουλειά σου, ενώ οι εξελίξεις συνεχίζονται

Οι καινούργιες παρέες, τα μαθήματα και επαγγελματικά ανοίγματα, η σχετική ισορροπία στο σπίτι και το συγγενικό σου περιβάλλον έχουν λειτουργήσει σαφώς ανανεωτικά. Παρ' όλα αυτά αισθάνεσαι αρκετή ανυπομονησία κι ανησυχία για το αν τελείωσαν τα δύσκολα στην καριέρα και τον γάμο σου. Ο Ερμής στον Σκορπιό (3) και ο Πλούτωνας ορθόδρομος (3) λένε «και ναι, και όχι». Στη δουλειά ο διάλογος είναι εποικοδομητικός και εν δυνάμει προσοδοφόρος, καθώς το ομαδικό πνεύμα, οι ιδέες και η δουλειά για το κοινό συμφέρον ακούγονται. Στα προσωπικά σου, οι εξελίξεις στην ερωτική σου ζωή σε οδηγούν να διατυπώσεις με μεγάλη σαφήνεια τους προσωπικούς σου στόχους, ειδικά σε σχέση με το θέμα του γάμου. Έτσι, φάσεις τελειώνουν, άλλες ετοιμάζονται να ξεκινήσουν κι αυτή η μετάβαση είναι σίγουρα απαιτητική συναισθηματικά. Με τον Άρη στον Ζυγό (4) δεν κοντοστέκεσαι καθόλου. Ταξίδι, γνωριμία ή πρόταση, συνεχίζεις να προσθέτεις καινούργια συστατικά στην προσωπική κι επαγγελματική σου ζωή και να το διασκεδάζεις δεόντως. Η τσέπη σου στα γνωστά.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Πάθη και αμφιταλαντεύσεις στη συναισθηματική και οικονομική σου ζωή

Η ερωτική σου ζωή και τα ζητήματα των από κοινού οικονομικών παραμένουν πηγή ανασφάλειας και αμφιταλάντευσης από το ένα στο άλλο άκρο της συναισθηματικής κλίμακας. Δυσκολεύεσαι να δεις, αν υπάρχει δυνατότητα να προχωρήσει οτιδήποτε παρακάτω. Ο Ερμής στον Σκορπιό (3) και ο ορθόδρομος Πλούτωνας (3) απαλύνουν τις ανησυχίες σου. Αρχίζεις να βλέπεις ότι υπάρχει φως συνεννόησης στο πλαίσιο της οικογένειας και της σχέσης σου. Ανοίγει ο διάλογος για οτιδήποτε θα μπορούσε να ανανεώσει ουσιαστικά και να διευρύνει κάθε επίπεδο της προσωπικής σου ζωής. Παράλληλα οι οικονομικές σου συμπράξεις δείχνουν σημεία εξέλιξης και σου ανοίγουν καινούργιο πεδίο διεύρυνσης, μάθησης και κερδοφορίας. Με αυτά αλλάζει η κατάσταση στον ελεύθερο χρόνο και τις φιλίες σου, καθώς απαιτούνται δραστικές αλλαγές και άνοιγμα σε νέα άτομα. Ο Άρης στον Ζυγό (4) κρατάει τη φλόγα τσουρουφλιστή στην ερωτική και συναισθηματική σου ζωή, με τα καλά και τα δύσκολα που αυτό συνεπάγεται. Το βασικό είναι ότι ασχολείσαι πρακτικά αντί να χάνεσαι σε θεωρίες. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

COSMIC TELEGRAM

Από την **ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ** *(panastron)*

Οι εγγραφές στο Ινστιτούτο Θερβάντες έχουν ξεκινήσει!

atenas.cervantes.es

Instituto Cervantes

ΕΛΑΤΕ **ΤΩΡΑ** ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΣΠΑΝΙΚΩΝ,
ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ DELE.

ΠΙΕΣ ΕΝΑ

ΣΗΚΩΣΕ ΤΑ ΟΛΑ

26G PROTEIN

ΟΛΗ Η ΔΥΝΑΜΗ
ΧΩΡΑΕΙ ΣΤΑ
ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ

MILKO.GR